Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

8.4 [illegible]

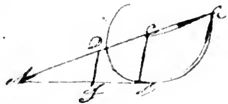
[illegible]

[illegible]

φ — [illegible]

[illegible]

Digitized by Google

AB : AF :: AF : FD.
AE : AB :: AB : AD.
AE − AB : AB :: AB − AD : AD.

AE − AB = AD = AF.
AB − AD = AF.
AF : AB :: DB : AD.
AD : AF :: AF : AB.

COMPENDIARIA GRÆCÆ GRAMMATICES INSTITUTIO

IN USUM

SEMINARII PATAVINI

Suprema hac editione cura, atque ſtudio caſtigata, & adaucta.

PATAVII, Typis Seminarii. MDCCXVIII.
Apud Joannem Manfrè. *Superiorum Permiſſu.*

Digitized by Google

GRÆCORUM
LITERÆ
VIGINTI QUATUOR.

Nomen.	*Figura.*		*Poteſtas.*
Alpha	Α	α	a
Bita	Β	β	b
Gamma	Γ	γ ſ	g
Delta	Δ	δ	d
E pſilon	Ε	ε	e
Zita	Ζ	ζ	z
Ita	Η	η	i
Thita	Θ	ϑ θ	th
Iota	Ι	ι	i
Cappa	Κ	κ	c, k
Lamda	Λ	λ	l
My	Μ	μ	m
Ny	Ν	ν	n
Xi	Ξ	ξ	x, cs
O micron	Ο	ο	o parvum
Pi	Π	π ϖ	p
Rho	Ρ	ρ	r
Sigma	Σ	σ ς	ſ
Tau	Τ	τ ꞇ	t
Y pſilon	Υ	υ	y
Phi	Φ	φ	ph
Chi	Χ	χ	ch
Pſi	Ψ	ψ	pſ
O mega	Ω	ω	o magnum

De quarumdam literarum pronunciatione.

β pronunciatur ut *b* latinum, tametſi quidam malint pronunciare ut *v* conſonans.

δ pronunciatur ut *d* latinum, ſed aliquanto bleſius.

η a Grecis noſtris pronunciatur ut *i* latinum; ſed revera magis accedere debet ad ſonum literæ *e*; & quidem in *e* convertitur, quoties a Græcis ad latinos migrat.

ο, & *ω* hodie pronunciatione non diſtinguuntur; ſed tamen credibile eſt, *ω* apud veteres Græcos aliquanto ſonantius, ac plenius fuiſſe.

υ pronunciari deberet ut *u* Gallicum, labris tanquam ad ſibilum preſſis; ſed Græci noſtri ita pronunciant, quemadmodum *y* in vocibus latinis.

Diphthongi, ut ex ipſo nomine patet, duplici ſono pronunciari deberent; ſed jam uſus obtinuit in Italia, & in Græcia, ut *αι*, *ει*, *οι*, *ου* tamquam ſimplices vocales proferantur. Itaque *αι* valet *α*, *ει*, & *οι* valent *ι*, *ου* valet *u*.

γ ante *γ* ſonat perinde ut *ν*, ut ἄγγελος, *nuncius*: item ante *κ*, ut πέφαγκα, *apparui*; ante *ξ*, ut λύγξ, *ſingultus*; & ante *χ*, ut ἔγχος, *haſta*.

NE-

NEXUS LITERARUM.

αι valet	αι.	θρ valet	θρ.	σπ valet	σπ.
ἀπο	ἀπο.	και	και.	σσ	σσ.
αν	αν.	καὶ	καὶ.	στ	στ.
αρ	αρ.	καί	καί.	σχ	σχ.
ας	ας.	κατά	κατά.	τα	τα.
αυ	αυ.	κῶν	κῶν,	ταῖς	ταῖς.
αυτοῦ	αυτοῦ.	λλ	λλ.	τε	τε.
αὐτοῦ	αὐτοῦ.	μα	μα.	ται	ται.
γάρ	γάρ.	μεθ	μεθ.	τη	τη.
γεν	γεν.	μεν	μεν.	τῆς	τῆς.
γρ	γρ.	μετά	μετά.	τὴν	τὴν.
δέ	δέ.	μῶν	μῶν.	το	το.
δια	δια.	ου	ου.	τὸν	τὸν.
ει	ει.	οὐδ	οὐδ.	τῶν	τῶν.
ει	ει.	οὐκ	οὐκ.	τῶν	τῶν.
εἶναι	εἶναι.	παρα	παρα.	τοῦ	τοῦ.
ἐκ	ἐκ.	περ	περ.	ῦ	ῦ.
ἐν	ἐν.	περι	περι.	υι	υι.
ἐξ	ἐξ.	πρ	πρ.	υν	υν.
επι	επι.	ρι	ρι.	ὑπ	ὑπ.
ἐστι	ἐστι.	σθ	σθ.	χρ	χρ.
ευ	ευ.	σθαι	σθαι.	ὦ	ὦ.
ην	ην.	σι	σι.	ῷ	ῷ.

De Diviſione Literarum.

Septem ſunt Vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Reliquæ omnes ſunt Conſonantes.

De Diviſione Vocalium.

Vocales:
- Longæ, η, ω.
- Breves ε, ο.
- Ancipites, α, ι, υ.
- Mutabiles, α, ε, ο.
- Immutabiles, η, ι, υ, ω.
- Præpoſitivæ, α, ε, η, ο, ω.
- Subjunctivæ, ι, υ.

Dicuntur longæ, quia ſuapte natura producuntur: Breves, quia corripiuntur: Ancipites, quia modo producuntur, modo corripiuntur: Mutabiles, quia in quibuſdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur: Præpoſitivæ, quia præcedunt in componendis diphthongis: Subjunctivæ, quia in componendis diphthongis ſubſequuntur.

De Diphthongis.

Diphthongi:
- Propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
  valent, æ, àv, i, ev, i, u,
- Impropriæ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ,
  valent, , a, i, o, iv, yi, ou.
- Mutabiles, αι, αυ, οι.
- Immutabiles, ει, ευ, ου.

Appellantur Propriæ, quia, ſi recte pronuntientur, ut veteres pronuntiabant, duplicem ſonum reddunt: Im-

Impropriæ, *quia ſimplicem efficiunt ſonum*: *Mutabiles*, *quia in quibuſdam temporibus Verborum mutantur*: *Immutabiles*, *quia non mutantur*.

De Diviſione Conſonantium.

Conſonantes	Mutæ.
	Semivocales.

Mutæ	Tenues, π, κ, τ.
	Mediæ, β, γ, δ.
	Aſpiratæ, φ, χ, ϑ.

Dicuntur Tenues, *quia proferuntur minima ſpiritus copia*; *Mediæ*, *quia mediocri*; *Aſpiratæ*, *quia maxima*. *Quoniam vero ſola ſpiritus intenſione differunt*, *facile una Tenuis migrat ad Mediam*, *vel Aſpiratam ſibi affinem*.

Mutæ inter ſe affines	π, β, φ,	*propter idem inſtrumentum*	Labiorum.
	κ, γ, χ.		Palati.
	τ, δ, ϑ.		Dentium.

Semivocales	Liquidæ, ſeu Immutabiles.
	Duplices.

Liquidæ, λ, μ, ν, ρ.

Nuncupantur Liquidæ, *quia poſt Mutam poſitæ quaſi liqueſcunt*: *Immutabiles*, *quia non facile mutantur*, *ut aliæ conſonantes in inflexionibus Nominum*, *& Verborum*.

Duplices	ζ		σδ, vel δσ.
	ξ	valent,	κσ, γσ, χσ.
	ψ		πσ, βσ, φσ.

σ, Semivocalis eſt ſuæ poteſtatis: *nec Liquida*, *nec Duplex*; *credita non vera litera*, *ſed potius ſibilus*.

De Accentibus.

Accentus ſunt tres: Acutus ´ : Θεός, *Deus* : Gravis ` : τιμὴ, *honor*: Circumflexus ῀ : ποιῶ, *facio*. Acutus habet locum in ultima ſyllaba, penultima, & antepenultima: Circumflexus in ultima, & penultima: Gravis tantum in ultima ſignatur, ſed in omni ſyllaba intelligitur, in qua nullus eſt Accentus. Acutus, & Circumflexus attollunt ſyllabam; Gravis deprimit.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem: ut Θεὸς ἡμῶν: ſed τίς interrogativum ſemper Acutum retinet.

De Spiritibus.

Spiritus duo ſunt: Lenis, ſive Tenuis, ᾿: ut ἐς: Aſper, ſive Denſus, ῾: ut ὁ:

Omnis dictio incipiens a vocali, vel diphthongo ſpiritum Lenem, vel Aſperum accipit in principio: ut ὄρος, *mons*: ἑκατὸν, *centum*. Omnes dictiones incipientes ab ὑ, vel ῥ aſpirantur. Sed ſi in medio ρ geminetur, prius Leni ſpiritu, alterum Aſpero notatur, ut ἔῤῥωσο, *vale*.

De Apoſtropho.

Apoſtrophus ᾿ eſt nota rejectæ vocalis ob vocalem ſequentem.

Rejiciuntur per Apoſtrophum vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι: ut κατ' αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν: βέλομ' ἐγὼ, pro βέλομαι ἐγὼ.

Si poſt Apoſtrophum ſequitur vocalis, aut diphthongus Aſpirata, tunc præcedens Tenuis, vel una, vel duæ, mutantur in ſuas Aſpiratas: ut ἀφ' οὗ, pro ἀπὸ οὗ: νύχθ' ὅλην, pro, νύκτα ὅλην.

De

De Partibus Orationis.

Octo ſunt partes Orationis: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunctio, Præpoſitio.

Numeri ſunt tres: Singularis, Dualis, Pluralis.

Caſus ſunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accuſativus, Vocativus.

Genera ſunt tria: Maſculinum, Fœmininum, Neutrum.

De Articulo.

Articulus duplex eſt: Præpoſitivus, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc: *apud Italos*, *il*, *la*, *lo*: Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Articulus Præpoſitivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.	N.	G.	Da.	A.
Maſc.	ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τὸν.	τὼ,	τοῖν.	οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς.
Fœm.	ἡ,	τῆς,	τῇ,	τὴν.	τὰ,	ταῖν.	αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς.
Neut.	τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τὸ.	τὼ,	τοῖν.	τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τὰ.

Articulus Subjunctivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.	N.	G.	Da.	A.
Maſc.	ὅς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν.	ὥ,	οἷν.	οἵ,	ὧν,	οἷς,	οὕς.
Fœm.	ἥ,	ἧς,	ᾗ,	ἥν.	ἅ,	αἷν.	αἵ,	ὧν,	αἷς,	ἅς.
Neut.	ὅ,	οὗ,	ᾧ,	ὅ.	ὥ,	οἷν.	ἅ,	ὧν,	οἷς,	ἅ.

De Nomine.

Nominum Declinationes ſunt decem: Quinque nominum Simplicium: Quinque nominum Contractorum. Quatuor priores Declinationes Simplicium ſunt pariſyllabæ, ideſt non creſcentes in genitivo: Quinta vero eſt impariſyllaba, in genitivo creſcens; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

SIMPLICIUM

Declinatio Prima.

Duas habet terminationes, ας, & ης, generis tantum maſculini, ut, ὁ αἰνείας, Æneas, ὁ χρύσης, Chryſes: ſed ὁ, ἡ ὁ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας, Gen. τοῦ αἰνείου, Dat. τῷ αἰνείᾳ, Acc. τὸν αἰνείαν, Voc. ὦ αἰνεία.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ αἰνεία, Gen. & Dat. τοῖν αἰνείαιν.
Plural. Nom. οἱ αἰνεῖαι, Gen. τῶν αἰνειῶν, Dat. τοῖς αἰνείαις, Acc. τοὺς αἰνείας, Voc. ὦ αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης, Gen. τοῦ χρύσου, Dat. τῷ χρύσῃ, Acc. τὸν χρύσην, Voc. ὦ χρύση.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν.
Plural. Nom. οἱ χρύσαι, Gen. τῶν χρυσῶν, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τοὺς χρύσας, Voc. ὦ χρύσαι.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis deſinit perpetuo in ων.

In

In prima autem, & ſecunda Declinatione ſemper circumflectitur in ultima. Excipe tamen feminea a maſculinis tertiæ ducta, ut ἡ ἁγία, τῶν ἁγίων.

De Dativo.

Dativus ſingularis in quatuor primis Declinationibus habet ι ſemper ſubſcriptum, ſcilicet, ᾳ, ῃ, ῳ; punctulo ſubjecto.

Quædam nomina in ας, Dorice declinata formant Gen. *in α, ut* ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Attice Vocativus eſt idem cum nominativo, & Poetice nominativus pro vocativo uſurpatur, non tamen contra.

Exceptio.

Nomina in της, ut προφήτης, propheta; Gentilia, ut Σκύθης, Scytha; Poetica in πης, ut κυνώπης, impudens; Compoſita a πωλῶ vendo, ut βιβλιοπώλης, librorum venditor; a μετρῶ metior, ut γεωμέτρης, terræ menſor, a τρίβω tero, ut παιδοτρίβης, puerorum præceptor, formant Vocativum in α breve, ut ὦ προφῆτα, ὦ σκύθα, &c.

Sing. Nom. ὁ κριτής, judex, Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτήν. Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ κριτά, Genit. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural. Nom. οἱ κριταί, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τοὺς κριτάς, Voc. ὦ κριταί.

Declinatio Secunda.

Duas complectitur terminationes, α, & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα muſa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν.
Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν.
Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, dolor, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nomin. Accuſ. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plural. Nom. αἱ λῦπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λῦπαι.

Exceptio.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, retinent in toto ſingulari, α. Itaque Genitivus eſt in ας; Dativus in ᾳ: Sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nauſica, μνᾶ, mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. His adde Θέκλα, Thecla, Genit. ας, Dat. ᾳ. Dicitur α purum, cum vocalis, vel diphthongus præcedit α.

Sing.

Sing. Nom. ἡ φιλία, amicitia, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, Acc. τὴν φιλίαν, Voc. ὦ φιλία.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ φιλία, Gen. & Dat. ταῖν φιλίαιν.
Plur. Nom. αἱ φιλίαι, Gen. τῶν φιλιῶν, Dat. ταῖς φιλίαις, Acc. τὰς φιλίας. Voc. ὦ φιλίαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. τῆς γεφύρας, Dat. τῇ γεφύρᾳ, Acc. τὴν γέφυραν, Voc. ὦ γέφυρα.
Dual. Nomin. Accuſ. Vocat. τὰ γεφύρα, Gen. & Dat. ταῖν γεφύραιν.
Plural. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. τῶν γεφυρῶν, Dat. ταῖς γεφύραις, Acc. τὰς γεφύρας, Voc. ὦ γέφυραι.

Quædam nomina ſecundæ Declinationis in Dativo, & Accuſativo ſingulari patiuntur Metaplaſmum, ut ἀλκὶ *pro* ἀλκῇ *robori, & plurima augentur ſyllabis* φι, *&* φιν, *ut* θύρᾳ *janua,* θύρηφι.

Declinatio Tertia.

Duas continet terminationes: ος, & ον· ος maſculini, fœminini, & communis generis; ον neutrius: ut ὁ καρπὸς fructus; τὸ ξύλον, lignum, &c.

Sing. Nom. ὁ καρπός, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπόν, Voc. ὦ καρπέ.
Dual. Nom. Accuſ. Vocat. τὼ καρπώ, Gen. & Dat. τοῖν καρποῖν.
Plural. Nom. οἱ καρποί, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ λόγος, ſermo, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. Accuſ. Vocat. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν.
Plural. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing.

Sing. Nom. ἡ ἄμπελος, vitis, Gen. τῆς ἀμπέλου, Dat. τῇ ἀμπέλῳ, Acc. τὴν ἄμπελον, Voc. ὦ ἄμπελε.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀμπέλω, Gen. & Dat. ταῖν ἀμπέλοιν.
Plural. Nom. αἱ ἄμπελοι, Gen. τῶν ἀμπέλων, Dat. ταῖς ἀμπέλοις. Acc. τὰς ἀμπέλους, Voc. ὦ ἄμπελοι.

Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ ἄνθρωπος, hic, & hæc homo, Gen. τοῦ ϗ τῆς ἀνθρώπου, Da. τῷ, ϗ τῇ ἀνθρώπῳ, Acc. τὸν, ϗ τὴν ἄνθρωπον, Voc. ὦ ἄνθρωπε.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ϗ τὰ ἀνθρώπω, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν ἀνθρώποιν.
Plur. Nom. οἱ, ϗ αἱ ἄνθρωποι; Gen. τῶν ἀνθρώπων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς ἀνθρώποις, Acc. τοὺς ϗ τὰς ἀνθρώπους. Voc. ὦ ἄνθρωποι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.
Dual. Nom. Accuſ. Vocat. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν.
Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poetice Dativus, & Accuſativus ſingularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplaſmum, ut παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄστρασι, *pro* ἄστροις, σάββασι *pro* σαββάτοις. *pauca patiuntur Apocopen, ut* ἔρι *pro* ἔριον, *lana: & nonnullis* φι, *&* φιν *adjungitur, ut* στρατόφι, *pro* στρατὸς, *exercitus.*

Quarta Declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes, ως & ων· ως maſculini, fęminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ μενέλεως, Gen. τῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων.
Plural. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεῳς, Acc. τὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.

Singul. Nom. τὸ εὔγεων, Gen. τῦ εὔγεω, Dat. τῷ εὔγεῳ, Acc. τὸ εὔγεων, Voc. ὦ εὔγεων.
Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὼ εὔγεω, Gen. & Dat. τοῖν εὔγεων.
Plural. Nom. τὰ εὔγεω, Gen. τῶν εὔγεων, Dat. τοῖς εὔγεῳς, Acc. τὰ εὔγεω, Voc. ὦ εὔγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accuſativum in ω, uti ἄθως, ἄθω, *Atho mons*, ἕως, ἕω, *aurora*, κέως, κέω, *Ceos inſula*, κῶς, κῶ, *Cos inſula*, λαγὼς, λαγὼ, *lepus*.

Veteres Attici ν finalem ex accuſativo removerunt, ut ἀγήρω *pro* ἀγήρων. *Unicum eſt nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis* : τὸ χρέως, *debitum*.

Quinta Declinatio impariſyllaba.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque conſonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ: genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πτὺν, Gen. τῦ πτυνὸς, Dat. τῷ πτυνὶ, Acc. τὸν πτυνα, Voc. ὦ πτύν.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πτῦνε, Gen. & Dat. τοῖν πτύνοιν.
Plural. Nom. οἱ πτῦνες, Gen. τῶν πτύνων, Dat. τοῖς πτῦσι, Acc. τὺς πτῦνας, Voc. ὦ πτῦνες.

Sing.

Sing. Nom. ἡ ἄμπελος, vitis, Gen. τῆς ἀμπέλου, Dat. τῇ ἀμπέλῳ, Acc. τὴν ἄμπελον, Voc. ὦ ἄμπελε.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀμπέλω, Gen. & Dat. ταῖν ἀμπέλοιν.
Plural. Nom. αἱ ἄμπελοι, Gen. τῶν ἀμπέλων, Dat. ταῖς ἀμπέλοις. Acc. τὰς ἀμπέλους, Voc. ὦ ἄμπελοι.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἄνθρωπος, hic, & hæc homo, Gen. τοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπου, Da. τῷ, καὶ τῇ ἀνθρώπῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἄνθρωπον, Voc. ὦ ἄνθρωπε.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καὶ τὰ ἀνθρώπω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀνθρώποιν.
Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἄνθρωποι; Gen. τῶν ἀνθρώπων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς ἀνθρώποις, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀνθρώπους. Voc. ὦ ἄνθρωποι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.
Dual. Nom. Accuſ. Vocat. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν.
Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poetice Dativus, & Accuſativus ſingularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplaſmum, ut παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄστρασι, *pro* ἄστροις, σάββασι *pro* σαββάτοις. *pauca patiuntur Apocopen, ut* ἔρι *pro* ἔριον, *lana: & nonnullis* φι, *&* φιν *adjungitur, ut* στρατόφι, *pro* στρατὸς, *exercitus.*

Quarta Declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes, ως & ων· ως maſculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων.
Plural. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεῳς, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.

Singul. Nom. τὸ εὔγεων, Gen. τοῦ εὔγεω, Dat. τῷ εὔγεῳ, Acc. τὸ εὔγεων, Voc. ὦ εὔγεων.
Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὼ εὔγεω, Gen. & Dat. τοῖν εὔγεων.
Plural. Nom. τὰ εὔγεω, Gen. τῶν εὔγεων, Dat. τοῖς εὔγεῳς, Acc. τὰ εὔγεω, Voc. ὦ εὔγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accuſativum in ω, uti ἄθως, ἄθω, Atho mons, ἕως, ἕω, aurora, κέως, κέω, Ceos inſula, κῶς, κῶ, Cos inſula, λαγὼς, λαγὼ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex accuſativo removerunt, ut ἀγήρω pro ἀγήρων. Unicum eſt nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis: τὸ χρέως, debitum.

Quinta Declinatio impariſyllaba.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque conſonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ: genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πτὺν, Gen. τοῦ πτυνὸς, Dat. τῷ πτυνὶ, Acc. τὸν πτῦνα, Voc. ὦ πτύν.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πτῦνε, Gen. & Dat. τοῖν πτύνοιν.
Plural. Nom. οἱ πτῦνες, Gen. τῶν πτύνων, Dat. τοῖς πτυσὶ, Acc. τοὺς πτῦνας, Voc. ὦ πτῦνες.

Sing.

Sing. Nom. ἡ λαμπὰς, lucerna, Gen. τῆς λαμπάδος, Dat. τῇ λαμπάδι, Acc. τὴν λαμπάδα, Voc. ὦ λαμπάς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λαμπάδε, Gen. & Dat. ταῖν λαμπάδοιν.

Plural. Nom. αἱ λαμπάδες, Genit. τῶν λαμπάδων, Dat. ταῖς λαμπάσι, Acc. τὰς λαμπάδας, Voc. ὦ λαμπάδες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accuſativus deſinit in α.

Exceptiones.

Nomina in ις, & υς pura in genitivo, formant Accuſativum in ιν, & υν: ut ὁ ὄφις ſerpens, τὸν ὄφιν, ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις, & υς non pure declinata, utramque retinent terminationem, α, & ν: ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα, & ἔριν. ὁ νέηλυς, advena, τὸν νεήλυδα, & νέηλυν.

Nomina in αυς, & ους, formant accuſativum in αυν, & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν. βοῦς, bos, βοῦν, poetice βόα. Sed πούς, pes, habet πόδα, & ὀδούς, dens, ὀδόντα.

Vo-

Digitized by Google

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Exceptiones.

Nomina, quæ declinantur in Genitivo per αντος, ut ὁ Θόας, Θόαντος, Thoas: per εντος, ut, ὁ χαρίεις, χαρίεντος, gratioſus: per οντος, ut ὁ γέρων, γέροντος, ſenex, formant Vocativum ablato τος Genitivi: ut ὦ Θόαν· ὦ χαρίεν· ὦ γέρον. Adjectiva tamen in εις habent Vocativum etiam in ει, ut ὦ χαρίει.

Excluduntur ab hac regula omnia Participia, itemque nomina propria in ης: horum enim Vocativus ſimilis eſt Nominativo: ut ὁ τύψας, τύψαντος, ὦ τύψας, ὁ τυφθεὶς, τυφθέντος, ὦ τυφθεὶς: ὁ τύπτων, τύπτοντος, ὦ τύπτων: ὁ Κλήμης, εντος, ὦ Κλήμης, Clemens: ὁ Οὐάλης, εντος, ὦ Οὐάλης, Valens.

Adjectiva in ην; ut ὁ, καὶ ἡ τέρην, τέρενος tener, & Gravitona in ωρ, ut ὁ παντοκράτωρ, παντοκράτορος, omnipotens: & in ας, ανος, ut ὁ μέλας, μέλανος, niger; & in ων, ονος, ut δαίμων, δαίμονος, formant Vocativum ablato ος Genitivi: ut, ὦ τέρεν· ὦ παντοκράτορ· ὦ μέλαν· ὦ δαῖμον.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ: & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ὁ ἀνὴρ, vir, ὁ σωτὴρ, ſalvator, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ευς, & ους abjiciunt σ: ut βασιλεὺς, rex, ὦ βασιλεῦ: præter πῦς pes, ὦ πῦς: (ambiguum id tamen in δίπους, & cæteris compoſitis) & ὀδοὺς, dens, ὦ ὀδοὺς· & participia δοὺς, & γνούς.

Gravitona in ις, & υς, ut ὁ ὄφις ſerpens; ὁ βότρυς, botrus; & adjectiva acutitona in υς; ut ὀξὺς, acutus; itemque monoſyllaba in υς, ut ὁ μῦς, mus: amittunt σ in Vocativo: ut ὦ ὄφι· ὦ βότρυ· ὦ ὀξὺ· ὦ μῦ. Subſtantiva acutitona, in ις, & υς; ut ἡ πατρὶς, patria; ἡ χλαμὺς, chlamys; retinent σ in Vocativo: ut ὦ πατρὶς· ὦ χλαμύς.

Nomen ὁ, καὶ ἡ παῖς, puer, & puella, Vocativum habet, ὦ παῖ. Sed ejus compoſita retinent σ: ut ὁ, καὶ ἡ ἄπαις, expers liberorum, ὦ ἄπαις· ὁ καὶ ἡ εὔπαις, prole felix, ὦ εὔπαις.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo ſingulari aſſumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo ſingulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel diphthongo, ut Ἄραψ, Arabs, Ἄραψι. βασιλεὺς, rex, βασιλεῦσι. κόραξ, corvus, κόραξι.

Cum penultima Dativi ſingularis eſt longa poſitione, fit longa etiam in Dativo plurali, addendo ι poſt ε, & υ poſt ο; ita ut, quæ habent in Dativo Singulari εντι, habeant in Dativo plurali εισι· quæ verò οντι, habeant ουσι. ut τιθέντι, τιθεῖσι· λέοντι, λέουσι.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant Dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ, πατρὸς, πατράσι· μήτηρ, μητρὸς, μητράσι. Sed in Accuſativo ſingulari πατέρα, & μητέρα, tantùm leguntur; quia πάτρα, patriam, & μήτρα, matricem ſignificant.

Dativis pluralibus in σι, & perſonis verborum deſinentibus in ε, vel σι, additur ν, cum vocalis, vel diphthongus ſubſequitur: ut λέουσιν ἐκείνοις: ἔτυπτεν αὐτόν: τύπτουσιν ἐκεῖνοι. Quod aliquando fieri ſolet, etiamſi conſonans ſubſequatur, præſertim in fine periodi.

Dativus Poeticus formatur à genitivo ſingulari mutando ος in εσι; vel εσσι: ut ἥρως, ἥρωεσι, & ἡρώεσσι, heros. ἔπος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibuſdam neutris hujus declinationis in ος additur Syllaba, φι, & φιν: ut τὸ στῆθος, pectus, στήθεσφι. τὸ ὄρος, mons, ὄρεσφι· τὸ ὄχος, currus, ὄχεσφι. In fœmininis vero in ων, abjicitur σ genitivi: ut ἡ κοτυληδὼν, coxa, κοτυληδόνος, κοτυληδονόφι: ἡ μελεδὼν, cura, μελεδονόφι.

Apoco-

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus caſibus ſingularibus : ut in Nominativo τὸ σκέπα, *pro* σκέπασμα, *tegmen. In Genitivo,* τοῦ αἴαν, *pro* αἴαντος. *In Dativo,* τῇ δαΐ, *pro* δαΐδι, *pugna :* παράκοιτι *pro* παρακοίτιδι, *uxori :* τῷ ἱδρῷ, *pro* ἱδρῶτι, *ſudori. In Accuſativo,* τὸν Ἀπόλλω, *pro* Ἀπόλλωνα. τὸν ἱδρῶ, *pro* ἱδρῶτα, *ſudorem. In Vocativo,* ὦ Λαοδάμα, *pro* Λαοδάμαν, *Laodamas;* Αἴα, *pro* Αἴαν, *Ajax.*

Nomina

Ad confirmandum uſum

Declinationum Simplicium.

Primæ.

ὁ ταμίας, *quæſtor.*
ὁ μεσσίας, *Meſſias.*
ὁ ἀγχίσης, *Anchiſes.*
ὁ ἀκινάκης, *acinaces.*
ὁ ποιητὴς, *poeta.*
ὁ μαθητὴς, *diſcipulus.*
ὁ ἀνταγωνιστὴς, *adverſarius.*
ὁ προφήτης, *propheta.*
ὁ δεσπότης, *dominus.*
ὁ μελιτοπώλης, *venditor mellis.*
ὁ ἱπποπώλης, *equorum venditor.*
ὁ σιτομέτρης, *menſor frumenti.*
ὁ χοινικομέτρης, *qui chœnice metitur.*
ὁ οἰκοτρίβης, *verna.*

Secundæ.

ἡ δόξα, *gloria.*
ἡ τράπεζα, *menſa.*
ἡ ἀρετὴ, *virtus.*
ἡ ἄκανθα, *ſpina.*
ἡ χαρὰ, *gaudium.*
ἡ θύρα, *janua.*
ἡ σελήνη, *luna.*
ἡ λήδα, *Leda.*
ἡ μάρθα, *Martha.*
ἡ μάχαιρα, *gladius.*
ἡ σοφία, *Sapientia.*
ἡ εὐσέβεια, *Pietas.*

Tertiæ.

ὁ θυμὸς, *animus.*
ὁ φόβος, *timor.*
ὁ διδάσκαλος, *magiſter.*
ὁ, καὶ ἡ ἔνδοξος, *glorioſus.*
ἡ ὁδὸς, *via.*
ἡ παρθένος, *virgo.*
ὁ, καὶ ἡ ἰσόμετρος, *æqualis menſuræ.*
ἡ σύνοδος, *conventus.*
ὁ, καὶ ἡ ἄτομος, *individuus.*
τὸ καλὸν, *honeſtas.*
τὸ ἔργον, *opus.*
τὸ πρόβατον, *ovis.*
ὁ, καὶ ἡ χρήσιμος, καὶ τὸ χρήσιμον, *utilis, & utile.*

Quartæ.

ὁ νεὼς, *templum.*
ὁ λεὼς, *populus.*
ὁ ἄνεως, *tacitus.*
ὁ ῥινόκερως, *rhinoceros.*
ὁ νικόλεως, *Nicolaus.*
ὁ ἀνδρόγεως, *Androgeos.*
ἡ ἅλως, *area.*
ἡ γάλως, *glos.*
ὁ, καὶ ἡ βαθύγεως, *profundus.*
ὁ, καὶ ἡ δίκερως, *bicornis.*
ὁ, καὶ ἡ ἀνάπλεως, *plenus, a.*
τὸ ἀνώγεων, *cœnaculum.*
τὸ ἀνάπλεων, *plenum.*

Quintæ,

In qua, ut variæ ſunt terminationes nominativi, ita etiam variæ vocales, & conſonantes ſunt ante ος Genitivi.

α. τὸ γράμμα, τος, *litera.*
ι. τὸ μέλι, ιτος, *mel.*
υ. γόνυ, υος, *genu.*
 τὸ ἄστυ, εος, *urbs.*
ω. ἡ λητω, όος, *Latona.*
αν. ὁ παιάν, ᾶνος, *Paan.*
 τὸ τύψαν, αντος, *quod verberavit.*
εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum.*
 τὸ χαρίεν, εντος, *gratioſum.*
ην. ὁ ἕλλην, ηνος, *Græcus.*
 ὁ ποιμὴν, ένος, *paſtor.*
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, *radius.*
ον. τὸ μεῖζον, ονος, *majus.*
 τὸ τύπτον, οντος, *verberans.*
ουν. τὸ δίπουν, οδος, *bipes.*
 τὸ τυπτοῦν, οῦντος, *verberaturum.*
ων. ὁ μόσσυν, υνος, *turris.*
 τὸ ζά-

τὸ ζδ.γνὼ, νιώτος, *jungens*.
ων. ὁ κλὼν, ωνὸς, *ramus*.
ἡ χελιδὼν, όνΘ, *hirundo*.
ὁ ξενοφῶν, ῶντΘ, *Xenophon*.
ὁ δράκων, οντΘ, *draco*.
ξ. ὁ θώραξ, ακΘ, *thorax*.
ὁ ἄναξ, ακτΘ, *rex*.
ὁ ἅρπαξ, αγΘ, *rapax*.
ἡ θρὶξ, τειχὸς, *capillus*.
ἡ πτέρυξ, υγΘ, *ala*.
ὁ ὄνυξ, υχΘ, *unguis*.
ἡ ἀλώπηξ, εκΘ, *vulpes*.
ρ. ἡ δάμαρ, αρτΘ, *uxor*.
τὸ ἧπαρ, ατΘ, *hepar*.
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, *pediculus*.
ἡ χεὶρ, ειρὸς, *manus*.
ηρ. ὁ σὴρ, ηρὸς, *vermis*.
ὁ σωτὴρ, ῆρΘ, *ſervator*.
ὁ αἰθὴρ, έρΘ, *ather*.
ὁ ἀνὴρ, έρΘ, & ἀνδρὸς, *vir*.
ορ. τὸ ἦτορ, ορΘ, *cor*.
υρ. ὁ, ϰ ἡ μάρτυρ, υρΘ, *teſtis*.
ωρ. ὁ φῶρ, ωρὸς, *fur*.
ὁ Ἕκτωρ, ορΘ, *Hector*.
τὸ ὕδωρ, ατΘ, *aqua*.
ας. ὁ Αἴας, αντΘ, *Ajax*.
ὁ μέλας, ανΘ, *niger*.
ἡ μονὰς, άδΘ, *unitas*.
τὸ γῆρας, ατΘ, *ſenectus*.
αις. ἡ δαὶς, αιτὸς, *convivium*.
ὁ, ϰ ἡ παῖς, αιδὸς, *puer*, *puella*.
αυς. ἡ ναῦς, *vel*, νηῦς, αὸς, *vel*, νὸς, *navis*.
εις. ὁ κτεὶς, ενὸς, *pecten*.
ὁ χαρίεις, εντΘ, *gratus*.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, *clavis*.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έΘ, *rex*.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτΘ, *veſtis*.
ὁ τιμῆς, ῆντΘ, *honoratus*.
ὁ Κλήμης, εντΘ, *Clemens*.
ὁ Δημοσθένης, εΘ, *Demoſthenes*.
ις. ὁ ὄφις, ιΘ, *ſerpens*.
ὁ Πάρις, ιδΘ, *Paris*.
ὁ, ϰ ἡ ὄρνις, ιθος, *avis*.
ος. τὸ τεῖχος, εος, *murus*.
τὸ τετυφὸς, ότος, *quod verberavit*.
ȣς. ὁ, ϰ ἡ βȣ̃ς, οὸς, *bos*.
ὁ πλακȣ̃ς, ȣ̃ντος, *placenta*.
ὁ ὀδȣ̀ς, όντος, *dens*.
ὁ πȣ̃ς, οδὸς, *pes*.
τὸ ȣ̃ς, ὠτὸς, *auris*.
υς. ὁ μῦς, μυὸς, *mus*.
ἡ πέλεκυς, εως, *ſecuris*.
ἡ χλαμὺς, ύδος, *chlamys*.
ὁ ζδ.γνὺς, ιῶτος, *jungens*.
ἡ κόρυς, υθος, *galea*.
ως. ὁ γέλως, ωτος, *riſus*.
ἡ αἰδὼς, όος, *pudor*.
ὁ Τρὼς, ωὸς, *Trojanus*.
λς. ὁ ἅλς, λὸς, *ſal*.
ἡ ἅλς, λὸς, *mare*.
νς. ἡ ἕλμινς, νθος, *tinea*.
ρς. ὁ, ϰ ἡ μάκαρς, ρτος, *beatus*.
ψ. ὁ ὤψ, πὸς, *vultus*.
ὁ Ἄραψ, βος, *Arabs*.
ἡ κατῆλιψ, φος, *ſcala*.

CONTRACTORUM

Hæc oriuntur ex Quinta Simplicium. Appellantur autem Contracta, quia in illis duæ ſyllabæ contrahuntur in unam; vel Synæreſi, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ ſerventur: ut τείχεϊ, τείχει· *vel Craſi, cum mutatur vel utraque vocalis; ut* τείχεα, τείχη· *vel altera; ut* τειχέων, ῶν.

Declinatio Prima

Tres continet terminationes, in ης maſculini, fœminini, & communis generis: ut ὁ Δημοσθένης, Demoſthenes, ἡ τριήρης, triremis: ὁ, καὶ ἡ ἀληθὴς, verus, vera: in ες, & ος neutrius: ut τὸ σαφὲς, manifeſtum, τὸ τεῖχος, murus.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, νους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, νει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, νη, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Δημοσθένεε, νη, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, νεις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, νῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι. Acc. τοὺς Δημοσθένεας, νεις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, νεις.

Sing. Nom. ἡ τριήρης triremis, Gen. τῆς τριήρεος, ρους, Dat. τῇ τριήρεϊ, ρει, Acc. τὴν τριήρεα, ρη, Voc. ὦ τρίηρες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τριήρεε, ρη, Gen. & Dat. ταῖν τριηρέοιν, ροῖν.

Plural. Nom. αἱ τριήρεες, ρεις. Gen. τῶν τριηρέων, ρῶν. Dat. ταῖς τριήρεσι. Acc. τὰς τριήρεας, ρεις, Voc. ὦ τριήρεες, ρεις.

Digitized by Google

Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ ἀληθὴς, verus, vera. Gen. τοῦ, ϗ τῆς ἀληθέος, θοῦς. Dat. τῷ, ϗ τῇ ἀληθέϊ, θεῖ, Acc. τὸν, ϗ τὴν ἀληθέα, θῆ, Voc. ὦ ἀληθὲς, vel ἀληθής.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ ἀληθέε, θῆ, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν ἀληθέοιν, θοῖν.

Plur. Nom. οἱ, ϗ αἱ ἀληθέες, θεῖς, Gen. τῶν ἀληθέων, θῶν, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς ἀληθέας, θεῖς, Voc. ὦ ἀληθέες, θεῖς.

Sing. Nom. τὸ σαφὲς, manifeſtum, Gen. τοῦ σαφέος, φοῦς, Dat. τῷ σαφέϊ, φεῖ, Accuſ. τὸ σαφὲς, Vocat. ὦ σαφές.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σαφέε, φῆ, Gen. & Dat. τοῖν σαφέοιν, φοῖν.

Plur. Nom. τὰ σαφέα, φῆ, Gen. τῶν σαφέων, φῶν, Dat. τοῖς σαφέσι. Acc. τὰ σαφέα, φῆ. Voc. ὦ σαφέα, φῆ.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, murus, Gen. τοῦ τείχεος, χους, Dat. τῷ τείχεϊ, χει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὼ τείχεε, χῆ, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, χοῖν.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, χη, Gen. τῶν τειχέων, χῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Accuſat. τὰ τείχεα, χη, Vocat. ὦ τείχεα, χη.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis habent nonnunquam terminationem primæ Simplicium in quibuſdam caſibus: ut τὸν Ἀρισοφάνην, οἱ Ἀρισοφάναι, τοὺς Ἀρισοφάνας, & τὸν Σωκράτην, ὦ Σωκράτη· unde latinum, o Socrate. Item compoſita ab ἔτος, annus; ut ὁ ἑπταέτης, ſeptennis, τοὺς ἑπταέτους.

Nomina, quæ deſinunt in ης purum, contrahuntur Attice in Accuſativo in α, ut ὁ, ϗ ἡ εὐφυὴς, ingenioſus, Accuſat. τὸν, ϗ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Declinatio Secunda

Duas habet terminationes, ις, maſculini, & fœminini generis: ut ὁ ὄφις ſerpens, ἡ λέξις dictio: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι ſinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τȣ̃ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.
Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ ὄφιε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν·
Plural. Nominat. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Accuſat. τȣ̀ς ὄφιας, ὄφις, Vocat. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, dictio, Gen. τῆς λέξιος, Dat. τῇ λέξιϊ, λέξι, Acc. τὴν λέξιν. Voc. ὦ λέξι.
Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ λέξιε, Gen. & Dat. ταῖν λεξίοιν.
Plur. Nom. αἱ λέξιες, λέξις, Gen. τῶν λεξίων, Dat. ταῖς λέξισι, Acc. τὰς λέξιας, ξις, Voc. ὦ λέξιες, λέξις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τȣ̃ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπιϊ, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπιε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν.
Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regu-

Regula.

Inflexio Attica multo uſitatior.

Caſus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima ſit longa.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τȢ̃ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφεϊ, φει, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφεε, φη, Gen. & Dat. τοῖν ὀφέοιν, ὄφεων.
Plur. Nom. οἱ ὄφεες, φεις, Gen. τῶν ὄφεων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τȢ̀ς ὄφεας, φεις, Voc. ὦ ὄφεες, φεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξεϊ, ξει, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξεε, ξη, Gen. & Dat. ταῖν λεξέοιν, λέξεων.
Plur. Nom. αἱ λέξεες, ξεις, Gen. τῶν λέξεων, Dat. ταῖς λέξεσι, Acc. τὰς λέξεας, ξεις, Voc. ὦ λέξεες, ξεις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τȢ̃ σινήπεως, Dat. τῷ σινήπεϊ, νήπει, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπεε, νήπη, Gen. & Dat. τοῖν σινηπέοιν, νήπεων.
Plur. Nom. τὰ σινήπεα, νήπη, Gen. τῶν σινήπεων, Dat. τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπεα, νήπη, Voc. ὦ σινήπεα, πη.

Decli-

Declinatio Tertia

Unicam habet terminationem in ευς; generis maſculini tantum; ut ὁ βασιλεύς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς; Gen. τοῦ βασιλέως, Att. έως, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν.
Plur. Nom. οἱ βασιλέες; λεῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Exceptio.

Genitivus in έως, non contrahitur: contrahuntur tamen nomina, quæ ante έως, vocalem, vel diphthongum habent: ut ὁ πειραιεὺς, Piræeus, τοῦ πειραιέως, πειραιῶς. ὁ στειρ[ι]εὺς, Stirieus, τοῦ στειριέως, στειριῶς. ὁ χοεὺς, congius, τοῦ χοέως; χοῶς. Eadem accuſativum contrahunt in ᾶ: τὸν πειραιᾶ, τὸν στειριᾶ, τὸν χοᾶ.

Declinatio Quarta.

Duas habet terminationes, in ω, & ως: generis tantum fœminini: ut, ἡ λητὼ, latona: ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ; Gen. τῆς λητόος, τοῦς, Dat. τῇ λητοῖ, τοῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.
Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν.
Plur. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητὰς, Voc. ὦ λητοί.

Sing.

Sing. Nom. ἡ αἰδὼς, Gen. τῆς αἰδόος, αἰδοῦς, Dat. τῇ αἰδόϊ, αἰδοῖ, Acc. τὴν αἰδόα, αἰδῶ, Voc. ὦ αἰδοῖ.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὼ αἰδῶ, Gen. & Dat. ταῖν αἰδοῖν.

Plur. Nom. αἱ αἰδοὶ, Gen. τῶν αἰδῶν, Dat. ταῖς αἰδοῖς, Acc. τὰς αἰδὸς, Voc. ὦ αἰδοί.

Numerus ſingularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Dualis, & pluralis ſequuntur formam tertiæ Declinationis ſimplicium.

Vocativus ſingularis ſimilis eſt Dativo, qui deſinit in οῖ.

Declinatio Quinta.

Duas complectitur terminationes, in ας purum, & ρας, generis neutrius tantum: ut τὸ κρέας, caro; τὸ κέρας, cornu. Ex inflexione communi, quæ eſt in ατος, Jonice eximitur τ; deinde Attice fit contractio, in genitivis quidem per ῶ, in reliquis autem caſibus per α.

Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τοῦ κρέατος, κρέαος, κρέως, Dat. τῷ κρέατι, κρέαϊ, κρέᾳ, Acc. τὸ κρέας, Voc. ὦ κρέας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κρέατε, κρέαε, κρέα, Gen. & Dat. τοῖν κρεάτοιν, κρεάοιν, κρεῷν.

Plural. Nom. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Gen. τῶν κρεάτων, κρεάων, κρεῶν, Dat. τοῖς κρέασι, Acc. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Voc. ὦ κρέατα, κρέαα, κρέα.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Ad

Ad confirmandum uſum

Nominum Contractorum.

Primæ.

ὁ καλλισθένης, *Calliſthenes.*
ὁ σωσιγένης, *Soſigenes.*
ὁ σωκράτης, *Socrates.*
ὁ, καὶ ἡ εὐσεβὴς, *pius, pia.*
ἡ διήρης, *biremis.*
ἡ τετρήρης, *quadriremis.*
ὁ, καὶ ἡ εὐπρεπὴς, *excellens.*
τὸ εὐπρεπὲς, *decorum.*
τὸ ἱππομανὲς, *Hippomanes.*
τὸ ἄλγος, *dolor.*
τὸ μέρος, *pars.*
τὸ πέλαγος, *pelagus.*

Secundæ.

ὁ φίντις, *auriga.*
ὁ πρύτανις, *præfectus.*
ὁ, καὶ ἡ νῆστις, *jejunus.*
ἡ πόλις, *civitas.*
ἡ κρίσις, *judicium.*
ἡ φύσις, *natura.*
ἡ γνῶσις, *cognitio.*
ἡ αἵρεσις, *electio.*
ἡ ἀποκάλυψις, *revelatio.*
ἡ γένεσις, *generatio.*
ἡ ἀνάστασις, *reſurrectio.*
τὸ νῆστι, *jejunum.*

Tertiæ.

ὁ γονεὺς, *parens.*
ὁ τομεὺς, *ſector.*
ὁ νομεὺς, *paſtor.*
ὁ χαλκεὺς, *excuſor.*
ὁ κλοπεὺς, *fur.*
ὁ φορεὺς, *bajulus.*
ὁ φονεὺς, *homicida.*
ὁ συγγραφεὺς, *ſcriptor.*
ὁ γραμματεὺς, *ſcriba.*
ὁ ἀνατροπεὺς, *everſor.*
ὁ ἀρχιερεὺς, *Pontifex.*
ὁ κεραμεὺς, *figulus.*

Quar-

Digitized by Google

Quartæ.

ἡ ἡρὼ, *Ero.*	ἡ σαπφὼ, *Sappho.*
ἡ ἀκκὼ, *Acco.*	ἡ διδὼ, *Dido.*
ἡ σαρδὼ, *Sardinia.*	ἡ κοτυτὼ, *Cotyto.*
ἡ κλωθὼ, *Clotho.*	ἡ ἐρατὼ, *Erato.*
ἡ κλειὼ, *Clio.*	ἡ καλλιϛὼ, *Calliſto.*
ἡ ἰὼ, *Io.*	ἡ καλυψὼ, *Calypſo.*

Quintæ.

τὸ πάγκρεας, *Pancreum.*	τὸ τέρας, *ſignum.*
τὸ ἀρτόκρεας, *Artocreas.*	τὸ γῆρας, *ſenectus.*
τὸ γέρας, *pramium.*	τὸ πέρας, *terminus.*
τὸ κτέρας, *res poſſeſſa.*	τὸ πεῖρας, *finis.*

De Adjectivis.

Nomina Adjectiva in tres claſſes diſtribuuntur. Alia habent tres articulos, & tres terminationes; alia tres articulos, & duas terminationes; alia tres articulos, & unam terminationem.

Adjectiva trium Articulorum, & trium terminationum

Habent maſculinum in	ος, ας, εις, υς	feminінum in	η, α, εσσα, εια	neutrum in	ον, αν, εν, υ

Sing.

Maſculin. & neutr. 3. ſimplic. ſemini. eſt 2.

Sing. Nom. ὁ καλὸς, pulcher, ἡ καλὴ, τὸ καλὸν, Gen. τοῦ καλοῦ, τῆς καλῆς, τοῦ καλοῦ, Dat. τῷ καλῷ, τῇ καλῇ, τῷ καλῷ, Acc. τὸν καλὸν, τὴν καλὴν, τὸ καλὸν, Voc. ὦ καλὲ, καλὴ, καλόν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καλὼ, τὰ καλὰ, τὼ καλὼ, Genit. & Dat. τοῖν καλοῖν, ταῖν καλαῖν, τοῖν καλοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοὶ, αἱ καλαὶ, τὰ καλὰ, Gen. τῶν καλῶν, Dat. τοῖς καλοῖς, ταῖς καλαῖς, τοῖς καλοῖς, Acc. τοὺς καλοὺς, τὰς καλὰς, τὰ καλὰ, Voc. ὦ καλοὶ, καλαὶ, καλά.

Maſculin. & neutr. 3. ſimplic. ſeminin. 2.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, omnis, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. τοῦ παντὸς, τῆς πάσης, τοῦ παντὸς, Dat. τῷ παντὶ, τῇ πάσῃ, τῷ παντὶ, Acc. τὸν πάντα, τὴν πᾶσαν, τὸ πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc: τὼ πάντε, τὰ πάσα, τὼ πάντε, Gen. & Dat. τοῖν παντοῖν, ταῖν πάσαιν, τοῖν παντοῖν.

Plur. Nom. οἱ πάντες, αἱ πᾶσαι, τὰ πάντα, Gen. τῶν πάντων, τῶν πασῶν, τῶν πάντων, Dat. τοῖς πᾶσι, ταῖς πάσαις, τοῖς πᾶσι, Acc. τοὺς πάντας, τὰς πάσας, τὰ πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Maſculin. & neutr. 3. ſimplic. ſeminin. 2.

Sing. Nom. ὁ χαρίεις, gratioſus, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν, Gen. τοῦ χαρίεντος, τῆς χαριέσσης, τοῦ χαρίεντος, Dat. τῷ χαρίεντι, τῇ χαριέσσῃ, τῷ χαρίεντι, Acc. τὸν χαρίεντα, τὴν χαρίεσσαν, τὸν χαρίεν, Voc. ὦ χαρίεν, & χαρίει, χαρίεσσα, χαρίεν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τω χαρίεντε, τὰ χαριέσσα, τὼ χαρίεντε, Gen. & Dat. τοῖν χαριέντοιν, ταῖν χαριέσσαιν, τοῖν χαριέντοιν.

Plur. Nom. οἱ χαρίεντες, αἱ χαρίεσσαι, τὰ χαρίεντα, Gen. τῶν χαριέντων, τῶν χαριεσσῶν, τῶν χαριέντων, Dat. τοῖς χαρίεσι, ταῖς χαριέσσαις, τοῖς χαρίεσι, Acc. τοὺς χαρίεντας, τὰς χαριέσσας, τὰ χαρίεντα, Voc. ὦ χαρίεντες, χαρίεσσαι, χαρίεντα.

Maſculin. & neutr. 5. Simplic. femin. eſt 2. Sing. Nom. ὁ ὀξὺς, acutus, ἡ ὀξεῖα, τὸ ὀξὺ, Gen. τοῦ ὀξέος, τῆς ὀξείας, τοῦ ὀξέος, Dat. τῷ ὀξεῖ, τῇ ὀξείᾳ, τῷ ὀξεῖ, Acc. τὸν ὀξὺν, τὴν ὀξεῖαν, τὸ ὀξὺ, Voc. ὦ ὀξὺ, ὀξεῖα, ὀξύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὀξέε, τὰ ὀξεία, τὼ ὀξέε, Gen. & Dat. τοῖν ὀξέοιν, ταῖν ὀξείαιν, τοῖν ὀξέοιν.

Plur. Nom. οἱ ὀξέες, αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξέα, Gen. τῶν ὀξέων, τῶν ὀξειῶν, τῶν ὀξέων, Dat. τοῖς ὀξέσι, ταῖς ὀξείαις, τοῖς ὀξέσι, Acc. τοὺς ὀξέας, τὰς ὀξείας, τὰ ὀξέα; Voc. ὦ ὀξέες, ὀξεῖαι, ὀξέα,

Exceptiones.

Adjectiva in ος purum, & ρος, formant fœmininum per α: ut, ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, ſanctus: ὁ ἀνθηρὸς, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρὸν, floridus; præter ὁ ὄγδοος, ἡ ὀγδόη, τὸ ὄγδοον, octavus: ὁ ἁπλόος, ἡ ἁπλόη, τὸ ἁπλόον, ſimplex; & quæ huic affinia ſunt, διπλόος duplex, τριπλόος triplus, τετραπλόος, quadruplus, &c. Quorundam neutra ſunt in ο, ut ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ ἄλλο, alius; ὁ τηλικοῦτος, ἡ τηλικαύτη, τὸ τηλικοῦτο, tantus; ὁ τοσοῦτος, ἡ τοσαύτη, τὸ τοσοῦτο, tam magnus, vel tam multus; ὁ τοιοῦτος, ἡ τοιαύτη, τὸ τοιοῦτο, talis: & tria pronomina, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic: αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipſe: ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille: quanquam paſſim etiam neutra ſunt τηλικοῦτον, τοσοῦτον, τοιοῦτον, ταυτὸν, pro τὸ αὐτὸ; τουτονὶ pro τουτί.

Adjectivum ὁ μέγας, *magnus*, variat alicubi.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. femin. 2. Sing. Nom. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, Gen. τοῦ μεγάλου, τῆς μεγάλης, τοῦ μεγάλου, Dat. τῷ μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Acc. τὸν μέγαν, τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὦ μέγας, μεγάλη, μέγα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μεγάλω, τὰ μεγάλα, τὼ μεγάλω, Gen. & Dat. τοῖν μεγάλοιν, ταῖν μεγάλαιν, τοῖν μεγάλοιν.

Plural.

Plur. Nom. οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ μεγάλα, Gen. τῶν μεγάλων, τῶν μεγαλῶν, τῶν μεγάλων, Dat. τοῖς μεγάλοις, ταῖς μεγάλαις, τοῖς μεγάλοις, Acc. τοὺς μεγάλους, τὰς μεγάλας, τὰ μεγάλα, Voc. ὦ μεγάλοι, μεγάλαι, μεγάλα.

Participia paſſiva, & activa in εις, habent fęmininum in εισα, neutrum in εν: ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθὲν, verberatus: ὁ πθεὶς, ἡ πθεῖσα, τὸ πθὲν, ponens.

Adjectivum πολὺς, *multus*, in quibuſdam caſibus peculiarem habet inflexionem.

Maſculin. & neutr. 3. ſimplic. feminin. 2. Sing. Nom. ὁ πολὺς, ἡ πολλὴ, τὸ πολὺ, Gen. τοῦ πολλοῦ, τῆς πολλῆς, τοῦ πολλοῦ, Dat. τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῷ πολλῷ, Acc. τὸν πολὺν, τὴν πολλὴν, τὸ πολὺ, Voc. ὦ πολὺ, πολλὴ, πολύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πολλὼ, τὰ πολλὰ, τὼ πολλὼ, Gen. & Dat. τοῖν πολλοῖν, ταῖν πολλαῖν, τοῖν πολλοῖν.

Plural. Nom. οἱ πολλοὶ, αἱ πολλαὶ, τὰ πολλὰ, Gen. τῶν πολλῶν, Dat. τοῖς πολλοῖς, ταῖς πολλαῖς, τοῖς πολλοῖς, Acc. τοὺς πολλοὺς, τὰς πολλὰς, τὰ πολλὰ, Voc. ὦ πολλοὶ, πολλαὶ, πολλά.

Exempla Adjectivorum

Primæ Claſſis.

ὁ ἀγαθὸς, ἡ ἀγαθὴ, τὸ ἀγαθὸν, *bonus, na, num.*
ὁ κακὸς, ἡ κακὴ, τὸ κακὸν, *malus, la, lum.*
ὁ χαλεπὸς, ἡ χαλεπὴ, τὸ χαλεπὸν, *difficilis, le.*
ὁ κενὸς, ἡ κενὴ, τὸ κενὸν, *vacuus, cua, cuum.*
ὁ καινὸς, ἡ καινὴ, τὸ καινὸν, *novus, va, vum.*
ὁ κοινὸς, ἡ κοινὴ, τὸ κοινὸν, *communis, ne.*
ὁ κοῖλος, ἡ κοίλη, τὸ κοῖλον, *cavus, va, vum.*

ὁ λίθι-

ὁ λίθινος, ἡ λιθίνη, τὸ λίθινον, *lapideus, a, um.*
ὁ ἕκαστος, ἡ ἑκάστη, τὸ ἕκαστον, *quiſque, quæque, quodque.*
ὁ αὐτόματος, ἡ αὐτομάτη, τὸ αὐτόματον, *ſpontaneus, a, um.*

ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, *niger, gra, grum.*
ὁ τάλας, ἡ τάλαινα, τὸ τάλαν, *miſer, ra, rum.*
ὁ ἅπας, ἡ ἅπασα, τὸ ἅπαν, *omnis, omne.*
ὁ σύμπας, ἡ σύμπασα, τὸ σύμπαν, *univerſus, ſa, ſum.*
ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν, *qui, quæ, quod verberavit.*
ὁ λέξας, ἡ λέξασα, τὸ λέξαν, *qui, quæ, quod dixit.*
ὁ τιμήεις, ἡ τιμήεσσα, τὸ τιμῆεν, *honeſtus, a, um.*
ὁ μελιτόεις, ἡ μελιτόεσσα, τὸ μελιτόεν, *melleus, a, um.*
ὁ δαφνήεις, ἡ δαφνήεσσα, τὸ δαφνῆεν, *laureus, a, um.*
ὁ φοινήεις, ἡ φοινήεσσα, τὸ φοινῆεν, *purpureus, a, um.*
ὁ φοινικόεις, ἡ φοινικόεσσα, τὸ φοινικόεν, *puniceus, a, um.*
ὁ γραφθεὶς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γραφθὲν, *ſcriptus, a, um.*
ὁ μερισθεὶς, ἡ μερισθεῖσα, τὸ μερισθὲν, *diviſus, a, um.*
ὁ θεὶς, ἡ θεῖσα, τὸ θὲν, *qui, quæ, quod poſuit.*
ὁ εἷς, ἡ εἷσα, τὸ ἕν, *qui, quæ, quod miſit.*

ὁ βαρὺς, ἡ βαρεῖα, τὸ βαρὺ, *gravis, ve.*
ὁ βαθὺς, ἡ βαθεῖα, τὸ βαθὺ, *profundus, a, um.*
ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδὺ, *ſuavis, ve.*
ὁ δασὺς, ἡ δασεῖα, τὸ δασὺ, *denſus, a, um.*
ὁ βραδὺς, ἡ βραδεῖα, τὸ βραδὺ, *tardus, a, um.*
ὁ βραχὺς, ἡ βραχεῖα, τὸ βραχὺ, *brevis, ve.*
ὁ πλατὺς, ἡ πλατεῖα, τὸ πλατὺ, *latus, a, um.*
ὁ ἐλαχὺς, ἡ ἐλαχεῖα, τὸ ἐλαχὺ, *parvus, a, um.*
ὁ ἥμισυς, ἡ ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ, *dimidius, a, um.*

ὁ ἴδιος, ἡ ἰδία, τὸ ἴδιον, *privatus, a, um.*
ὁ δημόσιος, ἡ δημοσία, τὸ δημόσιον, *publicus, a, um.*
ὁ ἄξιος, ἡ ἀξία, τὸ ἄξιον, *dignus, a, um.*
ὁ ὅσιος, ἡ ὁσία, τὸ ὅσιον, *juſtus, a, um.*
ὁ τέλειος, ἡ τελεία, τὸ τέλειον, *perfectus, a, um.*
ὁ ἀρχαῖος, ἡ ἀρχαία, τὸ ἀρχαῖον, *antiquus, a, um.*
ὁ ὅμοιος, ἡ ὁμοία, τὸ ὅμοιον, *ſimilis, le.*
ὁ ἀστεῖος, ἡ ἀστεία, τὸ ἀστεῖον, *urbanus, a, um.*
ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον, *juſtus, a, um.*

ὁ ἱερὸς, ἡ ἱερὰ, τὸ ἱερὸν, *ſacer, cra, crum.*
ὁ λαμπρὸς, ἡ λαμπρὰ, τὸ λαμπρὸν, *ſplendidus, a, um.*
ὁ μικρὸς, ἡ μικρὰ, τὸ μικρὸν, *parvus, a, um.*
ὁ μακρὸς, ἡ μακρὰ, τὸ μακρὸν, *longus, a, um.*
ὁ πονηρὸς, ἡ πονηρὰ, τὸ πονηρὸν, *malignus, a, um.*
ὁ φοβερὸς, ἡ φοβερὰ, τὸ φοβερὸν, *formidabilis, le.*
ὁ πίειρος, ἡ πίειρα, τὸ πίειρον, *pinguis, e.*
ὁ ἕτερος, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, *alter, ra, rum.*
ὁ πρότερος, ἡ προτέρα, τὸ πρότερον, *prior, prius.*
ὁ ὕστερος, ἡ ὑστέρα, τὸ ὕστερον, *poſterior, us.*

Adje-

Adjectiva trium Articulorum, & duarum terminationum

Habent maſculinum, & fœmininum in	neutrum in
ος	ον
ως	ων
ας	αν
ις	ιν
ην	εν
υς	υ
ους	ουν
ων	ον
ωρ	ορ
ης	ες

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. feminin. 2.

Singul. Nomin. ὁ, ϗ ἡ ἔνδοξος, ϗ τὸ ἔνδοξον, glorioſus, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ ἐνδόξου, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ ἐνδόξῳ, Acc. τὸν, ϗ τὴν, ϗ τὸ ἔνδοξον, Voc. ὦ ἔνδοξε, ϗ ὦ ἔνδοξον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ ἐνδόξω, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν ἐνδόξοιν.

Plur. Nom. οἱ, ϗ αἱ ἔνδοξοι, ϗ τὰ ἔνδοξα, Gen. τῶν ἐνδόξων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς ἐνδόξοις, Accuſ. τοὺς, ϗ τὰς ἐνδόξους, ϗ τὰ ἔνδοξα, Voc. ὦ ἔνδοξοι, ϗ ὦ ἔνδοξα.

4. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ κατύπλεως, καὶ τὸ κατύπλεων, expletus, a, um, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ κατύπλεω, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ κατύπλεῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν, καὶ τὸ κατύπλεων, Vocat. ὦ κατύπλεως, καὶ ὦ κατύπλεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ κατύπλεω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν κατύπλεων.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ κατύπλεῳ, καὶ τὰ κατύπλεω, Gen. τῶν κατύπλεων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς κατύπλεως, Acc. τοὺς, καὶ τὰς κατύπλεως, καὶ τὰ κατύπλεω, Voc. ὦ κατύπλεῳ, καὶ ὦ κατύπλεω.

5. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀείνας, καὶ τὸ ἀεῖναν, perpetuo fluens, Genit. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀείναντος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀείναντι, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀείναντα, καὶ τὸ ἀεῖναν, Voc. ὦ ἀεῖναν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀείναντε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀεινάντοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀείναντες, καὶ τὰ ἀείναντα, Gen. τῶν ἀεινάντων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀείνασι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀείναντας, καὶ τὰ ἀείναντα, Voc. ὦ ἀείναντες, καὶ ὦ ἀείναντα.

5. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Genit. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν, καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ, Vocativo caret, ſicut carent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ τινὲ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τινοῖν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τινὲς, καὶ τὰ τινὰ, Gen. τῶν τινῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τισὶ, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τινὰς, καὶ τὰ τινά. Sic Interrogativum τίς, τίνος, quis, quæ, quod?

Sing.

ſ. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ ἄδακρυς, ϗ τὸ ἄδακρυ, non lacrymans, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ ἀδάκρυος, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ ἀδάκρυϊ, Acc. τὸν, ϗ τὴν ἄδακρυν, ϗ τὸ ἄδακρυ, Voc. ὦ ἄδακρυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ ἀδάκρυε; Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν ἀδακρύοιν.

Plural. Nom. οἱ, ϗ αἱ ἀδάκρυες, ϗ τὰ ἀδάκρυα, Gen. τῶν ἀδακρύων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς ἀδάκρυσι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς ἀδάκρυας, ϗ τὰ ἀδάκρυα, Voc. ὦ ἀδάκρυες, ϗ ὦ ἀδάκρυα.

ſ. Simplicium. Singul. Nom. ὁ, ϗ ἡ τετράπους, ϗ τὸ τετράπουν, quadrupes, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ τετράποδος, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ τετράποδι, Acc. τὸν, ϗ τὴν τετράποδα, ϗ τὸ τετράπουν, Voc. ὦ τετράπους, vel τετράπου, ϗ ὦ τετράπουν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ τετράποδε; Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν τετραπόδοιν.

Plural. Nom. οἱ, ϗ αἱ τετράποδες, ϗ τὰ τετράποδα, Gen. τῶν τετραπόδων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς τετράποσι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς τετράποδας, ϗ τὰ τετράποδα, Voc. ὦ τετράποδες, ϗ ὦ τετράποδα.

ſ. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ σώφρων, ϗ τὸ σῶφρον, moderatus, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ σώφρονος, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ σώφρονι, Acc. τὸν, ϗ τὴν σώφρονα, ϗ τὸ σῶφρον, Voc. ὦ σῶφρον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ σώφρονε, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν σωφρόνοιν.

Plur. Nom. οἱ, ϗ αἱ σώφρονες, ϗ τὰ σώφρονα, Gen. τῶν σωφρόνων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς σώφροσι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς σώφρονας, ϗ τὰ σώφρονα, Vocat. ὦ σώφρονες, ϗ ὦ σώφρονα.

5. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ μεγαλήτωρ, ϗ τὸ μεγαλῆτορ, magnanimus, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ μεγαλήτορος, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ μεγαλήτορι, Accuſ. τὸν, ϗ τὴν μεγαλήτορα, ϗ τὸ μεγαλῆτορ, Vocat. ὦ μεγαλῆτορ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ μεγαλήτορε, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν μεγαλητόροιν.

Plur. Nom. οἱ, ϗ αἱ μεγαλήτορες, ϗ τὰ μεγαλήτορα, Gen. τῶν μεγαλητόρων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς μεγαλήτορσι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς μεγαλήτορας, ϗ τὰ μεγαλήτορα, Voc. ὦ μεγαλήτορες, ϗ ὦ μεγαλήτορα.

2. Contractorum. Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ νημερτὴς, ϗ τὸ νημερτὲς, verus, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ νημερτέος, τοῦς, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ νημερτέϊ, τεῖ, Acc. τὸν, ϗ τὴν νημερτέα, τῆ, ϗ τὸ νημερτὲς, Voc. ὦ νημερτές.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ νημερτέε, τῆ, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν νημερτέοιν τοῖν.

Plur. Nom. οἱ, ϗ αἱ νημερτέες, τεῖς, ϗ τὰ νημερτέα, τῆ, Gen. τῶν νημερτέων, ῶν, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς νημερτέσι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς νημερτέας, τεῖς, ϗ τὰ νημερτέα, τῆ, Voc. ὦ νημερτέες, τεῖς, ϗ ὦ νημερτέα, τῆ.

Exempla Adjectivorum

Secundæ Claſſis.

ὁ, ϗ ἡ, αἱμύλος, ϗ τὸ αἱμύλον, *blandus, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ αἴσιος, ϗ τὸ αἴσιον, *fauſtus, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ ἄτακτος, ϗ τὸ ἄτακτον, *inordinatus, a, um,*
ὁ, ϗ ἡ ἀτάλαντος, ϗ τὸ ἀτάλαντον, *æqualis, le.*
ὁ, ϗ ἡ ἄχετος, ϗ τὸ ἄχετον, *intolerabilis.*
ὁ, ϗ ἡ ἀτάσθαλος, ϗ τὸ ἀτάσθαλον, *pernicioſus, a, um.*

ὁ, ϗ ἡ ἵλεως, ϗ τὸ ἵλεων, *propitius, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ πολύκερως, ϗ τὸ πολύκερων, *habens multa cornua.*
ὁ, ϗ ἡ ἡδύκρεως, ϗ τὸ ἡδύκρεων, *cujus carnes ſuaves ſunt.*
ὁ, καὶ ἡ λειπόκρεως, καὶ τὸ λειπόκρεων, *macilentus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ πολύτλας, καὶ τὸ πολύτλαν, *multa paſſus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολυδειράς, καὶ τὸ πολυδειράν, *cacuminoſus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ εὐπλόκαμις, καὶ τὸ εὐπλόκαμι, *pulchre cincinnatus.*
ὁ, καὶ ἡ ἄχαρις, καὶ τὸ ἄχαρι, *injucundus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἄπολις, καὶ τὸ ἄπολι, *extorris, re,*
ὁ, καὶ ἡ εὔνις, καὶ τὸ εὔνι, *orbus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ εὔκνημις, καὶ τὸ εὔκνημι, *bene ocreatus.*

ὁ, καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, *tener, ra, rum.*
ὁ, καὶ ἡ ἄρσην, καὶ τὸ ἄρσεν, *mas, & fortis, te.*
ὁ, καὶ ἡ πολύῤῥην, καὶ τὸ πολύῤῥεν, *multos agnos habens.*

ὁ, ϗ ἡ φιλόδακρυς, ϗ τὸ φιλόδακρυ, *lacrymarum amans.*
ὁ, ϗ ἡ πολύδακρυς, ϗ τὸ πολύδακρυ, *admodum lacrymans.*
ὁ, ϗ ἡ ταχύδακρυς, ϗ τὸ ταχύδακρυ, *cito lacrymans.*
ὁ, ϗ ἡ ἔνδακρυς, ϗ τὸ ἔνδακρυ, *cui lacryma oboriuntur.*

ὁ, ϗ ἡ ἄπȣς, ϗ τὸ ἄπȣν, *pedibus carens.*
ὁ, ϗ ἡ πολύπȣς, ϗ τὸ πολύπȣν, *multipes.*
ὁ, ϗ ἡ οἰδίπȣς, ϗ τὸ οἰδίπȣν, *tumidos pedes habens.*
ὁ, ϗ ἡ πλατύπȣς, ϗ τὸ πλατύπȣν, *latos pedes habens.*

ὁ, ϗ ἡ πολυπήμων, ϗ τὸ πολύπημον, *damna multa inferens.*
ὁ, ϗ ἡ παντλήμων, ϗ τὸ πάντλημον, *omnino miſer, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ δυςλήμων, ϗ τὸ δύςλημον, *ærumnoſus, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ πολυτλήμων, ϗ τὸ πολύτλημον, *multum patiens.*
ὁ, ϗ ἡ ἀχήμων, ϗ τὸ ἄχημον, *indecorus, a, um.*

ὁ, ϗ ἡ αὐτοκράτωρ, ϗ τὸ αὐτόκρατορ, *ſui juris exiſtens.*
ὁ, ϗ ἡ παντοκράτωρ, ϗ τὸ παντόκρατορ, *omnipotens.*
ὁ, ϗ ἡ ἀκράτωρ, ϗ τὸ ἄκρατορ, *impotens.*
ὁ, ϗ ἡ δυςήτωρ, ϗ τὸ δύςητορ, *triſtis, te.*

ὁ, ϗ ἡ ἀσφαλὴς, ϗ τὸ ἀσφαλὲς, *tutus, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ ἀσθενὴς, ϗ τὸ ἀσθενὲς, *infirmus, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ ἀσελγὴς, ϗ τὸ ἀσελγὲς, *petulans.*
ὁ, ϗ ἡ ἀσεβὴς, ϗ τὸ ἀσεβὲς, *impius, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ ἀτρεκὴς, ϗ τὸ ἀτρεκὲς, *certus, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ λυσιτελὴς, ϗ τὸ λυσιτελὲς, *utilis, le.*

Adje-

Adjectiva trium articulorum, & unius terminationis.

	Nom.		Gen.
deſinunt in ιν	τριγλώχιν		τριγλώχινος, tricuſpis.
ξ	ἅρπαξ		ἅρπαγος, rapax.
ρ ſ. ſimpl. ut ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ	μάκαρ	Gen.	μάκαρος, felix. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ
ς	λευκόκρας		λευκόκρατος, albi capitis.
αρς	μάκαρς		μάκαρτος, felix.
ψ	αἴθοψ		αἴθοπος, ſubfuſcus.

Exempla Adjectivorum

Tertiæ Claſſis.

Simul obſervandæ proponuntur quorundam variæ terminationes in Nominativo, & Genitivo.

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐάκτιν, *pulchros habens radios.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐγλώχιν, *pulchras habens cuſpides.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ περιγλώχιν, *cuſpidibus munitus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυγλώχιν, *multos habens angulos.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ τανυγλώχιν, *extenſos habens aculeos.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὔριν, *ſagax.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καμπυλόρριν, *aduncum habens naſum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατύριν, *nares latas habens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ παχύριν, *naſum habens craſſum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κολοβόρριν, *mutilas nares habens.*

ὁ, καὶ

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτὰξ, κὸς, *pavidus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χειρῶναξ, κτος, *qui manibus operatur.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐπίτεξ, εκος, *parturiens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰνόπληξ, ηγος, *graviter ferens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰολοθώρηξ, ηκος, *varium habens thoracem.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κυναλώπηξ, εκος, *cane, & vulpe natus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυάϊξ, κος, *valde impetuoſus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὕσθριξ, χος, *ſuis pilos habens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὁμηρομάστιξ, γος, *Homeri flagellum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἔμφλοξ, γος, *ignitus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐφόρμιγξ, γος, *pulchram habens citharam,*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πάνδοξ, κος, *hoſpes publicus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτὼξ, κὸς, *timidus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀπορρὼξ, γος, *abruptus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ σύζυξ, χος, *conjunctus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δίπτυξ, χος, *duplex.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χρυσάμπυξ, κος, *aureum reticulum habens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καλλιγύναιξ, αικος, *pulchras habens mulieres.*

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μιξόθηρ, ηρος, *ſemiferus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατυγάστηρ, ερος, *latum habens ventrem.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἑξάχειρ, ειρος, *ſex habens manus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐπιμάρτυρ, υρος, *teſtis.*

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυδειράς, άδος, *cacuminoſus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ φιλόπαις, αιδος, *puerorum amans.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἁβρόδαις, αιτος, *delicatus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μυριόναυς, έως, *permultis navibus inſtructus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δονακεὺς, έως, *arundinoſus.*

ὁ, καὶ

ὁ, ἡ, ἡ, καὶ τὸ πολύαρς, αρνος, *multos agnos poſſidens.*
ὁ, ἡ, καὶ τὸ κατώβλεψ, πος, *deorſum reſpiciens.*
ὁ, ἡ, καὶ τὸ αἰγίλιψ, πος, *relictus a capris.*
ὁ, ἡ, καὶ τὸ χοιρόθλιψ, βος, *libidinoſus.*
ὁ, ἡ, καὶ τὸ γλαυκῶψ, ῶπος, *caſios habens oculos.*
ὁ, ἡ, καὶ τὸ ἐρίοψ, οπος, *late ſonans.*
ὁ, ἡ, καὶ τὸ ἑλίκωψ, ωπος, *volubiles habens oculos.*

De Adjectivis Numeralibus.

Quædam ſunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

CARDINALIA

Numerum abſolute ſignificant.

εἷς, unus.

Sing. { Maſ. Nom. εἷς, Gen. ἑνὸς, Dat. ἑνὶ, Acc. ἕνα.
Fæm. Nom. μία, Gen. μιᾶς, Dat. μιᾷ, Acc. μίαν.
Neut. Nom. ἕν, Gen. ἑνὸς, Dat. ἑνὶ, Acc. ἕν. }

Caret Duali, & Plurali. Eodem modo declinantur compoſita: οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν: μηδεὶς, μηδεμία, μηδέν: nullus, nulla, nullum.

δύο, duo.

Dual. { N. A. δύο, & Attice δύω, G. & D. δυοῖν, & Atticè in fœminino δυεῖν. }

Obſervatur tamen, δύο eſſe omnium caſuum, & omnium generum. Inveniuntur & δυῶν, & δυσὶ, in Plurali.

τρεῖς,

τρεῖς, tres.

Plural. οἱ, ϗ αἱ τρεῖς, ϗ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς, ϗ τὰς τρεῖς, ϗ τὰ τρία.

τέσσαρες, quatuor.

Plur. οἱ, ϗ αἱ τέσσαρες, ϗ τὰ τέσσαρα; Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Accuſat. τοὺς, ϗ τὰς τέσσαρας, ϗ τὰ τέσσαρα.

A quatuor uſque ad centum ſunt indeclinabilia, πέντε, quinque, ἓξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, decem, ἕνδεκα, δώδεκα, δεκατρεῖς, δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαὲξ, δεκαεπτὰ, δεκαοκτὼ, δεκαεννέα, εἴκοσι, viginti: εἰκοσιεῖς, εἰκοσιδύο, &c. τριάκοντα, τεσσαράκοντα, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα, ἐννενήκοντα, ἑκατὸν, centum: hinc jam declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, tæ, ta; τριακόσιοι, τεσσαρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι, mille: δισχίλιοι, τρισχίλιοι, τετραχίλιοι, πεντακισχίλιοι, ἑξακισχίλιοι, ἑπτακισχίλιοι, ὀγδοακισχίλιοι, ἐννεακισχίλιοι, μύριοι, decies mille: δισμύριοι, τρισμύριοι: & ita in reliquis.

ORDINALIA

Numerum ſignificant in ordine.

Πρῶτος, primus: δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἕβδομος, ὄγδοος, ἔννατος, δέκατος, decimus: ἑνδέκατος, δυοκαιδέκατος, τρισκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς, viceſimus: εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centeſimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, milleſimus: δισχιλιοστὸς, μυριοστὸς, decies milleſimus: δισμυριοστὸς: & ſic deinceps.

De Nominibus Derivativis.

Derivativorum Nominum ſpecies ſunt præſertim, Comparativum, Superlativum, Patronymicum, Diminutivum, Poſſeſſivum, Verbale.

De Comparativis, & Superlativis.

Formantur a Poſitivis: Comparativa maſculina in τερος, fœminina in τέρα, neutra in τερον: Superlativa maſculina in τατος, fęminina in τάτη, neutra in τατον: ita ut maſculina, & neutra ſint tertiæ Simplicium: fęminina ſecundæ.

Poſitivum.	*Comparativum.*	*Superlativum.*
ὁ λευκός,	ὁ λευκότερος,	ὁ λευκότατος.
ἡ λευκή,	ἡ λευκοτέρα,	ἡ λευκοτάτη.
τὸ λευκόν,	τὸ λευκότερον,	τὸ λευκότατον.
candidus, a, um.	candidior, jus.	candidiſſimus, a, um.

Quo-

Quoniam vero in formandis Comparativis aut litera tollitur, aut vocalis permutatur pro terminationibus Poſitivorum; exempla ſequentia, in ſingulis terminationibus collocata, planius docebunt, quam præcepta.

Poſitiva. in	*Comparativa.* in	*Superlativa.* in
ος	ότερος / ώτερος	ότατος / ώτατος
ων	ονέστερος	ονέστατος
αρ	άρτερος	άρτατος
ας	άντερος	άντατος
ις	ίστερος	ίστατος
εις / ην / ης	έστερος	έστατος
ους	ούστερος	ούστατος
υς	ύτερος	ύτατος.

	Poſitivum.	*Comparativum.*	*Superlativum,*	
ος	πρᾶος,	πραότερος,	πραότατος,	*mitis.*
	σοφὸς,	σοφώτερος,	σοφώτατος,	*ſapiens.*
ων	σώφρων,	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος,	*modeſtus.*
αρ	μάκαρ	μακάρτερος,	μακάρτατος,	*felix.*
ας	μέλας,	μελάντερος,	μελάντατος,	*niger.*
εις	χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος,	*gratioſus.*
ην	τέρην,	τερενέστερος,	τερενέστατος,	*tener.*
ης	εὐσεβὴς,	εὐσεβέστερος,	εὐσεβέστατος,	*pius.*
ις	γαστρὶς,	γαστρίστερος,	γαστρίστατος,	*guloſus.*
ους	ἁπλοῦς,	ἁπλούστερος,	ἁπλούστατος,	*ſimplex.*
υς	εὐρὺς,	εὐρύτερος,	εὐρύτατος,	*latus.*

Ob-

Obſervatio.

Poſitiva in ος, quæ habent penultimam brevem, mutant in Comparativo, & Superlativo ο in ω: ut φρόνιμος; φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens: ideo σοφὸς, σοφώτερος, σοφώτατος. Excipe tamen κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, anguſtus. Reperiuntur tamen & κενώτερος, στενώτερος: ἰσότερος, & ἰσώτερος.

Comparatio Irregularis.

	Compar.		*Superlat.*	
ἀγαθὸς bonus	ἀμείνων, ἀρείων, κρείττων, λωΐων	melior,	ἄριστος, κράτιστος, λῷστος	optimus.
κακὸς malus	κακώτερος, κακίων, χείρων, χερείων poet.	pejor	κάκιστος, χείριστος	peſſimus.
μέγας magnus,	μείζων, μάσσων	major	μέγιστος	maximus.

μικρὸς parvus	μικρότερος, μείων, ἥττων, ἥσσων, ἐλάττων, ἐλάσσων	minor	μικρότατος, ἥκιστος, ἐλάχιστος	minimus.
καλὸς,	καλλίων,	κάλλιστος,	pulcher.	
αἰσχρὸς,	αἰσχίων,	αἴσχιστος,	turpis.	
ἐχθρὸς,	ἐχθίων,	ἔχθιστος,	inimicus.	
ῥάδιος,	ῥάων,	ῥᾶστος,	facilis.	
πολὺς,	πλείων,	πλεῖστος,	multus.	

Quædam in ος, abjiciunt ο, vel ω, in Comparativo, & ſuperlativo;

φίλος,	φίλτερος,	φίλτατος, φίλιστος,	amicus.
γεραιὸς,	γεραίτερος,	γεραίτατος,	ſenex.

Ita παλαιὸς, *antiquus*, χολαῖος, *otioſus*, θερεῖος; *æſtivus*, παλαίτερος, παλαίτατος: χολαίτερος, χολαίτατος: θερείτερος, θερείτατος, &c.

Attici formant multa a Poſitivis in ος per { έστερος, έστατος. αίτερος, αίτατος. ίστερος; ίστατος.

ἄκρατος,	ἀκρατέστερος,	ἀκρατέστατος,	incontinens.
ἥσυχος,	ἡσυχαίτερος,	ἡσυχαίτατος,	quietus.
ὀλίγος,	ὀλιγίστερος,	ὀλιγίστατος, & ὀλίγιστος,	parvus.

Sunt

Sunt hujuſmodi: αἰδοῖος, αἰδοιέστερος, αἰδοιέστατος, *venerabilis:* ἄμορφος, ἀμορφέστερος, ἀμορφέστατος, *deformis:* ἄσμενος, ἀσμενέστερος, ἀσμενέστατος, *lubens:* ἀσυδαῖος, ἀσυδαιέστερος, ἀσυδαιέστατος, *ſtudioſus:* ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, *peculiaris:* μέσος, μεσαίτερος, μεσαίτατος, *medius:* ἴσος, ἰσαίτερος, ἰσαίτατος, *æqualis:* πλησίος, πλησιαίτερος, πλησιαίτατος, *vicinus:* λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, *loquax:* λάγνος, λαγνίστερος, λαγνίστατος, *ſalax.*

Eamdem formam ſequuntur orta a Poſitivis aliarum terminationum.

Nam ab ἀλαζὼν, *oſtentator, fit* ἀλαζονίστατος: ἅρπαξ, *rapax,* ἁρπαγίστατος: βλάξ, *mollis,* βλακίστατος: κλέπτης, *fur, ſeu callidus,* κλεπτίστατος: πλήκτης, *percuſſor,* πληκτίστατος: πότης, *bibulus,* ποτίστατος: ψεύδης, *mendax,* ψευδίστατος. *Quædam item in* ης, *ſunt in* έστερος, *vel* ώτερος: *ut* διπλοῦς, *duplex,* διπλότερος: πορφυροῦς, *purpureus,* πορφυρώτερος. *Aliqua in* ην *formant in* εινότερος: *ut* τέρην, *tener,* τερεινότερος.

Plurima in υς habent Comparativum in ίων, Superlativum in ιστος: ut βραδὺς, tardus, βραδίων, βράδιστος: βαθὺς, profundus, βαθίων, βάθιστος: ita γλυκὺς dulcis: παχὺς, craſſus: ὠκὺς, velox: εὐρὺς, latus: ταχὺς, celer, quod & ταχίων, & θάσσων.

Comparativa in ων, præſertim irregularia, inflectuntur ad normam quintæ Simplicium:

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ πλείων, καὶ τὸ πλεῖον, amplior, & amplius, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ πλείονος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ πλείονι, Acc. τὸν, καὶ τὴν πλείονα, καὶ τὸ πλεῖον, Voc. ὦ πλεῖον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ πλείονε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν πλειόνοιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ πλείονες, καὶ τὰ πλείονα, Gen. τῶν πλειόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς πλείοσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς πλείονας, καὶ τὰ πλείονα, Voc. ὦ πλείονες, καὶ ὦ πλείονα.

Comparatio eſt etiam ex aliis dictionibus, quæ per Comparationem migrant in Adjectiva.

Ex ſubſtantivo;

Κέρδος lucrum, fit κερδίων, lucroſior, κέρδιστος, lucrofiſſimus: ὕψος, altitudo, ὑψίτερος, altior, ὕψιστος, altiſſimus; κῦδος, gloria, κυδίων, & κυδότερος, glorioſior: θεός, deus, θεώτερος, divinior, βασιλεύς, rex, βασιλεύτερος, βασιλεύτατος, regno potentior, & potentiſſimus; & alia plurima.

Ex pronomine;

Αὐτὸς ipſe; αὐτότατος, ipſiſſimus.

Ex verbis;

Βάλλω, mitto, βέλτερος, & βελτίων, melior, βέλτιστος, optimus: φέρω, fero, φέρτερος, præſtantior, φέρτατος, φέριστος, & φέρισος, præſtantiſſimus: λείω, relinquo, λείτερος, poſterior, λείτατος, poſtremus.

Ex participio;

Ἐῤῥωμένος, validus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος, validior, validiſſimus.

Ex adverbiis;

Ἄνω, ſupra, ἀνώτερος, ἀνώτατος, ſuperior, ſupremus: κάτω, infra, κατώτερος, κατώτατος, inferior, infimus: μάλα, valde, μᾶλλον, μάλιστα, magis, maxime:

me: πόῤῥω, longè, πορρώτερος, πορρώτατος, longior, longiſſimus: πέρα, ultra, περαιτέρω, περαίτατον, ulterius, ultimum: ἐγγὺς prope, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel ἐγγίων, ἔγγιςος, propior, proximus: ἔξω, extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος, exterior, extimus.

Ex præpoſitionibus:

Ὑπὲρ, ſupra, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, ſuperior, ſupremus: πρὸ, ante, πρότερος, prior, πρότατος, & eliſo τ, factaque craſi, πρόατος, πρῶτος, primus.

De Patronymicis.

Patronymicum eſt, quod vel a patre, vel ab alia quapiam ſuæ familiæ perſona derivatur: ut Κρόνος, Saturnus, Κρονίδης, Saturnius, ideſt Saturni filius: Αἰακὸς, Æacus, Αἰακίδης, Æacides, ideſt Æaci nepos.

Maſculina ſunt in

- άδης, orta a rectis Primitivorum primæ Simplicium, mutato ας, vel ης in άδης: ut, Αἰνείας, Æneas, Αἰνειάδης, Æneades: Ἱππότης, Hippotes, Ἱπποτάδης, Hippotades: vel etiam in ιάδης, quoties Primitivum in penultima genitivi eſt longum: ut Λαέρτης, Laertes, Λαερτιάδης, Laertiades.
- ίδης ducta tum a Primitivis tertiæ Simplicium, verſo ος recti in ίδης: ut Πρίαμος, Priamus, Πριαμίδης, Priamides: quanquam & in άδης, cum ſcilicet terminationem ος præcedit ι: ut Ἥλιος, Sol, Ἡλιάδης, Solis filius: tum a Primitivis quintæ Simplicium, verſo ος genitivi in ίδης: ut Νέςωρ, Νέςορος, Neſtor, is, Νεςορίδης, Neſtorides: Λητὼ, Λητόος, Latona, æ, Λητοΐδης, Latonides: Πηλεὺς, Πηλέος, Peleus, & Πηλεΐδης, & ſynæreſi

Πηλείδης, Pelides: quoties enim terminationem ίδης præcedit ε, vel ο, vocales εϊ, & οϊ coaleſcunt in diphthongos ει, οι.

Cæterum, Πηλεὺς, *& reliqua in* εὺς, *habent Jonice genitivum in* ῆος: *a quo itidem formatur Patronymicum: ut a* τῆ Πηλῆος, ὁ Πηληΐδης, *& epentheſi vocalis* α, *Poetis in Patronymicis familiari*, ὁ πηληϊάδης, τῆ Πηληϊάδου, *& Jonice* Πηληϊάδεω *apud Homerum primo verſu Iliados*.

Feminina ſunt in

Α'ς, & ὶς, nata a Patronymicis maſculinis in άδης, & ίδης, rejecto δης: ut ὁ Η'λιάδης, ἡ Η'λιάς, filia Solis: ὁ Νεϛορίδης, ἡ Νεϛορὶς, filia Neſtoris.

Ι'νη, vel ώνη, rejecta ultima recti Primitivorum: quæ ſi fuerint tertiæ Simplicium in ος impurum, habebunt in ίνη: ut ὁ Α'δραςος, Adraſtus, ἡ Α'δραςίνη, Adraſti filia: præcedente autem ι, in ώνη: ut ὁ Ι'κάριος, Icarius, ἡ Ι'καριώνη, Icarii filia: ὁ Η'ετίων, Eetion, ἡ Η'ετιώνη, Eetionis filia.

De Diminutivis.

Diminutiva ducuntur & a propriis, & ab appellativis: varias habent terminationes; uſitatiores, quæ ſequuntur.

Maſculina in

ιον: μωρὸς, ſtultus; μωρίων, ſtultulus.
αξ: Ρ'όδιος, Rhodius; Ρ'όδαξ, Rhodiolus.
ᾶς: Ζηνόδωρος, Zenodorus; Ζηνᾶς, Zenodorulus.
σκος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρωπίσκος, homunculus.
λος: ναύτης, nauta; ναυτίλος, nautulus.
ῦς: Διονύσιος, Bacchus: Διονῦς, Bacchulus.

Feminina in { ων: Ὑψιπύλη, Hypſipyla, Ὑψών, Hypſipylula.
ὶς: κρήνη, fons; κρηνὶς, ίδος, fonticulus.
νη: πόλις, urbs; πολίχνη, urbecula.
σκη: ἡ παῖς, puella: παιδίσκη, puellula.

Neutra in { ιον: γνώμη, ſententia; γνωμίδιον, ſententiola.
αιον: γυνὴ, mulier; γυναίον, muliercula.
εῖον: ἄγγος, dolium; ἀγγεῖον, doliolum.

De Poſſeſſivis.

Poſſeſſiva etiam ducuntur tum a propriis, tum ab appellativis.

Deſinunt in { κὸς: Πλάτων, Plato; Πλατωνικὸς, Platonicus.
εος: Ἕκτωρ, Hector; Ἑκτόρεος, Hectoreus.
ινος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρώπινος, humanus.
ιος: οὐρανὸς, cœlum; οὐράνιος, cœleſtis.
αιος: Ῥώμη, Roma; Ῥωμαῖος, Romanus.
ειος: Ἀχιλλεὺς, Achilles; Ἀχίλλειος, Achilleus.
οῖος: πᾶς, omnis; παντοῖος, omnigena.
ῷος: πατὴρ, pater, πατρῷος, patrius.

His addunt aliqua in ώδης, & εις exeuntia: quæ interdum materiam, interdum ſimilitudinem, ſeu affectionem, interdum copiam ſignificant: ut λίθος lapis; λιθώδης, lapidoſus: χάρις, gratia; χαρίεις, gratioſus: ἄμαθος arena; ἀμαθώδης, & ἀμαθόεις, arenoſus.

Denominativa hic recenſeri ſolent, quæ a nomine derivantur: ut a φίλος, *amicus,* ὁ φίλων, *Philo;* ἡ φιλότης, φιλία, φιλοσύνη, *amicitia;* τὸ φίλιον, *amicum: quo quidem nomine appellari poſſunt reliqua etiam ſpecies jam dicta.*

Verbalia ſunt, quæ proficiſcuntur a Verbis. De his ſtatim poſt Verba.

De Heteroclitis.

Heteroclita ſunt, quæ a communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali neutrius: ὁ ἐρετμὸς, remus, τὰ ἐρετμὰ: ὁ ζυγὸς, jugum, τὰ ζυγά: ὁ τάρταρος, tartarus, τὰ τάρταρα: ὁ χέδροψ, legumen, τὰ χέδροπα.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali maſculini, & neutrius: ὁ δεσμὸς, vinculum, οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμά: ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι, & τὰ κύκλα; ὁ δίφρος, currus, οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλὸς, vectis: ὁ μηρὸς, femur: ὁ νῶτος, dorſum: ὁ πυρσὸς, fax: ὁ ςαθμὸς, ſtatio: ὁ ταρσὸς, planta pedis: ὁ τράχηλος, collum: ὁ χαλινὸς, frenum.

In ſingulari numero generis ſunt fæminini, in duali vero maſculini: ἡ γυνὴ, mulier, τὼ γυναῖκε: ἡ πόλις, civitas, τὼ πόλιε: ἡ χεὶρ, manus, τὼ χεῖρε: ἡ ὁδὸς, via, τὼ ὁδὼ, cum compoſitis. Atticè feminina omnia ſic inflectuntur: ἡ τέχνη, ars, τὼ τέχνα: ἡ ἡμέρα dies, τὼ ἡμέρα.

In ſingulari numero generis ſunt feminini, in plurali feminini, & neutrius: ἡ κέλευθος, via, αἱ κέλευθοι, & τὰ κέλευθα.

In ſingulari neutrius, in plurali & maſculini, & neutrius, τὸ ςάδιον ſtadium; οἱ ςάδιοι, καὶ τὰ ςάδια.

Variatur genus etiam in eodem numero, atque adeo in eodem caſu; ſed vel propter ſignificationem: ut ὁ ἵππος, *equus;* ἡ ἵππος, *equa, & equitatus:* ὁ λίθος, *lapis;* ἡ λίθος, *lapillus, ſeu lapis pretioſus: vel propter dialectum: ut communiter maſculina,* ὁ ἄσβολος, *fuligo,* βῶλος, *gleba,* θόλος, *teſtudo templi, Attice feminina ſunt,* ἡ ἄσβολος, ἡ βῶλος, ἡ θόλος. *Sic* ὁ κίων, *communiter, ſed Jonice,* ἡ κίων *columna.*

He-

Heteroclita Numero.

Duali, & plurali carent nomina propria: itemque ut plurimum ὁ ἀὴρ, aer; ἡ ἅλς, mare; ἡ γῆ, terra; τὸ πῦρ ignis; τὸ ἔλαιον, oleum.

Singulari, & Duali carent Feſta; ut, τὰ Κρόνια, Saturnalia; τὰ Διονύσια, Bacchanalia, τὰ Ὀλύμπια, Olympia: nomina quædam urbium: ut, Ἀθῆναι, Athenæ; Θῆβαι, Thebæ; Μέγαρα, Megara: ita, ἄλφιτα, neceſſaria ad victum; ἐπιτίμια, præmia; ὀνείρατα, ſomnia, cum pluribus aliis.

Heteroclita Caſibus.

1. *Deficientia caſibus.*

Nullos caſus habent nomina literarum; ut ἄλφα, βῆτα: omnes numeri a quatuor, uſque ad centum; ut πέντε, quinque, ἕξ, ſex: quæ apocopen patiuntur; ut δῶ, pro δῶμα, domus; τρόφι, pro τρόφιμον, nutrimentum: aucta poetice per paragogen, ut, τοῖς δακρυόφι, lacrymis, πὸντόφιν, e ponto. Similiter βρέτας ſtatua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ, ſomnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δὼς donum, χρεὼν fatum, cum aliis. Item pleraque nomina peregrina, ut Δαβὶδ, David; Δανιὴλ, Daniel.

Unius tantum caſus eſt, ὦ τᾶν, o amice, & o amici. Duorum caſuum, ἄμφω, ambo, ambæ, ἀμφοῖν: οἱ φθοΐες, φθοῖς, placentæ, τὰς φθοΐας, φθοῖς, placentas: ἄττα pro ἄτινα, quædam; nom. & accuſ. plural.

Trium caſuum, ἀλλήλων, ἀλλήλων, ἀλλήλων: ἀλλήλοις, ἀλλήλαις, ἀλλήλοις: ἀλλήλους, ἀλλήλας, ἄλληλα, mutuo, invicem: τοῦ ἀρνὸς, agni, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες. His adde ſanctum nomen, Ἰησοῦς, Jeſus, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut ὁ

Διονῦς, Bacchulus, τοῦ ῦ, τῷ ῦ, τὸν ῦν. Vocativo carent Indefinita, & Interrogativa.

Redundantia Caſibus.

ὁ Ζεὺς, Jupiter: ὁ Ζὴν, Ζὰν, Δὴν, Δὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δεὺς, Βδεὺς, Δὶς, Gen. τοῦ Ζηνὸς, Διὸς, Dat. τῷ Ζηνὶ, Διΐ, Acc. τὸν Ζῆνα, Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Communis inflexio: ὁ Ζεὺς, Gen. τοῦ Διὸς, Dat. τῷ Διΐ, Acc. τὸν Δία, Voc. ὦ Ζεῦ.

Plurima redundant, quia ſimul redundant vel terminatione; ut ἡ ἀκτὶς, & ἀκτὶν, radius: vel genere, ut ὁ δεῖπνος, & τὸ δεῖπνον cęna: vel declinatione, ut ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, & ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως, ſeu ὁ ὕϊς, τοῦ ὕϊος, filius, ὗιος.

Sic τὸ κάρα, τοῦ κάρατος, *&* τὸ κάρηνον, τοῦ καρήνου, *&* κὰρ *indeclinabile*, *&* τὸ κρᾶς, τοῦ κρατὸς, *&* τὸ κρᾶας, τοῦ κράατος, *caput:* ὁ μάκαρ, *ſive* μάκαρς, τοῦ μάκαρος, *&* ὁ μακάρειος, τοῦ μακαρείου, *beatus:* ὁ δένδρος, *&* τὸ δένδρον, *arbor:* ὁ μάρτυς, *&* μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος, *&* ὁ μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου, *teſtis:* ὁ ἔλεος, *&* τὸ ἔλεος, *miſericordia:* ὁ σκότος, *&* τὸ σκότος, *tenebra.*

Eadem ratione: ὁ Δάρης, τοῦ Δάρου, Δάρεως, Δάρητος, *Dares:* τὸ δόρυ, τοῦ δόρυος, *per metatheſin* δουρὸς, *&* τὸ δόρας, τοῦ δόρατος, *&* τὸ δόρος, τοῦ δόρεος, δόρους, *&* τὸ δοῦρας, ατος, *haſta:* ὁ λᾶας, *lapis*, τοῦ λάαος, *& per craſin* λᾶος, *&* ὁ λᾶος, τοῦ λάου, *&* ὁ λάας, τοῦ λάα, τῷ λάᾳ, *&* τὸ λᾶος, τοῦ λάεος, *&* ὁ λάϊς, τοῦ λάϊος, *&* ὁ λᾶς, τοῦ λαὸς *lapis:* ὁ Μίνως, τοῦ Μίνωος, *&* Μίνω, *Minos:* ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος, *&* γέλω, *riſus. Hujuſmodi ſunt* ὁ Θαλῆς, οῦ, *vel* θάλης, ητος, *Thales:* ὁ λάχης, χου, *vel* λάχης, ητος, *Laches:* ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσοῦ, *vel* ὁ Μωϋσῆς, τοῦ Μωϋσοῦ, *vel* ὁ Μωσεὺς, τοῦ Μωσέως, *vel* ὁ Μωϋσεὺς, τοῦ Μωϋσέως, *Moyſes:* ὁ Οἰδίπους, τοῦ Οἰδίποδος, *vel* ὁ Οἰδιπόδης, τοῦ Οἰδιπόδου, *Œdipus.*

Hetero-

Heteroclita Declinatione.

Quædam neutra in αρ genitivum habent in ατος, ab inuſitatis nominibus in ας: ut τὸ ἧπαρ, τοῦ ἥπατος, hepar, ab ἧπας: ſic ἦμαρ dies, εἶδαρ, eſca; φρέαρ, puteus; ςέαρ, adeps; δέλεαρ illecebra, ὄνεαρ, utilitas, οὖθαρ, mamma. His addi poſſunt, τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος, aqua, τὸ οὖς, τοῦ ὠτὸς, auris, τὸ σκὼρ, τοῦ σκατὸς, oletum, τὸ ὄναρ, τοῦ ὀνείρατος, ſomnium, & alia.

Quandoquidem nomina ejuſdem rei ſumunt caſus a diverſis: ut ἡ γύναιξ, inuſitatum, pro quo ἡ γυνὴ, mulier, τῆς γυναικὸς, τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα, ὦ γύναι, ſine ξ: interdum ὦ ἄνα, ab ἄναξ, rex: tria ἄναξ, νὺξ, γάλαξ, genitivum faciunt in κτος, pleonaſmo literę τ, unde ἄνακτος, νυκτὸς, γάλακτος, pro ἄνακος, νυκὸς, γάλακος, a nominativis ὁ ἄναξ, rex, ἡ νὺξ, nox, τὸ γάλαξ, pro quo γάλα, lac.

Heteroclita Syncope.

Quinque nomina in ηρ patiuntur ſyncopen: ὁ ἀνὴρ, vir, τοῦ ἀνέρος, & ἀνδρὸς, ita deinceps, poſt ſyncopen, interpoſito δ, ὦ ἄνερ. Quatuor non habent ſyncopen, niſi in genitivo, & dativo ſing. τέρος, τρὸς; τέει, τρὶ: ὁ πατὴρ, pater: ἡ γαςὴρ, venter, ἡ μήτηρ, mater, ἡ θυγάτηρ, filia: Hæc omnia formant dativum pluralem in ἄσι: quidam tamen volunt γαςῆρσι, non γαςράσι.

Patiuntur ſyncopen ὁ, καὶ ἡ κύων, *canis*, κυνὸς, κυνὶ, κύνα, *pro* κύονος, κύονι, κύονα: *ſic* ὁ, καὶ ἡ ἀρὴν, *agnus*, ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, *pro* ἀρένος, &c.

Heteroclita Contractione.

Multa nomina contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commode referri poſſunt. Ea autem vel ſunt ὁλοπαθῆ, ideſt quæ contrahuntur in omnibus caſibus; vel ὀλιγοπαθῆ, quæ in paucioribus.

Ὁλοπαθῆ.

Nomina in οος

3. *Simplic.* Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, mens, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, accentu acuto, Gen. & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοὺς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sic ὁ ῥόος, ῥοῦς, fluxus: ὁ πλόος, πλοῦς, navigatio: & adjectiva ἁπλόος, ἁπλοῦς, ſimplex: διπλόος, διπλοῦς, duplex: τριπλόος, τριπλοῦς, triplex: quorum fœminina, & neutra ubique contrahuntur.

2. *Simplic.* Sing. Nom. ἡ ἁπλόη, ἁπλῆ, Gen. τῆς ἁπλόης, ἁπλῆς, Dat. τῇ ἁπλόῃ, ἁπλῇ, Acc. τὴν ἁπλόην, ἁπλῆν, Voc. ὦ ἁπλόη, ἁπλῆ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. & Dat. ταῖν ἁπλόαιν, ἁπλαῖν.

Plur. Nom. αἱ ἁπλόαι, ἁπλαῖ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. ταῖς ἁπλόαις, ἁπλαῖς, Acc. τὰς ἁπλόας, ἁπλᾶς, Voc. ὦ ἁπλόαι, ἁπλαῖ.

3. *Simplic.* Sing. Nom. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν, Gen. τοῦ ἁπλόου, ἁπλοῦ, Dat. τῷ ἁπλόῳ, ἁπλῷ, Acc. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν, Voc. ὦ ἁπλόον, ἁπλοῦν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἁπλόω, ἁπλὼ, Gen. & Dat. τοῖν ἁπλόοιν, ἁπλοῖν.

Plural.

Plur. Nom. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. τοῖς ἁπλόοις, ἁπλοῖς; Acc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Voc. ὦ ἁπλόα, ἁπλᾶ.

Nomina in εος.

Sing. Nom. ὁ χρύσεος, χρυσοῦς, aureus, pro χρύσους: irregulariter enim accentus locum ſuum non ſervat, Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸν χρύσεον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσεε, χρυσοῦ, &c.

Sing. Nom. ἡ χρυσέη, χρυσῆ, aurea, Gen. τῆς χρυσέης, χρυσῆς, Dat. τῇ χρυσέῃ, χρυσῇ, Acc. τὴν χρυσέην, χρυσῆν, Voc. ὦ χρυσέη, χρυσῆ, &c.

Sing. Nom. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, aureum, Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσεον, χρυσοῦν, &c.

Similiter ὁ ἀργύρεος ἀργυροῦς, ἡ ἀργυρέα ἀργυρᾶ, τὸ ἀργύρεον ἀργυροῦν, *argenteus*: ὁ χάλκεος χαλκοῦς, ἡ χαλκέη χαλκῆ, τὸ χάλκεον χαλκοῦν, *æreus*: τὸ ὀστέον ὀστοῦν, τοῦ ὀστέου ὀστοῦ, *os*, *oſſis*.

Terminationes plures habet quinta declinatio per craſin factas.

όεις / οῦς { ὁ σιμόεις σιμοῦς, Simois, τοῦ σιμόεντος σιμοῦντος: ὁ πλακόεις πλακοῦς, placenta, τοῦ πλακόεντος πλακοῦντος.

ήεις / ῆς { ὁ τιμήεις τιμῆς, honoratus, τοῦ τιμήεντος τιμῆντος.

άεις / ᾶς { ὁ ἀλλάεις ἀλλᾶς, botellus, τοῦ ἀλλάεντος ἀλλᾶντος.

αΐς (ὁ, καὶ ἡ παΐς, παῖς puer, vel puella, τοῦ, καὶ τῆς
αῖς (παΐδος, παιδός.

αΐς (ἡ δαΐς δᾶς, fax, τῆς δαΐδος δᾳδός.
ᾶς (

έαρ (τὸ κέαρ, κῆρ, cor, τοῦ κέαρος, κῆρος: τὸ στέαρ, στῆρ,
ῆρ (adeps, τοῦ στέαρος, στῆρος.

εὼν (ὁ κενεὼν, κενὼν, venter, τοῦ κενεῶνος, κενῶνος.
ὼν (

άας (τὸ κράας, κρᾶς, caput, τοῦ κράατος, κρατός.
ᾶς (

Ad Heteroclita ὁλοπαθῆ *revocantur aliqua nomina etiam primæ declinationis: ut* Ἑρμέας οῦ, τοῦ Ἑρμέου οῦ, *Mercurius*: ὁ Ἀπελλέης ῆς, τοῦ Ἀπελλέου οῦ, *Apelles: aliqua etiam ſecundæ; ut* ἡ μνάα ᾶ, τῆς μνάας ᾶς, *mina*: ἡ γαλέη ῆ, τῆς γαλέης ῆς, *muſtela*. *Itaque omnes declinationes ſimplicium, præter quartam, admittunt contractionem in caſibus omnibus*.

Ὀλιγοπαθῆ.

Subſtantiva in υς υος, & ὺς ύος contrahuntur in Nominativo, Accuſativo, & Vocativo plural. ut, ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος racemus, οἱ βότρυες βότρυς, τοὺς βότρυας βότρυς, ὦ βότρυες βότρυς: ὁ ἰχθὺς, τοῦ ἰχθύος, piſcis, οἱ ἰχθύες ἰχθῦς, τοὺς ἰχθύας ἰχθῦς, ὦ ἰχθύες ἰχθῦς.

Adjectiva in ὺς έος, craſin patiuntur in Dativo ſingulari, Nominativo, Accuſativo, & Vocativo plurali more primæ declinationis contractorum: ut ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος, ſuavis, τῷ ἡδέϊ ἡδεῖ, οἱ, καὶ αἱ ἡδέες ἡδεῖς, τοὺς, καὶ τὰς ἡδέας ἡδεῖς, ὦ ἡδέες ἡδεῖς.

Impariſyllaba in ους ſimiliter contrahuntur in tribus illis caſibus plural. ut, ὁ βοῦς, τοῦ βοὸς, bos, οἱ βόες βοῦς, τοὺς βόας βοῦς, ὦ βόες βοῦς.

Com-

Comparativa in ων contrahuntur in Accuſativo ſingulari communis generis, eliſa litera ν, ac deinde facta craſi ex ο, & ſequenti vocali: ut ὁ, κὴ ἡ μείζων, major: τὸν μείζονα, μείζοα, μείζω: tum in tribus caſibus pluralibus, Nom. Acc. Voc. omnis generis: οἱ, κὴ αἱ μείζονες, μείζοες, μείζους, κὴ τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω: τοὺς, κὴ τὰς μείζονας, μείζοας, μείζους, κὴ τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω: ὦ μείζονες, μείζοες, μείζους, κὴ ὦ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Caſibus aliquibus contrahuntur etiam hæc: ἡ ἔρις, *lis*, αἱ ἔριδες, τὰς ἔριδας, ἔρεις: ἡ κάλπις, *urna*, αἱ κάλπιδες, τὰς κάλπιδας, κάλπεις: ὁ, κὴ ἡ ὄρνις, *avis*, οἱ, καὶ αἱ ὄρνιθες, τοὺς, κὴ τὰς ὄρνιθας, ὄρνεις: ἡ κλεῖς, *clavis*, τῆς κλειδὸς, τῇ κλειδὶ, τὴν κλεῖδα, κὴ κλεῖν, *& in plur.* αἱ κλεῖδες, τὰς κλεῖδας, κλεῖς: τὸ ἄστυ, *urbs*, τοῦ ἄστεος, τῷ ἄστεϊ, ἄστει: τὸ πῶϋ, *grex*, τοῦ πώεος, τῷ πώεϊ, πώει: ὁ σάος, *ſalvus*, σῶς *Attice*, τὸν σάον σῶν, τοὺς σάους σῶς, τὰ σάα σᾶ.

Contractio quædam Heteroclita
In Prima Contractorum.

Nomina propria in ης, compoſita a κλέος, contrahuntur in Nominativo ſingulari, & dupliciter in reliquis caſibus: ut vides in hoc exemplo.

Sing. Nom. ὁ Ἡρακλέης Ἡρακλῆς, Hercules, Gen. τοῦ Ἡρακλέεος Ἡρακλέους, Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς, Dat. τῷ Ἡρακλέεϊ Ἡρακλέει, Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ, Acc. τὸν Ἡρακλέεα Ἡρακλέη, Ἡρακλέα Ἡρακλῆ, & Ἡρακλέην Ἡρακλῆν Atti. Voc. ὦ Ἡράκλεες Ἡράκλεις, Ἥρακλες, & Ἡρακλῆς Att.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Ἡρακλέεε Ἡρακλέη, Ἡρακλέε Ἡρακλῆ, Gen. & Dat. τοῖν Ἡρακλεέοιν Ἡρακλέοιν, Ἡρακλοῖν.

Plur. Nom. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Gen. τῶν Ἡρακλεέων Ἡρακλέων, Ἡρακλῶν, Dat. τοῖς Ἡρακλέεσι Ἡρακλέσι, Acc. τοὺς Ἡρακλέεας Ἡρακλέεις, Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς, Voc. ὦ Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς.

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλέης, *Themiſtocles:* Σοφοκλέης, *Sophocles*, Περικλέης, *Pericles*, Ἰφικλέης, *Iphicles: & alia plurima.*

DE PRONOMINE.

Pronomen vel eſt Primitivum, vel Poſſeſſivum, vel Demonſtrativum, vel Relativum, vel Infinitum.

Primitivum

Primæ Perſonæ.

Sing. Nom. ἐγὼ, ego, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ; & per aphæreſin; μοῦ, μοὶ, μέ.
Dual. Nom. Acc. νῶϊ νὼ, & νῷ, Gen. Dat. νῶϊν νῷν.
Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Secundæ Perſonæ.

Sing. Nom. σὺ, tu, Gen. σοῦ, Dat. σοὶ, Acc. σέ.
Dual. Nom. Acc. σφῶϊ σφὼ, Gen. Dat. σφῶϊν σφῷν.
Plural. Nom. ὑμεῖς, Gen. ὑμῶν, Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς.

Tertiæ Perſonæ.

Sing. Nom. caret, Gen. οὗ, ſui, Dat. οἷ. Acc. ἕ,
Dual. Nom. Acc. σφωὲ σφὲ, Gen. Dat. σφωϊν σφίν.
Plur. Nom. σφεῖς, Gen. σφῶν, Dat. σφίσι, Acc. σφᾶς.

Poſſeſſivum

Eſt octuplex.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, meus, mea, meum.
σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum.
ὅς, ἥ, ὄν, ſuus, ſua, ſuum.

νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον, noſter, a, um duorum.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον, veſter, a, um duorum.
Non eſt duale poſſeſſivum Tertii Primitivi.

ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, noſter, a, um.
ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον, veſter, a, um.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, ſuus, a, um.

Horum maſculina, & neutra ſunt tertia ſimplicium; fœminina autem ſecunda.

Derivantur Poſſeſſiva ἐμὸς, σὸς, ὅς *a tribus genitivis primitivorum*, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ; νωΐτερος, *&* σφωΐτερος *a genitivis dualibus poeticis* νῶϊν, σφῶϊν: *reliqua tria* ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος, *a genitivis pluralibus*, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν.

Demonſtrativum

Eſt duplex.

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc, Gen. τούτου, ταύτης, τούτου, Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο, Voc. ὦ οὗτος, ὦ αὕτη, ὦ τοῦτο, heus tu.

Dual. Nomin. Accuſ. τούτω, ταύτα, τούτω, Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν, Voc. ὦ τούτω, ὦ ταύτα, ὦ τούτω, heus vos duo.

Plur.

Plur. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, Gen. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα, Voc. ὦ οὗτοι, ὦ αὗται, ὦ ταῦτα: heu vos.

Sing. Nom. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο: ille, illa, illud, Gen. ἐκείνου, ἐκείνης, ἐκείνου, Dat. ἐκείνῳ, ἐκείνῃ, ἐκείνῳ, Acc. ἐκεῖνον, ἐκείνην, ἐκεῖνο.

Dual. Nom. Acc. ἐκείνω, ἐκείνα, ἐκείνω, Gen. & Dat. ἐκείνοιν, ἐκείναιν, ἐκείνοιν.

Plur. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα, Gen. ἐκείνων, Dat. ἐκείνοις, ἐκείναις, ἐκείνοις, Acc. ἐκείνους, ἐκείνας, ἐκεῖνα.

Attici emphaſeos cauſa, ut res quaſi præſens indicetur, addunt Demonſtrativis iota acutum, ut: οὑτοσί, τουτί, τουτοΐ, τουτονί: ἐκεινοσί, ἐκεινουί, *&c. In neutro autem ſingulari* τουτί, *& ſæpius* τουτί: *in plurali vero pro* ταῦτα *dicunt* ταυτί.

Relativum

Eſt unum.

Sing. Nom. αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipſe, a, um, Gen. αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ, Dat. αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ, Acc. αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, &c.

Compoſita tria ſunt, carentia Nominativo: ἐμαυτοῦ, meiipſius, σεαυτοῦ, tuiipſius, ἑαυτοῦ, ſuiipſius.

Sing. Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, Acc. ἐμαυτὸν, ἐμαυτὴν, ἐμαυτό.

Sing. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, Acc. σεαυτὸν, σεαυτὴν, σεαυτὸ: & per craſin σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτὸν, &c.

Sing. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ, Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, Acc. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν, ἑαυτό. Hoc habet pluralem numerum, quo carent duo præcedentia; declinaturque

que pluraliter & conjunctim, & diviſim: ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν: ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς: ἑαυτοὺς, & σφᾶς αὐτούς.

Imo plurale ipſius in omnes quoque perſonas quadrat: ἑαυτῶν, noſtrum, veſtrum, ſuiipſorum: ἑαυτοὺς, nos, vos, ſeipſos. Sic & interdum ſingulariter ἑαυτοῦ, tuiipſius, ἑαυτὸν teipſum. Quum reperiuntur aſpirata, αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτὸν, & ſimilia, craſis eſt pro ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Infinitum.

ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, quidam, quædam, quoddam: quo utuntur Græci, cum certum hominem ſignificare volunt, neque tamen nominant: Itali, *un certo tale.* Declinatur autem ſic:

ὁ		τοῦ		τῷ		τὸν	
ἡ	δεῖνα	τῆς	δεῖνος	τῇ	δεῖνι	τὴν	δεῖνα.
τὸ		τοῦ		τῷ		τὸ	

Declinatur etiam ὁ δεῖνα, τοῦ δείνατος, τῷ δείνατι. Et, ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνα: & ὁ δεὶς, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα, apud Poetas.

DE VERBO.

Affectiones propriæ Verbi.

Conjugationes tredecim	ſex Barytonorum in ω. tres Circumflexorum in ῶ, quatuor Verborum in μι,
Voces, ſive Formæ inflectendi	Activa in ω, ῶ, μι, Paſſiva, Media } in μαι,
Modi quinque	Indicativus, Imperativus, Optativus. Subjunctivus. Infinitivus,
Tempora novem	Præſens, Præteritum imperfectum. Præteritum perfectum. Præteritum pluſquam perfectum. Aoriſtus primus, Aoriſtus ſecundus } indefinita Præterita. Futurum primum. Futurum ſecundum. Paulo poſt futurum, in Paſſivo.
Numeri tres	Singularis. Dualis. Pluralis.
Perſonæ tres	Prima. Secunda. Tertia,

Affe-

Affectiones aliæ.

Qualitas, qua Verbum eſt
- *Perſonale*; *ut* γράφω, *ſcribo.*
- *Imperſonale*; *ut* δεῖ, *oportet.*

Genera quinque
- *Activum*; *ut* πέμπω, *mitto.*
- *Paſſivum*; *ut* πέμπομαι, *mittor.*
- *Neutrum*; *ut* ὑγιαίνω, *valeo.*
- *Commune, ſive Medium*; *ut* βιάζομαι, *cogo, & cogor.*
- *Deponens, ſive Submedium*; *ut* μάχομαι, *pugno.*

Species duæ
- *Primitiva*; *ut* γαμέω, *uxorem duco.*
- *Derivativa*; *ut* γαμησείω, *nuptias cupio.*

Figuræ tres
- *Simplex*; *ut* ἄγω, *duco.*
- *Compoſita*; *ut* περιάγω, *circumduco.*
- *Decompoſita*; *ut* συμπεριάγω, *una circumduco.*

De Conjugationibus Barytonorum.

Vocantur Barytona, quia habent Gravem Tonum in ultima, qui non appingitur, ſed intelligitur, & Acutum in penultima; ut τύπτω, verbero.

Barytonorum Conjugationes dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ Figurativæ, ſive Indices nominantur. Eſt autem litera Characteriſtica, quæ proxime præcedit terminationem ω, α, aut ομαι.

Characteriſtica præcipue conſideratur in Præſenti, Futuro primo, Præterito perfecto Vocis Activæ; a quibus pendent cætera Tempora.

CHARACTERISTICÆ

Conjugationis

Primæ.

Præſentis.	Futuri.	Præteriti.
π) β) φ) πτ)	(ψ)	(φ.

Secundæ.

Præſentis.	Futuri.	Præteriti.
κ) γ) χ) κτ)	(ξ)	(χ.

Tertiæ.

Præſentis.	Futuri.	Præteriti.
τ) δ) θ)	(σ)	(κ

Quartæ.

Præſentis.	Futuri.	Præteriti.
ζ) σσ)	(ξ)	(χ.

vel

Præſentis.	Futuri.	Præteriti.
ζ) σσ)	(σ)	(κ.

Quin-

Quintæ.

λ) μ) ν) ρ) μν)	(λ) (μ) (ν) (ρ)	(κ.

Sextæ.

ω purum)	(σ)	(κ.

In terminationibus πτω, κτω, μνω, prior conſonans cenſetur Characteriſtica, nempe π, κ, μ.

Tabula Latior

Primæ.

Sunt Verba in πω, βω, φω, πτω: quorum Futurum in ψω: Præteritum in φα.

	Præſen.		Futur.		Præter.
π	(τέρπω)	ψω	(τέρψω)	φα	(τέτερφα, delecto.
β	(λείβω)		(λείψω)		(λέλειφα, libo.
φ	(γράφω)		(γράψω)		(γέγραφα, ſcribo.
πτ	(τύπτω)		(τύψω)		(τέτυφα, verbero.

Secundæ.

In κω, γω, χω, κτω. Futur. in ξω. Præter. in χα.

κ	(πλέκω)	ξω	(πλέξω)	χα	(πέπλεχα, plico.
γ	(λέγω)		(λέξω)		(λέλεχα, dico.
χ	(βρέχω)		(βρέξω)		(βέβρεχα, rigo.
κτ	(τίκτω)		(τέξω)		(τέτεχα, pario.

Tertiæ.

In τω, δω, θω. Futur. in σω. Præter. in κα.

τ	ἀνύτω		ἀνύσω		ἤνυκα,	perficio.
δ	ᾄδω	σω	ᾄσω	κα	ᾖκα,	cano.
θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα,	impleo.

Quartæ.

In ζω, σσω: vel Attice ττω: Fut. in ξω. Præt. in χα, ut in Secunda Conjugatione: aut σω, & κα, ut in Tertia.

ζ	παίζω	ξω	παίξω	χα	πέπαιχα,	ludo.
σσ	ὀρύσσω		ὀρύξω		ὤρυχα,	fodio.

vel

ζ	φράζω	σω	φράσω	κα	πέφρακα,	dico.
σσ	πλάσσω		πλάσω		πέπλακα,	fingo.

Verba in ζω fere ſequuntur Tertiam; non pauca Secundam, illa præſertim, quæ lamentationem, aut motum animi ſignificant: ut οἰμώζω, ploro; στενάζω, ingemiſco; κράζω, clamo. Fut. ξω. Præter. χα. Quædam etiam ſequuntur & Secundam, & Tertiam; ut παίζω, ludo; ἁρπάζω, rapio; σαλπίζω, buccina cano. Futur. ξω, & σω. Præter. χα, & κα.

Verba in σσω ſequuntur Secundam; aliqua Tertiam: ut πιπράσκω, vendo: πτίσσω; pinſo; πάσσω, ſpargo. Futur. σω. Præt. κα. Nonnulla utramque: ut ἐρέσσω, remigo: ἀφύσσω, haurio. Fut. σω, & ξω. Præt. κα, & χα.

Sunt etiam, quorum unum eſt Fut. in ξω, & Præt. in χα; at duplex Præſens. Hujuſmodi ſunt σφάζω, vel σφάσσω, jugulo: φοινίζω, & φοινίσσω, rubefacio: μάζω, & μάσσω, pinſo. Sed φρίσσω, ſive φρίττω, horreo. Fut. ξω. Præ. κα.

Quin-

Quintæ.

In λω, μω, νω, ρω, μνω: Futur. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexum: Præter. κα.

		ῶ	κα	
λ	ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα,	digitis pulſo.
μ	νέμω	νεμῶ	νενέμηκα,	tribuo.
ν	φαίνω	φανῶ	πέφαγκα,	oſtendo.
ρ	σπείρω	σπερῶ	ἔσπαρκα,	ſero.
μν	τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα,	ſcindo.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles, quod in Futuro non mutentur, ſed permaneant, ut in præſenti; tantum abjecta altera, ſi ſint duæ, ut ψάλλω, ψαλῶ, quod penultima hujus Futuri ſit brevis; ut infra dicetur.

Sextæ.

In ω purum, hoc eſt, præcedente vocali, aut diphthongo: Futur. σω: Præt. κα. Nam, quæ in Futuro habent ſimplex σ, habent κ in Præterito:

		σω	κα	
α	γελάω	γελάσω	γεγέλακα,	rideo.
ε	τελέω	τελέσω	τετέλεκα,	finio.
ι	τίω	τίσω	τέτικα,	honoro.
ο	ὀμόω	ὀμόσω	ὤμοκα,	juro.
υ	δύω	δύσω	δέδυκα,	ingredior.
ω	ῥώω	ῥώσω	ἔῤῥωκα,	roboro.
αι	παίω	παίσω	πέπαικα,	ferio.
αυ	ψαύω	ψαύσω	ἔψαυκα,	tango.
ει	σείω	σείσω	σέσεικα,	quatio.
ευ	ἱππεύω	ἱππεύσω	ἵππευκα,	equito.
οι	οἴω	οἴσω	ᾦκα,	fero.
ου	κρούω	κρούσω	κέκρουκα,	pulſo.
υι	ὀπυίω	ὀπυίσω	ὤπυικα,	uxorem habeo.

Pauca ante Inflexionem Verbi notanda.

Prima dualis deeſt, cum prima pluralis exit in μεν.

Secunda, & tertia dualis ſunt ſimiles, cum tertia pluralis exit in σι, quod fit in Activis; aut in ται, quod fit in Paſſivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: ſed pro his uſurpantur Aoriſti.

Præſens, & Imperfectum; Præt. perf. & pluſq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur diviſim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Barytonum

Vocis Activæ

Ex prima Conjugatione:

Inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus,

A quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præſens.

S. (τύπτω, τύπτεις, τύπτει. *Verbero.*
D. (τύπτετον, τύπτετον.
P. (τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde imperfectum.

S. (ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε. *Verberabam.*
D. (ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. (ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. (ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. (ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. (τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
D. (τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. (τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Fu-

Futurum primum.

S. (τύψω, τύψεις, τύψει. *Verberabo.*
D. (τύψετον, τύψετον.
P. (τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoriſtus primus.

S. (ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. *Verberavi.*
D. (ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. (ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. (τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. (τετύφατον, τετύφατον.
P. (τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. (ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. (ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέτω. *Verbera.*
D. (τύπτετον, τυπτέτων.
P. (τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. (τύπετον, τυπέτων.
P. (τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. (τύψον, τυψάτω. *Verberato tu.*
D. (τύψατον, τυψάτων.
P. (τύψατε, τυψάτωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τέτυφε, τετυφέτω. *Verberaveris.*
D. (τετύφετον, τετυφέτων.
P. (τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, *utinam.*

S. (τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. *Verberarem.*
D. (τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. (τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*
D. (τύποιτον, τυποίτην.
P. (τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S. (τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. *Verberem.*
D. (τυποῖτον, τυποίτην.
P. (τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Futurum primum.

S. (τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. *Verberem.*
D. (τύψοιτον, τυψοίτην.
P. (τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S. (τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*
D. (τύψαιτον, τυψαίτην.
P. (τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoriſtus Æolicus, Atticis uſitatiſſimus.

S. (τύψεια, τύψειας, τύψειε. *Verberaverim.*
D. (τυψείατον, τυψειάτην.
P. (τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberaviſſem.*
D. (τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. (τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum*.

S. (τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. *Si verberem, vel verberarem*.
D. (τύπτητον, τύπτητον.
P. (τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoriſtus ſecundus ἐὰν.

S. (τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero*.
D. (τύπητον, τύπητον.
P. (τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Aoriſtus primus ἐὰν.

S. (τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verberavero*.
D. (τύψητον, τύψητον.
P. (τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Perfectum, & pluſquam perfectum ἐὰν.

S. (τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim*.
D. (τετύφητον, τετύφητον.
P. (τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτειν.
(Aoriſtus 2. τυπεῖν.
(Futurum 2. τυπεῖν.
(Futurum 1. τύψειν.
(Aoriſtus 1. τύψαι.
(Perf. & pluſ. τετυφέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans*.
F. (ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. (τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Aori-

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. (τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος, *Verberaturus.*
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. (τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Futurum primum.

M. (ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberaturus.*
F. (ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. (τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. *Qui verberavit.*
F. (ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. (τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum, & pluſquam, &c.

M. (ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. (ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. (τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Inflexio omnium Conjugationum Secundum cognata Tempora Per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Aor.2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut.2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν
Fut.1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor.1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					

Secundæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Aor.2.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut.2.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν
Fut.1.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor.1.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					

Temporale augmentum eſt, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

	α		η, ἀνύω, ἤνυον, perficio, bam.
Mutabiles Vocales	ε	mutantur in	η, ἐλάθω, ἤλαθον, venio, bam.
	ο		ω, ὀπάζω, ὤπαζον, præbeo, bam,

	αι		ῃ, αἴρω, ᾖρον, tollo, bam.
Mutabiles Diphthongi	αυ	mutantur in	ηυ, αὐξάνω, ηὔξανον, augeo, bam.
	οι		ῳ, οἰκίζω, ᾤκιζον, condo, bam.

	η, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam.
Immutabiles Vocales	ι, ἰξάω, ἴξαον, viſco aves capio.
	υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuria afficio.
	ω, ὤθω, ὦθον, impello.

	ει, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.
Immutabiles Diphthongi	ευ, εὐθυνω, εὔθυνον, dirigo.
	ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Quædam ab ε incipientia in Imperfecto adſciſcunt ι: ut, ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, εἷλκον, εἵλκυον, εἵλκιζον, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, εἷρπον, εἵρπιζον, ſerpo: ἑστήκω, pluſquam perfect. εἱστήκειν, ſto: ἑστιάω, εἱστίαον, convivio excipio: ἐάω, εἴαον, ſino: ἕω, perf. paſſ. εἷμαι, induo, ſeu pono: ἐρύω, εἴρυον, traho: ἐθίζω, εἴθιζον, aſſuefacio: ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, operor: ἔπω, εἶπον, dico; quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, perfect. med. εἴωθα, aſſueſco: ἑορτάζω, εἱόρταζον, & ἑώρταζον, feſtum celebro.

Quæ-

Quædam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ut οἰδαίνω, οἴδαινον, tumeo: *Ea autem ſunt, quæ derivantur a dictionibus ſequentibus.*

οἴαξ, clavus) οἰακίζω, οἰάκιζον, clavum rego.
οἶνος, vinum) οἰνίζω, οἴνιζον, vinum oleo, ſeu emo.
οἰωνὸς, augurium) οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην, auguror.
οἶμος, via) οἰμάω, οἴμαον, irruo.
οἶστρος, œſtrum) οἰστρέω, οἴστρεον, œſtro agito, & agitor:
οἶος, ſolus) οἰόω, deſtituo: unde οἰώθην, ſolus egi.

His addunt οἰκουρέω, domi ſedeo: οἰμώζω, lugeo; quod & οἴμωζον, & ᾤμωζον.

De Augmento Compoſitorum.

Augmentum erit in principio, ſi Verba componantur vel cum

- Nomine: ut φιλοσοφῶ, *philoſophor*, a φίλος, amicus, & σοφὸς, ſapiens, ἐφιλοσόφην.
- Pronomine αὐτὸς: ut αὐτομολῶ, fugio ad hoſtes; ηὐτομόλην.
- Præpoſitione, quæ non mutet ſignificationem Verbi: ut ἐνέπω idem cum ſimplici ἔπω, dico; ἤνεπον.
- Verbo ſimplici, quod non ſit in uſu: ut ἀντιβολῶ, ſupplico, ἠντιβόλην.
- Adverbiis ὁμῶ, vel ὁμῶς, ſimul: ut ὁμολογῶ, fateor, ὡμολόγην.
- Particula privativa α: ut ἀφρονῶ, inſipiens ſum; ἠφρόνην.

Augmentum erit in medio, ſi componantur vel cum

- Præpoſitione, quæ mutet ſignificationem Verbi: ut γινώσκω, cognoſco, καταγινώσκω, condemno; κατεγίνωσκον.
- Particulis δυς, male, & εὖ, bene; modo ſequatur vocalis mutabilis: ut δυσαρεστῶ, diſpliceo; δυσηρέστην: εὐεργετῶ, benefacio; εὐηργέτην. At ſequente conſonante, aut vocali immutabili, Simplicium regulam ſequuntur: ut δυστυχῶ, infelix ſum, ἐδυστύχην: εὐσεβῶ, pietatem colo, εὐσέβην; εὐημερῶ, proſpere ago, εὐημέρην.

Pauca ante Inflexionem Verbi notanda.

Prima dualis deeſt, cum prima pluralis exit in μεν.

Secunda, & tertia dualis ſunt ſimiles, cum tertia pluralis exit in σι, quod fit in Activis; aut in ται, quod fit in Paſſivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: ſed pro his uſurpantur Aoriſti.

Præſens, & Imperfectum; Præt. perf. & pluſq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur diviſim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Barytonum

Vocis Activæ

Ex prima Conjugatione:

Inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus,

A quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præſens.

S. (τύπτω, τύπτεις, τύπτει. *Verbero.*
D. (τύπτετον, τύπτετον.
P. (τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde imperfectum.

S. (ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε. *Verberabam.*
D. (ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. (ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. (ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. (ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. (τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
D. (τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. (τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Fu-

Futurum primum.

S. (τύψω, τύψεις, τύψει. *Verberabo.*
D. (τύψετον, τύψετον.
P. (τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoriſtus primus.

S. (ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. *Verberavi.*
D. (ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. (ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. (τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. (τετύφατον, τετύφατον.
P. (τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. (ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. (ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέτω. *Verbera.*
D. (τύπτετον, τυπτέτων.
P. (τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. (τύπετον, τυπέτων.
P. (τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. (τύψον, τυψάτω. *Verberato tu.*
D. (τύψατον, τυψάτων.
P. (τύψατε, τυψάτωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τέτυφε, τετυφέτω. *Verberaveris.*
D. (τετύφετον, τετυφέτων.
P. (τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, *utinam.*

S. (τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. *Verberarem.*
D. (τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. (τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*
D. (τύποιτον, τυποίτην.
P. (τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S. (τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. *Verberem.*
D. (τυποῖτον, τυποίτην.
P. (τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Futurum primum.

S. (τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. *Verberem.*
D. (τύψοιτον, τυψοίτην.
P. (τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S. (τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*
D. (τύψαιτον, τυψαίτην.
P. (τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoriſtus Æolicus, Atticis uſitatiſſimus.

S. (τύψεια, τύψειας, τύψειε. *Verberaverim.*
D. (τυψείατον, τυψειάτην.
P. (τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberaviſſem.*
D. (τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. (τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum*.

S. (τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. *Si verberem, vel verberarem*.
D. (τύπτητον, τύπτητον.
P. (τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoriſtus ſecundus ἐὰν.

S. (τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero*.
D. (τύπητον, τύπητον.
P. (τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Aoriſtus primus ἐὰν.

S. (τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verberavero*.
D. (τύψητον, τύψητον.
P. (τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Perfectum, & pluſquam perfectum ἐὰν.

S. (τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim*.
D. (τετύφητον, τετύφητον.
P. (τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτειν.
(Aoriſtus 2. τυπεῖν.
(Futurum 2. τυπεῖν.
(Futurum 1. τύψειν.
(Aoriſtus 1. τύψαι.
(Perf. & pluſ. τετυφέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans*.
F. (ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. (τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Aori-

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. (τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. *Verberaturus.*
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. (τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Futurum primum.

M. (ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberaturus.*
F. (ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. (τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. *Qui verberavit.*
F. (ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. (τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum, & pluſquam, &c.

M. (ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. (ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. (τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Inflexio omnium Conjugationum Secundum cognata Tempora Per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Aor.2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor.1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφώς
Pluſq.	ἐτετύφειν					

Secundæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Aor.2.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν
Fut. 1.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. 1.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					

Ter-

Tertia.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imp.	ἔπειθον					
Aor. 2.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθών
Fut. 2.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν
Fut. 1.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. 1.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικώς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					

Quartæ.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imp.	ἔφραζον					
Aor. 2.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδών
Fut. 2.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν
Fut. 1.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. 1.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακώς
Pluſq.	ἐπεφράκειν					

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imp.	ἔσπειρον					
Aor. 2.	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρών
Fut. 2.	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν
Fut. 1.	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. 1.	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκώς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					

Se-

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκȣ́ω	ἄκȣε	ἀκȣ́οιμι	ἀκȣ́ω	ἀκȣ́ειν	ἀκȣ́ων
Imp.	ἤκȣον					
Aor. 2.	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοών
Fut. 2.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν
Fut. 1.	ἀκȣ́σω		ἀκȣ́σοιμι		ἀκȣ́σειν	ἀκȣ́σων
Aor. 1.	ἤκȣσα	ἄκȣσον	ἀκȣ́σαιμι	ἀκȣ́σω	ἀκȣ́σαι	ἀκȣ́σας
Perf.	ἤκȣκα	ἤκȣκε	ἠκȣ́κοιμι	ἠκȣ́κω	ἠκȣκέναι	ἠκȣκώς
Pluſq.	ἠκȣ́κειν					

Temporum formatio.

Præſens.

Præſens eſt thema, & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præſenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum eſt duplex, Syllabicum, & Temporale.

Syllabicum augmentum eſt ε, cum Verbum incipit a conſonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Pluſquam perfecto, Aoriſto primo, Aoriſto ſecundo modi Indicativi, ſed non in reliquis modis.

Attici mutant Syllabicum augmentum in Temporale η; ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præfigunt ε: ut ὁράω, ἑώραον, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoriſtis ſive a vocali, ſive a diphthongo incipientibus, ut ἔειπα, *pro* εἶπα, *dixi.*

Si verbum incipiat a ῥ, geminatur ῥ poſt ε: ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον, projicio.

Tem-

Temporale augmentum eſt, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

Mutabiles Vocales	(α)	mutantur in	(η, ἀνύω, ἤνυον, perficio, bam.
	(ε)		(η, ἐλεύθω, ἤλευθον, venio, bam.
	(ο)		(ω, ὀπάζω, ὤπαζον, præbeo, bam,

Mutabiles Diphthongi	(αι)	mutantur in	(η, αἴρω, ἦρον, tollo, bam.
	(αυ)		(ηυ, αὐξάνω, ηὔξανον, augeo, bam.
	(οι)		(ω, οἰκίζω, ᾤκιζον, condo, bam.

Immutabiles Vocales	(η, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam.
	(ι, ἰξεύω, ἴξευον, viſco aves capio.
	(υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuria afficio.
	(ω, ὠθῶ, ὦθον, impello.

Immutabiles Diphthongi	(ει, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.
	(ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
	(ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Quædam ab ε incipientia in Imperfecto adſciſcunt ι: ut, ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, εἷλκον, εἵλκυον, εἵλκιζον, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, εἷρπον, εἵρπιζον, ſerpo: ἑστήκω, pluſquam perfect. εἱστήκειν, ſto: ἑστιάω, εἱστίαον, convivio excipio: ἑάω, εἴαον, ſino: ἕω, perf. paſſ. εἷμαι, induo, ſeu pono: ἐρύω, εἴρυον, traho: ἐθίζω, εἴθιζον, aſſuefacio: ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, operor: ἔπω, εἶπον, dico; quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, perfect. med. εἴωθα, aſſueſco: ἑορτάζω, εἱόρταζον, & ἑώρταζον, feſtum celebro.

Quæ-

Quædam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ut οἰδαίνω, οἴδαινον, tumeo: *Ea autem ſunt, quæ derivantur a dictionibus ſequentibus.*

οἴαξ, clavus) οἰακίζω, οἰάκιζον, clavum rego.
οἶνος, vinum) οἰνίζω, οἴνιζον, vinum oleo, ſeu emo.
οἰωνὸς, augurium) οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην, auguror.
οἶμος, via) οἰμάω, οἴμαον, irruo.
οἶστρος, æſtrum) οἰστρέω, οἴστρεον, æſtro agito, & agitor:
οἶος, ſolus) οἰόω, deſtituo: unde οἰώθην, ſolus egi.
His addunt οἰκουρέω, domi ſedeo: οἰμώζω, lugeo; quod & οἴμωζον, & ᾤμωζον.

De Augmento Compoſitorum.

Augmentum erit in principio, ſi Verba componantur vel cum

- Nomine: ut φιλοσοφῶ, *philoſophor*, a φίλος, amicus, & σοφὸς, ſapiens, ἐφιλοσόφουν.
- Pronomine αὐτὸς: ut αὐτομολῶ, fugio ad hoſtes; ηὐτομόλουν.
- Præpoſitione, quæ non mutet ſignificationem Verbi: ut ἐνέπω idem cum ſimplici ἔπω, dico; ἤνεπον.
- Verbo ſimplici, quod non ſit in uſu: ut ἀντιβολῶ, ſupplico, ἠντιβόλουν.
- Adverbiis ὁμοῦ, vel ὁμῶς, ſimul: ut ὁμολογῶ, fateor, ὡμολόγουν.
- Particula privativa α: ut ἀφρονῶ, inſipiens ſum; ἠφρόνουν.

Augmentum erit in medio, ſi componantur vel cum

- Præpoſitione, quæ mutet ſignificationem Verbi: ut γινώσκω, cognoſco, καταγινώσκω, condemno; κατεγίνωσκον.
- Particulis δυς, male, & εὖ, bene; modo ſequatur vocalis mutabilis: ut δυσαρεστῶ, diſpliceo; δυσηρέστουν: εὐεργετῶ, benefacio; εὐηργέτουν. At ſequente conſonante, aut vocali immutabili, Simplicium regulam ſequuntur: ut δυστυχῶ, infelix ſum, ἐδυστύχουν: εὐσεβῶ, pietatem colo, εὐσέβουν; εὐημερῶ, proſpere ago, εὐημέρουν.

F Non-

Nonnulla, quamvis ſimplicia non ſint in uſu, habent tamen Augmentum in medio: ut ἀπολαύω, fruor; ἀπέλαυον, & ἀπήλαυον: ἐπιχειρῶ, conor, ἐπεχείρουν: ἐγκωμιάζω, laudo; ἐνεκωμίαζον: προσκυνῶ, adoro, προσεκύνουν.

Quædam habent augmentum in principio, & in medio: ut ἀνορθῶ, corrigo; ἠνώρθουν: ἐνοχλῶ, moleſtus ſum; ἠνώχλουν: reperitur tamen ἐνοχλήθην: ἀνέχομαι, tolero; ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην. *Sic* ὀνοματοποιῶ, *nomen fingo*: παροινῶ, *debacchor*: προοδοποιῶ, *viam patefacio*: ἀναίνομαι, *abnuo*: *item* διαιτῶ, *arbiter ſum*, *cum ſuis compoſitis*.

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augentur: ut ἐγγυῶ, ἠγγύησα, & ἐγγεγύηκα, deſpondeo: διακονῶ, ἐδιακόνουν, & διηκόνουν, miniſtro. Sic ἐμπολῶ, *verſor*: μεθοδεύω, *methodo utor*.

Præpoſitionum ultima vocalis in compoſitione eliditur, ſi vocalis ſequatur, exceptis πρὸ, & περὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ: ut

παρακούω, perperam audio; παρήκουον: a παρὰ, & ἀκούω.

καταλέγω, deligo, κατέλεγον: a κατὰ, & λέγω.

προβάλλω, propello, προέβαλλον, & craſi προύβαλλον: a πρὸ, & βάλλω. Hinc προέχω, & προὔχω, præcedo.

περιάγω, circumduco, περιῆγον. Sic & ἐπιορκῶ, pejero, ἐπιώρκουν.

ἀμφιελίσσω, in orbem verto: ex ἀμφὶ, & ἑλίσσω: ἀμφιέπω, & ἀμφέπω, circumſtipo: ex ἀμφὶ, & ἕπω.

Præpoſitio mutat ſuam tenuem in aſpiratam, ſi Verbum incipiat a vocali, vel diphthongo aſpirata: ut καθάπτομαι, attingo, ex κατὰ, & ἅπτομαι: ἀφαιροῦμαι, aufero, vel auferor, ex ἀπὸ, & αἱροῦμαι.

Aoriſtus Secundus.

Aoriſtus ſignificat aliquid præteriiſſe, ſed indefinite; incertum eſt enim, paulo ne ante, an multo; ut apud Italos, amai: *cum Præteritum Perf. ſignificet, modo aliquid præteriiſſe; ut apud Italos*, hò amato. *Sunt autem duo*

duo Aoriſti nulla neceſſitate, aut diverſitatis cauſa in ſignificando, ſed propter copiam linguæ Græcæ; ut & duo Futura.

Formatur Aoriſtus Secundus à Præterito Imperfecto, Characteriſtica ejus retinenda; penultima vero corripienda: abjecta poſteriore litera, retenta priore, ſi Verbum habeat πτ, κτ, μν, λλ: ut ἔτυπτον, ἔτυπον.

Mutatio vocalium, & diphthongorum Præſentis penultimæ corripiendæ cauſa in Aoriſto ſecundo.

η (λήβω, ἔλαβον, accipio.
ω in α (τρώγω, ἔτραγον, comedo.
αι (κάίω, ἔκαον, uro.
αὐ (παύω, ἔπαον, ſedo.

ευ in υ: φεύγω, ἔφυγον, fugio.
ου in ο: ἀκούω, ἤκοον, audio.
ει in ι: λείπω, ἔλιπον, linquo.

ει in 5. Conjug. in (diſyllabis in α: σπείρω, ἔσπαρον, ſero.
(triſyllabis in ε: ὀφείλω, ὤφελον, debeo.

Quędam diſyllaba habent penultimam longam: ut ᾄδω, ᾖδον, cano: ἔχω, εἶχον, habeo: ἥκω, ἧκον, venio: ἕλκω, εἷλκον, traho. Etiam triſyllaba: ut ἐνέγκω, ἤνεγκον, fero; πέρθω, ἔπραθον, per metathe. ἔπραθον, vaſto: & alia.

Verba quartæ Conjugationis, ob eamdem penultimam corripiendam, ſi habeant Futurum in ξω, formant Aoriſtum ſecundum in γον; ſi in σω, formant in δον: ut πράττω, πράξω, ἔπραγον, facio: φράζω, φράσω, ἔφραδον, dico.

Obſervatio.

Diſyllaba, quæ habent liquidam ante, aut poſt ε, mutant ε in α; ut

πλέκω, ἔπλακον, plico	)		(ἔλεγον, dixi.
τρέπω, ἔτραπον, verto	)		(ἔβλεπον, vidi.
στέλλω, ἔσταλον, mitto	)	excipe	(ἔφλεγον, uſſi.
τέμνω, ἔταμον, & ἔτεμον, ſeco	)		

Exceptio.

Septem ſunt Aoriſti ſecundi, qui non retinent Characteriſticam conſonantem Imperfecti.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
καλύπτω, ἐκάλυβον, tego,
κρύπτω, ἔκρυβον, abſcondo,
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
ῥάπτω, ἔῤῥαφον, ſuo.
θάπτω, ἔταφον, ſepelio.

Verba Sextæ finita in έω, ζω, γω; ut κρέω, pulſo, τοξάω, jaculor, ὀπυίω, uxorem habeo; carent Aoriſto ſecundo, & Præterito medio. Ideo ἤκουν ab ἀκέω, audio, non eſt in uſu,

Jones in hoc Tempore geminatione uti ſolent; ut pro ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi,*

Futurum Secundum

Fit ab Aoriſto Secundo, ablato incremento, & vertendo ον in ῶ circumflexum: ut ἔτυπον, τυπῶ. *Ideo deficiente Aoriſto Secundo, deſideratur etiam Futurum ſecundum. Hoc autem vocis activæ, & mediæ rariſſimo eſt in uſu, niſi in quibuſdam verbis, iiſque anomalis.*

Futurum Primum.

Oritur Futurum Primum a Præſenti, variata ſola Characteriſtica in ſingulis Conjugationibus, ut dictum eſt, retenta eadem penultima, quę Præſentis; ut τύπτω, τύψω.

Obſervationes.

Futurum quintæ Conjugationis ſemper habet penultimam brevem, vel abjecta altera immutabili, ſi fuerint duæ; ut ψάλλω, ψαλῶ, pſallo; κάμνω, καμῶ, laboro: vel eliſa vocali ſubjunctiva diphthongi; ut φαίνω, φανῶ, appareo; κείρω, κερῶ, tondeo; vel correpta

repta ancipiti: ut κρίνω, κρινῶ, judico; μολύνω, μολυνῶ, contamino. *Inflectitur autem ut Futurum ſecundum aliarum Conjugationum: ut ψαλῶ, εῖς, εῖ: εῖτον, εῖτον; ῦμεν, εῖτε, ῦσι.*

Barytona multa ſumunt Futurum a circumflexis: ut θέλω, θελήσω, *volo:* ὀφείλω, ὀφειλήσω, *deleo:* μέλλω, μελλήσω, *cunctor:* αὔξω, αὐξήσω, *augeo:* ἕψω, ἑψήσω, *coquo:* ἀλέξω, ἀλεξήσω, *arceo. Sic* βούλομαι, βουλήσομαι, *volo:* οἴμαι, οἰήσομαι, *puto: quaſi a* θελέω, ὀφειλέω, &c. *e contra nonnulla circumflexa ſumunt a Barytonis: ut* δοκέω, δόξω, *a* δόκω, *videor;* ὠθέω, ὤσω, *ab* ὤθω, *trudo. Reperitur tamen Futurum* δοκήσω.

Diſyllaba ſextæ Conjugationis in έω formant Futurum in εύσω: ut πλέω, πλεύσω, navigo: ῥέω, ῥεύσω, fluo: πνέω, πνεύσω, ſpiro: præter δέω, δήσω, ligo. Duo in αίω, formant in αύσω; ut κλαίω, κλαύσω, fleo: καίω, καύσω, uro.

Polyſyllaba quartæ Conjugationis in ίζω, Atticè abjiciunt σ in Futuro, & ultimam circumflectunt: ut νομίζω, νομιῶ, puto: ἐγγίζω, ἐγγιῶ, appropinquo: ſic βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, eo; ἀγωνίζομαι, ἀγωνιοῦμαι, certo.

Aliqua Futura non retinent literam, aut ſpiritum Præſentis: ut τρέφω, θρέψω, nutrio: τρέχω, θρέξω, curro: τύφω, θύψω, inflammo: ἔχω, ἕξω *habeo*, ad differentiam Adverbii ἔξω, extra.

Aoriſtus Primus.

Formatur Aoriſtus Primus a Futuro Primo, retenta eadem Characteriſtica, mutato ω in α, præpoſito Augmento Imperfecti, cum penultima ferè longa: ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque ſunt Aoriſti primi, qui Futuri primi Characteriſticam mutant: εἶπα, dixi: ἤνεγκα, tuli; ἔθηκα, poſui; ἔδωκα, dedi; ἧκα, miſi: ab ἔπω, ἐνέγκω; τίθημι, δίδωμι, ἵημι.

Quatuor expellunt Characteriſticam Futuri primi: ἔχευα, fudi; ἔσεισα, concuſſi; ἤλεα, vitavi; ἔκηα, accendi;

cendi: a *χέω, σεύω, ἀλεύω, νέω, vel κάω; quæ excludunt σ. Reperitur etiam ἔκεα, & ἔκαυσα.*

Penultima hujus Aoriſti in verbis quintæ Conjugationis, quæ habent ſemper penultimam brevem, producitur hac mutatione,

α	ſimplex	in	η: ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα, pſallo.	
αι	communiter	in	α: φαίνω, φανῶ, ἔφανα,	
	Attice	in	η: vel η	ἔφηνα, appareo. vel ἔφηνα,
ε		in	ει: σπείρω, σπερῶ, ἔσπειρα, ſero.	

Penultima hujus Aoriſti in verbis quartæ Conjugationis, quæ ſequuntur tertiam, & in Verbis ſextæ, eſt modo brevis, modo longa: ut φράζω, φράσω, ἔφρασα, dico: κυλίω, κυλίσω, ἐκύλισα, volvo. De hoc in Proſodia.

Præteritum Perfectum.

Formatur Præteritum Perfectum a Futuro primo, mutando ω in α, aſſumpta Characteriſtica propriæ Conjugationis, præpoſito Augmento.

Regulæ de Augmento Præteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a ſimplici conſonante, vel a muta cum liquida, repetit primam conſonantem Præſentis cum ε: ut τύπτω, τύψω, τέτυφα, verbero: γράφω, γράψω, γέγραφα, ſcribo.

Si incipiat a duabus conſonantibus, quarum ſecunda non ſit liquida; vel a duplici, nempe, ζ, ξ, ψ, tantum ε præponitur: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα; ſero: ζητῶ, ζητήσω, ἐζήτηκα, quæro.

Si incipiat a vocali, vel diphthongo, eſt idem initium Præteriti Perfecti, quod Imperfecti: ut ἀκούω,

ἤκουον,

ἤκηκα, ἤκηκα, audio, ὀνομάζω, ὠνόμαζον, ὠνόμακα, nomino: εἰκάζω, εἴκαζον, εἴκακα, aſſimilo.

Si incipiat a Muta Aſpirata, videlicet φ, χ, ϑ, repetit Tenuem illi affinem: ut φράζω, πέφρακα, dico: χρίω, κέχρικα, ungo: θύω, τέθυκα, ſacrifico.

Si incipiat a ρ, geminat id poſt ε: ut ῥίπτω, ἔρριφα, projicio.

Præteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo, idem retinet etiam in reliquis modis.

Exceptiones.

Incipientia a muta cum liquida γν, γρ, non repetunt primam conſonantem Præſentis: ut γνωρίζω, ἐγνώρικα, cognoſco: γρηγορῶ, ἐγρηγόρηκα, vigilo.

Incipientia a duabus conſonantibus πτ, κτ, μν, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam Præſentis: ut πτόω, πέπτωκα, cado: κτάομαι, κέκτημαι, poſſideo: μνάομαι, μέμνημαι, recordor. Sed κτείνω, ἔκτακα, occido: κτίζω, ἔκτικα, fabrico.

Quædam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam conſonantem Præſentis: ut βλαστέω, βεβλάστηκα, *&* ἐβλάστηκα, *germino; ſimiliter,* βλακεύω, *piger ſum;* γλωττίζω, *deblatero;* γλύφω, *inſculpo;* γνάμπτω, *flecto;* βλάπτω, *noceo;* θλάω, *tundo;* κρύπτω, *abſcondo.*

Obſervationes.

Diſyllaba quintæ Conjugationis mutant ε Futuri in α: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, ſero: στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα, mitto.

Immutabiles λ, & ρ manent in Præterito, ut in Futuro: ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, pſallo: φθείρω, φθερῶ, ἔφθαρκα, *corrumpo.*

Verba in μω, & νω aſſumunt η ante κα: ut νέμω, νεμῶ, νενέμηκα, tribuo: τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα, & per ſyncopen τέτμηκα, ſeco.

Diſyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν Futuri in Præterito: ut τείνω, τενῶ, τέτακα, extendo: κρίνω, κρινῶ, κέκρικα, judico: θύνω, θυνῶ, τέθυκα, propero.

Cætera Verba in νω, vertunt ν in γ: ut φαίνω, φανῶ, πέφαγκα appareo: μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυγκα, polluo: ſemper enim ν ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ: *At* μένω, μενῶ, μεμένηκα, *tanquam a* μενέω, *maneo.*

Præteritum Perfectum Atticum.

Attici Verbis incipientibus a λ, vel μ, pro communi Augmento præponunt ει: ut λήβω, λέληφα, εἴληφα, ſumo: μείρομαι, μέμαρμαι, εἵμαρμαι, ſortior.

Verbis incipientibus ab ᾰ brevi, ε, ο, præfigunt Præterito communi duas priores literas Præſentis: ut ἀγείρω, ἤγερκα, ἀγήγερκα, congrego: ὄλλω, ὦλα, ὀλώλα, perii, Prtterit. med. Si autem exceſſerit numerum trium ſyllabarum, tertia ab initio ſyllaba corripitur hac mutatione.

η in ε: ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo.

ω in ο: ἐρωτῶ, ἠρώτηκα, ἐρηρότηκα, interrogo.

abjecta prepoſitiva:
ει in ι: ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα, ungo.
ευ in υ: ἐλεύθω, ἤλευθα, ἐλήλυθα, venio: Præt. Med.

abjecta ſubjunctiva in ο:
οι: ἑτοιμάζω, ἡτοίμακα, ἐτητόμακα, paro.
ου: ἀκούω, ἤκουκα, ἀκήκοκα, audio.

Si tamen tertia ſyllaba ſit longa poſitione, non fit mutatio: ut ἀγήγερκα.

Retinent diphthongum, ἐρείδω, ἤρεικα, ἐρήρεικα, *firmo, ut differat ab* ἐρήρικα, *quod ab* ἐρίζω, *contendo.*

Irregularia ſunt ἔδω, ἦκα, ἔδηκα, *& interpoſito* δο, ἐδή-

εἰδήδοκα, edo: ἄγω, ἦχα, ἄγηχα, *& aſſumpto* ο, *ἀγήοχα; item in Aoriſt. 2.* ἤγον, ἄγηγον, *& per metatheſin* ἤγαγον, *duco.*

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præter commune Augmentum præponunt ε, eodem Spiritu manente: ut ὁράω, ὤρακα, ἑώρακα, video: ὠθῶ, pello, ὦσμαι, ἔωσμαι, Præter. paſſ. οἴγω, aperio, ἔωγα, Præter. med.

Sic ἔικω, οἶκα, ἔοικα, *ſimilis ſum*, *Præter. Med.* ἔπω, εἶπα, ἔειπα, *dixi*, *Aor. 2.* ἧκα, ἔηκα, *miſi*; *unde* ξυνέηκα, *commiſi*, *item*, *intellexi*: ὠσάμην, *&* ἐωσάμην, *impuli.*

Diſyllaba primæ, & ſecundæ Conjugationis Attice vertunt Perfecti penultimam ε in ο: ut κλέπτω, κέκλεφα, κέκλοφα, furor: βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα, rigo.

Præteritum Pluſquamperfectum

Formatur a Perfecto mutando α in ειν; ac ſi Perfectum incipiat a ſimplici conſonante, aliud ε aſſumendo, quam ſecundam reduplicationem vocant; ut τέτυφα, ἐτετύφειν: alioquin incipit, & augetur, ſicut Perfectum; ut ἔσταλκα, ἐστάλκειν; miſeram; ἤκουκα, ἠκούκειν, audieram: eodem initio, & augmento manente in medio in compoſitis: ut συνέσταλκα, συνεστάλκειν, contraxeram; ὑπήκουκα, ὑπηκούκειν, obedieram.

Præteritum Pluſquamperfectum Atticum

Reperitur Attice ſine ſecunda reduplicatione; ut δεδύκειν, pro ἐδεδύκειν, ſubieram.

In Verbis Attice reduplicatis accipit augmentum prima vocalis; ut ἀγήγερκα, ἠγηγέρκειν, congregaveram; ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν, foderam: ἀκήκοα, ἠκηκόειν, audieram. Excipe ἐληλύθειν, & ἐληλύθειν, veneram, ab ἐλήλυκα, & ἐλήλυθα. At ἔολπα, ſperavi; ἔοργα, feci; ἔοικα, ſimilis ſum, habent augmentum in medio; ἐώλπειν, ἐώργειν, ἐώκειν.

Prima, & tertia ſingularis Attice eſt per η: ut ἐτετύφη ἐγὼ,

ἐγὼ, verberaveram ego: ἐτετύφει ἐκεῖνος, verberaverat ille.

Tertiam pluralem εισαν Attici efferunt per εσαν: ut ἐτετύφεσαν, verberaverant.

Obſervatio

In Modos Reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia pendent ab Indicativo, tempora ſimilia a ſuis ſimilibus.

Præteritum Perfectum ubique ſervat Augmentum: Aoriſti verò extra Indicativum abjiciunt.

IMPERATIVUS non habet primam perſonam: caret etiam Futuris, ut & Subjunctivus; ſed pro Futuris ſunt Aoriſti, ut dictum eſt.

Secundus Aoriſtus ultimam gravat; ut τύπε: ſed acuuntur tres, ἐλθέ, venito: εὑρέ, invenito: εἰπέ, dicito: ſic Attice λαβέ, accipito: ἰδέ, videto: cum communiter dicant λάβε, ἴδε.

OPTATIVUS pro nota propria habet ubique in penultima, οι; at in Aoriſto primo activo, & medio αι.

Circumflectit Futurum ſecundum: alioquin vox eadem cum Aoriſto ſecundo.

Uſitatiſſimus eſt Aoriſtus Æolicus; apud Atticos autem maximè in ſecunda, & tertia ſingulari, & tertia plurali. Formatur ab Aoriſto primo ejuſdem Modi, mutando αιμι in εια: ut τύψαιμι, τύψεια.

SUBJUNCTIVUS pro nota propria habet η, & ω: in ſecunda, & tertia ſingulari diphthongum impropriam ῃ: in duali, & plurali tantum vocalem η.

INFINITIVUS habet Futurum ſecundum idem cum Aoriſto ſecundo.

PARTICIPIUM acuit Aoriſtum ſecundum; circumflectit Futurum ſecundum.

Participia maſculina, & neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Fœminina ad ſecundam.

Verbum Barytonum

Vocis Paſſivæ

Inflexum Secundum cognata Tempora,

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην.
P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. (ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. (ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum ſecundum.

S. (τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberabor.*
D. (τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.
P. (τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfe-

Perfectum.

S. (τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus ſum.*

D. (τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.

P. (τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. *Verberatus eram.*

D. (ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.

P. (ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulo poſt Futurum.

S. (τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. *Mox Verberabor, &*

D. (τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον. *pene jam verbera-*

P. (τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *tus ſum.*

Aoriſtus primus.

S. (ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*

D. (ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.

P. (ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

S. (τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verberabor.*

D. (τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον.

P. (τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτου, τυπτέσθω. *Verberare.*

D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.

P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu.*

D. (τύπητον, τυπήτων.

P. (τύπητε, τυπήτωσαν.

Per-

Perfectum, & pluſquam.

S. (*τέτυψο, τετύφθω.* *Verberatus eſto.*
D. (*τέτυφθον, τετύφθων.*
P. (*τέτυφθε, τετύφθωσαν.*

Aoriſtus primus.

S. (*τύφθητι, τυφθήτω.* *Verberator tu.*
D. (*τύφθητον, τυφθήτων.*
P. (*τύφθητε, τυφθήτωσαν.*

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (*τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.* *Verberarer.*
D. (*τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.*
P. (*τυπτοίμεθα, τύποισθε, τύπτοιντο.*

Aoriſtus ſecundus.

S. (*τυπείην, τυπείης, τυπείη.* *Verberatus ſim, vel*
D. (*τυπείητον, τυπειήτην.* *fuerim.*
P. (*τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.*

Futurum ſecundum.

S. (*τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.* *Verberer.*
D. (*τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.*
P. *τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.*

Perfectum & pluſquam.

S. (*τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη.* *Verberatus ſim, vel eſſem.*
D. (*τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.*
P. (*τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.*

Paulo poſt Futurum.

S. (*τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο.* *Mox Verberer.*
D. (*τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην.*
P. (*τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.*

Aori-

Aoriſtus primus.

S. (τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus ſim, vel*
D. (τυφθείητον, τυφθειήτην. *fuerim.*
P. (τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Futurum primum.

S. (τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. (τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
P. (τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, *cum*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel verbera-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *rer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoriſtus ſecundus ἐάν.

S. (τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus ſim, vel fue-*
D. (τυπῆτον, τυπῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Perfectum, & pluſquam perfectum ἐάν.

S. (τετυμμένος, ὦ, ᾖς, ᾖ. *Si verberatus ſim, vel eſſem.*
D. (τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
P. (τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus primus ἐάν.

S. (τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus ſim, vel fue-*
D. (τυφθῆτον, τυφθῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Modus

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτεσθαι.
(Aoriſtus 2. τυπῆναι.
(Futurum 2. τυπήσεσθαι.
(Perf. & pluſ. τετύφθαι.
(Paulò poſt Fut. τετύψεσθαι.
(Aoriſtus 1. τυφθῆναι.
(Futurum 1. τυφθήσεσθαι.

Participia.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*
F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. (τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. (ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. (τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Perfectum, & pluſquam, &c.

M. (ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. (ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. (τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Paulo poſt Futurum.

M. (ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου. *Mox verberandus.*
F. (ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
N. (τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Aori-

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. (τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος,

Futurum primum.

M. (ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus.*
F. (ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. (τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infin.	Parti.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην.	τύπτωμαι.	τύπτεσθαι.	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

Secun-

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Sub.	Infini.	Partic.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Preſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imp.	ἐπειθόμην					
Aor. 2.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθείς
Fut. 2.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. 1.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. 1.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

Quartæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Sub.	Infini.	Partic.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imp.	ἐφραζόμην				(ναι	
Aor. 2.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆ-	φραδείς
Fut. 2.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. 1.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. 1.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος.

Quintæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Partici
Preſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imp.	ἐσπειρόμην				(ναι	
Aor. 2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆ-	σπαρείς
Fut. 2.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην					
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor. 1.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθείς
Fut. 1.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

Sex-

Sexta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imp.	ἠκουόμην					
Aor. 2.	ἤκοην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοείς
Fut. 2.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. 1.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut. 1.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

Temporum formatio.

Novem ſunt Tempora in voce Paſſiva: quorum tria deducuntur ab Activa
(Præſens.
(Præteritum.
(Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur a Præſenti Activo, mutando ω in ομαι: ut τύπτω, τύπτομαι.

Secunda perſona ſingularis Præſentis, ſicut & Futurorum deſinit in ῃ; *Attice in* ει; *communiter vero in hiſce quatuor*, βούλει, *vis*, οἴει, *putas*, ὄψει, *videbis*, ἔσει, *& facta craſi*, εἶ, *es. Aliquando in quibuſdam Barytonis deſinit*

in σαι; ut φάγεσαι, pro φάγῃ, comedis; & in aliquibus Circumflexis: ut καυχάεσαι, καυχᾶσαι, pro καυχάῃ, καυχᾷ, gloriaris; ὀδυνάεσαι, ὀδυνᾶσαι, pro ὀδυνάῃ, ὀδυνᾷ, cruciaris.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præſenti, mutando μαι in μην, & præponendo Augmentum: ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.
Eadem eſt ratio Augmentorum in Verbis Paſſivis, & Mediis, quæ in Activis non ſolum in Barytonis, ſed etiam in Circumflexis, & in Verbis in μι.

Aoriſtus Secundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, vertendo ον in ην: ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum Secundum.

Futurum ſecundum formatur a tertia perſona Aoriſti ſecundi, addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum Perfectum.

Præteritum Perfectum formatur a Præterito Perfecto Activo, inflectendo ultimam ſyllabam; in Prima perſona in μαι; in Secunda in σαι; in Tertia in ται: cui ſyllabæ, quia oportet penultimam Præteriti Paſſivi eſſe longam, plerumque aliqua litera præponitur, ut hic oſtenditur.

1. *Conjugatio*

Ante μαι, habet β; quæ ob euphoniam vertitur in μ: ante σαι, habet π, non quidem expreſſam, ſed impli-

plicitam in duplici ψ: ante ται, pariter habet π, non implicitam, ſed expreſſam.

à τέτυφα, verberavi, quod à τύπτω,

μμαι (
ψαι (τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται: verberatus ſum, es,
πται (eſt.

2. *Conjugatio*

Ante μαι, habet γ: ante σαι, habet κ, non expreſſam, ſed implicitam in duplici ξ: ante ται, pariter habet κ non implicitam, ſed expreſſam:

a λέλεχα, dixi, quod a λέγω,

γμαι, (
ξαι, (λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται: dictus ſum, es, eſt.
κται, (

3. *Conjugatio*

Ante μαι, habet σ: ante σαι, nullam aliam: ante ται, pariter habet σ:

a πέπεικα, perſuaſi: quod a πείθω,

σμαι, (
σαι, (πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισται: perſuaſus ſum, es, eſt.
σται, (

4. *Conjugatio*

In Verbis, quæ ſequuntur Conjugationem Secundam, habet, ut Secunda; in iis, quæ Tertiam, ut Tertia.

ab ὤρυχα, excavavi, quod ab ὀρύττω, vel ὀρύσσω,

γμαι, (
ξαι, (ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται: excavatus ſum, es, eſt.
κται, (

a νενόμικα, putavi, quod a νομίζω,

σμαι, (
σαι, (νενόμισμαι, νενόμισαι, νενόμισται: putatus ſum, es, eſt.
σται, (

5. Conjugatio

Servat ut in Activo, ſic etiam in Paſſivo Immutabiles λ, & ρ:

ab ἔσταλκα, miſi, quod a στέλλω,

λμαι, (
λσαι, (ἔσταλμαι, ἔσταλσαι, ἔσταλται: miſſus ſum, es, eſt.
λται, (

ab ἔσπαρκα, ſeminavi, quod a σπείρω,

ρμαι, (
ρσαι, (ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται: ſeminatus ſum, es, eſt.
ρται, (

Finita in μω, aut μνω, Activum habent in ηκα: Paſſivum in ημαι:

a νενέμηκα, diſtribui, quod a νέμω,
ημαι, (νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται, diſtributus ſum, es, eſt.
ησαι, (a τετέμηκα, ſecui, quod a τέμνω,
ηται, (τετέμημαι, τετέμησαι, τετέμηται: ſectus ſum, es, eſt.

Quæ in Præterito Activo abjecerant ν, abjiciunt & in Præterito Paſſivo, nec tamen aſſumunt σ ante μαι, ideoque nec ante ται: nam quando nihil præponitur primæ perſonæ, nihil item Tertiæ præponitur:

a κέκρικα, judicavi, quod a κρίνω,

μαι, (
σαι, (κέκριμαι, κέκρισαι, κέκριται: judicatus ſum, es, eſt.
ται, (

Quæ in Præterito Activo verterant ν in γ, revocant illud in Præterito Paſſivo: ſolum ante μ, propter euphoniam, mutatur in μ:

μμαι, (a πέφαγκα, oſtendi, quod a φαίνω,
νσαι, (
νται, (πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται: oſtenſus ſum, es, eſt.
Attice,)(Attice,
σμαι, (
σαι, (πέφασμαι, πέφασαι, πέφασται:
σται, (

6. Con-

6. Conjugatio.

Si penultima Pręteriti Activi ſit brevis, aſſumit σ in Pręterito paſſivo.

a τετέλεκα, perfeci, quod a τελέω,

σμαι, (
σαι, (τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεσαι: perfectus ſum,
σται, (es, eſt.

Excipe δέδεμαι a δέω, ligo, a quo tamen Verbale δεσμὸς, vinculum: ἤρομαι ab ἤροκα, quod ab ἀρόω, aro. Sin penultima Pręteriti Activi ſit longa, nihil aſſumit.

a τετόξευκα, ſagitta petii, quod a τοξέυω,

μαι, (
σαι, (τετόξευμαι, τετόξευσαι, τετόξευται: ſagitta petitus
ται, (ſum, es, eſt.

Excipe ἤκυσμαι ab ἀκύω, audio: κέκρυσμαι a κρύω, pulſo: ἔπλαισμαι a πλαίω, impingo: κεκέλευσμαι a κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι a κλείω, claudo: σέσεισμαι a σείω, quatio: κεκόλυσμαι a κολύω, turbo: ἔγνωσμαι a γνόω, pro quo γινώσκω, cognoſco.

Regulæ de Duali, & Plurali.

Prima Dualis, & Pluralis formantur a Prima Singulari, flexa ſolum terminatione.

(τετύμμεθον,
τέτυμμαι (
(τετύμμεθα.

(λελέγμεθον,
λέλεγμαι (
(λελέγμεθα.

(πεπείσμεθον,
πέπεισμαι (
(πεπείσμεθα.

ὤρυγμαι (ὠρύγμεθον, (ὠρύγμεθα.

νενόμισμαι (νενομίσμεθον, (νενομίσμεθα.

ἔσαλμαι (ἐσάλμεθον, (ἐσάλμεθα.

τετέλεσμαι (τετελέσμεθον, (τετελέσμεθα.

Secunda, & Tertia Dualis, & Secunda Pluralis formatur a Tertia Singulari, vertendo αι in ον, & Tennes in ſuas Aſpiratas.

τέτυπται (τέτυφθον, τέτυφθον, (τέτυφθε.

λέλεκται (λέλεχθον, λέλεχθον, λέλεχθε.

πέπεισται (πέπεισθον, πέπεισθον, (πέπεισθε.

ὤρυγκται (ὤρυχθον, ὤρυχθον, (ὤρυχθε.

νενόμισται (νενόμισθον, νενόμισθον, (νενόμισθε.

ἔσαλ-

ἔσαλται (ἔσαλθον, ἔσαλθον, (ἔσαλθε.

τετέλεσται (τετέλεσθον, τετέλεσθον, (τετέλεσθε.

Quoties Tertia Singularis Prę̨teriti Paſſivi deſinit in ται purum, Secunda, & Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interſerunt σ.

νενέμηται (νενέμησθον, νενέμησθον, (νενέμησθε.

κέκειται (κέκεισθον, κέκεισθον, (κέκεισθε.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, poſito ν ante ται purum.

νενέμηται : νενέμηνται.
κέκειται : κέκεινται.

Si vero ται non fuerit purum; tum Tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Prę̨ſentis temporis, & Verbum Subſtantivum εἰσὶ, *ſunt*.

τέτυπται : τετυμμένοι εἰσί.
λέλεκται : λελεγμένοι εἰσί.

Obſervatio.

Diſyllaba Primę̨, & Secundę̨ Conjugationis, quę̨ mutant in Perfecto Activo ε in ο, illud repetunt in Perfecto Paſſivo.

πέμ-

πέμπω, πέπομφα, πέπεμμαι, mitto.
κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμμαι, furor.

Quę habent ρε implicitum cum aliqua conſonante, vertunt ε in α.

τρέπω, τέτρεφα, τέτραμμαι, (verto.
στρέφω, ἔστρεφα, ἔστραμμαι,
ſed βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι, rigo.

Jonica Dialectus.

Jones, & aliquando Attici formant Tertiam pluralem huius Temporis, ponendo α ante ται, & mutando præcedentem tenuem in ſuam aſpiratam.

In Conjug. 1. τέτυπται, τετύφαται, *a* τύπτω, *verbero*.
2. λέλεκται, λελέχαται, *a* λέγω, *dico*.
4. τέτακται, τετάχαται, *a* τάττω, *ordino*.

In Tertia Conjugatione, & Quarta ubi imitatur Tertiam, mutatur σ in τ, δ, θ, pro ratione Characteriſticæ Aoriſti ſecundi: quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.

3. ἤνυσαι, ἠνύταται, *ab* ἀνύτω, *perficio*.
ᾖσαι, ᾔδαται, *ab* ᾄδω, *cano*.
πέπεισαι, πεπείθαται, *a* πείθω, *perſuadeo*.

4. πέφρασαι, πεφράδαται, *a* φράζω, *loquor*.
ὤρυκται, ὠρύχαται, *ab* ὀρύττω, *excavo*.

In Quinta tantum α *interponitur.*

5. ἔψαλται, ἐψάλαται, *a* ψάλλω, *cano*.
ἔφθαρται, ἐφθάραται, *a* φθείρω, *corrumpo*.

In Sexta ponitur α *ante* ται *purum, & longa corripitur.*

6. δεδήλωται, δεδηλόαται, *a* δηλόω, *oſtendo*.
πεποίηται, πεποιέαται, *a* ποιῶ, *facio*.
τέθειται, τεθέαται, *a* θέω, *pono*, *unde* τίθημι.
βέβληται, βεβλήαται, *Poet. pro* βεβλέαται, *a* βάλλω, *jacio*.

Pan-

Paulo poſt Futurum

Formatur à Secunda perſona Perfecti, poſito ομ ante αι: ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Præteritum pluſquam perfectum

Formatur a Perfecto mutando in Prima perſona μαι in μην; in Secunda, & Tertia αι in ο, & prefigendo ε, ſi Perfectum incipiat a ſimplici conſonante; ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην; τέτυψαι, ἐτέτυψο: τέτυπται, ἐτέτυπτο.

Si Tertia ſingularis deſinat in το purum; in Secunda, & Tertia Duali interſeritur σ, ut de Perfecto diximus; & Tertia Pluralis deſinit in ντο: ut ἐκέκειτο accuſatus erat; ἐκέκεισθον, ἐκεκείσθην, ἐκέκειντο. Si autem exeat in το impurum, circumloquimur per Participium Præteriti, & Verbum Subſtantivum ἦσαν, *erant*: ut ἐτέτυπτο, τετυμμένοι ἦσαν.

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur a Tertia Perſona ſingulari Perfecti Paſſivi, mutando αι in ην, & Tenues in ſuas Aſpiratas, & retinendo Augmentum Imperfecti: ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

μέμνηται,	ἐμνήσθην,	recordatus fui:	) aſſumunt
ἔρρωται,	ἐρρώσθην,	convalui:	) σ.
σέσωσται,	ἐσώθην,	ſervatus fui:	abjicit σ.
εὕρηται,	εὑρέθην,	inventus fui:	)
ἤρηται,	ἠρέθην,	ſublatus fui:	) mutant
ἐπῄνηται,	ἐπῃνέθην,	laudatus fui:	) η in ε.
εἴρηται,	ἐρρέθην, & ἐρρήθην,	dictus fui.	
τέθειται,	ἐτέθην,	poſitus fui.	

Ob-

Obſervatio.

Verba, quę in Pręterito verterant ε in α, repetunt ſuum ε in Aoriſto Primo: ut ἔϛραμμαι, ἐϛρέφθην, verſus ſum.

Verba in νω, quæ in Præterito abjecerant ν, hìc illud poetice recipiunt: ut ἐκλίνθην, ἐκρίνθην, pro ἐκλίθην, ἐκρίθην, a κλίνω, inclino, & κρίνω, judico. Et a πνέω, ſpiro, quamvis non deſinat in νω, fit ἐπνύνθην.

Futurum Primum.

Futurum Primum formatur a Tertia perſona ſingulari Aoriſti Primi addendo σομαι, & abjiciendo Augmento: ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Obſervatio

In Modos Reliquos.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, & Tempora a ſuis temporibus.

IMPERATIVUS format Secundam perſonam a Secunda Pluſquamperfecti Indicativi: ut ἐτέτυψο, τέτυψο. Format Tertiam a Tertia ejuſdem, migrante το in θω; ut ἔψαλτο, ἐψάλθω. Quod ſi pręceſſerit Tenuis, mutatur in ſuam Aſpiratam; ut ἐτέτυπτο, τετύφθω. Si autem ante το fuerit vocalis, aſſumitur σ; ut ἐκέκριτο, κεκρίσθω.

Aoriſti Imperativi formantur a Tertiis perſonis ſuorum ſimilium, addito τι: ſed Primus deſinit in π, propter aliud θ pręcedens: ut ἐτύφθη, τύφθηπ. Utriuſque Tertia ſingularis, & reliqui numeri per τ, non θ: ut τυφθήτω, τυπήτω, &c.

OPTATIVUS, ubi facta eſt circumlocutio in Tertia Pręteriti Indicativi, circumloquitur pręteritum

per

per Participium, & Verbum Subſtantivum: ſin autem non adhibenda ſit circumlocutio, tunc ſervandę ſunt regulę hę.

Si ante μαι Primę perſonę Pręteriti paſſivi fuerit ν, convertitur in η: ut

a νενέμημαι, quod a νέμω, diſtribuo.
Sing. νενεμήμην, νενεμῆσο, νενεμῆτο.
Dual. νενεμήμεθον, νενεμῆσθον, νενεμήσθην.
Plur. νενεμήμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῆντο.

υ in ῡ: ut

a τέθυμαι, quod a θύνω, feſtino.
Sing. τεθύμην, τεθῦσο, τεθῦτο.
Dual. τεθύμεθον, τεθῦσθον, τεθύσθην.
Plur. τεθύμεθα, τεθῦσθε, τεθῦντο.

α in αι: ut

ab ἔκταμαι, quod a κτείνω, occido.
Sing. ἐκταίμην, ἐκταῖσο, ἐκταῖτο.
Dual. ἐκταίμεθον, ἐκταῖσθον, ἐκταίσθην.
Plur. ἐκταίμεθα, ἐκταῖσθε, ἐκταῖντο.

ι manet integrum, ſed tamen longum hic, etiamſi breve fuerit in Pręterito Indicativi: ut

a κέκριμαι, quod a κρίνω, judico.
Sing. κεκρίμην, κεκρῖσο, κεκρῖτο.
Dual. κεκρίμεθον, κεκρῖσθον, κεκρίσθην.
Plur. κεκρίμεθα, κεκρῖσθε, κεκρῖντο.

Si ante μαι ſit diphthongus, cujus ſubjunctiva ſit υ, tunc circumlocutione opus eſt, ut:

a πέπαυμαι, quod a παύω, finio.
Sing. πεπαυμένος εἴην, εἴης, εἴη.
Dual. πεπαυμένω εἴητον, εἰήτην.
Plur. πεπαυμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Eo-

Eodem modo a τετέξδμαι, quod a τοξάω, jaculor, τετοξαμένος εἴην.

Aliqui eandem circumlocutionem adhibent, cum Præteritum habet υι, ut a λέλυμαι, λελυμένος εἴην: ſed alii non admittunt, formantes λελύμην, λελῦο, λελῦτο; vel etiam, quod apud Homerum, λελύμην, λελῦο, λελῦτο.

SUBJUNCTIVUS adhibet in Preterito circumlocutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Preteriti temporis, & Verbum Subſtantivum: ut

Sing. τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ.
Dual. τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
Plu. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Ubi non adhibenda ſit circumlocutio, ex omnibus vocalibus ante μαι Primæ perſone Preteriti Indicativi fit ῶ; ut

a νενέμημαι
Sing. νενεμῶμαι, νενεμῇ, νενεμῆται.
Dual. νενεμώμεθον, νενεμῆσθον, νενεμῆσθον.
Plu. νενεμώμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῶνται.

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, & in verbis in μι, *ut a* πεποίημαι, πεποιῶμαι; *a* μέμνημαι, μεμνῶμαι; *a* κεχρύσωμαι, κεχρυσῶμαι: *a* τέθειμαι, τεθῶμαι: *ut apparebit loco ſuo.*

Aliqui tamen velle videntur, omnia verba Barytona in Optativo, & Subjunctivo circumloquenda eſſe per Participium, & Verbum Subſtantivum.

INFINITIVUS format Præteritum a Secunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo ε in αι, & penultima acuenda: ut a τέτυφθε, τετύφθαι.

PARTICIPIUM acuit Penultimam in Præterito; ut τετυμμένος: ultimam in Aoriſtis; ut τυφθείς, τυπείς: antepenultimam in reliquis; ut τυπτόμενος, &c.

Par-

Participia in μενος, & μενον ad tertiam pertinent Declinationem ſimplicium: in εὶς, & ὲν quintam: Fœminina omnia ad ſecundam.

Verbum Barytonum

Vocis Mediæ.

Medium Verbum eſt, quod, ſicut apud Latinos Verbum Commune, alias active, alias Paſſive ſignificat; ut ἄγομαι, duco, & ducor: κομίζομαι, porto, & portor: Mediamque habet inflexionem, partim Activam, partim Paſſivam.

Activam fere ſignificationem tribuunt aliqui Preteritis, Aoriſtis, & Futuris Mediis; niſi forte ipſa Verbi ſignificatio aliud ſuadeat: ut σέσηπα, computrui, a σήπω: μέμηνα, inſanivi, a μαίνω, & ſimilia: Reliquis temporibus utramque.

Activam terminationem habet perfectum, & Pluſquam Perfectum: Reliqua tempora Paſſivam.

Inflexum Secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. *Verbero, & Verberor*.
D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabam, & Verberabar*.
D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο. *Verberavi, vel Verberatus*
D. (ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην. *fui*.
P. (ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Fu-

Futurum ſecundum.

S. (τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. *Verberabo, vel Verberabor.*
D. (τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.
P. (τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Futurum primum.

S. (τύψομαι, τύψῃ, τύψεται, *Verberabo, vel Verberabor.*
D. (τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. (τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Aoriſtus primus.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. *Verberavi, vel Verberatus fui.*
D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην,
P. (ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum perfectum.

S. (τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε. *Verberavi, vel Verberatus ſum.*
D. (τετύπατον, τετύπατον.
P. (τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει. *Verberaveram, vel Verberatus eram.*
D. (ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην.
P. (ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέσθω. *Verbera, vel verberare.*
D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυποῦ, τυπέσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*
D. (τύπεσθον, τυπέσθων.
P. (τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Aori-

Aoriſtus primus.

S. (τύψαι, τυψάτω. *Verberato, vel verberator tu.*
D. (τύψατον, τυψάτων.
P. (τύψατε, τυψάτωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τέτυπε, τετυπέτω. *Verberaveris, vel Verberatus eſto.*
D. (τετύπετον, τετυπέτων.
P. (τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. *Verberarem, vel Ver-*
D. (τύπτοιμεθον, τύπτοιτον, τυπτοίτην. *berarer.*
P. (τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. *Verberaverim, vel ver-*
D. (τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην. *beratus ſim, vel*
P. (τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο. *fuerim.*

Futurum ſecundum.

S. (τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. *Verberem, vel*
D. (τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην. *Verberer.*
P. (τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Futurum primum.

S. (τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. *Verberem, vel Ver-*
D. (τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην. *berer.*
P. (τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Aoriſtus primus.

S. (τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. *Verberaverim, vel*
D. (τυψαίμεθον, τυψαίσθον, τυψαίσθην. *Verberatus ſim,*
P. (τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο. *vel fuerim.*

H Per-

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberaviſſem, vel Ver-*
D. (τετύποιτον, τετυποίτην. *beratus ſim, vel eſſem.*
P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum.*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel verbe-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον, *rarer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. *Si verberavero, vel ſi*
D. (τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον. *verberatus fuero.*
P. (τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Aoriſtus primus.

S. (τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. *Si verberavero, vel Si*
D. (τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον. *verberatus ſim, vel*
P. (τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται. *fuerim, vel fuero.*

Præteritum perfectum, & pluſq. perf.

S. (τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. *Si Verberaverim, vel*
D. (τετύπητον, τετύπητον. *Si verberatus ſim, vel eſſem.*
P. (τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτεσθαι.
(Aoriſtus 2. τυπέσθαι.
(Futurum 2. τυπεῖσθαι.
(Futurum 1. τύψεσθαι.
(Aoriſtus 1. τύψασθαι.
(Perf. & pluſq. τετυπέναι.

Par-

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Verberans, vel qui*
F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. *verberatur.*
N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης. *verberatus.*
N. (τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπούμενος, τοῦ τυπουμένου. *Verberaturus, vel*
F. (ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης. *verberandus.*
N. (τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Futurum primum.

M. (ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου. *Verberaturus, vel*
F. (ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης. *verberandus.*
N. (τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης. *verberatus.*
N. (τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Perfectum, & pluſq.

M. (ὁ τετυπώς, τοῦ τετυπότος. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυπυίας. *verberatus.*
N. (τὸ τετυπός, τοῦ τετυπότος.

Inflexio omnium Conjugationum Secundum cognata Tempora Per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Parti.
Præſ. Imp.	τύπτομαι ἐτυπτόμην	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυπωίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf. Pluſq.	τέτυπα ἐτετύπειν	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Parti.
Præſ. Imp.	λέγομαι ἐλεγόμην	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Aor. 2.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Fut. 1.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. 1.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος
Perf. Pluſq.	λέλογα ἐλελόγειν	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς

Tertiæ

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Parti.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imper.	ἐπειθόμην					
Aor. 2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. 2.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Fut. 1.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. 1.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					

Quartæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Parti.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imp.	ἐφραζόμην					
Aor. 2.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. 2.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Fut. 1.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. 1.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς
Pluſq.	ἐπεφράδειν					

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imp.	ἐσπειρόμην					
Aor. 2.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. 2.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Fut. 1.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. 1.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορώς.
Pluſq.	ἐσπόρειν					

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Preſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imper.	ἠκουόμην					
Aor. 2.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. 2.	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Fut. 1.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. 1.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος
Perf.	ἤκοα	ἤκοε	ἠκόοιμι	ἠκόω	ἠκοέναι	ἠκοώς.
Pluſq.	ἠκόειν					

Tem-

Temporum formatio.

Præſens.

Eſt idem cum præſenti paſſivo.

Imperfectum.

Eſt idem cum Imperfecto paſſivo.

Aoriſtus Secundus.

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando ον in όμην: ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum Secundum.

Formatur a Futuro ſecundo Activo vertendo ῶ circumflexum in ῦμαι: ut τυπῶ, τυπῦμαι.

Exceptio.

Ἐδόμαι, πιόμαι, φαγόμαι: pro ἐδῦμαι, πιῦμαι, φαγῦμαι; ab ἔδω, edo; πίω, bibo; φάγω, edo, & Poetica illa βέομαι, ibo; νέομαι, per craſin νεῦμαι, ibo.

Futurum Primum.

Formatur a Futuro primo Activo vertendo ω in ομαι: ut τύψω, τύψομαι.

Obſervatio.

In quinta Conjugatione Futurum primum deſinit

in οῦμαι; nam Activum in ῶ circumflectitur : ut σπείρω, ſemino, σπερῶ, σπεροῦμαι, ϛέλλω, mitto, ϛελῶ, ϛελοῦμαι, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum ſecundum aliarum Conjugationum. Sic & Futurum Atticum: ὑβρίζω, contumelia afficio, ὑβριῶ, ὑβριοῦμαι.

Aoriſtus Primus

Formatur ab Aoriſto primo Activo vertendo α in άμην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
P. (ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum Perfectum

Formatur a Præterito perfecto Activo, pro Characteriſtica Perfecti Activi aſſumendo Characteriſticam Aoriſti ſecundi : ut a τέτυφα, fit τέτυπα, a τέτυχα, τέτυγα: a πέφρακα, πέφραδα: nam Aoriſti ſecundi ſunt ἔτυπον, ἔτυγον, ἔφραδον.

In ſexta Conjugatione tantum κ tollitur : ut a λέλυκα, λέλυα: quanquam hoc tempus, ut & Aoriſtus ſecundus, in hac Conjugatione rarius.

Quædam in ſexta Conjugatione minuuntur etiam penultima vocali: ut a τετέλεκα, τέτελα: *a* μεμέληκα, μέμελα, *unde* μέμηλα: *a* δεδούπηκα, δέδουπα.

Jones item tollunt κ *ex Præterito Medio, & penultimam corripiunt: ut* γέγαα *a* γέγηκα: μέμαα *a* μέμηκα: *unde participia* γεγαώς, *&* γεγώς: μεμαώς, *&* μεμώς.

Regula.

Penultima Præteriti Medii eſt eadem, quæ Perfecti Activi, ut τέτυφα, τέτυπα.

Exce-

Exceptio.

Diſyllaba, quæ habent ε in penultima Futuri, mutant ε in ο in penultima Præteriti Medii: ut λέγω, λέξω, λέλεχα, λέλογα.

	(ει)		(οι)
Penultima Præſentis Activi	(αι)	mutatur in	(η)
	(α)		(η)

(πείθω, πέποιθα: perſuadeo.
ut (φαίνω, πέφηνα: appareo.
(θάλλω, τέθηλα, germino.

Sed α aliquando ſervatur: ut ψάλλω, ἔψαλα, cano.

Cum χ, vel φ eſt Characteriſtica thematis, idem eſt Preteritum Activum, & Medium: ut γέγραφα, a γράφω, ſcribo: τέτρυχα, a τρύχω, attero.

Præteritum Pluſquamperfectum

Formatur a Præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi Verbum incipiat a ſimplici conſonante, vel a muta cum liquida: ut τέτυπα, ἐτετύπειν: ut in voce Activa.

Obſervatio

In Modos Reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia, ut in Activo, & Paſſivo, ſic & in Medio pendent ab Indicativo, ſimilia tempora a ſuis ſimilibus.

Aoriſtus primus retinet α in omnibus modis, præterquam in Subjunctivo: ἐτυψάμην, τύψαι, τυψαίμην, τύψασθαι, τυψάμενος.

OPTATIVUS habet Futurum ſecundum, quod in ſecun-

ſecundis, & tertiis perſonis differt ab Aoriſto ſecundo tantum accentu: nam Aoriſt. τυποίμην, τύποιο: Futur. τυποίμην, τυποῖο.

INFINITIVUS habet Aoriſtum ſecundum in έσθαι: Futurum vero ſecundum in εῖσθαι: ut τυπέσθαι, τυπεῖσθαι.

PARTICIPIUM Aoriſtum ſecundum in όμενος: Futurum ſecundum in ούμενος.

Maſculina, & neutra pertinent ad tertiam Declinationem ſimplicium, Fœminina ad ſecundam: excepto Præterito perfecto, cujus maſculinum, & neutrum eſt Quintæ ſimplicium, Fœmininum ſecundæ.

Exemplum primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

In Voce

Activa, Paſſiva, Media.

Modus Indicativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Aoriſtus 2.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. 2.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Futur. 1.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Aoriſtus 1.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Perfect.	τέτρεφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam.	ἐτετρέφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Paulo poſt F.		τετράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Aoriſtus 2.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ
Aoriſtus 1.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Perf. & pluſq.	τέτρεφε	τέτραψο	τέτροπε

Modus Optativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Aoriſtus 2.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. 2.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Futur. 1.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Aoriſtus 1.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Perf. & pluſq.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Paulo poſt F.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Aoriſtus 2.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι
Aoriſtus 1.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Perf. & pluſq.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω

Modus

Modus Infinitivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoriſtus 2.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. 2.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Futur. 1.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Aoriſtus 1.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Perf. & pluſq.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Paulo poſt		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoriſtus 2.	τραπών	τραπείς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Futur. 1.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμενος
Aoriſtus 1.	τρέψας	τρεφθείς	τρεψάμενος
Perf. & pluſ.	τετρεφώς	τετραμμένος	τετροπώς
Paulo poſt		τετραψόμενος	

Exempla Verborum Barytonorum.

Primæ Conjugationis.

Τρέπω, *verto.*
βλέπω, *aſpicio.*
πέμπω, *mitto.*
λείπω, *relinquo.*
λάμπω, *luceo.*
μέλπω, *canto.*

π.
λέπω, *exuo.*
θάλπω, *foveo.*
δρέπω, *colligo.*
ἐρείπω, *everto.*
ῥέπω, *inclino.*

θλίβω,

β.

θλίβω, *premo.*
στίλβω, *ſplendeo.*
ἀμείβω, *commuto.*
σέβω, *colo.*

φέρβω, *paſco.*
τρίβω, *tero.*
ῥέμβω, *in gyrum ago.*

φ.

τύφω, *inflammo.*
νήφω, *vigilo.*
ἀλείφω, *ungo.*
στρέφω, *verto.*

γλάφω, *cavo.*
γλύφω, *fodio.*
δέφω, *excorio.*
ἐρέφω, *tego.*

πτ.

ῥίπτω, *projicio.*
κλέπτω, *furor.*
κόπτω, *cædo.*
νίπτω, *lavo.*
κάμπτω, *flecto.*
θρύπτω, *frango.*
κύπτω, *incurvo.*
θώπτω, *aſſentor.*

φαλίπτω, *deſipio.*
χαλέπτω, *everto.*
χρίμπτω, *admoveo.*
δάπτω, *voro.*
δρύπτω, *lacero.*
ἐρέπτω, *edo.*
κολάπτω, *tundo.*
ὀλόπτω, *vello.*

Secundæ.

κ.

τήκω, *liquefacio.*
κρέκω, *pectine pulſo.*
ἥκω, *venio.*
βρύκω, *mordeo.*
δίκω, *jacio.*

διώκω, *perſequor.*
ἐρείκω, *frango.*
ἐρύκω, *contineo.*
πέκω, *pecto.*

γ.

πνίγω, *ſtrangulo.*
οἴγω, *aperio.*

φλέγω, *uro.*
θέλγω, *mulceo.*

λήγω,

λήγω, *ceſſo.*
θίγω, *tango.*
τέγγω, *tingo.*
φρύγω, *torreo.*
ἀμέλγω, *mulgeo.*
ἐρεύγω, *ructo.*
θήγω, *acuo.*
φλέγω, *uro.*
σφίγγω, *ſtringo.*
ἀνώγω, *jubeo.*
ὀρέγω, *porrigo.*

νήχω, *nato.*
τεύχω, *ſtruo.*
βρύχω, *ſtrideo.*
ἄρχω, *impero.*
ἐλέγχω, *arguo.*

χ.

βρέχω, *madefacio.*
βράχω, *ſono.*
βρόχω, *ſorbeo.*
ῥέγχω, *ſterto.*
ῥώχω, *dentibus fremo.*

Tertiæ.

δείδω, *timeo.*
μέδω, *impero.*
ἀείδω, *cano.*
τένδω, *comedo.*

δ.

ἄρδω, *irrigo.*
ἐρείδω, *figo.*
πέρδω, *pedo.*

κεύθω, *abſcondo.*
κλώθω, *glomero.*
λήθω, *celo.*
πείθω, *perſuadeo.*
φλεγέθω, *comburo.*
πέρθω, *vaſto.*

θ.

βρίθω, *ſum gravis.*
ἐρέθω, *laceſſo.*
κνήθω, *ſcalpo.*
αἴθω, *uro.*
πρήθω, *inflammo.*

Quar-

Quartæ.

σσ, ττ.

ῥήσσω, *att.* ττω, *frango.*
νύσσω, *att.* νύττω, *pungo.*
πάσσω, *att.* ττω, *inſpergo.*
τινάσσω, *att.* ττω, *quatio.*
μαλάσσω, *att.* ττω, *mollio.*
ἀμύσσω, *att.* ττω, *lacero.*
θάσσω, *att.* ττω, *ſedeo.*
θωΰσσω, *att.* ττω, *clamo.*
φλῃύσσω, *att.* ττω, *garrio.*
φράσσω, *att.* ττω, *munio.*
φυλάσσω, *att.* ττω, *cuſtodio.*
χαράσσω, *att.* ττω, *ſculpo.*
ἀράσσω, *att.* ττω, *amputo.*
ἑλίσσω, *att.* ττω, *volvo.*
ὀδύσσω, *att.* ττω, *iraſcor.*
πράσσω, *att.* ττω, *ago.*
ῥάσσω, *v.* ττω, *allido.*

ζ.

ῥαβδίζω, *virgis cædo.*
αὐλίζω, *in aula verſor.*
αὐγάζω, *illuceſco.*
κομίζω, *fero.*
κτίζω, *condo.*
νομίζω, *exiſtimo.*
θαμίζω, *frequento.*
θαυμάζω, *miror.*
θερίζω, *meto.*
θεσπίζω, *vaticinor.*
θωμίζω, *flagris cædo.*
φλωτάζω, *apparere facio.*
φλάζω, *ſtulte loquor.*
φλογίζω, *inflammo.*
φροντίζω, *curo.*
χωρίζω, *ſeparo.*
βαλλίζω, *tripudio.*
οἰνίζω, *vinum emo, vel ſapio.*
ὀργίζω, *ad iram excito.*

Quintæ.

λ.

τίλλω, *vellico.*
θάλλω, *vireo.*
ἀγγέλλω, *nuncio.*
ἰάλλω, *emitto.*
ἀχάλλω, *mæreo.*
σφάλλω, *ſupplanto.*
βδέλλω, *mulgeo.*
κωτίλλω, *fabulor.*
ὀφέλλω, *adjuvo.*
αἰκάλλω, *blandior.*
πάλλω, *vibro.*

βρέμω,

μ.

βρέμω, *fremo.*
γέμω, *plenus ſum.*
δέμω, *ædifico.*

ν.

ῥαίνω, *perfundo.*
αὐαίνω, *ſicco,*
ἀμυύω, *auxilior.*
κλωύω, *inclino.*
τείνω, *tendo.*
λαχαίνω, *fodio.*
θαρσυύω, *fiduciam affero.*
θαυμαίνω, *admiror.*
θείνω, *ferio.*
θερμαίνω, *calefacio.*
φαλωύω, *ſplendidum reddo.*
φένω, *interficio.*
χλιαίνω, *tepefacio.*
χραίνω, *coloro.*
διαίνω, *madefacio.*
κραίνω, *perficio.*
ὀνομαίνω, *nomino.*

ρ.

τείρω, *vexo.*
μείρω, *divido.*
θέρω, *calefacio.*
πείρω, *tranſadigo.*
φθείρω, *corrumpo.*
φύρω, *miſceo.*
ἐγείρω, *excito.*
κείρω, *tondeo.*
οἰκτείρω, *commiſeror.*
ἀθύρω, *ludo.*
πταίρω, *ſternuto.*
σαίρω, *ſcopis purgo.*

Sextæ.

ω purum.

χρίω, *ungo.*
κωλύω, *prohibeo.*
λύω, *ſolvo.*
φθίω, *labefacto.*
φορύω, *pinſo.*
χλίω, *deliciis frango.*
αφύω, *haurio.*
δρύω, *germino.*
δηρίω, *contendo.*
ἀνύω, *perficio.*
κυλίω, *volvo.*
ὁδίω, *iter facio.*
κελδίω, *jubeo.*
κολύω, *amputo.*
θραύω, *frango.*

De

De Conjugationibus Circumflexorum.

Vocantur Circumflexa, quia duabus ſyllabis in unam contractis, accentum habent circumflexum: ut ποιέω ποιῶ.

Naſcuntur a Barytonis Sextæ Conjugationis in έω, άω, όω: unde Tres ſunt Conjugationes Circumflexorum.

Dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ ſunt vocales α, ε, ο, proxime præcedentes ω Præſentis.

Præſ.	Fut.	Præt.
Prima.		
έω	ήσω	ηκα
Secunda.		
άω	ήσω	ηκα
Tertia.		
όω	ώσω	ωκα.

Notanda ante Inflexionem.

Circumflexa inflectuntur, formantur, & augentur prorſus ut Verba Barytona, niſi quod hic quædam Tempora contrahuntur.

Contrahuntur autem ſolum Præſens, & Præteritum Imperfectum in omnibus Perſonis, per omnes Modos, & Participia.

Carent Aoriſto ſecundo, Futuro ſecundo, & Præterito Medio.

Primæ Conjugationis Contractio.

1. εε contrahitur ει
2. εο in ου
3. Si poſt ε ſequitur Vocalis longa, aut Diphthongus, fit contractio tollendo ε.

Verbum Circumflexum

Ex Prima Conjugatione

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ποιέω, ποιῶ: ποιέεις, ποιεῖς: ποιέει, ποιεῖ. *Facio.*
D. (ποιέετον, ποιεῖτον: ποιέετον, ποιεῖτον.
P. (ποιέομεν, ποιοῦμεν: ποιέετε, ποιεῖτε: ποιέουσι, ποιοῦσι.

Imperfectum.

S. (ἐποίεον, ουν: ἐποίεες, εις: ἐποίεε, ει.
D. (ἐποιέετον, εῖτον: ἐποιεέτην, είτην.
P. (ἐποιέομεν, οῦμεν: ἐποιέετε, εῖτε: ἐποίεον, ουν.

Fut. 1. ποιήσω. Aor. 1. ἐποίησα. Præt. perf. πεποίηκα. Pluſq. perf. ἐπεποιήκειν; ad normam Barytonorum & hic, & in reliquis Modis.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (ποίεε, ποίει: ποιεέτω, ποιείτω.
D. (ποιέετον, ποιεῖτον: ποιεέτων, ποιείτων.
P. (ποιέετε, ποιεῖτε: ποιεέτωσαν, ποιείτωσαν.

Aor. 1. ποίησον. Præt. perf. & pluſq. πεποίηκε.

Mo-

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ποιέοιμι, οῖμι: ποιέοις, οῖς: ποιέοι, οῖ.
D. (ποιέοιτον, οῖτον: ποιεοίτην, οίτην.
P. (ποιέοιμεν, οῖμεν: ποιέοιτε, οῖτε: ποιέοιεν, οῖεν.

Inflexio Attica, & Æolica.

S. (ποιοίην, ποιοίης, ποιοίη.
D. (ποιοίητον, ποιοιήτην.
P. (ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησαν.

Inflexio Dorica.

S. (ποιῴην, ποιῴης, ποιῴη.
D. (ποιῴητον, ποιῳήτην.
P. (ποιῴημεν, ποιῴητε, ποιῴησαν.

Fut. 1. ποιήσοιμι. Aor. 1. ποιήσαιμι. Aor. Æol. ποιήσεια. Præt. perf. πεποιήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (ποιέω, ῶ: ποιέῃς, ῇς: ποιέῃ, ῇ.
D. (ποιέητον, ῆτον: ποιέητον, ῆτον.
P. (ποιέωμεν, ῶμεν: ποιέητε, ῆτε: ποιέωσι, ῶσι.

Aor. 1. ποιήσω. Præt. perf. πεποιήκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. ποιέειν, ποιεῖν.
Fut. I. ποιήσειν.
Aor. I. ποιῆσαι.
Præt. perf. πεποιηκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.
M. (ὁ ποιέων, ῶν: τοῦ ποιέοντος, οῦντος.
F. (ἡ ποιέουσα, οῦσα: τῆς ποιεούσης, ούσης.
N. (τὸ ποιέον, οῦν: τοῦ ποιέοντος, οῦντος.

Fut. I. ὁ ποιήσων. Aor. I. ὁ ποιήσας.
Præt. perf. ὁ πεποιηκώς.

Vocis Paſſivæ

Modus Indicativus.

Præſens.
S. (ποιέομαι, οῦμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέεται, εῖται.
D. (ποιεόμεθον, ούμεθον: ποιέεσθον, εῖσθον: ποιέεσθον, εῖσθον.
P. (ποιεόμεθα, ούμεθα: ποιέεσθε, εῖσθε, ποιέονται, οῦνται.

Imperfectum.
S. (ἐποιεόμην, ούμην: ἐποιέου, οῦ: ἐποιέετο, εῖτο.
D. (ἐποιεόμεθον, ούμεθον: ἐποιέεσθον, εῖσθον: ἐποιεέσθην, είσθην.
P. (ἐποιεόμεθα, ούμεθα: ἐποιέεσθε, εῖσθε: ἐποιέοντο, οῦντο.

Præt. perf. πεποίημαι. Pluſq. perf. ἐπεποιήμην.
Paulo poſt Fut. πεποιήσομαι. Aor. I. ἐποιήθην.
Fut. I. ποιηθήσομαι.

Mo-

Digitized by Google

Modus Imperativus.

Pręſens, & Imperfectum.

S. (ποιέου, οῦ: ποιεέσθω, είσθω.
D. (ποιέεσθον, εῖσθον: ποιεέσθων, είσθων.
P. (ποιέεσθε, εῖσθε: ποιεέσθωσαν, είσθωσαν.

Perf. & pluſq. πεποίησο. Aor. 1. ποιήθητι.

Modus Optativus.

Pręſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ποιεοίμην, οίμην: ποιέοιο, οῖο: ποιέοιτο, οῖτο.
D. (ποιεοίμεθον, οίμεθον: ποιέοισθον, οῖσθον: ποιεοίσθην, οίσθην.
P. (ποιεοίμεθα, οίμεθα: ποιέοισθε, οῖσθε: ποιέοιντο, οῖντο.

Perfectum, & pluſquam perf.

S. (πεποιήμην, ῇο, ῇτο.
D. (πεποιήμεθον, ῇσθον, ῄσθην.
P. (πεποιήμεθα, ῇσθε, ῇντο.

Paulo poſt Fut. πεποιησοίμην. Aor. 1. ποιηθείην.
Fut. 1. ποιηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Pręſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (ποιέωμαι, ῶμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέηται, ῆται.
D. (ποιεώμεθον, ώμεθον: ποιέησθον, ῆσθον: ποιέησθον, ῆσθον.
P. (ποιεώμεθα, ώμεθα: ποιέησθε, ῆσθε: ποιέωνται, ῶνται.

Perf. & pluſq. perf.

S. (πεποιῶμαι, ῇ, ῆται.
D. (πεποιώμεθον, ῆσθον, ῆσθον,
P. (πεποιώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Aor. 1. ποιηθῶ.

Modus Infinitivus,

Præſ. & Imperf. ποιέεσθαι, ποιεῖσθαι,
Perf. & Pluſq. πεποιῆσθαι.
Paulo poſt Fut. πεποιήσεσθαι.
Aor. 1. ποιηθῆναι.
Fut. 1. ποιηθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperf.

M. (ὁ ποιεόμενος, ούμενος: τοῦ ποιεομένου, ουμένου.
F. (ἡ ποιεομένη, ουμένη: τῆς ποιεομένης, ουμένης.
N. (τὸ ποιεόμενον, ούμενον: τοῦ ποιεομένου, ουμένου.

Perf. & pluſ. πεποιημένος. Paulo poſt Fut. πεποιησόμενος.
Aor. 1. ποιηθείς. Fut. 1. ποιηθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur ſunt eadem in voce Media, ac in Paſſiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. 1.

Indic. ποιήσομαι.
Optat. ποιησοίμην.
Infinit. ποιήσεσθαι.
Partic. ποιησόμενος.

Aor.

Aor. 1.

Indicat. ἐποιησάμην.
Imper. ποίησαι.
Optat. ποιησαίμην.
Subjun. ποιήσωμαι.
Infinit. ποιήσασθαι.
Partic. ποιησάμενος.

Obſervatio.

Quædam Verba Primæ Conjugationis formant Futurum in ήσω, & έσω: Præteritum in ηκα, & εκα: ut καλέω voco; Fut. καλήσω, & καλέσω. Ita αἰνέω, laudo; φρονέω, ſapio; φορέω, geſto; κορέω, ſatio; τελέω, perficio; πονέω, laboro; & alia.

Diſyllaba formant Futurum in εύσω: ut χέω, fundo; Fut. χεύσω. Sic ῥέω, fluo; πνέω, flo; πλέω, navigo. Excipitur δέω, ligo; Fut. δήσω.

In Diſyllabis Primæ Conjugationis Prima Singularis, & Prima ac Tertia Pluralis non contrahuntur: ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι; non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι.

Quæ poſt factam contractionem non deſinunt in ω purum, habent in hac Prima Conjugatione Aoriſtum ſecundum, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium: ut φιλῶ a φιλέω, amo: Aoriſt. 2. ἔφιλον: Futur. 2. φιλῶ: Præter. med. πέφιλα: inflectenda ut Barytona Activa.

Secundæ Conjugationis Contractio.

1. Si poſt α ſequitur ο, vel ω, fit contractio in ω.
2. Si poſt α ſequitur alia Vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in α; niſi ſequatur οι, vel ου: nam tunc fit contractio in ω.
3. Sicubi reperitur ι, ſubſcribitur, υ vero abjicitur.

Verbum Circumflexum

Ex Secunda Conjugatione

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (βοάω, βοῶ: βοάεις, βοᾶς: βοάει, βοᾶ. *Clamo.*
D. (βοάετον, βοᾶτον: βοάετον, βοᾶτον.
P. (βοάομεν, βοῶμεν: βοάετε, βοᾶτε: βοάουσι, βοῶσι.

Imperfectum.

S. (ἐβόαον, ων: ἐβόαες, ας: ἐβόαε, α.
D. (ἐβοάετον, ᾶτον: ἐβοαέτην, άτην.
P. (ἐβοάομεν, ῶμεν: ἐβοάετε, ᾶτε: ἐβόαον, ων.

Fut. 1. βοήσω, Aor. 1. ἐβόησα. Perf. βεβόηκα,
Pluſq. perf. ἐβεβοήκειν.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (βόαε, βόα: βοαέτω, βοάτω.
D. (βοάετον, βοᾶτον: βοαέτων, βοάτων.
P. (βοάετε, βοᾶτε: βοαέτωσαν, βοάτωσαν.

Aor. 1. βόησον. Per. & pluſq. perf. βεβόηκε.

Mo-

Modus Optativus.

Præſ. & Imperfect.

εἴθε, utinam.

S. (βοάοιμι, ῷμι : βοάοις, ῷς: βοάοι, ῷ.
D. (βοάοιτον, ῷτον: βοαοίτην, ῴτην.
P. (βοάοιμεν, ῷμεν: βοάοιτε, ῷτε: βοάοιεν, ῷεν.

Inſlexio Attica.

S. (βοῴην, βοῴης, βοῴη.
D. (βοῴητον, βοῳήτην.
P. (βοῴημεν, βοῴητε, βοῴησαν.

Fut. 1. βοήσοιμι. Aor. 1. βοήσαιμι. Aor. Æol. βοήσεια.
Perf. & pluſq. βεβοήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperf.

ἐὰν, cum.

S. (βοάω, ῶ: βοάῃς, ᾷς: βοάῃ, ᾷ.
D. (βοάητον, ᾶτον: βοάητον, ᾶτον.
P. (βοάωμεν, ῶμεν: βοάητε, ᾶτε: βοάωσι, ῶσι.

Aor. 1. βοήσω. Perf. & pluſq. βεβοήκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. βοάειν, βοᾶν.
Fut. 1. βοήσειν.
Aor. 1. βοῆσαι.
Perf. & pluſq. perf. βεβοηκέναι.

Par-

Participium.

Præſ. & Imperfectum.

M. (ὁ βοάων, ῶν: τȣ̃ βοάοντος, ῶντος.
F. (ἡ βοάȣσα, ῶσα: τῆς βοαύσης, ώσης.
N. (τὸ βοάον, ῶν: τȣ̃ βοάοντος, ῶντος.

Fut. 1. βοήσων. Aor. 1. βοήσας. Perf. & pluſq. βεβοηκώς.

Vocis Paſſivæ

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (βοάομαι, ῶμαι: βοάῃ, ᾷ: βοάεται, ᾶται.
D. (βοαόμεθον, ώμεθον; βοάεσθον, ᾶσθον: βοάεσθον, ᾶσθον.
P. (βοαόμεθα, ώμεθα: βοάεσθε, ᾶσθε: βοάονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. (ἐβοαόμην, ώμην: ἐβοάȣ, ῶ: ἐβοάετο, ᾶτο.
D. (ἐβοαόμεθον, ώμεθον; ἐβοάεσθον, ᾶσθον: ἐβοαέσθην, άσθην.
P. (ἐβοαόμεθα, ώμεθα; ἐβοάεσθε, ᾶσθε: ἐβοάοντο, ῶντο.

Perf. βεβόημαι. Pluſq. perf. ἐβεβοήμην. Paulo poſt Fut. βεβοήσομαι. Aor. 1. ἐβοήθην. Fut. 1. βοηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperf.

S. (βοάȣ, ῶ: βοαέσθω, άσθω.
D. (βοάεσθον, ᾶσθον: βοαέσθων, άσθων.
P. (βοάεσθε, ᾶσθε: βοαέσθωσαν, άσθωσαν.

Perf. & pluſq. βεβόησο. Aor. 1. βοήθητι.

Modus

Modus Optativus.

Præſ. & Imperfect.

εἴθε, utinam.

S. (βοαοίμην, ῴμην: βοάοιο, ῷο: βοάοιτο, ῷτο,
D. (βοαοίμεθον, ῴμεθον: βοάοισθον, ῷσθον: βοαοίσθην, ῴσθην,
P. (βοαοίμεθα, ῴμεθα: βοάοισθε, ῷσθε: βοάοιντο, ῷντο.

perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοήμην, βεβοῆο, βεβοῆτο.
D. (βεβοήμεθον, βεβοῆσθον, βεβοήσθην,
P. (βεβοήμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῆντο.

Paulo poſt Fut. βεβοησοίμην. Aor. 1. βοηθείην.
Fut. 1. βοηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

præſens, & Imperfect.

ἐάν, cum.

S. (βοάωμαι, ῶμαι: βοάῃ, ᾷ; βοάηται, ᾶται.
D. (βοαώμεθον, ώμεθον: βοάησθον, ᾶσθον; βοάησθον, ᾶσθον.
P. (βοαώμεθα, ώμεθα: βοάησθε, ᾶσθε: βοάωνται, ῶνται.

Perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῆται.
D. (βεβοώμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθον.
P. (βεβοώμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῶνται.

Aor. 1. βοηθῶ.

Mo-

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. βοάεσθαι, βοᾶσθαι.
Perf. & pluſ. perf. βεβοῆσθαι.
Paulo poſt Fut. βεβοήσεσθαι.
Aoriſtus 1. βοηθῆναι.
Futurum 1. βοηθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ βοαόμενος, ώμενος: τοῦ βοαομένου, ωμένου.
F. (ἡ βοαομένη, ωμένη: τῆς βοαομένης, ωμένης.
N. (τὸ βοαόμενον, ώμενον: τοῦ βοαομένου, ωμένου.

Perf. & pluſ. βεβοημένος. Paulo poſt Fut. βεβοησόμενος. Aor. 1. βοηθεὶς. Fut. 1. βοηθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur ſunt eadem, atque Paſſiva: Reliqua ut Media Barytona.

Futur. 1.
Indicat. βοήσομαι.
Optat. βοησοίμην.
Infinit. βοήσεσθαι.
Partic. βοησόμενος.

Aoriſt. 1.
Indicat. ἐβοησάμην.
Imper. βόησαι.
Optat. βοησαίμην.
Subjun. βοήσωμαι.
Infinit. βοήσασθαι.
Particip. βοησάμενος.

Obſer-

Obſervatio.

Multa Verba Secundæ Conjugationis formant Fut. in άσω; Præt. in ακα: præſertim habentia ε, vel ι, ante άω: ut ἐάω, ſino, ἐάσω, εἴακα: κοπιάω, laboro, κοπιάσω, κεκοπίακα: plurima habentia λ, vel ρ ante άω: ut γελάω rideo, γελάσω, γεγέλακα: δράω facio, δράσω, δέδρακα.

His adde δικάω judico: διφάω quæro: θλάω tundo: μάω, & μαιμάω, vehementer cupio: νάω fluo: πάω poſſideo: σπάω, vello: τλάω, ſuffero: φθάω prævenio: φλάω tundo: & alia.

Hæc tamen καίω, vel κάω, uro; & κλάω, frango, formant Fut. καύσω, & κλαύσω.

Attici contrahunt αεις in ῇς, αει in ῇ, & αειν in ῆν, in his quatuor; ζῶ, ζῇς, ζῇ, ζῆν, vivo; πεινῶ, νῇς, νῇ, νῆν, eſurio: διψῶ, ῇς, ῇ, ῆν, ſitio: χρῶμαι, χρῇ, χρῆται, χρῆσθαι, utor.

Dores adhibent hanc contractionem αει in ῃς ubique: Æoles vertunt in Infinito ᾶν in αῖς, ut γελαῖς pro γελᾶν.

Poetæ poſt contractionem in ω præponunt ο: ut κομόωντες, pro κομῶντες, caput comatum habentes: & α nonnunquam geminant, ut τιμάασθαι pro τιμᾶσθαι, honorari.

In hac etiam Secunda Conjugatione, ſi thema jam contractum in Præſenti non deſinat in ω purum, reperitur Aoriſtus ſecundus, Futurum ſecundum, & Preteritum Medium: ut a τμῶ, quod a τμάω honoro, Aor. 2. ἔτμον. Fut. 2. τμῶ. Præt. Med. τέτμα.

Tertiæ Conjugationis Contractio.

1. Si poſt ο ſequitur ω, vel η, fit contractio in ω.
2. Si poſt ο ſequitur ε, vel ο, vel ȣ, fit contractio in ȣ.
3. Si poſt ο ſequitur quævis alia vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in οι: niſi in infinitivo, qui contrahitur in ȣ̃ν.

Ver-

Verbum Circumflexum

Ex Tertia Conjugatione

Vocis Activæ

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (χρυσόω, ῶ: χρυσόεις, οῖς: χρυσόει, οῖ.
D. (χρυσόετον, οῦτον: χρυσόετον, οῦτον.
P. (χρυσόομεν, οῦμεν: χρυσόετε, οῦτε: χρυσόουσι, οῦσι.

Imperfectum.

S. (ἐχρύσοον, ουν: ἐχρύσοες, ους: ἐχρύσοε, ου.
D. (ἐχρυσόετον, οῦτον: ἐχρυσοέτην, ούτην.
P. (ἐχρυσόομεν, οῦμεν: ἐχρύσοετε, οῦτε: ἐχρύσοον, ουν.

Fut. 1. χρυσώσω. Aor. 1. ἐχρύσωσα. Perf. κεχρύσωκα.
Pluſ. perf. ἐκεχρυσώκειν.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (χρύσοε, ου: χρυσοέτω, ούτω.
D. (χρυσόετον, οῦτον: χρυσοέτων, ούτων.
P. (χρυσόετε, οῦτε: χρυσοέτωσαν, ούτωσαν.

Aor. 1. χρύσωσον. Perf. & pluſq. perfect. κεχρύσωκε.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (χρυσόοιμι, οῖμι: χρυσόοις, οῖς: χρυσόοι, οῖ.
D. (χρυσόοιτον, οῖτον: χρυσοοίτην, οίτην.
P. (χρυσόοιμεν, οῖμεν: χρησόοιτε, οῖτε: χρυσόοιεν, οῖεν.

Fut. I. χρυσώσοιμι. Aor. I. χρυσώσαιμι. Aor. Æol. χρυσώσεια. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (χρυσόω, ῶ: χρυσόῃς, οῖς: χρυσόῃ, οῖ.
D. (χρυσόητον, ῶτον: χρυσόητον, ῶτον.
P. (χρυσόωμεν, ῶμεν: χρυσόητε, ῶτε: χρυσόωσι, ῶσι.

Aor. I. χρυσώσω. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσώκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. χρυσόειν, χρυσοῖν.
Fut. I. χρυσώσειν.
Aor. I. χρυσῶσαι.
Perf. & pluſq. κεχρυσωκέναι.

Par-

Participium.

Præſens, & Imperfect.

M. (ὁ χρυσόων, ῶν: τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.
F. (ἡ χρυσόουσα, οῦσα: τῆς χρυσοούσης, ούσης.
N. (τὸ χρυσόον, οῦν: τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.

Fut. 1. χρυσώσων. Aor. 1. χρυσώσας. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσωκώς.

Vocis Paſſivæ

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (χρυσόομαι, οῦμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόεται, οῦται.
D. (χρυσοόμεθον, ούμεθον: χρυσόεσθον, οῦσθον: χρυσόεσθον,
(οῦσθον.
P. (χρυσοόμεθα, ούμεθα: χρυσόεσθε, οῦσθε: χρυσόονται,
(οῦνται.

Imperfectum.

S. (ἐχρυσοόμην, ούμην: ἐχρυσόου, σοῦ: ἐχρυσόετο, οῦτο.
D. (ἐχρυσοόμεθον, ούμεθον: ἐχρυσόεσθον, οῦσθον: ἐχρυσοέσθην, ούσθην.
P. (ἐχρυσοόμεθα, ούμεθα: ἐχρυσόεσθε, οῦσθε: ἐχρυσόοντο,
(οῦντο.

Perf. κεχρύσωμαι. Pluſq. perf. ἐκεχρυσώμην.
Paulo poſt Fut. κεχρυσώσομαι. Aor. 1. ἐχρυσώθην.
Fut. 1. χρυσωθήσομαι.

Modus Imperativus.

S. (χρυσόου, οῦ: χρυσοέσθω. έσθω.
D. (χρυσόεσθυν, οῦσθον: χρυσοέσθων, έσθων.
P. (χρυσόεσθε, οῦσθε: χρυσοέσθωσαν, έσθωσαν.

perf. & pluſq. κεχρύσωσο. Aor. 1. χρυσώθητι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (χρυσοοίμην, οίμην: χρυσόοιο, οῖο: χρυσόοιτο, οῖτο.
D. (χρυσοοίμεθον, οίμεθον: χρυσόοισθον, οῖσθον: χρυσοοίσθην, οίσθην.
P. (χρυσοοίμεθα, οίμεθα: χρυσόοισθε, οῖσθε, χρυσόοιντο, οῖντο.

Perf. & pluſq.

S. (κεχρυσώμην, κεχρυσῷο, κεχρυσῷτο.
D. (κεχρυσώμεθον, κεχρυσῷσθον, κεχρυσώσθην.
P. (κεχρυσώμεθα, κεχρυσῷσθε, κεχρυσῷντο.

Paulo poſt Fut. κεχρυσωσοίμην. Aor. 1. χρυσωθείην.
Fut. 1. χυσωθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperf.

ἐὰν, cum.

S. (χρυσόωμαι, ῶμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόηται, ῶται.
D. (χρυσοώμεθον, ώμεθον: χρυσόησθον, ῶσθον: χρυσόησθον, ῶσθον.
P. (χρυσοώμεθα, ώμεθα: χρυσόησθε, ῶσθε: χρυσόωνται, ωνται.

Digitized by Google

Perfectum, & pluſquam.

S. (κεχρυσῶμαι, κεχρυσῇ, κεχρυσῆται.
D. (κεχρυσώμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον.
P. (κεχρυσώμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.

Aor. 1. χρυσωθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. χρυσόεσθαι, χρυσοῦσθαι.
Perf. & pluſq. κεχρυσῶσθαι.
Paulo poſt Fut. κεχρυσώσεσθαι.
Aor. 1. χρυσωθῆναι.
Fut. 1. χρυσωθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ χρυσοόμενος, ούμενος: τοῦ χρυσοομένου, ουμένου.
F. (ἡ χρυσοομένη, ουμένη: τῆς χρυσοομένης, ουμένης.
N. (τὸ χρυσοόμενον, ούμενον: τοῦ χρυσοομένου, ουμένου.

Perf. & pluſq. κεχρυσωμένος. Paulo poſt Fut. κεχρυσωσόμενος. Aor. 1. χρυσωθείς. Fut. 1. χρυσωθησόμενος.

Vocis Mediæ

Tempora, quæ contrahuntur ſunt eadem in Voce Media, ac in Paſſiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Futur. 1.
Indicat. χρυσώσομαι.
Optat. χρυσωσοίμην.
Infinit. χρυσώσεσθαι.
Partic. χρυσωσόμενος.

Aoriſt.

Aoriſt. 1.
Indicat. ἐχρυσωσάμην.
Imper. χρύσωσαι.
Optat. χρυσωσαίμην.
Subjun. χρυσώσωμαι.
Infinit. χρυσώσασθαι.
Particip. χρυσωσάμενος:

Obſervatio:

Verba in όω, a Nomine derivata mutant in Futuro ο in ω: ut δηλόω, δηλώσω, manifeſto, a δῆλος manifeſtus: cætera fere retinent ο: ut ἀρόω, ἀρόσω, aro. At δόω, δώσω, do.

Aoriſtus ſecundus, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium hic penitus deſiderantur in omnibus generibus.

Exempla

Primæ Conjugationis

Circumflexorum

in έω.

κινέω, *moveo.*	ῥοφέω, *exhaurio.*
κομέω, *curam gero.*	θαῤῥέω, *confido.*
κονέω, *feſtino, miniſtro.*	θεωρέω, *ſpecto.*
κορέω, *verro.*	θρυλλέω, *murmuro.*
κρατέω, *teneo.*	φορέω, *geſto.*
οἰδέω, *tumeo.*	φθονέω, *invideo.*
οἰκέω, *habito.*	φλέω, *nugor.*
ὀκνέω, *cunctor.*	φοβέω, *terreo.*
αἰνέω, *laudo.*	φρονέω, *ſapio.*

αἰτέω, *peto.*
ἀλιτέω, *pecco.*
αὐθεντέω, *auctoritatem uſurpo.*
αἱρέω, *fruor.*
πολέω, *verto.*
φρουρέω, *cuſtodio.*
χειροτονέω, *per ſuffragia creo.*
χωρέω, *proficiſcor.*
βοηθέω, *auxilior.*
ζητέω, *quæro.*

Secundæ.

in αω.

κοιμάω, *dormire facio.*
κολεϕάω, *proculco.*
κολλάω, *glutino.*
κομάω, *comam alo.*
ὀπτάω, *torreo.*
ὁρμάω, *prorumpo.*
ῥαίνάω, *aſpergo.*
πειράω, *conor.*
ῥικάω, *decipio.*
κυβερνάω, *guberno.*
θλάω, *frango.*
θράω, *ſedeo.*
θρυγλάω, *frico.*
θυμιάω, *odores incendo.*
φλάω, *contundo.*
φλιδάω, *putreſco.*
περάω, *vendo, tranſeo.*
φοιτάω, *ventito.*
φυσάω, *ſufflo.*
χαλάω, *remitto.*
τιμάω, *honoro.*
βροντάω, *tono.*
γοάω, *gemo.*
χράω, *comedo.*
δαμάω, *domo.*
δαπανάω, *conſumo.*
ἐρωτάω, *interrogo.*

Tertiæ.

in οω.

κληρόω, *ſorte deligo.*
κοινόω, *communico.*
ὁμοιόω, *aſſimilo.*
αἰσιμόω, *inſumo.*
πληρόω, *impleo.*
ῥιζόω, *ſtabilio.*
χαριτόω, *gratum reddo.*
ἀρόω, *aro.*
δικαιόω, *juſtifico.*
ἐλευθερόω, *libero.*
λυθρόω, *cruento.*
λυμόω, *deſtruo.*

θάνα-

θανατόω, *neco.*	χρυσόω, *inauro.*
θεμόω, *appropinquare cogo.*	θεμελιόω, *fundamentum jacio.*
θυμόω, *ad iram provoco.*	ἐρημόω, *vaſto.*
φανερόω, *manifeſto.*	φυσιόω, *inflo.*
φαρμακόω, *pharmaca miſceo.*	φραγελλόω, *flagello.*
φιμόω, *os occludo.*	
ἀκριβόω, *exquiro.*	

De Conjugationibus Verborum in μι.

Vocantur Verba in μι, propter ultimam ſyllabam μι, in quam deſinunt: ut τίθημι.

Oriuntur ex ſexta Conjugatione Barytonorum a Verbis deſinentibus in έω, άω, όω, ύω: unde Quatuor ſunt Conjugationes Verborum in μι.

Habent pro Characteriſtica, Prima ε: Secunda α: Tertia ο: Quarta υ.

Fiunt autem mutando ω ultimam ſyllabam in μι, vertendo brevem Characteriſticam in longam, videlicet ε, α in η: ο in ω: υ correptum in υ productum; & præponendo Reduplicationem.

Reduplicatio duplex eſt:

Propria: cum prima conſonans Thematis, vel Tenuis loco Aſpiratæ cum ι brevi repetitur: ut,

θέω,	τιθέω,	τίθημι, pono.
δόω,	διδόω,	δίδωμι, do.

Impropria: cum ι ſolum præfigitur; idque vel cum Verbum incipit a ς, vel a Vocali: ut

ςάω,	ἱςάω,	ἵςημι, ſto.
ἕω,	ἱέω,	ἵημι, mitto.

 Redu-

Reduplicationem habent tantum Tres priores Conjugationes in Præſenti, & Præterito Imperfecto ſolum, per omnes Modos, & Participia: Quarta nullam habet; ſed tantum in ea ω vertitur in μι, hoc modo:

1. a θέω,		τίθημι, pono.
2. a στάω,		ἵστημι, ſto.
	format	
3. a δόω,		δίδωμι, do.
4. a ζεύγνύω,		ζεύγνυμι, jungo.

Multa ſunt etiam ſine Reduplicatione: ut σβῆμι, extinguo: φημὶ, dico; ἄλωμι capio: γνῶμι, cognoſco: & alia.

Poetæ perinde agunt cum Reduplicatione, atque cum Verborum augmento Syllabico, & Temporali. Modo enim addunt Reduplicationem, modo detrahunt. Hinc in omni Conjugatione multa reperiuntur Verba in μι *ſine ulla omnino Reduplicatione: ut* φίλημι *a* φιλέω, *amo:* γέλημι *a* γελάω, *rideo:* ἐλευθέρωμι *ab* ἐλευθερόω, *libero:* κλῦμι *a* κλύω, *audio: aliaque plura, non tantum Poetis, ſed & aliis ſubinde uſurpata. Interdum adhibent quidem Reduplicationem, ſed per* ε*: ut* νοέω, νόημι, νενόημι, *intelligo:* τελέω, τέλημι, τετέλημι, *perficio:* τλάω, τλῆμι, τέθλημι, *tolero. In quibuſdam Verbis, loco Reduplicationis repetunt duas primas literas Præſentis; ut* ἀλυκτέω, ἀλύκτημι, ἀλαλύκτημι, *in anguſtias redigo:* ἀλάω, ἄλημι, ἀλάλημι, *erro:* ἀχέω, ἄχημι, ἀκάχημι, *angor. Interdum Verba a vocali cœpta habent Reduplicationem in ſecunda ſyllaba: ut* ὀνέω, *ſeu* ὀνάω, ὄνημι, ὀνίνημι, *juvo. Aliquando Reduplicatio ſive per* ι, *ſive per* ε, *ſuapte natura brevis, producitur inſerto* μ*: ut* πράω, πρῆμι, πίμπρημι, *comburo:* πλάω, *ſive* πλέω, πλῆμι, πίμπλημι, *impleo. Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro. Hinc* διδώσω *pro* δώσω*:* διδράσω *a* διδράσκω *fugio.*

Adver-

Advertenda ante Inflexionem.

Peculiarem habent inflexionem Præſens, Imperfectum, Aoriſtus ſecundus: Reliqua Tempora ſequuntur rationem Barytonorum.

Deſtituuntur Verba in μι omni Futuro ſecundo, Præterito Perfecto Medio, Aoriſto ſecundo Paſſivo.

Verba Quartæ Conjugationis, ſi Diſyllaba ſunt, Futurum habent, & Aoriſtum ſecundum; ſi Triſyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo, & Conjunctivo.

Inflexio Verborum

Ex quatuor Conjugationibus in μι,

Vocis Activæ

Modus Indicativus.

Præſens.

1. S. (τίθημι, τίθης, τίθησι.
D. (τίθετον, τίθετον.
P. (τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, Jon. τιθέασι.

2. S. (ἵστημι, ἵστης, ἵστησι.
D. (ἵστατον, ἵστατον.
P. (ἵσταμεν, ἵστατε, ἱστᾶσι.

3. S. (δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
D. (δίδοτον, δίδοτον.
P. (δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι, Jon. διδόασι.

4. S. (ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.
D. (ζεύγνυτον, ζεύγνυτον. (γνύασι.
P. (ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνῦσι; in uſu ζε-

Imperfectum.

1. S. (ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη.
D. (ἐτίθετον, ἐτιθέτην.
P. (ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

2. S. (ἵστην, ἵστης, ἵστη.
D. (ἵστατον, ἱστάτην.
P. (ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.

3. S. (ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
D. (ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
P. (ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

4. S. (ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ.
D. (ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην.
P. (ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (ἔθην, ἔθης, ἔθη.
D. (ἔθετον, ἐθέτην.
P. (ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

2. S. (ἔστην, ἔστης, ἔστη.
D. (ἔστητον, ἐστήτην.
P. ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν.

3. S. (ἔδων, ἔδως, ἔδω.
D. (ἔδοτον, ἐδότην.
P. (ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futu-

Futurum primum.

1. θήσω.
2. στήσω.
3. δώσω.

Aoriſtus primus.

1. ἔθηκα.
2. ἔστησα.
3. ἔδωκα.

Cur ἔθηκα, ἔδωκα, *habeant* κ, *diximus loco ſuo.*

Præteritum perfectum.

1. τέθεικα: ει pro η, more Bœotorum.
2. ἔστακα pro ἔστηκα, ad differentiam ἕστηκα, quod eſt Præterit. Medium ab ἑστήκω, ſto.
3. δέδωκα.

Præt. pluſq. perf.

1. ἐτεθείκειν.
2. ἐστάκειν.
3. ἐδεδώκειν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

1.S. (τίθετι, τιθέτω.
D. (τίθετον, τιθέτων.
P. (τίθετε, τιθέτωσαν.

2.S. (ἵσαθι, ἱστάτω.
D. (ἵστατον, ἱστάτων.
P. (ἵστατε, ἱστάτωσαν.

3. S. (δίδοθι, διδότω.
D. (δίδοτον, διδότων.
P. (δίδοτε, διδότωσαν.

4. S. (ζεύγνυθι, ζευγνύτω.
D. (ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
P. (ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θὲς, θέτω.
D. (θέτον, θέτων.
P. (θέτε, θέτωσαν.

2. S. (στῆθι, στήτω.
D. (στῆτον, στήτων.
P. (στῆτε, στήτωσαν.

3. S. (δὸς, δότω.
D. (δότον, δότων.
P. (δότε, δότωσαν.

Aoriſtus primus.

1. θῆκον.
2. στῆσον.
3. δῶκον.

Præteritum perf. & Pluſq. Perf.

1. τέθεικε.
2. ἕστακε.
3. δέδωκε.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

1. S. (τιθείην, τιθείης, τιθείη.
D. (τιθείητον, τιθειήτην.
P. (τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, & τιθεῖεν.

2. S. (ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη.
D. (ἱσταίητον, ἱσταιήτην.
P. (ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν, & ἱσταῖεν.

3. S. (διδοίην, διδοίης, διδοίη.
D. (διδοίητον, διδοιήτην.
P. (διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, & διδοῖεν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θείην, θείης, θείη.
D. (θείητον, θειήτην.
P. (θείημεν, θείητε, θείησαν, & θεῖεν.

2. S. (σταίην, σταίης, σταίη.
D. (σταίητον, σταιήτην.
P. (σταίημεν, σταίητε, σταίησαν, & σταῖεν.

3. S. (δοίην, δοίης, δοίη.
D. (δοίητον, δοιήτην.
P. (δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, & δοῖεν.

Futurum primum.

1. θήσοιμι.
2. στήσοιμι.
3. δώσοιμι.

Aori-

Aoriſtus primus.

1. θήκαιμι.
2. στήσαιμι.
3. δώκαιμι.

Præt. perfect. & pluſq.

1. τεθείκοιμι.
2. ἑστάκοιμι.
3. δεδώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

1. S. (τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ.
D. (τιθῆτον, τιθῆτον.
P. (τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

2. S. (ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ.
D. (ἱστᾶτον, ἱστᾶτον.
P. (ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.

3. S. (διδῶ, διδῷς, διδῷ.
D. (διδῶτον, διδῶτον.
P. (διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θῶ, θῇς, θῇ.
D. (θῆτον, θῆτον.
P. (θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

2. S. (στῶ, στῇς, στῇ.
D. (στῆτον, στῆτον.
P. (στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

3. δῶ

3.S. (δῶ, δῷς, δῷ.
D. (δῶτον, δῶτον.
P. (δῶμεν, δῶτε, δῶσι,

Aoriſtus primus.

1. θήκω.
2. ϛήσω.
3. δώκω.

Præt. perf. & pluſq.

1. τεθείκω.
2. ἑϛάκω.
3. δεδώκω.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

1. τιθέναι.
2. ἱϛάναι.
3. διδόναι.
4. ζἀγνύναι.

Aoriſtus ſecundus.

1. θεῖναι.
2. ϛῆναι.
3. δῦναι.

Futurum primum.

1. θήσειν.
2. ϛήσειν.
3. δώσειν.

Aori-

Aoriſtus primus,

1. θῆκαι.
2. στῆσαι.
3. δοῦναι.

Præter, perf. & pluſq.

1. τεθεικέναι.
2. ἑστακέναι.
3. δεδωκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

1. M. (ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος.
F. (ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.
N. (τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος.

2. M. (ὁ ἱστὰς, τοῦ ἱστάντος.
F. (ἡ ἱστᾶσα, τῆς ἱστάσης.
N. (τὸ ἱστὰν, τοῦ ἱστάντος.

3. M. (ὁ διδοὺς, τοῦ διδόντος.
F. (ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης.
N. (τὸ διδὸν, τοῦ διδόντος.

4. M. (ὁ ζευγνὺς, τοῦ ζευγνύντος.
F. (ἡ ζευγνῦσα, τῆς ζευγνύσης.
N. (τὸ ζευγνὺν, τοῦ ζευγνύντος.

Aoriſtus ſecundus.

1. M. (ὁ θεὶς, τοῦ θέντος.
F. (ἡ θεῖσα, τῆς θείσης.
N. (τὸ θὲν, τοῦ θέντος.

2. ὁ στὰς

2. M. (ὁ στάς, τοῦ στάντος.
F. (ἡ στᾶσα, τῆς στάσης.
N. (τὸ στάν, τοῦ στάντος.

3. M. (ὁ δούς, τοῦ δόντος.
F. (ἡ δοῦσα, τῆς δούσης.
N. (τὸ δόν, τοῦ δόντος.

Futurum primum.

1. θήσων.
2. στήσων.
3. δώσων.

Aoriſtus primus.

1. θήκας,
2. στήσας.
3. δώκας.

Perfect. & pluſq.

1. τεθεικώς.
2. ἑστακώς.
3. δεδωκώς.

Vocis Paſſivæ

Modus Indicativus.

Præſens.

1. S. (τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.
D. (τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
P. (τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

2. Ἵστα.

2. S. (ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

3. S. (δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται.
D. (διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
P. (διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

4. S. (ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
D. (ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον.
P. (ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

Imperfectum.

1. S. (ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, & ἐτίθου, ἐτίθετο.
D. (ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.
P. (ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

2. S. (ἱστάμην, ἵστασο, & ἵστω, ἵστατο.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.

3. S. (ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, & ἐδίδου, ἐδίδοτο.
D. (ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
P. (ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

4. S. (ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο, ἐζεύγνυτο.
D. (ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην.
P. (ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο.

Perfectum.

1. τέθειμαι.
2. ἕσταμαι.
3. δέδομαι.

Pluſquam perfectum.

1. ἐτεθείμην.
2. ἱστάμην.
3. ἐδεδόμην.

Paulo poſt Futurum.

1. τεθείσομαι.
2. ἑστάσομαι.
3. δεδόσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐτέθην.
2. ἐστάθην.
3. ἐδόθην.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι.
2. σταθήσομαι.
3. δοθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperf.

1. S. (τίθεσο, & τίθου, τιθέσθω.
D. (τίθεσθον, τιθέσθων.
P. (τίθεσθε, τιθέσθωσαν.

2. S. (ἵστασο, & ἵστω, ἱστάσθω.
D. (ἵστασθον, ἱστάσθων.
P. (ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.

3. S. (δίδοσο, & δίδου, διδόσθω,
D. (δίδοσθον, διδόσθων.
P. (δίδοσθε, διδόσθωσαν.

4. S. (ζεύγνυσο, ζευγνύσθω.
D. (ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων.
P. (ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam,

1. τέθεισο.
2. ἕστασο.
3. δέδοσο.

Aoriſtus primus,

1. τέθητι,
2. στάθητι.
3. δόθητι,

Modus Optativus.

Præſens, & Imperf.

εἴθε, utinam.

1. S. (τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο.
D. (τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.
P. (τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

2. S. (ἱσταίμην, ἱσταῖο, ἱσταῖτο.
D. (ἱσταίμεθον, ἱσταῖσθον, ἱσταίσθην.
P. (ἱσταίμεθα, ἱσταῖσθε, ἱσταῖντο.

3. S. (διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο.
D. (διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
P. (διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.

Per-

Perfectum, & pluſq.

1. S. (τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.
D. (τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην.
P. (τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.

2. S. (ἐσταίμην, ἐσταῖο, ἐσταῖτο.
D. (ἐσταίμεθον, ἐσταῖσθον, ἐσταίσθην.
P. (ἐσταίμεθα, ἐσταῖσθε, ἐσταῖντο.

3. S. (δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.
D. (δεδοίμεθον, δεδοῖσθον, δεδοίσθην.
P. (δεδοίμεθα, δεδοῖσθε, δεδοῖντο.

Paulo poſt Futur.

1. τεθεισοίμην.
2. ἑστασοίμην.
3. δεδοσοίμην.

Aoriſtus primus.

1. τεθείην.
2. σταθείην.
3. δοθείην.

Futurum primum.

1. τεθησοίμην.
2. σταθησοίμην.
3. δοθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

1\. S. (τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται.
D. (τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.
P. (τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

2\. S. (ἱστῶμαι, ἱστᾷ, ἱστᾶται.
D. (ἱστώμεθον, ἱστᾶσθον, ἱστᾶσθον.
P. (ἱστώμεθα, ἱστᾶσθε, ἱστῶνται.

3\. S. (διδῶμαι, διδῷ, διδῶται.
D. (διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.
P. (διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Præteritum, & pluſq.

1\. S. (τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται.
D. (τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.
P. (τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

2\. S. (ἑστῶμαι, ἑστᾷ, ἑστᾶται.
D. (ἑστώμεθον, ἑστᾶσθον, ἑστᾶσθον.
P. (ἑστώμεθα, ἑστᾶσθε, ἑστῶνται.

3\. S. (δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται.
D. (δεδώμεθον, δεδῶσθον, δεδῶσθον.
P. (δεδώμεθα, δεδῶσθε, δεδῶνται.

Aoriſtus primus.

1\. τεθῶ.
2\. σταθῶ.
3\. δοθῶ.

Modus

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

1. τίθεσθαι.
2. ἵςασθαι.
3. δίδοσθαι.
4. ζεύγνυσθαι.

Perfectum, & pluſquam.

1. τεθεῖσθαι.
2. ἑςάσθαι.
3. δεδόσθαι.

Paulo poſt Futur,

1. τεθείσεσθαι.
2. ἑςάσεσθαι.
3. δεδόσεσθαι.

Aoriſtus primus.

1. τεθῆναι.
2. ςαθῆναι.
3. δοθῆναι.

Futurum primum.

1. τεθήσεσθαι.
2. ςαθήσεσθαι.
3. δοθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

1\. M. (ὁ τιθέμενος, τοῦ τιθεμένου,
F. (ἡ τιθεμένη, τῆς τιθεμένης.
N. (τὸ τιθέμενον, τοῦ τιθεμένου.

2\. M. (ὁ ἱστάμενος, τοῦ ἱσταμένου.
F. (ἡ ἱσταμένη, τῆς ἱσταμένης.
N. (τὸ ἱστάμενον, τοῦ ἱσταμένου.

3\. M. (ὁ διδόμενος, τοῦ διδομένου.
F. (ἡ διδομένη, τῆς διδομένης.
N. (τὸ διδόμενον, τοῦ διδομένου.

Perfect. & pluſq.

1\. τεθειμένος.
2\. ἑσταμένος.
3\. δεδομένος.

Paulo poſt Futurum.

1\. τεθεισόμενος.
2\. ἑστασόμενος.
3\. δεδοσόμενος.

Aoriſtus primus.

1\. τεθείς.
2\. σταθείς.
3\. δοθείς.

Futurum primum.

1\. τεθησόμενος.
2\. σταθησόμενος.
3\. δοθησόμενος.

Vocis

Vocis Mediæ

Præſens, & Imperfectum per omnes Modos ſunt eadem, ac Paſſiva.

Modus Indicativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (ἐθέμην, ἔθεσο, & ἔθȣ, ἔθετο,
D. (ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
P. (ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

2. S. (ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο.
D. (ἐστάμεθον, ἔστασθον, ἐστάσθην.
P. (ἐστάμεθα, ἔστασθε, ἔσταντο.

3. S. (ἐδόμην, ἔδοσο, & ἔδȣ, ἔδοτο.
D. (ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.
P. (ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Futurum primum.

1. θήσομαι.
2. στήσομαι.
3. δώσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐθηκάμην.
2. ἐστησάμην.
3. ἐδωκάμην.

Modus Imperativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θέσο, & θȣ̃, θέσθω,
D. (θέσθον, θέσθων.
P. (θέσθε, θέσθωσαν,

2. S. (στάσο, στάσθω.
D. (στάσθον, στάσθων.
P. (στάσθε, στάσθωσαν.

3. S. (δόσο, & δȣ̃, δόσθω,
D. (δόσθον, δόσθων.
P. (δόσθε, δόσθωσαν.

Aoriſtus primus.

1. θῆκαι,
2. στῆσαι,
3. δῶκαι.

Modus Optativus.

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε, utinam.
1. S. (θείμην, θεῖο, θεῖτο,
D. (θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην,
P. (θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

2. S. (σταίμην, σταῖο, σταῖτο.
D. (σταίμεθον, σταῖσθον, σταίσθην,
P. (σταίμεθα, σταῖσθε, σταῖντο,

3. Δοί-

3. S. (δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
D. (δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην.
P. (δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Futurum primum.

1. θησοίμην.
2. στησοίμην.
3. δωσοίμην.

Aoriſtus primus.

1. θηκαίμην.
2. στησαίμην.
3. δωκαίμην.

Modus Subjunctivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἐὰν, cum.

1. S. (θῶμαι, θῇ, θῆται.
D. (θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον.
P. (θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.

2. S. (στῶμαι, στᾷ, στᾶται.
D. (στώμεθον, στᾶσθον, στᾶσθον.
P. (στώμεθα, στᾶσθε, στῶνται.

3. S. (δῶμαι, δῷ, δῶται.
D. (δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.
P. (δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Aoriſtus primus.

1. θήκωμαι,
2. στήσωμαι,
3. δώκωμαι,

Modus

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

1. θέσθαι.
2. στάσθαι.
3. δόσθαι.

Futurum primum.

1. θήσεσθαι;
2. στήσεσθαι.
3. δώσεσθαι.

Aoriſtus primus.

1. θήκασθαι.
2. στήσασθαι.
3. δώκασθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

1. M. (ὁ θέμενος, τοῦ θεμένου.
   F. (ἡ θεμένη, τῆς θεμένης.
   N. (τὸ θέμενον, τοῦ θεμένου.

2. M. (ὁ στάμενος, τοῦ σταμένου.
   F. (ἡ σταμένη, τῆς σταμένης.
   N. (τὸ στάμενον, τοῦ σταμένου.

3. M. (ὁ δόμενος, τοῦ δομένου.
   F. (ἡ δομένη, τῆς δομένης.
   N. (τὸ δόμενον, τοῦ δομένου.

Futu-

Futurum primum.

1. θηςόμενος.
2. ςηςόμενος.
3. δωσόμενος.

Aoriſtus primus.

1. θηκάμενος.
2. ςησάμενος.
3. δωκάμενος.

Temporum quorundam Formatio

In Voce Activa.

Præſens.

De hujus formatione ſatis dictum eſt ſupra.

Imperfectum

Formatur a Præſenti, mutando μι in ν; & præponendo Augmentum, niſi Verbum incipiat ab ι poſitione longo: ut τίθημι, ἐτίθην: ſed ἵςημι, ἵςην.

Obſervatio.

Præſens, & Imperfectum Activum in Duali, & Plurali mutant Characteriſticam longam in brevem: ut τίθετον, ἵςατον, δίδοτον, ζεύγνυτον, &c.

Im-

Imperfectum ſingulare trium priorum Conjugationum vix eſt in uſu; ſed utimur perſonis circumflexorum: ut ἐτίθεον, ἐτίθουν, ἐτίθεες, ἐτίθεις: ἵσαον, ἵσων; ἵσαες, ἵσας; ἐδίδοον, ἐδίδουν; ἐδίδοες, ἐδίδους, &c. Secundæ etiam perſonæ Imperativi ſæpe contrahuntur: ut τίθει, ἵςα, δίδου, a contractis τιθῶ, ἱςῶ, διδῶ.

Aoriſtus Secundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo Reduplicationem, & præponendo Augmentum ε: ut ἐτίθην, ἔθην; ſed ἵςην, ἔςην: quod, ſicut etiam Præteritum ἕςακα (quod & ἕςαα) neutram, ſeu paſſivam habet ſignificationem: *ſteti, jacui, vel poſitus ſum*.

Similis eſt Imperfecto, niſi quod in Duali, ac Plurali Vocalem retinet longam, præter ἔθην, ἔδων, & ἧν, ab ἵημι, mitto.

Si Verbum caret Reduplicatione, idem erit Imperfectum, & Aoriſtus ſecundus: ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo: κλῦμι, ἔκλυν, audio.

Hi tres Aoriſti ſecundi ἔθην, ἔδων, ἧν, in Indicativo ſingulariter ſunt inuſitati.

Obſervatio

In Modos Reliquos.

IMPERATIVI Præſens formatur a Præſenti Indicativi, mutando μι in θι, & longam Vocalem in brevem: ut ἵςημι, ἵςαθι: ſed τίθετι, non τίθεθι, propter alterum θ præcedens.

Aoriſtus ſecundus exit plerumque in θι: ut ςῆθι, ςήτω: γνῶθι, γνώτω: ſed θὲς, & δὸς, excipiuntur; quamvis apud aliquos etiam δόθι: ſicut etiam χὲς, habeto a χῆμι: φρὲς, fer, a φρῆμι: ἕς mitte, ab ἵημι, cum ſuis compoſitis.

OPTA-

OPTATIVI Præſens, *τιθείην*, *ἱσαίην*, *διδοίην*: & Aoriſtus ſecundus, *θείην*, *σταίην*, *δοίην*, per diphthongum, quæ continet Characteriſticam Conjugatió. *ει*, *αι*, *οι*.

SUBJUNCTIVI Præſens, *τιθῶ*, *τιθῇς*, *τιθῇ*: *ἱςῶ*, *ἱςᾷς*, *ἱςᾷ*: *διδῶ*, *διδῷς*, *διδῷ*. Secunda, & Tertia perſona per diphthongum impropriam; *ῃ* primæ Conjugationis; *ᾳ* Secundæ; *ῳ* Tertiæ. Aoriſtus autem ſecundus *θῶ*, *θῇς*, *θῇ*: *ςῶ*, *ςῇς*, *ςῇ*: *δῶ*, *δῷς*, *δῷ*, per *ῃ* in Duabus Primis Conjugationibus, & per *ῳ* in Tertia.

INFINITIVI Præſens, *τιθέναι*, *ἱςάναι*, *διδόναι*, *ζευγνύναι* per Characteriſticam ſuæ Conjugationis ante *ναι*. Ab hoc formatur Aoriſtus ſecundus, abjecta Reduplicatione, & mutata brevi Vocali in longam: ut *ἱςάναι*, *ςῆναι*. Excipiuntur *θεῖναι*, *δοῦναι*, *εἶναι*, quæ ex Vocali brevi faciunt diphthongum.

PARTICIPII Præſens, *τιθεὶς*, *διδοὺς* a themate *τίθημι*, *δίδωμι*, mutato *μι* in *ς*, & ad Characteriſticam brevem ſumptam addito *ι*; *ἱςὰς* ab *ἵςημι*, mutato *μι* in *ς*, & *η* in *α* longum: *ζευγνὺς* a *ζεύγνυμι*, mutato *μι* in *ς*. Acuitur in omnibus ultima.

Præteritum Perfectum *ἑςακὼς*, *ἑςακυῖα*, *ἑςακὸς*: & Jonice, *ἑςαὼς*, *ἑςαότος*: Jones enim e Præteritis ſubtrahunt *κ*, & penultimam corripiunt: inde per craſin, *ὁ ἑςὼς*, *ἑςῶτος*: *ἡ ἑςῶσα*, *ἑςώσης*: *τὸ ἑςὼς*, *ἑςῶτος* maximo in uſu.

Temporum quorundam Formatio In Voce Paſſiva.

Præſens

Formatur ab Activo τίθημι, mutando μι in μαι, & longam vocalem in ſuam brevem, ut & in reliquis perſonis omnibus,

Obſervatio.

Secunda Perſona præſentis exit in σαι: τίθεσαι, ἵστασαι: Attice tamen τίθη, ἵστη.

Sunt nonnulla in μι, quæ communiter formant Secundam perſonam in η: κάθημαι, κάθη, ſedeo; ἐπίσταμαι, ἐπίστη, ſcio; δύναμαι, δύνη, poſſum; pro κάθησαι, ἐπίστασαι, δύνασαι: quamvis iſtæ etiam terminationes reperiantur.

Quædam etiam, Atticè præſertim, retinent longam vocalem Activi: ut ὄνημαι, ὄνησαι, ὄνηται, *fruor; pro* ὄνεμαι, ὄνεσαι, ὄνεται: κάλημαι, *pro* κάλεμαι, *ab Activo* κάλημι, *voco:* δίζημαι, *pro* δίζεμαι, *a* δίζημι, *quæro: ſic in Secunda Conjugatione:* ὅρημαι, *pro* ὅραμαι, *ab* ὅρημι, *video.*

Imperfectum

A Præſenti τίθεμαι, verſo αι in ῃν, & Augmento præpoſito. Cæterum ubique eſt brevis Characteriſtica. Secunda perſona pro ἐτίθεσο, eſt etiam ἐτίθου: ſic ἵστασο, & ἵστω: ἐδίδοσο, & ἐδίδου, expuncto σ, & duabus Vocalibus in unam ſyllabam contractis.

Præ-

Præteritum Perfectum

Formatur a Perfecto Activo, mutando κα in μαι, & penultima corripienda, idque in omnibus Numeris: ut ἕστακα, ἕσταμαι, ἑστάμεθον, ἑστάμεθα: δέδωκα, δέδομαι, δεδόμεθον, δεδόμεθα. Sed τέθειμαι, retinet Bæoticam Perfecti Activi diphthongum.

Aoriſtus Primus.

Aoriſtus Primus ἐτέθην formatur a Tertia perſona perfecti τέθειται, mutata αι in ην; retentoque Augmento Imperfecti. Penultima hujus Aoriſti corripitur: a τέθειται, ἐτέθην, abjecta Subjunctiva ι, verſo autem θ in τ, propter alterum ϑ ſequens.

Obſervatio

In Modos Reliquos.

IMPERATIVI Præſens τίθεσο formatur a Præſenti Indicativi mutando μαι, in σο; retinendoque brevem Vocalem in omnibus Numeris. Ablato σ fit craſis Attica; τίθεσο, τίθεο, τίθου; ἵστασο, ἵσταο, ἵστω: δίδοσο, δίδοο, δίδου,

OPTATIVI Præſens τιθείμην, a Præſenti Indicativi mutando αι in ην, & ad penultimam brevem addendo ι; ἵσταμαι, ἱσταίμην, δίδομαι, διδοίμην. Præterea Secunda, ac Tertia perſona, ultima brevi, in penultima ubique circumflectitur, niſi Activum non ſit in uſu: ut δύναμαι, poſſum, δυναίμην, δύναιο, δύναιτο; quia non dicitur δύνημι, δυναίην. Quidam tamen ἱσταίμην, ἵσταιο, ἵσταιτο,

Perfectum τεθείμην nihil differt a Præſenti τιθείμην, niſi prima ſyllaba: quia illic eſt Reduplicatio, hic Augmentum.

SUB-

SUBJUNCTIVI Præſens τιθῶμαι ſimile eſt ſuo Circumflexo; niſi quod Secunda Singularis Tertiæ Conjugationis inflectitur per ῷ, non per οῖ: ut, διδῶμαι, διδῷ, διδῶται: & pro ἱςῶμαι, ᾷ, ᾶται, quidam dicunt ἱςῶμαι, ῇ, ῆται: ſic δυώωμαι, δυώῃ, δυώηται.

Perfectum τεθῶμαι nihil differt a Præſenti τιθῶμαι; niſi prima ſyllaba, quæ illic eſt Reduplicatio, hic Augmentum.

INFINITIVI Præſens τίθεσθαι à Secunda Plurali Præſentis Indicativi, mutando ε in αι.

Animadverſio In Vocem Mediam.

Præſens, & Imperfectum conveniunt cum Paſſivis.

Futurum primum, & Aoriſtus primus juxta regulam Barytonorum.

Perfectum, & pluſquam perfectum, & Futurum ſecundum tunc ſunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in μι formantur, prædicta Tempora habuerint: cæterum deſiderantur, ut dictum eſt.

Aoriſtus primus vix eſt in uſu maxime extra Indicativum; ut etiam Aoriſtus primus Activus.

Aoriſtus Secundus

Fit ab Imperfecto, abjecta Reduplicatione, idque in omnibus Modis: ut ἐτιθέμην, ἐθέμην, ἱςάμην, ἐςάμην: ἐδιδόμην, ἐδόμην. Convenit cum Præterito Pluſquam perfecto Paſſivo, licet ſpiritu differat, cum in illo ſit aſper, hic lenis.

Vix eſt uſitatum hoc tempus, & minus extra Indicativum, ςάσο, ςαίμην, ςῶμαι, ςάσθαι.

Im-

Imperativi Aoriſtus ſecundus θοῦ, fit a θέσο, expuncto σ, & duabus Vocalibus in ου contractis.

Cæterum Verba in μι præſertim vero Polyſyllaba Quartæ defectum Temporum aliunde ſarciunt : ut ζάγνυμι a ζαγνύω. Fut. 1. ζάξω a ζάγω : Aor. 1. ἔζαξα : Aor. 2. ἔζυγον.

Conjugatio quorundam Anomalorum in μι

Verbum Subſtantivum Εἰμὶ, ſum.

Modus Indicativus:

Præſens.

S. (εἰμὶ, εἶς, vel εἶ, ἐστί.
D. (ἐστὸν, ἐστὸν.
P. (ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ.

Imperfectum.

S. (ἦν, ἦς, ἦ, vel ἦν.
D. (ἦτον, ἤτην.
P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Pluſq. perfectum.

S. (ἤμην, ἦσο, ἦτο.
D. (ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην.
P. (ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Futurum.

S. (ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, vel ἔσαι.
D. (ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον.
P. (ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (ἔσο, καὶ ἴσθι, ἔσω.
D. (ἔσον, ἔσων.
P. (ἔστε, ἔσωσαν, vel ἔσων Att.

Modus Optativus.

præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.
S. (εἴην, εἴης, εἴη.
D. (εἴητον, εἰήτην.
P. (εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Futurum.

S. (ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.
D. (ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην.
P. (ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperfect.

ἐάν, cum.
S. (ὦ, ᾖς, ᾖ.
D. (ἦτον, ἦτον.
P. (ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Modus Infinitivus.

Preſens, & Imperfectum.

εἶναι,

Futurum.

ἔσεσθαι,

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ὢν, τοῦ ὄντος,
F. (ἡ οὖσα, τῆς οὔσης.
N. (τὸ ὄν, τοῦ ὄντος,

Futurum.

M. (ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου,
F. (ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης,
N. (τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου,

Εἶμι, Eo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (εἶμι, εἶς, vel εἶ, εἶσι,
D. (ἴτον, ἴτον,
P. (ἴμεν, ἴτε, ἴσι,

Imperfectum.

S. (εἶν, εἶς, εἶ,
D. (ἴτον, ἴτην.
P. (ἴμεν, ἴτε, ἴσαν,

Perfectum.

S. (εἶκα, εἶκας, εἶκε.
D. (εἴκατον, εἴκατον.
P. (εἴκαμεν, εἴκατε, εἴκασι.

Pluſquam perfect.

S. (εἴκειν, εἴκεις, εἴκει, vel Attice ᾔκειν, ᾔκεις, &c.
D. (εἴκειτον, εἰκείτην.
P. (εἴκειμεν, εἴκειτε, εἴκεισαν.

Perfectum Medium,

S. (εἶα, εἶας, εἶε, vel ᾖα, ᾖας, &c.
D. (εἴατον, εἴατον.
P. (εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.

Pluſquam perfect. Medium.

S. (ᾔειν, ᾔεις, ᾔει.
D. (ᾔειτον, ᾐείτην.
P. (ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν.

Aoriſtus primus.

S. (εἶσα, εἶσας, εἶσε.
D. (εἴσατον, εἰσάτην.
P. (εἴσαμεν, εἴσατε, εἶσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἶον, ἶες, ἶε.
D. (ἴετον, ἰέτην.
P. (ἴεμεν, ἴετε, ἶον.

Futu-

Futurum Primum.

S. (εἴσω, εἴσεις, εἴσει.
D. (εἴσετον, εἴσετον.
P. (εἴσομεν, εἴσετε, εἴσουσι.

Hoc Futurum in uſu non eſt: utimur autem pro eo Præſenti Tempore, hoc eſt εἶμι, εἶς, εἶσι.

Modus Imperativus.

Preſens, & Imperfect.

S. (ἴθι, vel εἶ, ἴτω.
D. (ἴτον, ἴτων.
P. (ἴτε, ἴτωσαν,

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἴε, ἰέτω.
D. (ἴετον, ἰέτων.
P. (ἴετε, ἰέτωσαν.

Per craſin autem εἶ, quod cum omnibus præpoſitionibus componere licet, ut δίει, ἔξει, Duas excipe, nempe σύν, & παρά.

Optativus, & Subjunctivus non ſunt in uſu, quia coincidunt cum Optativo, & Subjunctivo Verbi Subſtantivi.

Modus Infinitivus.

Preſens, & Imperf.

ἰέναι, vel εἶναι, & ἰέναι in compoſitis.

Aoriſtus primus.

S. (ἧκα, ἧκας, ἧκε, vel εἷκα, εἷκας, &c. Att.
D. (ἥκατον, ἡκάτην.
P. (ἥκαμεν, ἥκατε, ἧκαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἧν, ἧς, ἧ.
D. (ἕτον, ἕτην.
P. (ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.

Futurum.

S. (ἥσω, ἥσεις, ἥσει.
D. (ἥσετον, ἥσετον.
P. (ἥσομεν, ἥσετε, ἥσουσι.

In reliquis Modis Perfect. & pluſquam perfectum, Aoriſtus primus, itemque Futurum inuſitata ſunt.

Modus Imperativus.

Preſens, & Imperfect.

S. (ἵεθι, ἱέτω.
D. (ἵετον, ἱέτων.
P. (ἵετε, ἱέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕς, ἕτω.
D. (ἕτον, ἕτων.
P. (ἕτε, ἕτωσαν.

Modus Optativus.

Pręſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (*ἱείην, ἱείης, ἱείη.*
D. (*ἱείητον, ἱειήτην.*
P. (*ἱείημεν, ἱείητε, ἱείησαν.*

Aoriſtus ſecundus.

S. (*εἵην, εἵης, εἵη.*
D. (*εἵητον, εἱήτην.*
P. (*εἵημεν, εἵητε, εἵησαν.*

Modus Subjunctivus.

Pręſ. & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (*ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ.*
D. (*ἱῆτον, ἱῆτον.*
P. (*ἱῶμεν, ἱῆτε, ἱῶσι.*

Aoriſtus ſecundus.

S. (*ὧ, ᾗς, ᾗ.*
D. (*ἧτον, ἧτον.*
P. (*ὧμεν, ἧτε, ὧσι.*

Modus Infinitivus.

Pręſens, & Imperf.
ἱέναι.

Aoriſtus ſecundus.
εἶναι.

Par-

Participium.

Pręſens, & Imperf.

M. (ὁ ἱεὶς, τοῦ ἱέντος.
F. (ἡ ἱεῖσα, τῆς ἱείσης.
N. (τὸ ἱὲν, τοῦ ἱέντος.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ εἷς, τοῦ ἕντος.
F. (ἡ εἷσα, τῆς εἵσης.
N. (τὸ ἕν, τοῦ ἕντος.

Vox Paſſiva.

Modus Indicativus.

Pręſens.

S. (ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον.
P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται.

Imperfectum.

S. (ἱέμην, ἵεσο, ἵετο.
D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἱέσθην.
P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.

Perfectum.

S. (εἷμαι, εἷσαι, εἷται.
D. (εἵμεθον, εἷσθον, εἷσθον.
P. (εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται.

Pluſ-

Digitized by Google

Pluſquam perfect.

S. (εἵμην, εἷσο, εἷτο,
D. (εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην,
P. (εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.

Aoriſtus primus.

S. (ἕθην, ἕθης, ἕθη, & εἵθην, εἵθης.
D. (ἕθητον, ἑθήτην.
P. (ἕθημεν, ἕθητε, ἕθησαν.

Futurum.

S. (ἑθήσομαι, ἑθήσῃ, ἑθήσεται.
D. (ἑθησόμεθον, ἑθήσεσθον, ἑθήσεσθον,
P. (ἑθησόμεθα, ἑθήσεσθε, ἑθήσονται.

Paulo poſt Futurum.

S. (εἵσομαι, εἵσῃ, εἵσεται.
D. (εἱσόμεθον, εἵσεσθον, εἵσεσθον.
P. (εἱσόμεθα, εἵσεσθε, εἵσονται.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (ἵεσο, καὶ ἵου, ἱέσθω.
D. (ἵεσθον, ἱέσθων.
P. (ἵεσθε, ἱέσθωσαν.

Cætera Tempora hic, & in reliquis Modis formabis ad normam Verbi Paſſivi τίθεμαι.

Modus

Modus Optativus.

Preſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam,
S. (ἱείμην, ἱεῖο, ἱεῖτο.
D. (ἱείμεθον, ἱεῖσθον, ἱείσθην.
P. (ἱείμεθα, ἱεῖσθε, ἱεῖντο.

Modus Subjunctivus.

Preſ. & Imperfectum.

ἐὰν, cum.
S. (ἱῶμαι, ἱῇ, ἱῆται.
D. (ἱώμεθον, ἱῆσθον, ἱῆσθον.
P. (ἱώμεθα, ἱῆσθε, ἱῶνται.

Modus Infinitivus.

Preſens, & Imperf.

ἵεσθαι.

Participium.

Preſens, & Imperf.

M. (ὁ ἱέμενος, τοῦ ἱεμένου.
F. (ἡ ἱεμένη, τῆς ἱεμένης.
N. (τὸ ἱέμενον, τοῦ ἱεμένου.

Vox

Vox Media.

Præſ. & Imperfectum per omnes modos ſunt eadem in Voce Media, ac Paſſiva.

Aoriſtus primus.

ἠκάμην, ἤκω, ἤκατο &c. ut ἐθηκάμην.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔμην, ἔσο, & ἔο, & ἔ, ἔτο.
D. (ἔμεθον, ἔσθον, ἔσθην.
P. (ἔμεθα, ἔσθε, ἔντο.

Modus Imperativus.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕσο, & ἕο, & ἕ, ἕσθω.
D. (ἕσθον, ἕσθων.
P. (ἕσθε, ἕσθωσαν.

Modus Optativus.

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε, utinam.
S. (εἵμην, εἷο, εἷτο.
D. (εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην.
P. (εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Aoriſtus Secundus.

ἐὰν, cum.

S. (ὦμαι, ᾖ, ἦται.
D. (ὤμεθαν, ἦσθον, ἦσθον.
P. (ὤμεθα, ἦσθε, ὦνται.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἕσθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ ἕμενος, τοῦ ἑμένου.
F. (ἡ ἑμένη, τῆς ἑμένης.
N. (τὸ ἕμενον, τοῦ ἑμένου.

Ι῞ημι, Concupiſco.

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam ἵημι mitto, dempto Aoriſto primo Activo, qui eſt ἧσα, non ἧκα. Uſitatius eſt in voce Paſſiva ἵεμαι, quam in aliis: unde compoſitum ἐφίεμαι.

Ι῞ημι Vado.

In eo ſolo diſtinguitur ab Ι῞ημι mitto, quod illud aſpero, hoc leni ſpiritu notatur. Tempora omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem ſunt.

Η῞μαι,

Ἧμαι, Sedeo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἧμαι, ἧσαι, ἧται, vel ἧσται Poet.
D. (ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.

Imperfectum.

S. (ἥμην, ἧσο, ἧτο, vel ἧστο Poet.
D. (ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.

Modus Imperativus.

S. (ἧσο, ἥσθω.
D. (ἧσθον, ἥσθων.
P. (ἧσθε, ἥσθωσαν.

Optativus, & Subjunctivus non ſunt in uſu.

Modus Infinitivus.

ἧσθαι.

Participium.

M. (ὁ ἥμενος, τοῦ ἡμένου.
F. (ἡ ἡμένη, τῆς ἡμένης.
N. (τὸ ἥμενον, τοῦ ἡμένου.

Inde

Inde Compoſitum Κάθημαι, Sedeo.

Κεῖμαι, Jaceo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.
D. (κείμεθον, κεῖσθον, κεῖσθον.
P. (κείμεθα, κεῖσθε, κεῖνται.

Imperfectum.

S. (ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο.
D. (ἐκείμεθον, ἔκεισθον, ἐκείσθην.
P. (ἐκείμεθα, ἔκεισθε, ἔκειντο.

Futur.1. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c. ut τύψομαι. Sic in Optat. κεισοίμην, In Infin. κείσεσθαι. In Part. κεισόμενος.

Modus Optativus.

Pręſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (κεοίμην, κέοιο, κέοιτο.
D. (κεοίμεθον, κέοισθον, κεοίσθην.
P. (κεοίμεθα, κέοισθε, κέοιντο.

Modus Subjunctivus.

Pręſens, & Imperf.

ἐάν, cum.

S. (κέωμαι, κέῃ, κέηται.
D. (κεώμεθον, κέησθον, κέησθον.
P. (κεώμεθα, κέησθε, κέωνται.

Mo-

Modus Infinitivus.

κεῖσθαι.

Participium.

M. (ὁ κείμενος, τοῦ κειμένου.
F. (ἡ κειμένη, τῆς κειμένης.
N. (τὸ κείμενον, τοῦ κειμένου.

Compoſita a κεῖμαι retrahunt accentum, ut διάκειμαι, διάκεισο: in Infinitivo manet, ut διακεῖσθαι.

Ἴσημι, Scio.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἴσημι, ἴσης, ἴσησι.
D. (ἴσατον, ἴσατον.
P. (ἴσαμεν, & Syn. ἴσμεν, ἴστε, ἴσασι.

Imperfectum.

S. (ἴσην, ἴσης, ἴση.
D. (ἴσατον, ἰσάτην.
P. (ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν, & ἴσαν Syn.

Modus Imperativus.

S. (ἴσαθι, ἰσάτω.
D. (ἴσατον, ἰσάτων.
P. (ἴσατε, ἰσάτωσαν.

Vel

Vel per Sync.

S. (ἴσθι, ἵστω.
D. (ἵστον, ἵστων.
P. (ἵστε, ἱστώσαν, vel ἵστων.

Modus Infinitivus.

ἱστάναι, & ἱστάμεναι Attice.

Participium.

M. (ὁ ἱσὰς, τοῦ ἱσάντος.
F. (ἡ ἱσᾶσα, τῆς ἱσάσης.
N. (τὸ ἱσὰν, τοῦ ἱσάντος.

Vox Paſſiva.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἵσαμαι, ἵσασαι, ἵσαται.
D. (ἱσάμεθον, ἵσασθον, ἵσασθον.
P. (ἱσάμεθα, ἵσασθε, ἵσανται.

Vel interjecto τ.

S. (ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

Imperfectum.

S. (ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.

Modus Imperativus.

S. (ἵστασο, ἱστάσθω.
D. (ἵστασθον, ἱστάσθων.
P. (ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.

Modus Infinitivus,

ἵστασθαι.

Reliqua Tempora vix apud Auctores invenies.

Inde Compoſitum Ἐπίσταμαι, Scio.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἐπίσταμαι, ἐπίστασαι, ἐπίσταται.
D. (ἐπιστάμεθον, ἐπίστασθον, ἐπίστασθον.
P. (ἐπιστάμεθα, ἐπίστασθε, ἐπίστανται.

Imperfectum.

S. (ἐπιστάμην, ἐπίστασο, ἐπίσταο Jon. ἐπίστω craſi, ἐπίστατο.
D. (ἐπιστάμεθον, ἐπίστασθον, ἐπιστάσθην.
P. (ἐπιστάμεθα, ἐπίστασθε, ἐπίσταντο.

Fut. ἐπιστήσομαι, ἐπιστήσῃ, ἐπιστήσεται, &c. ut τύψομαι.

Modus Imperativus.

S. (ἐπίστασο, ἐπιστάσθω.
D. (ἐπίστασθον, ἐπιστάσθων.
P. (ἐπίστασθε, ἐπιστάσθωσαν.

Modus

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

S. (ἐπίστωμαι, ἐπίστῃ, ἐπίστηται.
D. (ἐπιστώμεθον, ἐπίστησθον. ἐπίστησθον,
P. (ἐπιστώμεθα, ἐπίστησθε, ἐπίστωνται.

Modus Infinitivus.

ἐπίστασθαι.

Participium.

M. (ὁ ἐπιστάμενος, τοῦ ἐπισταμένου.
F. (ἡ ἐπισταμένη, τῆς ἐπισταμένης.
N. (τὸ ἐπιστάμενον, τοῦ ἐπισταμένου.

Φημὶ, dico.

Vocis Activæ

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (φημὶ, φῂς, φησὶ.
D. (φατὸν, φατὸν.
P. (φαμὲν, φατὲ, φασὶ.

Imperfectum.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.
D. (ἔφατον, ἐφάτην.
P. (ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔφlω, ἔφης, ἔφη.
D. (ἔφητον, ἐφήτlω.
P. (ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

Fut. φήσω, φήσεις, φήσει, &c. Aor. 1. ἔφησα, ἔφησας, ἔφησε, &c. ducuntur per omnes modos, ut in Barytonis.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (φάθι, φάτω.
D. (φάτον, φάτων.
P. (φάτε, φάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (φῆθι, φήτω.
D. (φῆτον, φήτων.
P. (φῆτε, φήτωσαν.

Hic tamen Aoriſtus rarus eſt.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

S. (φαίlω, φαίης, φαίη.
D. (φαίητον, φαιήτlω.
P. (φαίημεν, φαίητε, φαίησαν.

In Optativo, Subjunctivo, ac Participio Præſ. & Aor. 2. idem ſunt.

Modus

Modus Subjunctivus.

ἐάν, cum.
S. (φῶ, φῇς, φῇ.
D. (φῆτον, φῆτον.
P. (φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperf.

φάναι cum acuto, ut diſtinguatur ab Aoriſt. 1. φᾶναι, apparuiſſe verbi φαίνω.

Aoriſtus ſecundus. φῆναι,

Participium.

M. (ὁ φάς, τοῦ φάντος.
F. (ἡ φᾶσα, τῆς φάσης.
N. (τὸ φάν, τοῦ φάντος.

Vocis Mediæ

Præſens.

S. (φάμαι, φάσαι, φάται: alii φαμαί &c.
D. (φάμεθον, φάσθον, φάσθον.
P. (φάμεθα, φάσθε, φάνται.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο.
D. (ἐφάμεθον, ἔφασθον, ἐφάσθην.
P. (ἐφάμεθα, ἔφασθε, ἔφαντο.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

φάσθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ φάμενος, τοῦ φαμένου.
F. (ἡ φαμένη, τῆς φαμένης.
N. (τὸ φάμενον, τοῦ φαμένου.

Exempla Conjugationum in μι.

Prima.

φίλημι, amo.
ὄνημι, juvo.
ἄχημι, angor.
νόημι, intelligo.
βλῆμι, percutio.
ἐνίσπημι, dico.
κάλημι, voco.
αἴνημι, laudo.
τέλημι, perficio.
ἀλύκτημι, in anguſtias redigo.
σβῆμι, extinguo.
χῆμι, habeo.
φρῆμι, fero.

Secundæ.

τέθνημι, morior.
ἄλημι, erro.
τέθλημι, & τλῆμι, tolero.
γέλημι, rideo.

νίκη-

νίκημι, *vinco.*	ἀρίστημι; *prandeo.*
κτῆμι, *occido.*	ἀφίημι, *dimitto.*
πίπρημι, & πίμπρημι; *incendo.*	πίπλημι; & πίμπλημι; *impleo.*
ὄρημι, *video.*	ἄημι, *ſaturo.*
ἵλημι; *propitius ſum.*	φθῆμι, *prævenio.*

Tertiæ.

ἄλωμι, *capio.*	βίωμι, *vivo.*
ἐλευθέρωμι, *libero.*	δοκίμωμι; *probo.*
γνῶμι; *cognoſco.*	

Quartæ.

ἄγνυμι, *frango.*	ὄλλυμι, *perdo.*
κλῦμι, *audio.*	πήγνυμι, *pango.*
ῥώννυμι, *roboro.*	πετάννυμι; *extendo.*
σβέννυμι; *extinguo.*	φῦμι, *naſcor.*
ὄμνυμι; *juro.*	ὀμόργνυμι; *abſtergo.*
μίγνυμι, *miſceo.*	ἕννυμι; *induo.*
δῦμι, *ſubeo.*	

De Verbalibus.

Verbalia ſic appellata, quod a Verbis formentur; fere deducuntur a Præterito Paſſivo, & Medio dempta Reduplicatione, vel Augmento, & addita propria Terminatione: ut a πέπραγμαι, πρᾶγμα, res: ab ἔψαλμαι, ψαλμός, pſalmus: a τέτομαι, τόμος, ſectio,

Temporum Perſonæ, unde Verbalia, & horum pleræque Terminationes.

A Prima perſona Præteriti Paſſivi in	μα,	γράμμα, litera.
	μος,	δεσμὸς, vinculum.
	μη,	γραμμὴ, linea.
	μων,	νοημὼν, intelligens.
A Secunda perſona Præteriti Paſſivi in	ις,	ποίησις, poeſis.
	ια,	δοκιμασία, probatio.
A Tertia perſona Præteriti Paſſivi in	της,	Ποιητὴς, Poeta.
	τος,	ἀκουστὸς, audibilis.
	τηρ,	χαρακτὴρ, character.
	τωρ ut	κοσμήτωρ, princeps.
	κος,	κριτικὸς, judicialis.
	τις,	πίστις, fides.
	τυς,	ὀρχηστὺς, ſaltator.
	τειρα,	ὀρχήστειρα, ſaltatrix.
	τρα,	ὀρχήστρα, illa Theatri pars, in qua chorus ſaltabat.
	τηριον,	ποτήριον, poculum.
	τρον,	δίδακτρον, minerval.
	Adverbia poſitionis in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.	
A Præterito Medio in	ος,	λόγος, ſermo.
	η,	ἐπιστολὴ, epiſtola.
	ιον,	λόγιον, oraculum.
	ας.	τομὰς, ſector.

Paucula quædam deſcendunt ab ipſo Themate, ut λευκὸς, candidus, a λεύσσω, video: & ab Aoriſto ſecundo, ut φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

De

De Imperſonalibus.

Imperſonalia ſunt, quæ cum Vocem Tertiis perſonis ſimilem præſeferant; Perſonarum tamen ſignificandarum rationem incertam habent, & indefinitam. Eorum quædam ſunt formæ Activæ, quædam Paſſivæ: rurſus quædam Perſonalium analogiam ſequuta, regulariter naſcuntur: alia irregulariter evadunt.

Α'νήκει, decet. imperf. ἀνῆκε. partic. ἀνῆκον, ab ἀνήκω, pervenio.

Α'πέχει, ſufficit, ab ἀπέχω.

Α'ρέσκει, placet. imperf. ἤρεσκε. opt. ἀρέσκοι. fut. 1. ἀρέσει, aor. 1. ἤρεσε, ab ἀρέσκω placeo. Compoſ. ἀπαρέσκει, diſplicet. imperf. ἀπήρεσκε. aor. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει, complacet.

Α'ρηρε, decretum eſt, ab ἄρω congruo.

Α'ρκεῖ ſufficit. imperat. ἀρκείτω. aor. 1. ἤρκεσε, ab ἀρκέω ſufficio.

Διαφέρει, intereſt. imperf. διέφερε. optat. διαφέροι. partic. διαφέρον, a διαφέρω, differo.

Δεῖ, oportet. imperf. ἔδει. optat. δέοι. fut. 1. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. infinit. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. partic. δέον, δεῆσον, δεῆσαν, a δέω, deſum. Compoſ. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, deeſt, vel opus eſt. futur. 1. προσδεήσει. infinit. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ, videtur. imperf. ἐδόκει. fut. 1. δόξει. Aor. 1. ἔδοξε. ſubjun. δόξῃ. partic. δοκοῦν, δόξαν. perf. paſ. δέδοκται, a δοκέω videor. Compoſ. ἀπέδοξε, non viſum eſt. Μεταδοκεῖ, mutata ſententia videtur. aor. 1. μετέδοξε. ſubjun. μεταδόξῃ. Προδοκεῖται, prius decernitur. pluſq. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ, ſimul videtur. partic. συνδόξαντα, conventa.

Ε'γχωρεῖ, licet, locus eſt. imperf. ἐνεχώρει. fut. 1. ἐγχω-

ἐγχωρήσει. ſubjun. ἐγχωρῇ. partic. ἐγχωρεῖν ab ἐγχωρέω, concedo. Rarius χωρεῖ, idem. ſubjun. χωρῇ.

Εἵμαρται, in fatis eſt. pluſq. perf. εἵμαρτο, a μείρομαι inuſit. dividor.

Εἴρηται, dictum eſt; ab ἐρέομαι dicor. Compoſ. διείρηται, diſcuſſum eſt. Ἀπείρηται, vetitum eſt; pluſ. perf. ἀπείρητο. Προείρηται, ante dictum eſt.

Ἐκπέλει, licet, minus uſitatum.

Ἐνδέχεται, fieri poteſt, ſubjun. ἐνδέχηται. infin. ἐνδέχεσθαι. partic. ἐνδεχόμενον, ab ἐνδέχομαι, admitto.

Ἔοικε, par eſt, videtur, ab εἴκω, ſimilis ſum. Compoſ. ἐπέοικε, προσέοικε, idem: ἀπέοικε, non par eſt.

Ἔστι cum compoſitis ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, πρόσεστι, licet. Ἔστι. imperf. ἦν. Compoſita leguntur in præſ. imperf. imperat. infinit. partic. ut ἔξεστι. imperf. ἐξῆν. imperat. ἐξέστω. infinit. ἐξεῖναι. partic. ἐξόν. Eodem modo formatur μέτεστι, intereſt.

Ἔτυχε, a τυγχάνω, accido. partic. παρατυχόν.

Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ἐπιλαμβάνω, attingo.

Λυσιτελεῖ, confert.

Μέλει, curæ eſt. imperf. ἔμελε. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε. opt. Æol. μελήσειε in comp. perf. μεμέληκε. perf. Med. μέμηλε. pluſ. perf. ἐμεμήλει. imperat. μελέτω. infinit. μέλειν, & μελήσειν. partic. μέλον. præſ. paſſ. μέλεται. imperf. ἐμέλετο. ſubjun. μέληται. perf. μεμέληται. pluſ. perf. ἐμεμέλητο rarius, pro quibus ſæpius μέμβλεται, & μέμβλετο apud Poet. imperat. μελέσθω. partic. μεμελημένος. Compoſ. μεταμέλει, pænitet. imperf. μετέμελε. fut. 1. μεταμελήσει. infinit. μεταμελήσειν. aor. 1. μετεμέλησε. optat. Æol. μεταμελήσειε. infinit. μεταμέλειν. partic. μεταμέλον. Ἀμελεῖται, cura nulla eſt. perf. ἠμέληται, ab ἀμελοῦμαι, negligor.

Ὀφείλει, & ὀφείλεται, oportet. aor. 2. ὤφελε, ab ὀφείλω, debeo.

Ὀψέ-

Ὄψεται, viſum fuerit, ab ὄπομαι, video inuſit.
Πρείκει, facile, vel integrum eſt. optat. πιφείκοι, ſubjun. πρείκη.
Παρέχει, licet. Part. παραχὸν.
Πέπρωται, fato deſtinatum eſt. pluſ. perf. πέπρωτο. partic. πεπρωμένον, per ſyncop. a περατόω finio, parum uſitat.
Πέφαται, dictum eſt. imperat. πεφάσθω, dictum ſit, a πέφαται inuſit.
Πρέπει, decet. imperf. ἔπρεπε. part. πρέπον, a πρέπω, decorus ſum.
Προσήκει, convenit. imperf. προσῆκε, a προσήκω, attineo.
Σημαίνει, ſignum datur. aor. 1. ἐσήμηνε. ſub. σημήνῃ, a σημαίνω, ſignum do. Compoſ. ἐπισημαίνει.
Συμφέρει, confert. imperf. συνέφερε. partic. συμφέρον. fut. 1. συνοίσει. opt. paſſ. συμφέροιτο, a συμφέρω, comporto.
Συμβαίνει, contingit. fut. συμβήσεται, & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. aor. 2. συνέβη. partic. συμβαῖνον, συμβεβηκὸς, συμβὰν, a συμβαίνω, contingo.
Ὑπάρχει, licet, vel neceſſe eſt. imperf. ὑπῆρχε. infinit. ὑπάρχειν. futur. 1. ὑπάρξει. aor. 1. ὑπῆρξε. partic. ὑπάρχον, ab ὑπάρχω, ſum.
Ὕει, pluit. Compoſ. ἐφύει, impluit.
Φιλεῖ, ſolet. imperf. ἐφίλει, a φιλέω, amo.
Χρὴ, oportet. imperf. ἐχρῆν, vel χρῆν. fut. 1. χρήσει. infinit. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν inuſitat. Compoſ. ἀπόχρη, ſufficit. imperf. ἀπέχρη. fut. 1. ἀποχρήσει. aor. 1. ἀπέχρησε. infinit. ἀποχρῆναι, & ἀποχρῆν. Item ἀποχρᾷ, ἐκχρᾷ, & καταχρᾷ, ſufficit. futur. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. aor. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. Hæc tria a χράω, commodo.

Denique Perſonalia fere omnia Paſſiva, & paſſive ſignificantia formam Imperſonalium induere poſſunt, ut φαίνεται, apparet: γέγραπται, ſcriptum eſt: βροντᾷ, tonat: ἀστράπτει, fulgurat, &c. Similiter & Participia neutra verborum Perſonalium, ut ἐπελθόν μοι, ἐπιόν μοι, venit mihi in mentem.

De

De Defectivis.

Verba Defectiva ſunt, quæ ſolum uſque ad Præteritum imperfectum communiter conjugantur; & ſi quæ Tempora habent præter ea, mutuantur illa a Verbis aliis.

Deſinunt autem fere in

αω:		μαθητάω, diſcere cupio.
υω:		ῥηγνύω, rumpo.
ειω:		ὀψείω, videre cupio.
υω:		ὀπύω, uxorem habeo.
μβω:		ῥέμβω, circumago.
ρβω:		φέρβω, paſco.
λδω:		μέλδω, elixo.
νδω:		κυλίνδω, volvo.
άζω:		κυπτάζω, inclino me.
ιζω:		στοναχίζω, gemo.
αθω:		κιάθω, vado.
εθω:	ut	φλεγέθω, uro.
υθω:		μινύθω, minuo.
χθω:		ἐρέχθω, ſcindo.
σκω:		μολίσκω, venio.
βλω:		μέμβλω, curo.
φλω:		ὄφλω, debeo.
ανω:		ἁμαρτάνω, pecco.
αινω:		πταίνω, tendo.
εινω:		φαείνω, luceo.
κνω:		δάκνω, mordeo.
ρσω:		ὄρσω, concito.
ψω:		ἕψω, concoquo.

Præter ita deſinentia, Defectiva ſunt Verba Quintæ Conjugationis quæcumque habent primam ſyllabam ex Reduplicatione deſinentem in conſonantem liquidam; ut παμφαίνω a φαίνω, appareo: μαιμαίρω a μαίρω,

μαίρω, luceo: Tum quæ per pleonaſmum ſunt facta additione cujuſcunque literæ; ut μέμνω a μένω, maneo: τίκτω a τέκω, pario: ἐνίσπω ab ἐνέπω, dico; & ſimilia, quorum nonnulla retinent ε ſimplicis, nonnulla mutant in ι: Tum quæ bis, ter, quaterque derivantur; ut ἐρυκανέω ex ἐρυκάνω ab ἐρύκω, quod ab ἐρύω, traho: Tandem quæ fiunt a Præteritis; ut πεφρίκω ex πέφρικα, quod a φρίσσω horreo: πεποίθω, & πεπιθέω ex πέποιθα, quod a πείθω, perſuadeo.

Obſervatio.

Defectiva in είω ſunt quæ derivata plerunque a Futuro, interdum etiam a Præſenti, reſpondent iis, quæ Latini appellant Deſiderativa; ut γαμησείω, nupturio ex γαμήσω, quod a γαμέω, nubo: πολεμησείω, bellaturio ex πολεμήσω, quod a πολεμῶ: τελείω ex τελῶ, perficio. Cæterum Verba in είω, quæ non aliunde formantur, legitime conjugantur per omnes Modos, & Tempora: ut κλείω, claudo, κλείσω, κέκλεικα: σείω, quatio, σείσω, σέσεικα.

Defectiva in άω ſunt & ipſa Deſiderativa; ut θανατάω, ſeu θανατιάω, mori cupio: βασιλειάω, regnaturio: quibus accedunt Imitativa; ut μελανιάω, nigrico.

Verbum σπένδω, libo, etiamſi in νδω, tamen habet Fut. σπείσω. Aor. 1. ἔσπεισα.

De Verbis Anomalis.

Quia diſcrimen eſt inter Verba Defectiva, & Anomala: nam Defectivum illud dicitur, quod aliquibus Perſonis, vel Temporibus deſtituitur; quæ vel omnino non habet, vel aliunde mutuatur, quo fit, ut nunquam regulariter ultra Imperfectum conjugetur: Anomalum proprie illud eſt, quod cum fere conjugetur per omnia Tempora, non tamen conjugatur æqualiter, cum a variis Verbis quaſi ſubſidium petat, ut omnia ſua Tempora expleat, ſicut fero *apud Latinos: ideo hic de Anomalis.*

Ano-

Anomalorum etiamſi quædam plane videantur regularia, & eorum formatio regularis; tamen habent in ratione Temporum, quod obſervetur: ut λείπω, λείψω, regulare Verbum eſt; attamen obſervandum in eo, fere non uti nos Aoriſto primo Activo ἔλειψα, ſed ſecundo ἔλιπον; non Perfecto Activo λέλειφα, ſed Medio λέλοιπα. Simile quippiam exiſtima in cæteris.

Verba Anomala.

A

Miror	Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι ab ἀγάζω. aoriſt. ἠγάσθην. aoriſt. 1. med. ἠγασάμην.
Ago	Ἄγω. fut. ἄξω. præter. ἦχα, Attice ἀγήοχα. aor. 2. ἦγον, Attice ἤγαγον.
Frango	Ἄγνυμι. fut. ἄξω. præt. ἦχα. aor. 1. ἦξα, & ἔαξα, unde κατέαξα. præt. med. ἦγα, inuſitatum, unde ἔαγα, Attice, & κατέαγα.
Dico	Ἀγορεύω. fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγόρευσα. præt. εἴρηκα ab ἔρω.
Cano	Ἄδω, futur. ἄσω, Aor. 1. ἦσα.
Placeo	Ἅδω. præt. med. ἧδα, & ἕαδα.
Capio	Αἱρῶ. futur. αἱρήσω. aoriſt. 2. εἷλον ab ἕλω inuſitato.
Eligo	Αἱροῦμαι. fut. αἱρήσομαι. præt. ἥρημαι. aor. 1. ἡρέθην. aoriſt. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inuſitato.
Sentio	Αἰσθάνομαι. futur. αἰσθήσομαι. præt. ᾔσθημαι. aoriſt. 2. med. ᾐσθόμην ab αἰσθέομαι, αἴσθομαι inuſitato.
Arceo	Ἀλέξω. fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω ἀλεξῶ, inuſitato.
Tollo	Αἴρω. fut. ἀρῶ. aor. 1. ἦρα, vel ἦρα. aor. 2. ἦρον. præt. ἦρκα. aor. 1. imperat. act. ἆρον. ſubj. ἄρω, ῃς, ῃ. part. ὁ ἄρας, τοῦ ἄραντος. imperat. paſ. ἄρθητι.
Capior	Ἁλίσκομαι. fut. ἁλώσομαι. præt. ἥλωκα, & ἑάλωκα. aor. 1. ἥλωσα, & ἑάλωσα, ab ἁλόω, ῶ. aor.

ῶ. ao. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἑάλων. aor. 2. inf. ἁλῶναι. part. ὁ ἁλοὺς, τ͂ ἁλόντος ab ἄλωμι.

Pecco Ἁμαρτάνω. fut. ἁμαρτήσω. præt. ἡμάρτηκα. aor. 2. ἥμαρτον ab ἁμαρτέω inuſitato.

Induo Ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. præt. paſſ. ἠμφίεσμαι.

Renuo Ἀναίνομαι. præt. ἀνήνημαι. aor. 1. med. ἠνηνάμην.

Conſumo Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω. præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in paſſ. ἀνήλωμαι.

Aperio Ἀνοίγω. fut. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνέωξα. præt. med. ἀνέωγα; paſſ. ἀνέωγμαι. aor. 1. ἀνεῴχθην.

Lego Ἀναγινώσκω. imperf. ἀνεγίνωσκον. fut. ἀναγνώσομαι. præt. ἀνέγνωκα. aor. 2. ἀνέγνων ab ἀναγνόω, & ἀνάγνωμι inuſitato.

Odio ſum Ἀπεχθάνομαι. fut. ἀπεχθήσομαι. præt. ἀπήχθημαι. aor. 2. med. ἀπεχθόμην ab ἀπεχθέομαι εἶμαι inuſitato.

Perdo Ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ, & ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολέω. præt. ἀπώλεκα, Attice ἀπολώλεκα. præt. med. Attic. ἀπόλωλα.

Indurui Ἀπέσκληκα, ἀπεσκληκὼς, ἀπεσκληκέναι ab inuſitat. ἀποσκλάω. optat. ἀποσκλαίην ab ἀπόσκλημι. præteritum ſimplex eſt ἔσκληκα. aor. 2. ἔσκλην a σκλῆμι. Thema uſitatum eſt σκέλλω, ſeu σκάλλω, exſicco, arefacio. fut. σκαλῶ. aor. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc aoriſtus Æolicus σκήλεια, σκήλειας, σκήλειε, arefecerim, induruerim.

Privo Ἀπαυράω, ῶ, aor. 1. ἀπηῦρα. aor. 2. ἀπηῦρον.

Placeo Ἀρέσκομαι. fut. ἀρέσομαι.

Augeo Αὐξάνω, & αὔξω. fut. αὐξήσω. aor. 1. ηὔξησα tanquam ab αὐξέω.

Ægre fero Ἄχθομαι. fut. ἀχθήσομαι, & ἀχθέσομαι ab ἀχθέομαι inuſitat. aor. 1. ἠχθέσθην.

Mitto

B

Mitto	Βάλλω. futur. βαλῶ. præt. βέβληκα quaſi a βλέω. aoriſt. 2. ἔβαλον.
Vado	Βαίνω. futur. βήσομαι. Aoriſt. 2. ἔβην a βῆμι inuſitato.
Germino	Βλαςάνω. fut. βλαςήσω. aor. 2. ἔβλαςον a βλαςέω inuſitat.
Vivo	Βιόω. fut. βιώσω. aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω. partic. ὁ βιὺς, τ͂ βιόντ@ a βίωμι inuſitat.
Volo	Βόλομαι. fut. βολήσομαι. præt. βεβόλημαι. pluſq. ἐβεβολήμην. aoriſt. 1. ἐβολήθην a βολέομαι inuſitato.
Comedo	Βρώσκω. fut. βρώσω a βρόω inuſit.

Γ

Duco uxorem	Γαμέω, ῶ. fut. γαμήσω; aor. 1. ἔγημα a γάμω; & ἐγάμησα.
Gigno	Γείνομαι. fut. γενῦμαι. aor. 1. med. ἐγεινάμην.
Lætor	Γηθέω. fut. γηθήσω. præt. γεγήθηκα. præt. med. γέγηθα a γήθω.
Seneſco	Γηράσκω. fut. γηράσω a γηράω γηρῶ inuſitat.
Fio, Sum	Γίνομαι, & γίγνομαι. fut. γενήσομαι. præt. γεγένημαι. aor. 1. med. ἐγενησάμην. aor. 2. med. ἐγενόμην a γενάομαι inuſitat. præter. med. γέγονα a γένω inuſitat.
Cognoſco	Γινώσκω. fut. γνώσομαι. aor. 1. ἔγνωσα. præt. ἔγνωκα a γνόω ῶ. aor. 2. ἔγνων, ως, ω. imperat. γνῶθι. infinit. γνῶναι. particip. ὁ γνὺς, τ͂ γνόντ@ a γνῶμι.
Vigilo	Γρηγορέω. futur. γρηγορήσω. præter. med. ἐγρήγορα. pluſq. ἐγρηγόρειν.

Scio,

Δ

Scio, & Δαίω. fut. δαήσω a δαέω. præt. paſſ. δεδάημαι, etiam & δέδασμαι a δάζομαι. aor. 2. ἐδάην.
Divido præt. med. δέδαα, & δέδηα.
Mordeo Δάκνω. futur. δήξω, vel δήξομαι. aor. 2. ἔδακον a δήκω.
Oportet Δεῖ. fut. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. imperf. ἔδει. infin. δεῖν.
Timeo Δείδω. fut. δείσω. præt. δέδεικα. med. δέδοικα pro δέδοιδα, Jon. δέδια, Poet. δείδια. pluſq. ἐδεδίειν. imperat. δέδιθι ab inuſit. δέδιμι.
Rogo Δέομαι. fut. δεήσομαι. præt. δεδέημαι. aor. 1. ἐδεήθην a δεέομαι δεῦμαι.
Suſcipio Δέχομαι. futur. δέξομαι. præt. δέδεγμαι. aor. 1. med. ἐδεξάμην.
Ligo Δέω. fut. δέσω, & δήσω. aor. 1. ἔδησα. præt. δέδεκα, & δέδηκα. præt. paſſ. δέδεμαι, & δέδημαι. aor. 1. paſſ. ἐδέθην.
Doceo Διδάσκω, ἐδίδασκον. fut. διδάξω a διδάχω. aor. 1. ἐδίδαξα. præt. δεδίδαχα.
Aufugio Διδράσκω. fut. διδράσω a διδράω. aor. 2. δέδρην, pro διέδρην. part. διαδρὰς, τοῦ διαδράντος a διάδρημι.
Exiſtimo Δοκέω, ῶ. fut. δόξω a δόκω. aor. 1. ἔδοξα. præt. δεδόκηκα a δοκέω, δοκήσω.
Facio Δράω, ῶ. futur. δράσω. præt. δέδρακα. aor. 1. ἔδρασα.
Subeo Δύνω, & δύω, & δῦμι. fut. δύσω. aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν, & ἀνέδυν. imper. δῦθι.
Poſſum Δύναμαι, δύνασαι, & δύνῃ, δύναται. imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην. præt. paſſ. δεδύνημαι. aor. 1. ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην a δυνάω; vel ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην a δυνάζω. aor. 1. med. ἐδυνησάμην. Caret imperativo per omnia tempora.

E

Sino Ἐάω ῶ. fut. ἐάσω. aor. 1. εἴασα.

Edo Ἔδω, præt. perf. ἦκα, Att. ἔδηκα, & per pleonaſmum ἐδήδοκα, præt. med. ἦδα, Attic. ἔδηδα. partic. ἐδηδὼς, fut. med. ἔδομαι pro ἔδυμαι.

Volo Ἐθέλω. fut. ἐθελήσω ab ἐθελέω.

Solitus ſum Ἔθω, præter. med. εἴωθα pro εἶθα, per pleonaſmum ω.

Excito Ἐγείρω. fut. ἐγερῶ. aor. 1. ἤγειρα.

Polliceor Ἐγγυάω. fut. ἐγγυήσω. aor. 1. ἠγγύησα. præt. ἠγγύηκα, & ἐγγεγύηκα.

Scio & Video Εἴδω. fut. εἴσω, & εἰδήσω, vel εἰδήσομαι ab εἰδέω. præt. perf. εἰδήκειν, per Sync. εἴδειν, Attice ᾔδειν. infin. εἰδηκέναι, & per Sync. εἰδέναι. partic. εἰδηκὼς, & εἰδὼς. præt. med. οἶδα, & ſecunda ſingularis οἴδασθα, & οἶσθα, aor. 2. εἶδον, & cum refertur ad *ſcio*, ἴδον.

Dico Ἔπω. aor. 1. εἶπα; med. εἰπάμην in Compoſitis. infinit. εἴπασθαι; partic. εἰπάμενος. aor. 2. εἶπον; med. εἰπόμην.

Abigo Ἐλαύνω. fut. ἐλάσω ab ἐλάω. præt. ἤλακα, Attic. ἐλήλακα. aor. 1. ἤλασα. perf. paſſ. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι. aor. 1. ἠλάθην; partic. ἐλαθείς.

Venio Ἔρχομαι. fut. ἐλεύσομαι ab ἐλεύθω. perf. ἤλευκα, Att. ἐλήλυκα. aor. 2. ἤλυθον, ἤλυθες, ἤλυθε, per Sync. ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε; infinit. ἐλθεῖν. præt. med. ἤλευθα, Att. ἐλήλυθα.

Operor Ἐργάζομαι. perf. paſſ. εἴργασμαι; part. εἰργασμένος. aor. 1. εἰργάσθην. fut. 1. med. ἐργάσομαι, & ἐργῶμαι, ᾷ, ᾶται. aor. 1. εἰργασάμην.

Dico Εἴρω, & ἐρέω. fut. 1. ἐρῶ, & ἐρήσω. præt. εἴρηκα. paſſ. εἴρημαι. paulo poſt fut. εἰρήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐῤῥήθην; partic. ῥηθείς.

Interrogo Ἔρομαι, & εἴρομαι, & ἐρέομαι. fut. 1. ἐρήσομαι. aor. 1. εἰρησάμην, & ἠράμην. aor. 2. ἠρόμην, & εἰρόμην poet.

Sor-

Sortitus ſum Ε'μμορα præt. med. a μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Speravi Ε'ολπα. præt. med. pro ἤλπα ab ἔλπω.

Pereo Ε'ῤῥω. fut. ἐῤῥήσω: præt. ἔῤῥηκα.

Invenio Εὑρίσκω. fut. εὑρήσω: præt. εὕρηκα: aoriſt. 2. εὗρον ab εὑρέω εὑρῶ. aor. 1. med. εὑρησάμην, & εὑράμην; part. εὑράμενος.

Habeo Ε'χω. fut. ἕξω, & σχήσω. perf. ἔσχηκα a σχέω: aor. 2. ἔσχον in compoſitis; imperat. σχὲς; opta. σχοῖμι, Att. σχοίην; ſubjun. σχῶ; infin. σχεῖν; part. σχὼν. fut. 2. σχῶ, σχεῖς, σχεῖ.

Ζ

Jungo Ζεύγνυμι, & ζευγνύω. futur. ζεύξω a ζεύγω: præt. ἔζευχα.

Vivo Ζάω ζῶ: fut. ζήσω. aor. 1. ἔζησα; utrumque interdum ſignificat *Active vivifico*: imperf. ἔζην a ζῆμι: imperat. ζῆ, & ζῆθι; optat. ζαίην, & ζώην a ζῶμι.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι: fut. ζώσω ab antiquo ζόω: perf. ἔζωκα. perf. paſſ. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

Η

Lætor Η'δομαι. fut. ἥσομαι. perf. ἧσμαι. aor. 1. ἥσθην. med. ἡσάμην.

Triſtavit Η'καχεν ab ἄχω.

Θ

Sepelio Θάπτω. fut. θάψω. perf. τέταφα. aor. 1. ἔθαψα. perf. paſſ. τέθαμμαι. aor. 2. paſſ. ἐτάφην a τάφω. fut. 1. paſſ. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω. fut. θελήσω a θελέω. aoriſt. 1. ἐθέλησα. Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω. aor. 2. ἔθανον. fut. 2. med. θανοῦμαι a θάνω: præt. τέθνηκα; Jon. τέθνεα a θνάω:

Bœot. autem τέθνεικα, vel τέθνακα, a τεθνημι, unde præſ. imper. τέθναθι; optat. τεθναίην; infin. τεθνάναι. præt. part. τεθνηκώς, τεθνεικώς, τεθνειώς, τεθνεώς, τεθνεώς, & poet. τεθνηώς; Invenitur etiam fut. 1. τεθνήσω, θνήξω, & τεθνήξω. fut. 1. med. τεθνήσομαι, θνήξομαι, & τεθνήξομαι.

I

Pervenio Ἱκνέομαι ῦμαι. fut. ἵξομαι. aor. 2. ἱκόμην ab ἵκομαι. perf. ἷγμαι.

Placo Ἱλάσκομαι. fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo Ἵπταμαι. fut. πτήσομαι a πτάω. præt. πέπταμαι. aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι; med. ἐπτάμην, & ἐπτόμην; infin. πτᾶσθαι, & πτέσθαι; partic. πτάμενος.

Eundum Ἰτέον, & pleonaſmo ἰτητέον ab εἶμι, vado; præt. act. inuſitat. εἶκα; paſſ. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato, ἰτέον.

K

Sedeo (Καθέζω, & καθέζομαι. fut. 2. καθεδῦμαι. (Κάθημαι. fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι. aor. 1. καθῆκα.

Voco Καλέω. futur. καλέσω, & καλήσω. perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω, & κάμω. futur. καμῦμαι. aor. 2. ἔκαμον. perf. κέκμηκα.

Miſceo Κεραννύω, & κεράννυμι. futur. κεράσω, & Sync. κράσω. perf. κέκρακα, paſſ. κέκραμαι; infin. κεκρᾶσθαι per Sync. pro κεκέρακα, κεκέραμαι, κεκερᾶσθαι.

Clango Κλάζω. futur. κλάγξω a κλάγγω; Poet. κεκλάξω. aor. 1. ἔκλαγξα. perf. κέκλαγχα. aor. 2. ἔκλαγον. præt. med. κέκληγα a κλήγω.

Fleo Κλέω, vel κλαίω. fut. κλαύσω a κλαύω, & κλαιήσω a κλαιέω inuſitato, aor. 1. ἔκλαυσα. perf. paſſ. κέκλαυμαι.

Au-

Audio Κλῦμι a κλύω. fut. κλύσω. perf. κέκλυκα. imperf. & aor. 2. ἔκλυον; imperat. κλῦθι; particip. κλύς, τοῦ κλυῶτος.

Saturo Κορεννύω, & κορέννυμι. futur. κορέσω, & κορήσω. aor. 1. ἐκόρεσα. perf. κεκόρηκα a κορέω. perf. med. κέκορα.

Clamo Κράζω. fut. κράξω. aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα. aor. 2. ἔκραγον. fut. 2. κραγῶ præ. med. κέκραγα.

Pendeo Κρέμαμαι. fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω. fut. καταδαρθήσομαι. aor. 2. κατέδαρθον a καταδάρθω.

Sum, & Nanciſcor Κύρω, & κύρομαι. fut. 1. κύρσω. aor. 1. ἔκυρσα; infin. κύρσαι; part. κύρσας: Æolica ſunt. Eſt etiam κυρέω. fut. κυρήσω. aor. 1. ἐκύρησα; infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω. fut. κληρώσομαι a κληρόω ῶ. perf. med. λέλογχα. præt. act. λέληχα, Attic. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον a λήχω. fut. λήξω inuſit.

Capio Λαμβάνω. fut. λήψομαι a λήβω: unde aor. 2. ἔλαβον. perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo, & obliviſcor Λανθάνω. fut. λήσομαι a λήθω. perf. med. λέληθα aor. 2. ἔλαθον. perf. λέλησμαι. aoriſt. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω. fut. λείψω. aor. 2. ἔλιπον.

M

Inſanio Μαίνομαι. fut. μανοῦμαι. prӕt. med. μέμηνα. aor. 2. paſſ. ἐμάνην.

Diſco Μανθάνω. fut. μαθήσομαι a μαθέω. perf. μεμάθηκα. aor. 2. ἔμαθον a μήθω inuſit.

Pugno Μάχομαι. fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι a μαχέομαι inuſitato. aoriſt. 1. med. ἐμαχεσάμην. prӕt. paſſ. μεμάχημαι.

Curo Μέλω, rarò perſonale. Imperſon. μέλει, curæ eſt. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε a μελέω, inuſitat. præt. med. μέμηλα poet.

Recordor Μιμνήσκω. fut. μνήσομαι. præt. μέμνημαι a μνάω. pluſq. ἐμεμνήμην. aor. 1. paſſ. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω. fut. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα. perf. μεμένηκα a μενέω inuſitato.

Miſceo Μιγνύω & μίγνυμι. fut. μίξω. aor. 2. paſſ. ἐμίγην a μίγω inuſitato.

Abſtergo Μοργνύω. fut. μόρξω.

N

Nuo Νέω. fut. νεύσω.

Paſco Νέμω. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Lacero Ξαίνω. fut. ξανῶ.

Intelligo Ξυνίημι, & συνίημι. fut. ξυνήσω, & συνήσω. aor. 1. συνῆκα, & ξυνέηκα.

O

Oleo Ὄζω. futur. ὀζέσω, & ὀζήσω. perf. ὤζηκα. præt. med. ὦδα, Att. ὄδωδα, & ὤδοδα. præt. paſſ. ὦσμαι.

Eo Οἴχομαι. fut. οἰχήσομαι. aor. 2. med. ᾠχόμην.

Puto Οἴομαι, per Sync. οἶμαι, οἴει, οἴεται. imperfect. ᾠόμην, per Sync. ᾤμην. futur. οἰήσομαι ab οἰέομαι οἰοῦμαι inuſit. aor. 1. paſſ. ᾠήθην.

Juro Ὀμνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω. fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι. perf. ὤμοκα, Attice ὀμώμοκα.

Ululo Ὀλολύζω. fut. ὀλολύξω.

Abſtergo Ὀμόργνυμι. fut. ὀμόρξω.

Debeo Ὀφείλω, & ὄφλω. futur. ὀφειλήσω, & ὀφλήσω ab ὀφειλέω inuſit. perf. ὤφληκα. aor. 2. ὄφελον, per Sync. ὦφλον.

Per-

perdo, vel Pereo	Ὀλλύω, ſive ὄλλυμι. perf. med. ὦλα, Att. ὀλωλα. aor. 2. ὦλον; med. ὠλόμην.
Video	Ὁράω. imperf. ἑώρων. fut. ὄψομαι ab ὄπτω. præt. ἑώρακα. paſſ. ἑώραμαι. aor. 1. paſſ. ὤφθην. præt. med. ὄπωπα pro ὦπα.
Moveo	Ὄρω. fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω. præt. med. ὦρα, Att. ὄρωρα.

Π.

Patior	Πάσχω. fut. 1. med. πείσομαι, & πήσομαι a πήθω. præt. med. πέπονθα per pleonaſm. a πονέω, pro πέπονα. aor. 2. ἔπαθον a πήθω.
Extendo	Πετυννύω, & πετύννυμι. fut. πετύσω. præt. πεπέτυκα, & per ſync. πέπτακα, unde præt. paſſ. πέπταμαι a πετύω inuſit.
Figo	Πήγνυμι, & πηγνύω, fut. πήξω. præt. med. πέπηγα, fixus ſum. aor. 2. paſſ. ἐπάγην a πήγω.
Bibo	Πίνω, ἔπινον. fut. πώσω. præt. πέπωκα a πόω. aor. 2. ἔπιον a πίω. fut. 2. med. πιόμαι pro πιοῦμαι. perf. paſſ. πεπόμαι, raro πεπώμαι. aor. 2. imperat. πῖθι a πῖμι; item πῶθι, & per apocop. πῶ a πῶμι.
Incendo	Πίμπρημι. fut. πρήσω. aor. 1. ἔπρησα a πρήθω.
Cado	Πίπτω. fut. πτώσω. aor. 1. ἔπτωσα. præt. πέπτωκα. part. πεπτωκὼς, per craſin πεπτὼς, a πτόω. aor. 2. ἔπεσον a πεσέω; unde alius aor. 1. ἔπεσα; med. ἐπεσάμην. futur. 1. πεσοῦμαι uſitatum pro πέσομαι.
Fingo	Πλήττω. futur. πλάσω. præt. πέπλακα; paſſ. πέπλασμαι.
Percutio	Πλήττω. aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus; ἔπλαγον, cum ad animum refertur.
Vendo	Πιπράσκω, πράττω, πράζω. fut. 1. πράσω. præt. πέπρακα. aor. 1. ἐπέρασα, vix ἔπρασα. præt. paſſ. πέπραμαι. aoriſt. 1. paſſ. ἐπράθην. Nam πράττω, futur. ξω, facio.
Interrogo	Πυνθάνομαι. fut. πεύσομαι a πεύθομαι. præt. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω, & ἔρδω. futur. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω, tanquam ab ἔργω. aor. 1. ἔρρεξα, & ἔρξα. aor. 1. part. paſſ. ῥεχθεὶς. præt. med. ἔοργα pro ἔῤῥοργα, ſeu ἔοργα. pluſq. perf. ἐώργειν.

Fluo Ῥέω. fut. ῥεύσω, & ῥυήσω. præt. ἐῤῥύηκα. aor. 2. act. ἔῤῥυον; paſſ. ἐῤῥύην a ῥυέω.

Dico Ῥέω, vel ῥῆμι. aor. 1. paſſ. ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην in indicativo; at in reliquis per modis η tantum. fut. 1. paſſ. ῥηθήσομαι.

Rumpo Ῥηγνύω, & ῥήγνυμι. fut. ῥήξω. præt. med. ἔῤῥωγα pro ἔῤῥηγα. aoriſt. 2. paſſ. ἐῤῥάγην.

Roboro Ῥωννύω, & ῥώννυμι. fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι. fut. ῥώσομαι. præt. ἔῤῥωμαι; imperat. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω, & σβέννυμι. fut. σβέσω, & σβήσω, & σβέσομαι, & σβήσομαι a σβέω inuſit. aoriſt. 1. ἔσβησα. Sequentia paſſive ſignificant; aor. 2. ἔσβην a σβῆμι; inf. σβῆναι. perf. ἔσβηκα.

Concutio Σεύω. aor. 1. ἔσευσα, & ἔσευα; infinit. σεῦσαι, & σεῦαι; part. σεύσας, & σεύας. præſ. paſſ. σεύομαι. præt. ἔσσυμαι. aor. 1. ἐσύθην.

Putreſco Σήπομαι. fut. 1. med. σήψομαι. aor. 2. paſſ. ἐσάπην. præt. med. σέσηπα.

Libo Σπένδω. fut. σπείσω a σπείδω inuſitato. aor. 1. ἔσπεισα. præt. paſſ. ἔσπεισμαι.

Privo Στερίσκω. fut. στερήσω. præt. ἐστέρηκα a στερέω.

Sterno Στορεννύω, & στορέννυμι. fut. στορέσω. aor. 1. ἐστόρεσα a στορέω.

Sterno Στρωννύω, & στρώννυμι. fut. στρώσω. aor. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω inuſitatum: vide ἔχω.

Ex-

T

Extendo Τανύω. fut. τάσω. præt. τέτακα; paſſ. τέταμαι à τείνω.
Seco Τέμνω. fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήγω, vel τμήσω a τμέω. præt. τέτμηκα. paſſ. τέτμημαι. aor. 1. paſſ. ἐτμήθην. aor. 2. ἔταμον, & ἔτεμον, vel ἔτμηγον, & ἔτμαγον. fut. 2. ταμῶ.
Fabrico Τεύχω. fut. τεύξω. aor. 1. ἔτευξα. aor. 2. ἔτυχον. præt. paſſ. τέτυγμαι.
Pario Τίκτω. fut. τέξομαι. aor. 2. ἔτεκον. præt. med. τέτοκα. præt. paſſ. τέτεγμαι. aor. 1. paſſ. ἐτέχθην.
Solvo Τίνω. fut. τίσω a τίω.
Vulnero Τιτρώσκω. fut. τρώσω. aor. 1. ἔτρωσα. præt. τέτρωκα a τρόω ῶ.
Perforo Τιτραίνω, vel τιτράω. futur. τρήσω a τράω. præt. paſſ. τέτρημαι.
Tolero Τλάω. fut. τλήσω. aoriſt. 2. ἔτλην a τλῆμι.
Nutrio Τρέφω. fut. θρέψω. aor. 1. ἔθρεψα. præt. med. τέτροφα. paſſ. τέθραμμαι. aor. 2. ἐτράφην.
Curro Τρέχω. futur. θρέξω. præt. δεδράμηκα a δραμέω. aor. 2. ἔδραμον. fut. 2. med. δραμοῦμαι. præter. med. δέδρομα.
Comedo Τρώγω. fut. 2. med. φάγομαι pro φαγοῦμαι. aor. 2. ἔφαγον a φάγω, vel φήγω inuſit.
Sum, Sortior, Nanciſcor Τυγχάνω. fut. τεύξομαι a τεύχω. prӕt. τετύχηκα a τυχέω. aor. 2. ἔτυχον. prӕt. paſſ. τέτυγμαι, & τέτευγμαι. aor. 1. part. paſſ. τευχθείς.

Υ

promitto Ὑπισχνοῦμαι. futu. ὑποσχήσομαι. prӕt. ὑπέσχημαι. aor. 1. paſſ. ὑπεσχέθην. aori. 2. med. ὑπεσχόμην.

Φ.

Fero	Φέρω. fut. οἴσω ab οἴω inuſitat. aor. 1. ἤνεγκα. aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω. præt. med. ἤνοχα, Attic. ἐνήνοχα, tanquam ab ἐνέχω. præt. paſſ. ἤνεγμαι, & ἐνήνεγμαι. aoriſt. 1. paſſ. ἠνέχθην, & ἠνείχθην.
Fugio	Φεύγω. fut. φεύξομαι, & φευξοῦμαι. præt. med. πέφυγα. aor. 2. ἔφυγον.
Ajo	Φημί. fut. φήσω. aor. 1. ἔφησα, aoriſt. 2. ἔφην, infinit. φάναι.
Prævenio	Φθάνω, fut. φθάσω a φθάω. præt. ἔφθακα. aor. 1. ἔφθασα, & aoriſt. 2. ἔφθην a φθῆμι; participium φθάς.
Tabeſco	Φθίνω. fut. φθίσω a φθίω.
Horreo	Φρίττω. fut. φρίξω. præt. πέφρικα.
Produco	Φύω. futur. φύσω. præt. πέφυκα. aoriſt. 2. ἔφυν a φῦμι.

X

Gaudeo	Χαίρω. fut. χαιρήσομαι a χαιρέω. aor. 2. paſſ. ἐχάρην.
Dehiſco	Χάσκω. fut. χανοῦμαι. præt. med. κέχηνα. aor. 2. ἔχανον, a χαίνω.
Fundo	Χέω. futur. χεύσω a χεύω. aoriſt. 1. ἔχεα; infin. χέαι.
Coloro	Χρωννύω, & χρώννυμι. fut. χρώσω. præt. paſſ. κέχρωσμαι.
Fundo	Χύω. fut. χύσω, a χύω.
Obruo aggere	Χωννύω, & χώννυμι. fut. χώσω, a χόω inuſitato,

Pello

Ω

Pello Ὠθέω. fut. ὠθήσω, & ὤσω ab ὤθω. aor. 1. ὤθησα, & ὦσα, & ἔωσα. præt. paſſ. ὤθημαι, ὦσμαι, & ἔωσμαι.

Emo Ὠνέομαι. fut. ὠνήσομαι. præt. ὤνημαι, & Attice ἐώνημαι; unde ἐωνημένος.

Inveſtigandi Thematis

Exemplum.

Conjugationum exempla ſemper inſpicienda ſunt: conſideranda item formatio Temporum in prima, penultima, & ultima ſyllaba: & eodem modo, quo aſcenditur in illis formandis, viciſſim in diſſolvendis deſcendendum. Ut κολαφθῆναι ſimile eſt τῷ τυφθῆναι. Aoriſtus 1, Indic. Paſſivus ἐκολάφθην, ut ἐτύφθην. Tertia Perſona ſingularis Perfecti Paſſ. κεκόλαπται, ut τέτυπται. Secunda, κεκόλαψαι, ut τέτυψαι. Prima κεκόλαμμαι, ut τέτυμμαι. Activum Perfectum, κεκόλαφα, ut τέτυφα. Futurum 1. κολάψω, ut τύψω. Thema igitur erit aut κολάπω, aut κολάβω, aut κολάφω, aut κολάπτω. Nam ψ naſcitur ex π, β, φ, πτ. Lexicon vero oſtendet κολάπτω.

ἡγεῖτο, ſimile eſt τῷ ἐποιεῖτο. Diſſolutum erit ἡγέετο, ſicut ἐποιέετο. Præſens ergo ἡγέομαι, ſicut ποιέομαι.

ἁγιώμενος, ſimile eſt τῷ βοώμενος. Diſſolutum erit ἁγιαόμενος: nam ω ex αω naſcitur. Thema ἁγιάομαι.

κρατήσας, ſimile eſt τῷ ποιήσας, aut βοήσας: nam η naſcitur ex ε, vel α. Thema igitur, aut κρατέω; aut κρατάω. Ex Lexico autem habebis κρατέω.

De

De Adverbio.

Adverbio accidunt quatuor: Species, Significatio, Figura, Comparatio.

Species.

Duplex eſt: Primitiva, ut χθὲς, heri: αὔριον, cras; Derivativa, ut ἑλληνιστὶ, Græce: σοφῶς, ſapienter.

Significatio.

1. Loci: ut ἐνταῦθα, hic; αὐτόθι, iſtic; ἐκεῖ, illic; χαμαὶ, humi; ἐγγὺς, prope; ἐπέκεινα, ultra; μακρὰν, longe; ἑκὰς, procul; πολλαχοῦ, multis in locis; ὀλιγαχοῦ, in paucis locis; ἁπανταχοῦ τῆς γῆς, ubique terrarum; ἐνιαχοῦ, in quibuſdam locis; ἑκασταχοῦ, in ſingulis locis; αὐτοῦ, ideſt ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου, ibid. ἀλλαχοῦ, alibi; οὐδαμοῦ, nuſpiam.

Localia Adverbia triplicia:

Vel ſignificant in loco, præſertim deſinentia in θι, aut deſinentia ſimiliter Dativis pluralibus in σι: ut οὐρανόθι, in Cœlo; ἀθήνῃσι, Athenis; οἴκοι, domi.

Vel ad locum, præſertim in δε, σε, ζε deſinentia: ut, οἴκαδε, domum; οὐρανόσε, in Cœlum; ἀθήναζε, Athenas.

Vel de loco, deſinentia in θεν; ut, οἴκοθεν, domo; οὐρανόθεν, cœlitus; κυθηρόθεν, ex Inſula Cytheris; ἀθήνηθεν, Athenis.

Adverbia maxime loci, ac temporis regunt Genitivum: ut, ἔξω βελῶν, extra teli jactum: μεταξὺ λόγων, inter verba, ideſt inter dicendum. Sic & multa alia: ut, ἅλις δρυὸς, ſatis quercus; ἅπαξ τῆς ἡμέρας, ſemel in die, &c.

Geni-

Genitivus nonnunquam mutatur interpoſita præpoſitione: ut ἄχρι πρὸς τὴν πόλιν, uſque ad urbem: ἄχρι πρὸς ἑσπέραν, uſque ad veſperam.

2. Temporis: ut, νῦν, nunc; αὐτίκα, ſtatim; μεταύριον, perendie; πρόχθες, nudius tertius; ἦμος, cum; τῆμος, tum, Poetica pro ὅτε, & τότε; ὄφρα, dum; τόφρα, tum, pro ἕως, & τέως; μέσφα, donec; εἰσόκε, donec.

3. Numeri: ut, δὶς, bis; πολλάκις, ſæpe; ἀπειράκις, infinities; ὀλιγάκις, raro.

4. Negandi: ut, οὐ, non; οὐδαμῶς, nequaquam; ἥκιστα, minime; οὐ δῆτα, haudquaquam. Dicimus οὐ ſequente conſonante; οὐκ ſequente vocali tenuis ſpiritus; οὐχ ſequente vocali aſpirata; οὐχὶ ſequente vel tenui, vel aſpirata vocali.

5. Affirmandi: ut, ναὶ, ita; ἀληθῶς, vere; ὄντως, & τῷ ὄντι, revera: πάντως, omnino; ἦ μὴν, certe.

6. Demonſtrandi: ut, ἰδὲ, ecce; ἐνθάδε, hic, Poet. ἠνὶ, & ἠνίδε, ecce.

7. Optandi: ut, εἴθε, Poet. αἴθε, & αἲ utinam; ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, utinam, movetur per tres perſonas.

8. Hortandi: ut, ἄγε, age; φέρε, age; ἔα, ἀμέλησον, mitte.

9. Ordinis: ut, ἑξῆς, deinceps; ἔπειτα, poſtea.

10. Interrogandi: ut, πόθεν, unde? πῶς, quomodo? μῶν, num? ἆρα, num? ἦ, num: διὰ τί, cur? τί, τίπτε Poet. pro τί ποτε, curnam?

11. Similitudinis, & diverſitatis: ut, ὥσπερ, ſicut; καθάπερ, quemadmodum; ἄλλως, aliter; ἠΰτε, οἷά τε ſicut, Poetica ſunt.

12. Qualitatis: ut, καλῶς, pulchre; ῥωμαϊστὶ, Latine; ἀγεληδὸν, gregatim, ἀπαρασαλεύτως, immote; μεμηχανημένως, ſolerter, aut ſubdole. Talia in ως formantur a Genitivis pluralibus; mutando ν in ς. Huc pertinent ea, quæ appellantur ὀνοματικὰ ἐπιρρήματα: κοινῇ, communiter; δημοσίᾳ, publice; ἰδίᾳ, privatim.

Adverbia qualitatis in ως ferme habent caſum

ſui

ſui nominis, ut ἀξίως τῶν προγόνων, pro dignitate majorum; ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ſimiliter aliis, ideſt, eodem modo quo alii &c.

13. Quantitatis, ideſt, intendendi, remittendi, diminuendi; ut, ἄγαν, valde; μονονουχί, tantum non; χαλεπῶς, lente, aut vix; ὀλίγον, paululum.

14. Dubitandi, conjecturæ: ut ἴσως, fortaſſe. τάχα, forſitan: Poet. pro ταχέως, celeriter.

15. Vocandi: ut, ὦ, o. Euripid. Phæniſſis: ἰώ, ἰὼ πότνια, μόλε πρόσθε πόρευ: Heus, heus veneranda, progredere: ὠή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων λυρεῖ; Ohe, quis ad portas domus eſt? Ibidem.
Adverbium vocandi ὦ cum Vocativis ponitur: ut, ὦ δημόται, o populares.

16. Separandi, diſtribuendi, excludendi: ut, ἄνευ, ſine; ἰδίᾳ, privatim; δημοσίᾳ, publice; κοινῇ, communiter. μόνον, tantum; πλὴν, præter.

17. Jurandi: ut, νὴ per; μὰ, non per. Hujuſmodi adverbia cum Accuſativo ponuntur: ut νὴ Δία, per Jovem; μὰ Δία, non per Jovem. Huc addi poteſt ὡς pro πρὸς, ut, ὡς τὸν ὅμοιον, ad ſimilem.

18. Eligendi: ut, μᾶλλον, potius; πρότερον, citius.

19. Congregandi: ut, ἅμα, & ὁμοῦ, ſimul; συλλήβδην, comprehenſim. Hæc Dativum regunt: ut, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce: ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις, cum ceteris.

20. Concedendi ut, εἶεν, eſto.

21. Prohibendi: ut, μή, ne; μηδαμῶς, nequaquam.

22. Eventus: ut, κατὰ συγκυρίαν, forte fortuna.

23. Comparandi: ut, μᾶλλον, magis; ἧττον, minus; πλέον, plus; μάλιστα, maxime.

24. Declarandi: ut, δηλαδή, ſcilicet; ἤγουν, videlicet; τουτέστι, hoc eſt: αὐτίκα, exempli gratia. Lucian. Necyomantia.

25. Cauſæ: ut ἕνεκα, cauſa; χάριν, gratia.

26. Celandi: ut, λάθρα, clam.

Adverbium veſtitum articulo fit nomen: ut, χθὲς, heri, ὁ χθὲς, heſternus, &c.

Adverbium aliquando adhæret adverbio: ut, μέχει πῦ, & μέχει πότε; Quouſque? &c. Fit hoc etiam cum idem ſignificant, ut quatuor ſimul juncta apud Ariſtophan. εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις, deinde rurſum.

Figura.

Triplex eſt: ſimplex, ut αὔειον: Compoſita, ut μετάυειον. Decompoſita, ut φιλανθρώπως.

Comparatio.

Ῥαδίως facile, ῥᾷον, ῥᾷςα, vel ῥᾷςον.
Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιςα.
Πέρα, vel πέραν ultra, περαιτέρω, περαιτάτω.
Πόῤῥω longe, πορρωτέρω, πορρωτάτω.
Πολλάκις ſæpe, πλεονάκις, πλεις άκις.

Inter Adverbia numerantur

Interjectiones.

1. Admirandi: ut, βαβαὶ, papæ; φεῦ, papæ: παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει: Papæ quam bonum odorem habet! Euripid. Cyclope. Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγυ: Dii boni, qualibus proæmiis auſpicaris orationem! Idem Hercule fur.
2. Approbandi: ut εὖγε, euge.
3. Abominandi: ut, ἄπαγε, apage: εὔφημα φώνει, bona verba quæſo: Eurip. Herc. ὢ ὤ, ἰὼ ἰὼ apage: Soph. in Coloneo.
4. Comminandi: ut, ὐαὶ, væ.

5. Do-

5. Dolendi: ut, οἴμοι, hei mihi; φεῦ, heu; ἰώ, heu: ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρὸς θεοῖς. O nimis ego infelix, & invîſus diis. Sophocl. Philo.
6. Exclamandi: ut, ὤ, ὦ: ἰὼ ἰώ. heu. Eurip. Hippolyn.
7. Metus: ut, ἆ ἆ at at; ἔα ἔα, ἆ ἆ, ehem. Eurip. Rheſo.
8. Indignandi: ut φεῦ, pro.
9. Lætandi: ut, ἰοῖ, evax; ἰοῦ iu. Eurip. Cyclope. ὦ φιλτάτου παῖ πατρὸς, o fili patris chariſſimi. Sophocl. Philoctet.
10. Ridendi: ut, ἆ, ἆ, ἆ, ha ha ha. Ibid.

De Conjunctione.

Conjunctioni tria accidunt: Poteſtas, Figura, Ordo.

Poteſtas.

1. Copulativæ: ut, καὶ &, τε que: μὲν quidem, δὲ autem, interdum Copulativæ, interdum Adverſativæ.
2. Disjunctivæ; ut ἢ aut, ἠὲ aut, ἤτοι ſive.
   Huc pertinent
   Particulæ utramque rem tollentes: ut, οὐδὲ, οὔτε, neque: Dubitativæ: ut, εἰ, εἰ, ἆρα, an, num. Poet. αἴκε, & αἴκεν, ſi forte,
3. Adverſativæ; ut, ἀλλὰ ſed; καίπερ interdum; καίτοι, etſi; εἰ καὶ, ſi etiam; ὅμως tamen; καὶ μὴν atqui; ἀλλὰ μὴν verumtamen: Poet. ἔμπης tamen.
   Huc pertinent
   Corrigendi particula μᾶλλον δὲ, potius, vel imo.
   Diminuendi, γε, γοῦν, κἂν, ſaltem.
4. Cauſales; ut, γὰρ enim; καὶ γὰρ etenim; ὅτι, quod; ἐπειδὴ, poſtquam; ἐπειδήπερ, quandoquidem; ἵνα, ut: ὅπως, ut; ὥστε, ut; μὴ, ne, Poet. ὄφρα, ut.
   Huc pertinent
   Conditionales, ſeu exceptivæ: ut, ᾗ, quatenus; εἰ, ſi; ἂν, ſi; ἐὰν, ſi; ἢν, ſi; εἰ μὴ, niſi;

ὅτι μὴ, niſi Poet. αἴκε, & αἴκεν, ſi modo. Advertendum eſt, conditionalem εἰ rectius indicativo, & optativo; ἐὰν, ἂν, ἢν, & eorum compoſita ſubjunctivo, & optativo jungi. Quod autem latine per Subjunctivum dicimus, *ſi verberarem*, id Græce frequenter per Indicativum effertur: ut; εἰ ἔτυπτον. Item *verberaviſſem*: εἰ ἔτυψα: vel εἰ ἐτετύφειν. Utimur & optativo, ut infra poſt Syntaxim dicemus.

5. Ratiocinativæ: ut, ἄρα, vel ἆρα, ergo; οὖν, itaque; τοίνυν, igitur; διὰ τοῦτο, quapropter.

Huc pertinent

Δηλαδὴ, videlicet; δηλονότι, nimirum; quæ etiam vim aſſirmandi habent.

6. Ordinis: ut, τὸ πρῶτον, primum; μετὰ ταῦτα, deinde; πάλιν, rurſus; αὖθις, iterum; εἶτα, deinde.

7. Approbativæ: ut, γε, οὖν. Νὴ Δία ἔνδοξοί γε ἀμφότεροι: Per Jovem illuſtres equidem ambo. Lucian. εἰ δίκαιος, ὥσπερ οὖν καὶ δίκαιος, ὁ τῶν ὅλων ἔφορος: ἕτερός ἐστι βίος μετὰ τὸν παρόντα: Si juſtus eſt, ut equidem eſt juſtus, ille rerum omnium inſpector: altera reſtat vita poſt hanc. Theodoretus Sermone 1. de Providentia.

8. Completivæ: ut, δὴ, νὺ, πὲρ, ῥὰ, τοὶ, ſane, quidem, πω dum.

9. Potentiales: ut, ἂν, κὲ, κὲν, utique. De uſu ἂν valde obſervando ſtatim poſt Syntaxim explicatius.

Figura

Duplex eſt: Simplex, ut καί: Compoſita, ut καίπερ.

Ordo

Triplex: Præpoſitivus, ut καὶ ἀλλά. Sophocles tamen in Coloneo, πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε: conamini attamen vos. Poſtpoſitivus; ut, μὲν, δέ. Communis: ut, ἄρα, ἵνα.

De Præpoſitionibus.

Præpoſitiones ſunt
- Monoſyllabæ ſex: ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σύν.
- Diſyllabæ duodecim; ἀνὰ, ἀμφὶ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Præponuntur autem vel extra Compoſitionem, vel in Compoſitione.

Extra Compoſitionem Præpoſitio partes Orationis Verbo adjungit: ut, Ἰησοῦς σώζει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν; Jeſus ſervat populum ſuum a peccatis eorum.

In Compoſitione
- Complet: ut, εὖ bene; ὑπέρευ, ſupra modum bene.
- Minuit: ut, λευκὸς albus; ὑπόλευκος ſubalbus.
- Mutat: ut, λέγω, dico; συλλέγω, colligo.

Monoſyllabæ.

1. Ἐν ſoli Dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, in domo: ſed per Eclipſin Genitivo, ut ἐν ᾅδου, ſubaudi, οἴκῳ, in domo Plutonis.
   Compoſita *in* ſignificat, ut ἐμβάλλω, injicio.
2. Εἰς, & Attice ἐς Accuſativo *in*, ut εἰς ὕδωρ γράφω, in aquam ſcribo.
   Compoſita *in*, cum Accuſativi ſignificationem habet, ut εἰσάλλομαι, inſilio.
3. Ἐξ ſequente vocali, & ἐκ ſequente conſonante genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πράγματα, ex otio negotium.

Com-

Compoſita auget, ut ἐκπίνω, ebibo: & idem ſignificat quod ἔξω, extra, ut ἐκβάλλω, ejicio.

4. Πρὸ *ante*, ſoli Genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus. Compoſita *præ* ſignificat, ut προβάλλω, præpono.

5. Πρὸς cum Genitivo *a*, ut πρὸς Θεοῦ, a Deo: *officium*, οὐ πρὸς φιλοσόφου, non eſt Philoſophi: *coram*, πρὸς ἐπισκόπου, coram Epiſcopo: Jurandi quoque eſt nota, ut πρὸς χαρίτων, per Gratias.

Cum Accuſativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, ad ſcholam: & *adverſum*, ut πρὸς Ῥωμαίους, contra Romanos.

Compoſita ſignificat *ad*, ut προσκαλῶ, advoco.

6. Σὺν, & At. ξὺν cum Dativo, σὺν Θεῷ, cum Deo. Compoſita conjungit, ut συμβάλλω, conjicio.

Diſyllabæ.

1. Ἀνὰ *per*, cum ſolo Accuſativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed Poetice cum Dativo uſurpatur.

Compoſita *re* ſignificat, ut ἀνατρέχω, recurro.

2. Ἀμφὶ cum Genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, de aſtris.

Cum Dativo *pro* Poetice ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, pro Ulyſſe.

Cum Accuſativo *circa*, ut ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, circa diluculum.

Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω, circumjicio.

3. Ἀντὶ cum Genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, mala pro bonis reddere.

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀντιστρέφω, inverto.

4. Ἀπὸ cum Genitivo *a*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, a capite: ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Compoſita auget, ut ἀποτείνω, extendo. *Contrarium* etiam ſignificat, ut εὔχομαι, precor, ἀπεύχομαι, imprecor. *Exemplum* quoque ſignificat, ut ἀπογράφω, deſcribo.

5. Διὰ cum Genitivo *per*, ut διὰ βίου, per vitam; δι' ἡδονῆς, per voluptatem: *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν,

P 2 cum

cum gladiis. Significat etiam *Potentiam*, ut δι' ἑαυτῶν, ſuis viribus.

Accuſativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, propter timorem: δι' αἰσχύνην, propter pudorem.

Compoſita *dis* ſignificat, ut διαρπᾶν, dividere.

6. Ἐπὶ cum Genitivo *in*, vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώττης, bos in lingua: *ſuper*, ut ἐφ' ἵππου, ſuper equo.

Cum Dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum; *in*, ut ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in Regis poteſtate: *ſuper*, ut ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, ſuper fundamentum: *poſt*, ut ἐπὶ τούτοις, poſt hæc.

Cum Accuſativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, ad Præceptores: *propter*, ut ἐπὶ τοῦτο, propter hoc: *contra*, ut ἐπ' ἐμὲ, contra me.

Compoſita *in*, ſeu *ſuper* ſignificat, ut ἐπιγράφω, inſcribo: item *ſero*, ut ἐπιμυθέομαι, poſt factum conſulo.

7. Κατὰ cum Genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Chriſtianos: *de*, ut κατὰ σπουδαίων, de ſtudioſis: *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos: *præ*, ut κατὰ χειρῶν, præ manibus: *ſupra*, ut κατὰ πετρῶν, ſupra petras.

Cum Accuſativo *ſecundum*, ut κατὰ τύπον, ad exemplar; κατὰ νόμον, ſecundum legem: *pro*, ut κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Compoſita *deorſum* ſignificat, ut καταβαίνω, deſcendo.

8. Μετὰ cum Genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, cum amicis: cum Dativo Poetice *inter*, ut μετὰ πρώτοισι, inter primos.

Cum Accuſativo *poſt*, ut μετὰ τὸν πόλεμον, poſt bellum; μετὰ τὴν γραφὴν, poſt ſcriptionem.

Compoſita *mutationem* ſignificat, ut μεταφέρω, transfero.

9. Παρὰ cum Genitivo *a*, ut παρὰ Κυρίου, a Domino: Significat etiam *excellentiam*, ut παρὰ πάντων τυγχάνει, eſt ſuper omnes. h. e. omnes excellit: & *contrarium*, ut παρὰ λόγου, contra rationem.

Dati-

Dativo juncta *prope*, vel *juxta*, ut παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος, apud Dominum miſericordia.

Accuſativo *motum ad rem*, ut παρά σε, ad te: *Immorationem in aliqua re*, ut παρὰ τὰ Μαθηματικά, in ſtudiis Mathematicis. Item *præter*, ut παρὰ τὸ πρέπον, præter decorum.

Compoſita minuit, ut παράσημος ῥήτωρ, malæ monetæ, h. e. adulterinus orator. Significat & *comparationem*, ut παραβάλλω, confero: *contrarium*, ut παράνομος, iniquus. Item *prope*, ut παρακολουθῶ, proxime ſequor.

10. Περὶ cum Genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, de anima: περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, de Phyſica Auſcultatione: *præ*, ut περὶ ἁπάντων, præ omnibus.

Cum Accuſativo *circa*, ut περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, Fortitudo eſt circa terribilia.

Cum Dativo *ex*, ut περὶ κηρὶ φιλῶ σε, amo te ex animo. Homer.

Compoſita *circum* ſignificat, ut περιπατέω, obambulo. Item *excellentiam*, ut περικαλλής, admodum venuſtus; περιγίνομαι, præſto.

11. Ὑπὲρ cum Genitivo *pro*, ut πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ora pro nobis: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de umbra aſini: *ſuper*, ut ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, ſuper hortos mons eſt.

Cum Accuſativo *ſupra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, ſupra hominem ſapit: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum.

Compoſita ſignificat *defenſionem*, ut ὑπερασπίζω, defendo: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, nimis inſanio.

12. Ὑπὸ cum Genitivo *ſub*, ut ὑπὸ κόλπου, ſub ſinu: *propter*, ut ὑπὸ αἰδοῦς, propter verecundiam.

Cum Dativo *ſub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιστέλλει, ſub pelle leonina ridiculam ſimiam tegit.

Cum Accuſativo *ſubter*, ut ὑπὸ γῆν, ſubter terram.

Compoſita notat *diminutionem*, ut ὑποδείδω, ſubvereor: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, aurum nequam.

Præpoſitiones aliquando ſuis caſibus poſtponuntur, ut εἰρήνης περὶ, *de pace*; tonuſque retrahitur, diciturque εἰρήνης πέρι.

Tranſlato accentu præpoſitiones fiunt verba, ut ἔν pro ἔνεστι *licet*: ἔπι pro ἔπεστι *ineſt*, *adeſt*: πέρι pro περίεστι, *ſupra modum ſupereſt*: Sic ἄνα *ſurge* pro ἀνάστηθι.

Poëtæ ſæpe Præpoſitiones per Tmeſin diſſolvunt, ut κατὰ γαῖα ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Omnes Præpoſitiones memoriæ cauſſa his verſiculis clauduntur.

Ἐξ, ἀπὸ, ἀντὶ, πρὸ cum patrio ſolum ſociabis.
Ἐν, σὺν cum dandi caſu. dabis εἰς, ἀνὰ quarto.
Cum patrio, & quarto κατὰ, ὑπὲρ, διὰ, καὶ μετὰ
junges.
Cum patrio, terno, & quarto παρὰ, πρὸς, περὶ, ἀμφὶ,
Καὶ ἐπὶ, καὶ ὑπό. Sed vatum exemplaria verſans,
Repperies ἀνὰ cum terno, κατὰ, καὶ μετὰ juncta.

Præpoſitiones quædam inſeparabiles, quæ fere extra Compoſitionem nihil ſignificant.

Augent	ἀρι:	ut	ἀρίδηλος, valde manifeſtus.
	ἐρι:		ἐρίβρομος, graviter fremens.
	δα:		δάσκιος pro δασύσκιος, ſpiſſam umbram faciens.
	ζα:		ζαβάλλω, pro διαβάλλω, calumnior.
	λαι:		λαικάζω, decipio, quod a λα, & κάζω, orno.
	λι:		λιπόνηρος, valde improbus, quaſi λίαν πονηρός.
	βου:		βουλιμία, magna fames, quaſi μέγας λιμός.
	ἵππος:		ἱππογνώμων, ideſt, ὁ μεγαλογνώμων, magnanimus.
Privant	α:	ut	ἀθάνατος, immortalis.
	νη:		νήκερος, ſine cornibus.

Interdum tamen α ſignificat πολὺ, multum; ut ἄξυλος, lignoſus: ſic & νη; ut νήδυμος ὕπνος, admodum ſuaviter membra pervadens ſomnus. Interdum ἅμα, ſimul; ut ἄλοχος, ideſt ὁμόλοχος, uxor. Interdum ἴσον, æquale; ut ἰσοτάλαντος, æquiparandus. Interdum ἐναντίον, contrarium; ut Φοίβῳ ἀγνώμονες, Phæbo adverſariæ. Interdum φαυλότητα, vitium; ut ἄπους pro κακόπους, qui infirmis eſt pedibus. Interdum δυς, non facile; ut ἀόρατον, quod non facile conſpicitur. Interdum nihil facit, ut στάχυς, ἄσταχυς ſpica; βληχρὸς, ἀβληχρὸς, debilis.

δυς, cui adverſatur εὖ, difficultatem, aut vitium ſignificat; δυστυχία, adverſa fortuna: εὐτυχία, proſpera fortuna.

De Accentibus.

Græci in ſuis vocabulis legendis, & efferendis non quantitatis, quod faciunt Latini, ſed Accentus rationem habent. Quare de Accentibus regulæ aliquæ tenendæ: quanquam etiam Accentuum magiſter optimus eſt uſus.

Accentus triplex eſt, ut obiter in principio diximus, quantum ad rationem legendi requirebatur; Acutus, Gravis, Circumflexus.

Acutus afficit ultimam ſyllabam, penultimam, & antepenultimam: Gravis in ultima tantum ponitur, quamvis in omni ſyllaba intelligatur, quæ Acuto, aut Circumflexo careat, quam ob cauſam ſyllabicus dici ſolet: Circumflexus ultimam, aut penultimam occupat, & quidem nonniſi natura, vel natura ſimul, & poſitione longam. Excipe tamen compoſita ex Articulo ſubjunctivo, & infinito τὶς: nam τοῖσδεσι, ταισδεσι, οὗτινος, ἧστινος, ᾧτινι, ᾗτινι, Circumflexum habent in antepenultima;

Vocabulum, quod Acutum habet in ultima, vocatur Oxytonum: quod in Penultima, Paroxytonum: quod in antepenultima, Proparoxytonum. Quod Gravi notatur in ultima, Barytonum vulgo dicitur; quamvis omnia illa, quæ neque circumflexum, neque Acutum in ultima habent, Gravitona dici ſoleant.

Vocabulum, quod in ultima Circumflexum habet, Periſpomenon eſt: quod in Penultima, Properiſpomenon.

Oxytona mutant in ipſo orationis contextu Acutum ſuum in Gravem; & tunc dicuntur ἐγκλινόμενα, ideſt *inclinata*: ut Θεὸς ἡμῶν, Deus noſter, pro Θεός.

Non inclinatur tamen Acutus in ipſa orationis ſerie, ſi ſequatur dictio enclitica: ut Θεός σου, Deus tuus;

tuus: θεός ἐςι, Deus eſt. Idem fit in fine periodi : ut πάντα βλέπει ὁ θεός. omnia videt Deus.

Interrogativum τίς retinet ubique ſuum accentum Acutum: ut τίς ἦλθε; quis venit?

Accentus Gravis, & Acutus abjectus per Apoſtrophum ex vocali, migrat in priorem ſyllabam, ſi pars orationis ſit declinabilis; ut πολλὰ, καλὰ, χαλεπὰ; πόλλ', κάλ', χαλέπ' ; ſi non ſit declinabilis, perit cum ipſa vocali; ut παρ' ἐμοὶ, pro παρὰ ἐμοὶ, apud me.

Compoſitio plerumque retrahit Accentum: ut καλὸς, pulcher, φιλόκαλος, ſtudioſus munditiæ: σοφὸς ſapiens, φιλόσοφος. Hoc fere perpetuum eſt in particulis, α, ἀ, δυς: ut κινητὸς, mobilis; ἀκίνητος, immobilis; εὐκίνητος, facile mobilis; δυσκίνητος, difficile mobilis; tum etiam in monoſyllabis, quando componuntur: ut παῖς, puer; ἄπαις, bonos habens liberos: πῦς, pes; τρίπους, tripes.

Aucta per Paragogen, & per Apocopen imminuta non mutant Accentum: ut καλοῖς, καλοῖσι, pulchris: τυπτέμεν, Jonice, pro τυπτέμεναι Dorice, pro τύπτειν, verberare.

Excipiuntur Pronomina, quæ in fine adſciſcunt ι; ut οὑτοσὶ pro οὗτος, hic; ἐκεινοσὶ, pro ἐκεῖνος, ille: Item ἔγωγε, ego quidem: ἔμοιγε, mihi quidem: & cum ο præcedit ſyllabam adjectam per Paragogen: ſemper enim in his eſt Accentus in penultima: ut πόντος, ποντόφι, e ponto; ἐμοῦ, ἐμέθεν, mei.

Monoſyllaba longa relicta poſt Apocopen aliquando acuuntur: ut χρῆμι, χρή, opus ſum: aliquando circumflectuntur: κρῖ pro κριθὴ, hordeum.

Monoſyllaba longa poſt Aphæreſin relicta circumflectuntur; ut ἔφρω, φρῶ, dixi: ἔφυω, φυῶ, natus ſum.

De

De Accentu Acuto

Si ultima ſyllaba ſit brevis, Accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπ☉ humanus; ἄγγελ☉, nuntius.

Si ultima fuerit longa, Acutus erit in penultima, ut φιλανθρώπυ, ἀγγέλυ.

Excipiuntur

1. Genitivi Attici omnium numerorum ſecundæ Declinationis contractæ, ut πόλεως, πολεῶν, πόλεωι: δυνάμεως, δυνάμεων, δυνάμεων.
2. Participia Præteriti Paſſivi, ut τετυμμέν☉ verberatus; λελεγμέν☉ dictus.
3. Verbalia in έ☉, ut ἰτέον eundum; ἀπυδαςέον curandum.
4. Compoſita a Nomine, & Præterito Medio, ut Θεολόγ☉ Theologus. Sed compoſita a κτείνω, occido; τρέφω nutrio: φθείρω corrumpo, cum active capiuntur, ſunt paroxytona; ut μητροκτόν☉, matricida; θηροτρόφ☉, qui feras nutrit; λαοφθόρ☉, qui populum corrumpit: cum paſſive uſurpantur, Proparoxytona ſunt, ut μητρόκτον☉, a matre occiſus; θηρότροφ☉, a feris nutritus; λαόφθορ☉, a populo corruptus.
5. Omnes caſus Quartæ Declinationis Simplicium, ut μενέλεως, μενέλεω, μενέλεων, &c.
6. Vocabula deſinentia in αι, & οι, quæ in ratione accentuum pro brevibus habentur, ut διδάσκαλοι, Magiſtri; σύνοδοι, conventus. Si tamen in eadem dictione ſequatur aliqua conſonans, longæ cenſebuntur, ut διδασκάλοις, συνόδοις.

Compoſita a χέω, *fundo*; βάλλω, *jacio*; πολῶ, *verto*; λέγω, *vel* λόγ☉, *cum habent Præpoſitionem,* *Pro-*

Proparoxytona ſunt, ut τρόχιος, *æqualis*; σύμβολος, *omen*; περίπολος, *qui circumit*; κατάλογος, *catalogus*: *cum vero aliam particulam præpoſitam gerunt, ſunt Paroxytona, ut* οἰνοχόος, *pincerna*; ἐκηβόλος, *eminus jaculans*; ὑμνοπόλος, *qui hymnos tractat*; θεολόγος, *Theologus*.

In Contractione ex gravi, & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

De Accentu Circumflexo.

Longa natura ante finalem brevem, ſi tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα, corpus; μῦσα, muſa. At τύψε, τύψον Paroxytona ſunt, quia ſola poſitione producuntur.

Excipiuntur

1. Adverbium οἴκοι domi, ad diſtinctionem οἶκοι Nominativi Pluralis ab οἶκος, domus.
2. Tertia perſona Aoriſti primi Activi Optativi Modi, ut ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι, ad diſtinctionem Infinitivi ποιῆσαι. At ποίησαι, *fac*, eſt Aoriſtus primus Imperativi Verbi Medii.
3. Item tertiæ perſonæ Optativi Activi deſinentes in οι: in his enim cenſetur hæc diphthongus longa, ut τετύφοις, τετύφοι; φεύγοιμοι, φεύγοις, φεύγοι.

Interdum penultima circumflectitur, licet ultima ſola poſitione ſit longa, ut χοῖνιξ, chænix: αὖλαξ, ſulcus. Id tamen non obſervatur ab omnibus.

In Contractione ex Acuto, & Gravi fit circumflexus, ut βοάετε, βοᾶτε, clamate. Hic α,

& ε coaleſcunt, quorum alterum acutum, alterum gravem accentum habebat: ſic ποιέετε, ποιεῖτε, facite. Sed tamen λητόα, λητῶ, non λητῶ, Latonam: αἰδόα, αἰδῶ verecundiam; quamvis hoc poſterius aliqui circumflectant. Adde τὸ νόω, νῷ, a νό@, mens.

De Accentibus Declinationum.

Qualis Accentus eſt in Recto, talis fere eſt in obliquis, niſi obſtet aliqua ex infraſcriptis Regulis: ut λόγ@, λόγε, λόγῳ: αἰνέτης, αἰνέτε, αἰνέτα: Tamen ὁ δεσπότης, dominus: ὁ μυητής, conſiliarius: ὁ εὐρυόπης, late videns, vel ſonans: ὁ ἀκακήτης, non nocens, in Vocativo accentum retrahunt, ὦ δέσποτα, ὦ μύητα, ὦ εὐρύοπα, ὦ ἀκάκητα.

In tribus prioribus Declinationibus Simplicium, ſi Rectus ſit Oxytonus, tunc Genitivus, & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut Θεὸς Deus, Θεοῦ, Θεῷ, Θεοῖν, Θεῶν, Θεοῖς. In reliquis autem caſibus acutus manet, ut Θεὸν, Θεέ, Θεοί, Θεώ, Θεούς.

Si Acutus fuerit in penultima, ubique manebit, ut ξύλον lignum, ξύλε, ξύλῳ.

Si Circumflexus fuerit in penultima, mutatur in Acutum, quoties ultima ſit longa, ut οἶκ@, οἴκε, οἴκῳ, οἴκοιν, οἴκων, οἴκοις, οἴκες.

Si Acutus fuerit in Antepenultima, in penultimam transfertur, ſi ultima longa ſit, ut ἄνθρωπ@, homo, ἀνθρώπε, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώποιν, ἀνθρώπων, ἀνθρώποις, ἀνθρώπες.

Genitivus pluralis primæ, & ſecundæ Declinationis in ultima circumflectitur, niſi in Genitivis fœmininis Adjectivorum, quæ deſcendunt a maſculinis tertiæ Declinationis: hi enim Genitivi eundem habent accentum, quem Maſculini: ut ὁ ἅγι@, ſanctus, τῶν ἁγίων; ἡ ἁγία, ſancta, τῶν ἁγίων.

In

In Quinta Declinatione Simplicium.

Acutus in ultima Recti erit in penultima Obliquorum, ut λαμπὰς, λαμπάδος, λαμπάδι, lampas: Si vero penultima fuerit longa natura, circumflectitur, quoties ultima ſit brevis, aut anceps, ut σωτὴρ, σωτῆρος, σωτῆρι, Salvator: ἀγὼν, ἀγῶνος, ἀγῶνι, certamen.

Acutus, vel circumflexus in penultima Recti transfertur in antepenultimam obliquorum, quoties ultima ſit brevis, ut βῆμα, βήματος, βήματι: μάρτυρ, μάρτυρος, μάρτυρι.

Acutus in antepenultima Recti permanet, quoties ultima ſit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος, ἐπιγράμματι: cum vero ultima longa erit, accentus occupabit penultimam, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγραμμάτων.

Monoſyllaba Quintæ Declinationis acuuntur in Genitivo, & Dativo Singulari, ac Plurali in ultima, ut ἡ χείρ manus, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί. In Genitivo Plurali, & Genitivo, ac Dativo Duali circumflectuntur in ultima, ut χειροῖν, χειρῶν. In Accuſativo ſingulari, in Nominativo, Accuſativo, Vocativo Duali, & Plurali circumflectuntur in penultima, ſi ſit natura longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipiuntur

1. Participia θεὶς, θέντος, qui poſuit: στὰς, στάντος; qui ſtetit: δοὺς, δόντος, qui dedit: ὢν, ὄντος, qui eſt.
2. Τίς, τίνος Interrogativum, quod tonum habet in priore per omnes caſus: ſed τὶς Indefinitum tonum habet ſemper in poſteriori ſyllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

3. Ge-

3. Genitivi παίδων puerorum, a παῖς: Τρώων Trojanorum, a Τρὼς: δάδων a δὰς, fax: δμώων a δμὼς famulus. φώτων a φὼς vir: θώων a θὼς, lupus cervarius: φώδων a φὼς, φωδὸς, uſtio: κράτων a κρὰς, caput: πάντων a πᾶς, omnis, cujus dativus pluralis eſt πᾶσι.

Diphthongi ευ, & ου finales circumflectuntur, ut ὦ βασιλεῦ, o Rex: πανταχοῦ, ubique. Adverbium tamen ἰδοὺ, ecce excipitur, ut ab Imperativo ἰδοῦ, vide, diſtinguatur.

Vocativus in ες a Nominibus Propriis in ης eſt Proparoxytonum, ut ὁ Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες: Σωκράτης, ὦ Σώκρατες.

Irregularia ſunt ἡ μία una, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τὴν μίαν: μηδεμία, μηδεμιᾶς: ἄμφω, ambo, ἀμφοῖν: δύο duo, δυοῖν: μήτηρ, mater, Δημήτηρ ceres: θυγάτηρ filia, quæ in obliquis Paroxytona ſunt, τῆς μητέρος: τῆς θυγατέρος. Item Vocativi ὦ σῶτερ, ἄνερ, δᾶερ, πάτερ a Nominativis σωτὴρ, ἀνὴρ, δαὴρ, πατήρ.

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, οὐχ, εἰ, ὡς. Poſſunt tamen habere accentum dictionum encliticarum, ſi illas in Oratione præcedant.

De Encliticis.

Encliticæ dictiones ſunt, quæ proprium accentum in contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ultimam ſyllabam præcedentis dictionis remittunt; ut, ἤκουσά τινος, Audivi quendam: λόγος μου, ſermo meus.

Reperiuntur Enclitica in ſequentibus partibus Orationis.

1. In nomine τὶς, quidam, per omnes caſus: At τίς, τί, quis, quid Interrogativum non eſt Encliticum; nuſquam enim ſuum accentum amittit.

2. In

2. In Pronomine μῦ, μοί, μέ: σῦ, σοί, σέ: ῦ, οἷ, ἕ cum ſuis Dialectis. In Duali Pronominis tertiæ perſonæ Encliticum eſt σφὲ, & σφῶ, ſeu σφωὲ, quando accipitur pro σφὲ tertiæ perſonę: nam σφῶ ſecundę perſonę non eſt Encliticum. In Plurali autem ejuſdem Perſonæ Encliticum eſt σφίσι, & σφίν, ſeu σφί, pro σφίσι, ut & σφέας, pro σφᾶς; ſed non ſemper omnes. Poſt Prępoſitionem ἕνεκα, & disjunctivam conjunctionem ἤ non inclinant.

3. In Verbis εἰμί ſum, & φημί dico, in omnibus perſonis, & numeris Pręſentis Temporis Indicativi Modi, exceptis ſecundis ſingularibus.

4. In Adverbiis ποτέ aliquando: ποθέν, ποθέ alicunde: ποθί alicubi; πῶς quodammodo: πῶ adhuc, dum: πῆ alicubi: πῦ uſpiam, cum infinitę accipiuntur; ſi enim Interrogativę capiantur, Enclitica non ſunt.

5. In conjunctionibus γέ, κέ, τέ, κέν, πέρ, ῥά, νύ, θήν, & ſimilibus.

Synenclitice vocantur, quando plures Enclitice conjunguntur, ut τύπτουσί τινές με, verberant me aliqui, & in hoc caſu prior Enclitica recipit accentum poſterioris, ut videre eſt in exemplo allato.

Inclinant, hoc eſt transferunt Enclitica accentum ſuum in dictionis præcedentis finalem ſyllabam.

Vel quando pręcedens dictio habet Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις, homo quidam.

Vel Acutum in penultima, quę cum ultima eſt Trochæus: ut ὅτέ τι; ὅτέ ποτε; ἄλλος τι; ἴσέ με. Sed εἰμί, & φημί poſt voces hujuſmodi Paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima ſit brevis, ut σῶμά τι, corpus quoddam. Si tamen ultima ſit longa poſitione, Enclitica ſuum tonum retinet: ut κῆρυξ ἐστί.

Amit-

Amittunt vero Accentum.

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona: tunc enim enclitica, ſi ſit monoſyllaba, ſuum accentum omnino perdit, ut ξύλον μου, lignum meum. Secus ſi Diſyllaba ſit enclitica: nam tunc ſervat accentum, ut Πέτρος φησί, Petrus loquitur.

Si dictio præcedens encliticam ſit Oxytona, ut πατήρ μου, Pater meus.

Si præcedens dictio ſit periſpomena, ut ὁρῶ τινας, video quoſdam.

Exceptio.

Perſona ἐστί habet acutum in prima, quando eſt initium orationis, vel ſubdita poſt οὐκ, καί, ὡς, εἰ, ἀλλά, & τοῦτο: ut ἔστι πόλις, eſt civitas: εἰ ἔστι, ſi eſt. Alias vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit, vel in ultima ſua retinet, juxta regulas ante præſcriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens accentum in ultima, gravis vertitur in acutum: ut καρπός σου, non καρπὸς σου.

Plerique docti volunt, pronomina Enclitica retinere accentum, quando ponuntur cum Præpoſitionibus, aut cum disjunctivis conjunctionibus: ut διὰ σέ, propter te: περὶ σοῦ, de te: κατὰ μέ, ἢ σέ, ſecundum me, aut te.

De Figuris dictionis.

Prothesis.

Protheſis eſt litera, vel ſyllaba principio dictionis addita: ut τετυγὼν pro τυγὼν, à τύζω, *apprehendo*; σμικρός, *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæreſis eſt, cum litera, vel ſyllaba principio dictionis ſubtrahitur: ut ὀρτή pro ἑορτή, *feſtum*; ἱρός pro ἱερός, *ſanctus*.

Synco-

Syncope.

Syncope literam, vel ſyllabam e medio dictionis ſubtrahit: ut ἀράμλω pro ἀρησάμλω, *inveni:* ἐγένατο pro ἐγενήσατο, *natus eſt.*

Epentheſis.

Epentheſis eſt, cum medio dictionis litera, aut ſyllaba interſeritur: ut ἔλλαβε pro ἔλαβε: ὁππότερος, pro ὁπότερος, *uter.*

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut δῶ pro δῶμα, *domus:* ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunus:* βρῖ pro βριαρεί.

Paragoge.

Paragoge eſt, cum extremę ſyllabæ aliquid adjungitur: ut ἦσθα pro ἦς, *eras;* τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat.*

Metaplaſmus.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimę ſyllabę in eodem caſu, ut κλάδι pro κλάδῳ, *ramus.* Metaplaſmus vero generis eſt quęvis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis.

Antitheſis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) eſt literæ commutatio, ut πόρσω pro πόρρω, *procul;* θάλαττα pro θάλασσα, *mare.*

Metatheſis.

Metatheſis eſt literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam* pro ῥέξω; ἔπραθον pro ἔπαρθον a πέρθω, *vaſto;* ἔδρακον pro ἔδαρκον a δέρκω *video;* κρατερὸς pro καρτερὸς, *fortis;* κάρτος pro κράτος, *robur.*

Synalœpha.

Synalœpha eſt eliſio quędam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τὰμὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea;* τοὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *veſtimentum,* ὦταν pro ὦ ἔταν, ab ἔτης, *O amice,* vel *amici.*

Anadiploſis.

Anadiploſis, ideſt reduplicatio, eſt primarum, vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

SYNTAXIS.

De Concordantiis.

Concordantiæ apud Græcos eædem ferme, quæ apud Latinos, ſed obſervanda ſunt hæc, quæ ſequuntur.

1. Adjectivum cum ſubſtantivo non ſemper concordat in caſu. Sæpe enim ſubſtantivum tranſit in Genitivum, aſſumpto Articulo: ut τὰ καλὰ ζῶα, *pulchra animalia*, τὰ καλὰ τῶν ζώων.

Hoc cum ſit, tunc ipſa adjectiva dicuntur poni partitive, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum nigræ. *Baſilius etiam ſine partitione dixit*, τὰ σύμπαντα τῶν τῇδε καλῶν, univerſa hujus mundi bona.

2. Quando inter adjectivum, & ſubſtantivum intercedit Verbum ſubſtantivum, aut ſimile, tunc ſæpe ſubſtantivo maſculino, aut fœminino ſubjungitur adjectivum neutrum: ut ἡ ἀρετὴ λυσιτελὲς ἐστι, *virtus eſt utile*, ideſt, *utilis*, vel *res utilis*: ut apud Latinos, *Triſte lupus ſtabulis*.

3. Adjectivum aliquando ponitur ſolum, ſubaudito ſubſtantivo: ut τῇ προτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c. ſcilicet ἡμέρα, *pridie, poſtridie*, &c. εἰς τὴν αὔριον, *in craſtinum*; καθ' ἑκάστην, *quotidie*.

1. Relativum poni poteſt in eodem caſu cum antecedente: ut ἐκ τούτων, ὧν ἔχω, *ex iis, quæ habeo*. Et ipſum antecedens haud raro omittitur: ut ἐξ ὧν ἔχω. Sic ἐξ ὧν ἐπέστειλας, *ex iis, quæ ſcripſiſti*, ideſt, *ex tuis literis*.

2. Quædam dictiones relativæ interdum vacant: ut μηδένα ὄντινα, *nullum*, apud Hermogenem: οἷος ἀβρότατος, *delicatiſſimus*: πάντες ὅσοι, *omnes*: μυρία ὅσα, *ſexcenta*.

3. Re-

3. Relativum οἷος aliquando ponitur cum infinito: ut τοιοῦτός ἐστιν, οἷος μὴ ψεύδεσθαι, *is eſt, qui non mentiatur*, vel *talis, ut*, &c.

4. Pro relativo *qui*, ſequente Verbo finito, adhiberi poteſt articulus præpoſitivus ſequente participio: ut, *qui dicit*; vel, *is, qui dicit*, ὁ λέγων, &c.

5. Dictiones relativæ multæ eleganter ponuntur, præcedente Verbo ſubſtantivo, ἐστί. Vide infra.

1. Nominativus, & verbum frequentiſſime numero diſcrepant. Partitiva enim ſingularia nonnulla admittunt verbum plurale: ut ἕκαστος λέγει, vel λέγουσι, *unuſquiſque dicit*. Sic & collectiva: ut ἡ πόλις θαυμάζει, vel θαυμάζουσι, *civitas admiratur*. Neutra pluralia gaudent verbo ſingulari: ut ταῦτα ἐπαινεῖται, *hæc laudantur*.

2. Verbo ſubſtantivo ἐστί, ſequente relativo, eleganter interdum deeſt Nominativus; ut ἔστιν ὅς, ἔστιν οὗ, &c. *eſt qui*, &c. vel *aliquis*, *alicujus*, &c. Item Pluraliter, ἔστιν οἵ, ἔστιν ὧν, &c. Sic addito τις: ut ἔστιν ὅστις; &c. pluraliter ἔστιν οἵτινες, quod & εἰσὶν οἵτινες, vel εἰσί τινες, οἵ, &c.

Item in adverbiis: ἔστιν οὗ, vel ὅπου, *alicubi*: ἔστιν ὅτε, vel, ὁπότε, *aliquando*: ἐνίοτε, vel, ὅπως, *aliquo modo*: ἔστιν ὃν τρόπον. Vel ſic. ἔσθ' ὅς, ἔσθ' οὗ, &c.

De Regimine.

In regimine eundem ſervabimus ordinem partium, quem ſupra ſecuti ſumus. Primum igitur de Articulo.

De Articulo.

Articulus præpoſitivus hæc ferme habet, quæ obſervanda ſunt.

1. Præponitur omnibus orationis partibus; ut ὁ λόγος, ὁ αὐτὸς, τὸ λέγειν, ὁ λέγων, ὁ χθὲς, ὁ μὲν, &c. ὁ δὲ, &c. ὁ ἐν οὐρανῷ.

2. Nominibus propriis nunc additur, ſed rarius; nunc non additur: ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. proprii vim habet Θεὸς, quando de uno, ac vero Deo loquimur. Dicimus igitur Θεὸς, vel ὁ Θεός.

3. Cum nominibus appellativis ſignificat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il, la, lo*: ut ἀπόδοσ μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum*: vel excellentiam: ut ὁ ποιητὴς, *Poeta*, pro Homero.

4. Dictioni ſuę poſtpoſitus nunc diſtinguit: ut ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος, *lepus marinus*: nunc explicat: ut ἡμεῖς οἱ Θρᾶκες, *nos Thraces*.

5. Dictioni ſuę poſtpoſitus ita, ut ſequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius*: ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, *Ptolemæus Lagi filius*. Sic & ſimpliciter ante Genitivum: ὁ Κλεινίου, *Clinia filius*.

6. Neutrum, τὸ, vel τὰ cum genitivo ſubſtantivi, ponitur pro ipſo ſubſtantivo: ut τὸ τῆς τύχης, vel τὰ τῆς τύχης, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, ideſt, *officium*: *ratio itinerum*, ideſt, *itinera*. Interdum alio ſenſu: ut τὰ τοῦ Πλάτωνος, *Plato*, ideſt, *opera Platonis*, & ſimilia.

7. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat: ut οἱ τῶν φίλων παῖδες, *amicorum liberi*.

8. De Articulo cum pronomine, cæteriſque partibus vide ſuo loco.

9. Articulus præpoſitivus ſervit diviſioni: ut ὁ μὲν, ὁ δὲ, *hic*, *ille*. Interdum & ſubjunctivus, ſed rarius. 1. ad Cor. 11. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει, *Alius quidem eſurit, alius autem ebrius eſt*.

1. Articulus ſubjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos: ut ὃς, ὅστις, ὅσπερ, *qui*.

2. Poni poteſt in eodem caſu cum antecedente. Vide ſupra de concordantiis.

3. Eleganter adhæret Verbo ſubſtantivo ἐστί. Vide ſupra de concordantiis.

4. Servit interdum diviſioni. Vide Art. præpoſ.

De

De Nomine.

1. Subſtantivis adduntur ſubſtantiva ferme in Genitivo: ut θέλημα Θεοῦ, *voluntas Dei*.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἀνὴρ δ' ἔχων τῆς παιδείας, *vir magna eruditione*. Sic παιδείας ἀποχρώντως ἔχειν, *bene* vel *ſatis inſtructum eſſe literis*. Δεξιῶς ἔχων τῆς φύσεως, *bono indole*, vel *felici ingenio*. Εὖ ἥκων σοφίας, *eximia ſapientia*. Πόῤῥω ἐλαύνων, vel ἐλλαχῶς τῆς ἡλικίας, *magno natu*: aut ſimili aliquo modo. Item per Accuſativum interveniente nomine adjectivo: ut νεανίας δεξιὸς τὴν φύσιν, *adoleſcens bonæ indolis*. Vide Adjectiva.

3. Subſtantivum ſequitur Dativus: ut κριθαὶ τῷ ὄνῳ, Lucian. *hordeum aſino*. Item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accuſativus, ubi Latine eſt ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τὴν τέχνην, *profeſſione Rhetor*.

5. Subſtantivum etiam ſequitur præpoſitio cum ſuo caſu: ut ὁ ἐπί σοι πόθος, *tui deſiderium*: ἔχθρα εἰς Θεὸν, *infenſus Deo animus*: ἡ ἐμοῦ εἰς πάντας εὔνοια, *mea in omnes benevolentia*. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, κοινωνία, ὁμοιότης, &c.

6. Subſtantiva interdum fiunt adverbia: ut σπουδῇ, *celeriter*, &c.

Adjectiva ante ſe habent quædam adverbia: ut λίαν, οὕτω, πολὺ, &c. *nimis*, *ita*, *multum*, &c.

Comparativa etiam, & ſuperlativa quaſdam habent particulas. Xen. παιδ. α. ὅτι πλείω, *plura*. Sic ὡς πλεῖστα, ὅτι πλεῖστα, ὡς ὅτι πλεῖστα, *quam plurima*. Poſt ſe quid habeant, vide in ſequentibus.

Adjectiva hæc ſequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopiæ: ut μεστὸς, πλήρης, ἔμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus*: κενὸς, *vacuus*: γυμνὸς, *nudus*: ἔρημος, *deſtitutus*, *nudus*, &c.

 2. Com-

2. Communionis: κοινωνὸς, *conſors*, μέτοχος, *particeps*: ἀμέτοχος, *expers*. Item κοινωνὸς αὐτῷ τῶν πόνων, *ſocius ipſi in laboribus*. Sed hæc inter ſubſtantiva poni videntur poſſe.

3. Scientiæ, ac memoriæ: ut ἔμπειρος, *peritus*; ἄπειρος, *rudis*, *imperitus*: ἐθάς, *aſſuetus*.

4. Partitiva: ut ἕκαστος ἡμῶν, *unuſquiſque noſtrum*: & partitive poſita: ut οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων, *boni amicorum*, ideſt *boni amici*.

5. Verbalia in κος: ut ποριστικὸς τῶν ἐπιτηδείων, *qui facile comparat*, *aut ſuppeditat vitæ neceſſaria*. Item verbalia in τος privantia, active ſumpta: ut ἄγευστος, *qui non guſtavit*; ἀθέατος, *qui nunquam vidit*, &c.

6. Multa ἐλλειπτικῶς, deficiente ἕνεκα: ut μακάριος εἶ τῆς θέας, *beatus es propter viſionem*, ideſt, *qui videris*.

7. Quædam ſignificantia diverſitatem, & alienationem: ut ἄλλοι τῶν σοφῶν, *alii a ſapientibus*; διάφορος τούτων, *ab his diſcrepans*; ἕτερον τοῦ ἀγαθοῦ, *diverſum a ſummo bono*.

8. Ἄξιος, *dignus*: ἀνάξιος, *indignus*: ἐγκρατὴς, *compos*, *qui coercere ſcit*, *ac regere*; ἀκρατὴς, ideſt, ἥττων, *qui vincitur*, *qui ſuccumbit*. Sic multa alia.

9. Comparativa, & ſuperlativa: ut Κροίσου πλουσιώτερος, *Crœſo ditior*: Σοφώτατος ἁπάντων, *omnium ſapientiſſimus*.

Huc pertinent ea, quæ ſuperlativorum vim habent: ut ἐξαίρετος, *eximius*: ἔξοχος, *idem*: κορυφαῖος, *princeps*, & ſimilia.

Cum Dativo junguntur hæc;

1. Æqualitatis, ac ſimilitudinis, & contraria: ut ἴσος, *æqualis*: ἄνισος, *inæqualis*: ὅμοιος, *ſimilis*: παρόμοιος, *aſſimilis*: ἀνόμοιος, *diſſimilis*.

2. Ἐπιτήδειος, *idoneus*: ἀναγκαῖος, *neceſſarius*: πιστὸς, *fidelis*; & ſimilia. Item quæ affectionem aliquam ſignificant: ut εὔνους, *benevolus*: κακόνους, *malevolus*, &c.

3. Commodi, & incommodi: ut λυσιτελὴς, σύμφορος, ὠφέλιμος, ἐπωφελὴς, χρήσιμος, *utilis*: ἀλυσιτελὴς, ἀσύμφορος, ἀνωφελὴς, ἄχρηστος, *inutilis*.

4. Com-

4. Compoſita a συὺ, & ὁμȣ̃: ut σύσκηνος τῷ πατρὶ, *contubernalis patri*: ὁμόψηφος ἐμοὶ, *mecum ſentiens*. Item cum genitivo, ὁμοτράπεζος τȣ̃ βασιλέως, *eadem cum rege menſa utens*.

5. Verbalia paſſive ſumpta: ut ἄγνωςον τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*: ζηλωτὸς τοῖς ἄλλοις, & apud Iſocr. ὑπὸ τῶν ἄλλων, *aliorum opinione beatus*.

6. Variantia quædam: γείτων τȣ́τῳ, vel τȣ́τȣ, *vicinus huic*, vel *hujus*. Sic φίλος, *amicus*: ἐχθρὸς, *inimicus*, ἴδιος, *proprius*: κοινὸς, *communis*: ἐναντίος, *contrarius*, & ſimilia.

Cum Accuſativo ponuntur multa per ſynecdochen, ſubaudito κατὰ: ut λευκὸς τȣ̀ς ὀδόντας; *albus dentes*, id-eſt, *albis dentibus*. Interdum Accuſativus tranſit in dativum: ut ἁπλȣ̃ς τῷ τρόπῳ, *ſimplex moribus*. Accuſativus hujuſmodi etiam ſubſtantivis additur: ut Σύρος καὶ τȣ̀νομα, καὶ τὴν πατρίδα, *Syrus & nomine, & patria*. Vide ſubſtantiva.

2. Accuſativus interdum redundat: ut δέκα τὸν ἀριθμὸν, *decem numero*: τοσȣ̃τοι τὸ πλῆθος, *tam multi*: τηλικȣ̃τοι τὸ μέγεθος, *tam magni*.

3. Quędam Accuſativo gaudent interveniente prępoſitione: ut πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, participia, prępoſitiones, particulæ.

Verba infinita ſępiſſime. Vide Infin.

Participia minus ſępe, ſed junguntur tamen his, & ſimilibus: δῆλος, καταφανὴς, &c. ut δῆλός ἐςι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifeſtus eſt jocans*, *i. manifeſtum eſt*, vel *apparet*, *eum jocari*.

Præpoſitiones etiam cum ſuis caſibus adhærent adjectivis: ut ἀπάνθρωπος ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel εἰς ἄλλȣς, *inhumanus in alios*: πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, vel περὶ ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*: φρόνιμος περὶ τȣ́των, ideſt,

σοφὸς τῶδε, *peritus harum rerum*.

Particulæ adhærent comparativis : πλουσιώτερος, ἢ Κροῖσος, ditior, quam Crœſus. *Reperiuntur & cum poſitivis : ut* οὐδὲν ἄλλο, ἢ τοῦτο, nihil aliud, quam hoc.

2. Adjectiva neutro genere fiunt ſubſtantiva : ut τὸ διάφορον, ideſt, ἡ διαφορά, *differentia*, &c.

Item in aliis generibus, & quidem in ἀλλήλων *ſemper : ut* ἐφίλουν ἀλλήλους, amabant inter ſe; *in quibuſdam non ſemper : ut* πάντες, πολλοί, ὀλίγοι, ὁ γείτων, οἱ προσήκοντες, ὅμοιος, *&c. Ex hoc genere eſt* ἕκαστος, *quod & αὐτὸς* ἕκαστος, *&* ἕκαστός τις, *&c.*

3. Adjectiva neutra in ſingulari, & plurali fiunt adverbia: ut πότερον, & πότερα, *utrum*.

Item in aliis generibus: ut δρομαῖος ἦλθεν, *currens venit, i. curriculo*, vel *curſim*: ſic ταχύς, &c. Eleganter hoc fit in iis, quę ſignificant tempus: ut τριταῖος, *tertianus*, ideſt, *tertio die*, &c.

De Pronomine.

1. Poſſeſſivorum loco ſæpius utimur genitivis primitivorum: ut ὁ ἐμός, ὁ ἐμοῦ, vel ὁ ἐμαυτοῦ, *meus*, &c.

Poſſeſſivum σφέτερος cum genitivo relativi : ut τὰ σφέτερα αὐτῶν, *ſua*: ſic & τὰ ἴδια αὐτῶν.

2. Demonſtrativum οὗτος ad hunc modum, αὕτη ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν, τὸ μὴ θέλειν, &c. (ſic Demoſthenes) vel τοῦτο ἡ ἀρχὴ τῶν, &c. *hoc eſt principium malorum, nolle*, &c.

3. Relativum αὐτός, *ipſe*: ſed præpoſito Articulo ὁ αὐτός, *idem*. Atque hoc in dativo ponitur: ut γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν, *Idem ſentit, quod nos*.

Pro Dativo interdum aliæ dictiones: ut Chryſoſt. ταὐτὸν ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ τὸν ἰχθὺν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξήγες, *idem feceris, ac ſi piſcem ex aqua extraxeris*.

4. Dativus relativi αὐτός interdum ita ponitur, ut ſubaudiatur σύν : ut εἷλε τὴν ναῦν αὐτοῖς τοῖς ἐπιβάταις, *navem cepit una cum ipſis vectoribus*.

De

De Verbo.

Verborum genera conſtituemus tria, Activum, Paſſivum, Neutrum. In Activis ponentur ea, quæ quacunque terminatione Accuſativum habent patientem: in Paſſivis, quæ Genitivum agentem: in Neutris, quæ neutrum.

De Activis.

Activa, ut apud Latinos, ſic & apud Græcos, nunc cum ſolo ponuntur Accuſativo: ut ἀσκεῖν τὴν ἀρετὴν, *virtutem colere*; nunc præter Accuſativum habent & alium caſum, Genitivum videlicet in Poſſeſſivis, Dativum in Acquiſitivis, Accuſativum in Tranſitivis.

1. Poſſeſſiva ſunt primum verba commonefaciendi: ut ἀναμιμνήσκω, vel ὑπομιμνήσκω σε τοῦ ὅρκου, *admoneo te jurisjurandi*.

Hic Genitivus aliquando tranſit in Accuſativum: ut ταῦθ' ὑμᾶς νῦν ὑπέμνησα, *hæc vobis nunc in memoriam redegi*.

2. Accuſandi, damnandi, abſolvendi. Cum his enim, & ſimilibus crimen ferme ponitur in Genitivo: ut αἰτιῶμαι, ἐπαιτιῶμαι, διώκω, διωκάθω, κατηγορῶ, γράφομαι (reperitur & γράφω) τὸν ἀδελφὸν προδοσίας, *accuſo fratrem proditionis*.

Hic Genitivus criminis & manet in paſſivis: ut διώκομαι, κατηγοροῦμαι προδοσίας, accuſor proditionis; *& reperitur in neutris: ut* ἐπεξέρχομαί σοι φόνου, arceſſo te cædis.

Crimen ſæpe in Accuſativo, maxime ſi perſona in alio ponatur caſu: ut κατηγορῶ σου κλοπὴν: atque hoc rectius, quam κατηγορῶ σε κλοπῆς, *accuſo te furti*: καταψηφίζομαί σου κλοπὴν, *condemno te furti*.

Pœna eodem modo frequentiſſime in Accuſativo: ut καταγινώσκω, κατακρίνω, καταψηφίζομαί σου θάνατον, τιμῶμαί σοι θάνατον: *damno te capite*: raro in Genitivo, tum

tum videlicet, cum perſona ponitur in Accuſativo: ut *κατεγινώσκω σε θανάτε*,

Verbum ζημιῶ valde variat. Dicimus enim *ζημιῶ σε χρημάτων, χρήμασι, χρήματα*, & *εἰς χρήματα*, *mulcto te pecunia*. Uſitatiſſimus autem hic eſt Dativus, uti & in paſſivo: ut *ζημιῦμαι θανάτῳ, φυγῇ*, &c. *mulctor morte, exilio*, &c.

Ad hanc regulam pertinent Verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria; ut *μακαρίζω σε τῆς ἀρετῆς*, *beatum te prædico ob iſtam virtutem*: *ζηλῶ*, *idem*: *ἐπαινῶ*, *laudo*: *ἀποδέχομαι*, *probo*: *θαυμάζω*, *admiror*, &c. Item permutatis inter ſe caſibus, *μακαρίζω σε τὴν ἀρετὴν*, &c.

Item pro caſu rei aliud quippiam; ut θαυμάζω σε, ὅπως ἐ λέγεις, &c. *Iſocr.* miror te non dicere, *vel*, qui non dicas, &c.

Æſtimandi. Hic pretium ponitur in Genitivo: ut *πολλῦ τιμῶμαι ταῦτα*, *magni hæc æſtimo*: *πλείονος*, vel *μείζονος*, *pluris*: *πλείςε*, *plurimi*, vel *maximi*.

Item addita præpoſitione *πρὸ*, vel *ἀντὶ*: ut *πρὸ πλέτε*, vel *ἀντὶ πλέτες τιμῶμαι*, *maximi æſtimo*, vel, *nihil eſt, quod malim*, *nihil eſt, quod æque cupiam*, *nihil eſt omnium rerum, quod non minoris putem*.

Ποιῦμαι ferme cum *περὶ*: ut *περὶ πολλῦ ποιῦμαι τὴν εἰρήνην*, *pacem magnifacio*: *περὶ πλείονος*, *pluris*, &c. ut ſupra: *περὶ ὀλίγε*, *parvi*: *περὶ ἐλάττονος*, *minoris*: *περὶ ἐδενὸς*, *nihili*: *ἐδὲν τίθεμαι*, vel *παρ' ἐδὲν τίθεμαι τὰ ἐπὶ γῆς*, *ea, quæ in terris ſunt, nihili facio*. Sic *μηδὲν τίθεσθαι* apud eundem Baſilium reperitur, & hoc modo *ἐν μεγάλῳ τίθεμαι*, vel *ποιῦμαι*, *magnifacio*.

Huc referri poteſt *ἀξιῶ*, *æſtimo*; ut *πόσε ἀξιοῖς ταῦτα; quanti hæc æſtimas?* Item *dignum puto*: ut *κοινῆς τραπέζης ἀξιώσας αὐτὸν*, *communi eum dignatus menſa*.

Quædam Genitivum habent pro Latinorum Ablativo. Ea ſunt hæc ſequentia.

1. Verba implendi, onerandi, & contraria: ut *γεμίζω τὴν φιάλην οἴνε*, *impleo phialam vino*; *πίμπλημι*,

μι, impleo. πληρόω, *idem:* κενόω, *evacuo.*

Apud Diodorum pro Genitivo reperitur & Dativus cum Verbo πληρόω.

Ad implendi Verba referri poteſt γεύω σε τῶν θείων, *guſtum do tibi rerum divinarum.*

2. Liberandi: ut ἀπαλλάττω σε τῶν κακῶν, *libero te malis:* λύσω σε τῶν δεσμῶν, *ſolvam te vinculis:* ἔπαυσέ με τῆς ἀνίας, *finem dolori meo attulit.*

Item cum præpoſitione: ut ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, *libera nos a malo.* Sic ῥύεσθαι, vel σώζειν τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων, ἐκ τοῦ θανάτου, &c. *liberare, eripere aliquem e periculis, morte,* &c.

3. Privandi: ut γυμνῶ σε πάντων τῶν ἀγαθῶν, *ſpolio te omnibus bonis.*

4. Pellendi, prohibendi, removendi, ac ſeparandi; ut διώκω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω σε τῆς οἰκίας, *ejicio te domo:* εἴργω, κωλύω τὸν πατέρα φόνου, *prohibeo patrem cæde*, ideſt, *impedio quominus cædem faciat:* ἐχώρισέ με τῶν ἄλλων, *ſegregavit me ab aliis.*

Item addita præpoſitione, quando Accuſativus eſt rei: ut Chryſoſt. τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς ἐξελάσαι, *Dei timorem ex animo expellere.*

5. Multis additur Genitivus ſignificans partem: ut λύκον τῶν ὤτων κρατῶ, *lupum auribus teneo.*

Quæ apud Latinos cum ſeparativis in Ablativo interveniente A, ab, abs, de, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in Genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ, ἐκ, aut ſimili.

Cum hujuſmodi igitur Verbis in Genitivo pones primum id, a quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundo, a quo aliquid auditur, diſcitur, intelligitur. Tertio, a quo aliquid petitur: ut αἰτοῦμαι τοῦτο παρὰ θεοῦ, *hoc a Deo peto.*

Sic & neutrum δέομαι *cum hujuſmodi Genitivo: ut* τίνος δέῃ παρ' ἐμοῦ; quid eſt, quod a me petis? *Item ſine præpoſitione, ſed cum Accuſativo rei, ut jam ſit activum. Xenoph.* ὅτι δέοιτο αὐτοῦ Κῦρος, quod ab eo peteret Cyrus.

Ac-

Acquiſitiva ferme eadem, quæ apud Latinos: δέδωκεν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, *dedit ſe Deo*: ὁμολογῶ σοι χάριν, vel χαριστήρια τῆς φυλαχθείσης πίστεως, *ago tibi gratias de ſervata fide*, vel *quod manſeris in fide*: ἔγνων, ἔχω, μέμνημαι, οἶδα, ὀφείλω σοι χάριν, *habeo tibi gratiam*: πολλὴν ἔχω σοι χάριν, *magnam habeo tibi gratiam*, *multum te amo*: χάριν οἶδά σοι τούτου, *hujus rei habeo tibi gratiam*: χάριν ἴσθι, *beneficii loco pone*: χάριν σοι προσθήσουσι, Thucyd. *id gratia apponent tibi*.

Ἀποδίδωμι, ἀπονέμω, ἀπομνημονεύω, ἐκτίνω σοι χάριν, *refero tibi gratiam*: ἀπεμνήσατο χάριν, *gratiam retulit*. Sic χάριν, vel χάριτας ἀνταποδιδόναι, Bud. in epiſt. χάριτας ὁμοίας ἀνταποδιδόναι, Æſch. *parem gratiam referre*. Is, cui gratia refertur, dicitur χάριν ἀπολαμβάνειν.

Multa apud Græcos ſunt Acquiſitiva, quæ apud Latinos Effectiva, vel potius Affectiva. In Dativo enim ponitur: Primo id, quo aliquem armamus, munimus, veſtimus. Secundo, quo alimus, ac nutrimus. Tertio, quo implicamus, impedimus, & contra. Quarto, quo ornamus, corroboramus, & contra: ut ἐτείχισεν ἑαυτὸν οὐχ ὅπλοις, ἀλλ' λόγοις, *non armis*, *ſed orationibus ſe munivit*.

Multa ſunt compoſita cum præpoſitione, ut περιβάλλειν τινὰ μεγάλαις συμφοραῖς, *conjicere aliquem in magnas calamitates*, &c.

Quædam Acquiſitiva apud Latinos Tranſitiva ſunt apud Græcos: ut οὐ πείθω σε ταῦτα, *non poſſum tibi hoc perſuadere*.

Tranſitiva ſunt, quæ ſequuntur.

1. Αἰτῶ, *flagito*, *peto*: ἀπαιτῶ, *poſco*, *repoſco*, *exigo*: ἐκλέγω, πράττομαι, εἰσπράττομαι, & εἰσπράττω, *exigo*: ut πράττομαί σε μνᾶν, *minam abs te exigo*.

2. Διδάσκω, *doceo*, ἀναμιμνήσκω, & ὑπομιμνήσκω, *admoneo*, *commonefacio*. Duo ultima etiam inter Poſſeſſiva poſuimus.

De

De πείθω σε ταῦτα vide paulo ſupra.

3. Quædam beneficii Verba, & contraria: ut Εὖ δρῶ, Εὖ ποιῶ, Εὐεργετῶ σε μεγάλα, *magnis te afficio beneficiis*. Κακὸν ἐμὲ ἐργάσεται, *dabit mihi malum*. Τί ἂν ἐργάσαιο τοῦτον, ἢ δρώης, ἢ ποιοίης; *quid hoc homine facias?* Βλάπτω σε μεγάλα, *magna tibi affero detrimenta*. Ἀδικεῖ με πολλά, *multis me onerat injuriis*.

De Ἀδικῶ σε ἀδικίαν vide caſus communes.

Si Accuſativus rei detrahatur, erunt Activa ſimplicia: ut Εὐλογῶ σε, *benedico tibi*, &c.

Quædam Attice ſunt Tranſitiva, quæ alioqui poſſeſſiva: ut Ἀφαιροῦμαί σε τὰ χρήματα, *Spolio te pecunia*: pro Ἀφαιροῦμαί σε τῶν χρημάτων, vel σου τὰ χρήματα: ſic καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ; *etiam ea, quæ noſtra ſunt, nobis eripit*.

Geminus Accuſativus additur etiam verbis vocandi: ut Τοῦτο καλοῦσί με, *ita me appellant*.

Item aliis multis: ut Ποιῶ, ἀποδείκνυμι, ἀποφαίνω, καθίστημι, ἀπεργάζομαι αὐτὸν εὐδαίμονα, *reddo eum felicem*: χειροτονοῦσιν αὐτὸν ὕπατον, *creant eum Conſulem*. In his, & ſimilibus uterque Accuſativus ferme ad eandem rem pertinet.

Quædam Activa etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Ab Activis in ω, & μι deſcendunt Paſſiva, de quibus infra; ſed non ab omnibus; πάσχω enim non facit πάσχομαι, &c.

Ab Activis in μαι non formantur Paſſiva. Quædam tamen ex hujuſmodi Activis aliquando etiam Paſſive uſurpantur: ut Πολλὰ εἴργασται κακά, *multa perpetrata ſunt mala*, &c.

De Paſſivis.

Paſſivis additur Genitivus agentis accedente præpoſitione ὑπὸ, παρὰ, πρὸς, & interdum ἐκ: ut Τύπτομαι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, *vapulo a præceptore*. Interdum Dativus

vus abſque præpoſitione, ut apud Latinos.

Nominativus, qui Verbo præponitur, in Simplicibus fit ex Accuſativo: ut Τύπτω τὸν μαθητὴν, Ὁ μαθητὴς τύπτεται, *verbero diſcipulum; diſcipulus verberatur.*

Ante Poſſeſſiva hic Nominativus nunc eſt perſonæ, ſequente vel crimine in Genitivo: ut Κατηγοροῦμαι κλοπῆς: vel pœna in Genitivo, Dativo, Accuſativo: ut κατεψηφίσθην φυγῆς, *exilio damnatus ſum*: ἐζημιώθην χρήμασι, *mulctatus ſum pecunia*: κατεκρίθην θάνατον, *damnatus ſum capite*: nunc vero rei: ut κατεψήφισαι, κατακέκριται, κατέγνωσταί μου θάνατος, *damnatus ſum capite.*

Pro Genitivo pænæ reperitur & verbum infinitum, ut Lucian. in Aſino. Κατεκέκριτο θηρίοις ἀποθανεῖν, damnatus erat ad beſtias.

In Acquiſitivis non ſemper Accuſativus tranſit in Nominativum, manente Dativo: ut Προστάττω τοῖς ἐμοῖς πολλά: πολλὰ τοῖς ἐμοῖς προστάττεται, *impero meis multa*, &c. ſed interdum Dativus, manente Accuſativo: ut Ἐπιτρέπω αὐτοῖς τὴν δίαιταν, αὐτοὶ ἐπιτρέπονται τὴν δίαιταν, *permitto ipſis arbitrium*, &c. Ἐπίστευεν ἐμοὶ τὴν βασιλείαν: ἐγὼ ἐπιστεύομην τὴν βασιλείαν: *committebat mihi*, vel *credebat mihi regnum*, &c.

In Tranſitivis perſona ferme tranſit in Nominativum manente caſu rei: ut ἀπαιτοῦμαι ἰσχύν, *poſtulantur a me vires*; διδάσκομαι ὕμνους, *doceor*, vel potius *diſco hymnos*, &c.

Si uterque Accuſativus ad eandem rem pertineat, ambo tranſeunt in Nominativum, ἀναγορεύω Κικέρωνα ὕπατον; Κικέρων ἀναγορεύεται ὕπατος, *renuncio Ciceronem Conſulem; Cicero renunciatur Conſul.*

Quædam Paſſiva etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Paſſiva formantur ferme ex Activis. Vide ſupra in fine Activorum: raro ex Neutris. Vide infra in fine Neutrorum.

Paſſiva nonnunquam ſupplentur per Activa: ut εὖ δρῶ, & εὖ ποιῶ, non formant Paſſivum, ſed ejus lo-

co

co dicimus εὖ πάσχω ὑπὸ Φιλίππε, *beneficium accipio*, *beneficiis afficior a Philippo*: μεγάλα ὑπὸ τέτε εὖ ἔπαθ.ν, *magna ab hoc beneficia accepi*: ſic κακῶς πάσχειν, *male accipi*. Atque hic præpoſitio ferme eſt ὑπό. Quando vero pro adverbio eſt nomen: ut ἀγαθὸν πάσχειν, κακὸν πάσχειν, &c. δίκαια πάσχειν, &c. tunc præpoſitio eſt vel πρὸς, vel ὑπὸ: ut ἀγαθὸν πάσχειν πρὸς τῶν φίλων, & κακὸν πάσχειν ὑπὸ τῶν πολεμίων.

Ab Activis ἀντιδρῶ, ἀντιποιῶ, *beneficium repono*, *beneficium reddo*, Paſſivum erit ἀντιπάσχω, *beneficium mihi redditur*: ſed ſine caſu agentis.

Paſſiva ſupplentur & per neutra: ut Απέθανον ὑπὸ τῦ Ἕκτορος, *mortuus ſum*, vel *interii*, ideſt, *occiſus ſum ab Hectore*. Πίπτειν ὑπό τινος, *cadere ab aliquo*, ideſt, *proſterni*. Μεγάλαις συμφοραῖς ὑπὸ τέτε περιπέπτωκεν, *in magnas ab hoc conjectus eſt calamitates*. Ὑφ᾽ ὑμῶν ἀπολέσθαι, *a vobis interire*, ideſt, *interfici*.

De Neutris.

Neutra Similium copulativa ſunt ferme hæc.

1. Verba ſubſtantiva, & eorum vim habentia: ut εἰμὶ, τυγχάνω, ὑπάρχω, *ſum*: γίνομαι, *ſum*, vel *fio*: πέφυκα, *natura ſum*: ἀποβαίνω, *evado*: πάντες ὑπῆρχον ἕτοιμοι, *omnes erant parati*.

Poſterior Nominativus interdum eſt participium: ut τυγχάνω γράφων, *ideſt*, γράφω, ſum ſcribens, *ideſt*, ſcribo: *dicunt Itali*: mi ritrovo a ſcrivere: già io ſcrivo.

Pro εἰμὶ, *vel* τυγχάνω *eleganter dicimus* τυγχάνω ὤν.

2. Verba vocandi Paſſive accepta, & eorum vim habentia: ut ὀνομάζομαι, καλῦμαι, προσαγορεύομαι, &c. Ἐκεῖνος ἀκέει ποιητὴς, *ille audit poeta*, ideſt, *vocatur*.

Obſer-

Obſervationes.

1. Ex duobus caſibus, qui copulantur, poſterior interdum tranſit in Genitivum aſſumpto articulo: ut Σωκράτης ἐστὶ σοφός, vel τῶν σοφῶν, *Socrates eſt ſapiens*, vel *ex numero ſapientum*.

2. Verbum ſubſtantivum ſæpe omittitur, maxime ſi ex Nominativis, qui copulantur, alter eſt nomen adjectivum neutrum: ut Αἰσχρὸν σιωπᾶν, *turpe eſt tacere*.

3. Infinitum hujuſmodi neutrorum non ſolum copulat Nominativos, & Accuſativos, ut apud Latinos, ſed etiam Genitivos, ac Dativos: ut τῶν δοκούντων εἶναι ἀγαθῶν, *eorum, qui videntur boni*. Ἔξεστιν ὑμῖν γενέσθαι μακαρίοις, *licet vobis eſſe beatis*.

Poſſeſſiva ſunt multa, ut hic ſequitur.

1. Verba Subſtantiva: ut εἰμὶ τῶν φίλων, *ſum amicorum*, ideſt, *ſum in ære*, vel *numero amicorum*.

2. Ἔχομαι, *amplector*, *adhæreo*: ἀνέχομαι, *ſuſtineo* (ſed hoc ſæpius habet Accuſativum) ἀπέχομαι, *abſtineo*. Item σπλαγχνίζομαί σου, vel ἐπί σοι, *miſereor tui*.

3. Ἀπολαύω, *fruor*: καθικνοῦμαι, *cedo*: λαμβάνομαι, *prehendo*, *arripio*, *nanciſcor*: ἐπιλαμβάνομαι, *idem*: εἰ τῶν οἴκοι ἐδράξατο, *ſi ad ſuos rediiſſet*: πειρῶμαι, *periculum facio*, *tento* (reperitur & πειρῶμαι τ' ἀγαθά) συνίημι, *intelligo*: φείδομαι, *parco*.

4. Appetendi verba: ut ἐπιθυμῶ, *concupiſco*: γλίχομαι, ἱμείρομαι, ὀρέγομαι, *appeto*: ἐρῶ, *amore tentor*: ἀντιποιοῦμαι, *mihi vindico*, *appeto*: στοχάζομαι, *tanquam propoſitum ſcopum peto*. Sed ποθῶ, *deſidero*, *cupio*, *amo*, cum Accuſativo.

5. Aſſequendi, impetrandi, & contraria: ut ἐφικέσθαι ἀρετῆς, *virtutem aſſequi*: συγγνώμης τυγχάνειν, *veniam impetrare*: ἁμαρτάνειν, διαμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν, *non aſſequi*. Sic ἀτυχεῖν, πταίειν, σφάλλεσθαι, ψεύδεσθαι, pro eodem.

6. Copiæ, & inopiæ: ut εὐπορῶ, *abundo*: γέμω, *plenus ſum*: πλουτέω, *dives ſum*, *abundo*: ἀπορῶ, χρήζω,

δέο-

δέομαι, egeo. Sic καθαρεύω, *purus ſum, vaco.*

Idem Genitivus manet, cum Verborum vis explicatur periphraſi: ut ὧν χρείαν ἔχω: quibus egeo. *ὧν αὐτοὶ ἐνδεεῖς εἰσί:* quarum rerum ipſi inopia laborant.

Sed λείπομαι eum Dativo apud Ariſtotelem 3. Ethic. cap. 8. Ὁπόταν λείπονται τοῖς πλήθεσι, καὶ ταῖς παρασκευαῖς, *cum deſtituuntur multitudine, & apparatu.* Item βρύω, *ſcateo, abundo,* cum Dativo, & cum Accuſativo.

7. Communionis: ut μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *particeps ſum, ſocius ſum:* κληρονομῶ, *hæres ſum.* Additur præterea interdum etiam Dativus perſonæ: vide infra.

8. Curæ, & negligentiæ: ut φροντίζω, μέλομαι, ἐπιμέλομαι, ἐπιμελέομαι, κήδομαι, *curo:* ἀμελῶ, παραμελῶ, ἀφυλακτῶ, *negligo:* ὀλιγωρῶ, *parum curo.*

Sic οὐ φροντίζω, οὐδὲν φροντίζω, τοσοῦτον φροντίζω τῆς φίλου. *Item cum Accuſativo:* τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα.

Item cum præpoſitione: φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας: φροντίζω περὶ τῆς ἐνθάδε, *vel* περὶ τὰ ἐνθάδε: φρόντιζεν, ὅπως ποιήσεις: οὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα.

9. Differentiæ, ac diſtantiæ: ut διαφέρω, vel διενήνοχα, διΐσταμαι, vel διέστηκα, *differo:* ἀπέχω, *abſum:* πολὺ διαμαρτάνεις τῆς ἀληθείας, *longe a veritate aberras.* Item cum Infinito: ὀλίγον ἐδέησαν ἀποκτεῖναι, *parum aberat, quin interficerent.*

10. Dominationis: ut ἄρχω, *impero:* δεσπόζω, κρατέω, κυριεύω, τυραννέω, *dominor:* βασιλεύω, *regnum obtineo:* δυναστεύω *principatum gero:* ſic ἐπιστατῶ, προστατῶ, προστατεύω, *præſum, tueor.* Item ἡγοῦμαι, ſed vel cum Genitivo, vel cum Dativo: ut ἡγοῦμαί σε, *præſum tibi,* vel *duco te.* ἡγοῦμαί σοι, *dux ſum tibi, præeo.*

11. Excellentiæ, ac præſtantiæ: ut προφέρω, προέχω, ὑπερέχω, *præſto:* διαφέρω, *excello.* Item contraria, ἀπολείπομαι, ἡττῶμαι, νικῶμαι, *cedo, vincor,* &c. Reperitur cum duobus ultimis etiam Dativus. Habent & conſtructionem paſſivam.

Interdum hujus ordinis Verba habent Accuſativum

vum virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut ὑπερβάλλω σε, &c.

12. Incipiendi, ac deſinendi: ut ἄρχομαι, *incipio*: παύομαι, λήγω, ἀφίσαμαι, *deſino*, *deſiſto*. Huc pertinet ἄρχειν ἀδίκων χειρῶν, pro quo & ὑπάρχειν ἀδικίας: *injuria laceſſere*; *priorem eſſe in inferenda injuria*. Sic βίας, &c.

13. Memoriæ, & oblivionis: ut μέμνημαι, *memini*: λανθάνομαι, & ſæpius ἐπιλανθάνομαι, *oblriviſcor*: ἀμνημονῶ, *non recordor*. Reperitur & Accuſativus: Demoſth. οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους. Xenophon, ἐπελάθετο, ὧν ἐβούλε εἰπεῖν.

Genitivus interdum habet præpoſitionem. Lucian. περὶ τοῦ ποδὸς ἀναμνησθείς.

14. Verba ſenſuum, excepto viſu: ut ἀκούω, *audio*: ὀσφραίνομαι, *olfacio*: γεύομαι, *guſto*: ἅπτομαι, θίγω, ψαύω, *tango*: αἰσθάνομαι, *ſentio*. At videndi verba Accuſativum habent, ut interdum & alia.

15. Verba quædam abſoluta fiunt poſſeſſiva virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut ἐκπίπτειν τῶν φρενῶν, *a mente diſcedere*.

Acquiſitiva multa ſunt & ipſa.

1. Verba Subſtantiva: ὑπάρχει μοι χρήματα, *ſunt mihi nummi*, &c. Ipſum Verbum εἰμὶ cum duobus Dativis interdum ponitur: ut ἂν βουλομένοις ὑμῖν ᾖ, *ſi vobis volentibus erit*.

2. Auxilii nonnulla: ut βοηθῶ, *opitulor*: ἀμύνω, *idem*. συνηγορῶ, & συναγορεύω, *patrocinor*.

3. Colloquii, & conſuetudinis: ut διαλέγεσθαι, ἐντυγχάνειν, λαλεῖν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ, *cum Deo colloqui*. Sic ἐγγίζειν, *accedere*: θαμίζειν, *frequenter accedere*, vel *audire*. Huc refer εὔχομαι, & προσεύχομαι, *precor*.

4. Commodi, & contr. λυσιτελέω, συμφέρω, *proſum*: λυμαίνομαι, *noceo*. Sed βλάπτω, *lædo*, *noceo*: ὠφελέω, *juvo*, *proſum*: κακουργέω, *infeſto*, Activa ſunt.

5. Convenientiæ: ut ἁρμόζειν, vel ἁρμόττειν, πρέπειν, προσήκειν, *convenire*. Ex his primum etiam ſequen-

quente præpoſitione: ut ἁρμόττει πρὸς ταῦτα, vel εἰς ταῦτα.

6. Eventus: ut πολλά μοι ἐγένετο, συνέβη; &c. *multa mihi acciderunt.*

7. Favoris, aut ſtudii: ut εὐνοέω, *bene volo*: χαρίζομαι, *gratificor*: φθονέω, *invideo.*

8. Fidei: ut πιστεύω, *credo, confido*: πέποιθα, *idem*: πέποιθα, *confido, nitor*: θαῤῥῶ, *idem*. Item θαῤῥῶ ποιεῖν, *audeo facere*:

9. Imperandi: ut παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι; *precepit iis, ab Hieroſolymis ne diſcederent*: παραινῶ σοι γράφειν. Sic παρακελεύω, ὑποτίθεμαι. Sed κελεύω σε ποιεῖν, cum Accuſativo.

10. Iræ: ut ὀργίζομαι, χαλεπαίνω, *iraſcor*. Huc referri poſſunt ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, *increpo, objurgo*: μέμφομαι, *reprehendo* (quod & cum Accuſativo) λοιδορέομαι, *convicior.*

11. Obſequii: δουλεύω, λατρεύω, *ſervio*: ὑπηρετέω, *miniſtro, famulor*: πείθομαι, πειθαρχέω, *obtempero*: ὑπακούω, *obedio*: εἴκω, *cedo*: συμφέρομαι, *conſentio*: ὁμογνωμονέω, *idem.*

12. Repugnantiæ: ut ἐρίζω, φιλονεικέω, *contendo*: διαφέρομαι, *diſſideo*: μάχομαι, *pugno*: ἀνθίσαμαι, *obſiſto*: ἀντιλέγω, *contradico*: παλαίω, *luctor*: ἀμφισβητέω, *diſſentio.*

13. Sequendi: ἀκολουθέω, ἕπομαι, παρομαρτέω, *ſequor*. At διώκω, *perſequor, conſector*, &c. cum Accuſativo.

14. Vicinitatis, & conſuetudinis: ut γειτνιάζω, *vicinus ſum*: ἐγγίζω, πλησιάζω, *appropinquo.*

15. Utendi: ut χρῶμαι, *utor*: καταχρῶμαι, *abutor*: παραχρῶμαι, *idem*. Item ἀσθενεστέρῳ ἂν ἐχρώμεθα Φιλίππῳ, *infirmiore uteremur Philippo*, ideſt *infirmiorem haberemus Philippum.*

16. Mixta quædam: ut ἀρέσκειν, *placere*: ἀπαρέσκειν, *diſplicere*: ἀπεχθάνεσθαι, *in odium incurrere*: δοκεῖν, *ſatis eſſe*: ἐοικέναι, ὁμοιοῦσθαι, *ſimilem eſſe*: ἥδεσθαι, *delectari*: κολλᾶσθαι, *affixum eſſe, adhærere*: ἐμπίπτειν, *incidere*: χαίρειν, *gaudere*: ἄχθεσθαι, *dolere.*

ni conſulo, *contentus ſum*: ſed vel cum Dativo, vel cum Accuſativo. Item ἀγαπῶ ἔχων, *ideſt*, ἀγαπητόν ἐστί μοι ἔχειν, ſatis eſt mihi habere.

Quædam Dativum habent perſonæ, & Genitivum rei: ut συγγινώσκω, *ignoſco*: μέμφομαι, *reprehendo*: βασκαίνω, *invideo*: μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *ſocius*, vel *particeps ſum*: μεταδίδωμι, *communico*: ἀμφισβητῶ σοι τούτων, *in his abs te diſſentio*: *hac tibi non concedo*.

Neutra interdum habent conſtructionem Paſſivorum.

Ex Neutris interdum formantur Paſſiva, ſed raro: ut ἀμελῶ σου, *negligo te*: ἀμελοῦμαι ὑπό σου, *negligor abs te*: πολεμῶ, *bellum gero*: πολεμοῦμαι, *bello petor*, aut *vexor*.

Nonnulla Verba ad plura pertinent genera: ut φεύγω τοὺς κακοὺς, *fugio improbos*: φεύγω ὑπὸ τῶν κακῶν, *accuſor* (& *in exilium agor*) *ab improbis*: & φεύγω abſolute, *fugio, reus ſum*, *exulo*: ἐγκαλῶ σοι ἀδικίαν, ἐγκαλῶ σοι ἀδικίας, *accuſo te injuria*: ἔχομαι ὑπὸ τῆς λαΐδος, *habeor a Laide*: ἔχομαι τῆς ἐλευθερίας, *amplector*, vel *tueor libertatem*.

De Imperſonalibus.

Imperſonalia conſtruuntur his ferme modis.

1. Abſolute: ut συννέφει, *cælum obductum eſt nubibus*: ὕει, *pluit*: ἀστράπτει, *fulgurat*, βροντᾷ. *tonat*.

2. Cum ſolo Genitivo: ut τί χρὴ φίλων; *quid opus eſt amicis?*

3. Cum Dativo, & Genitivo: ut δεῖ, ἐνδεῖ, προσδεῖ, *opus eſt*: μέλει, *cura eſt*; μεταμέλει, *pœnitet*: διαφέρει, *intereſt*: μέτεστί μοι κινδύνων, ideſt, μετέχω. Sic δεῖ μοι, ideſt δέομαι, &c. Item cum particula, ut Ariſt. 5. Ethic. cap. 3. ὅτε γὰρ, ἵνα ἐπαινῆται, μέλει αὐτῷ, ἐθ' ὅπως οἱ ἄλλοι ψέγωνται.

4. Cum

4. Cum ſolo Infinito: ἐνδέχεται, ἔξι, *copia eſt, licet*: χρὴ, δεῖ, *oportet*: ἁρμόζει, πρέπει, προσήκει, *decet, convenit*: συμβαίνει, *contingit, accidit*: ut ἔςι νυνὶ ἐντυχεῖν τῷ διδασκάλῳ; *licet ne nunc convenire praceptorem?*

5. Cum Dativo, & Infinito; δοκεῖ, *placet*: ἀπαρέσκει, *diſplicet*: δοκεῖ, *videtur*: ἔξεςι, *licet*: πάρεςι, *datur, contingit*: συμφέρει, *conducit*: πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, ut ſupra: ἐπέρχεται, *in mentem venit*: ἐπήει μοι γελᾶν, *riſus mihi oboriebatur*. Sic ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, ἀπόχρη. Reperitur & ἀποχρᾶ apud Herodotum, & ἐκχρᾶ, & καταχρᾶ, *ſatis eſt, ſufficit*. Item ἀποχρέεται apud eundem Herodotum, pro eodem.

6. Cum Accuſativo, & Infinito: χρὴ, δεῖ, ἔξι: ut χρὴ ἐμὲ σιγᾶν, *oportet me tacere*, &c.

7. Cum Dativo, vel Accuſativo, & Infinito: ut διαφέρει, συμφέρει, πρέπει ἡμῖν, vel ἡμᾶς εὐσεβεῖν; *colenda nobis eſt pietas*: ſic προσήκει, ſic συμβαίνει.

Quædam ex his variis modis conſtruuntur, quæ paulatim poterunt obſervari.

Imperſonalia Paſſivę vocis apud Græcos reperiuntur pauca, ex quorum numero ſunt hæc: ἱκανῶς εἴρηται, *ſatis dictum eſt*: ἱκανῶς ἤδη τεθρήνηται, *ſatis jam lamenti*: νενόμιςαι, *lege cautum*, vel *in more poſitum eſt*: πέπρακται, *actum eſt, conclamatum eſt*.

Additur interdum caſus: ἀπείρηταί σοι μὴ ποιεῖν, *interdictum eſt tibi, ne facias*: εἵμαρταί σοι νικᾶν, *in fatis eſt tibi, ut vincas*; κινδυνεύεταί μοι διαφθαρῆναι, ideſt, κινδυνεύω: ſic ἥνυσταί μοι, ἠγωνίσθη μοι, &c. Item Accuſativus: γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται, *nudos ingredi mos eſt*.

De Caſibus Communibus.

In Genitivo ponuntur ferme hæc.

1. Materia: ut πεποίηται χρυσοῦ, *ex auro factum eſt*. Addi poteſt & præpoſitio ἐκ, vel ἐξ.

2. Ea res, quæ non tota patitur: ut πίνειν ὕδατος, quod & πίνειν ὕδωρ, *aquam bibere*. Item pars illa,

quæ maxime patitur: ut κρέμαμαι τῶν ὤτων, *auribus ſuſpenſus ſum*, vel *pendeo*: τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινὰ, *naſo aliquem trahere*.

Sic κατέαγα τοῦ κρανίου, *vel* τῆς κεφαλῆς, *per ſynecdochem*, comminutum eſt mihi caput. Nonnunquam additur præpoſitio: ut τοῦτον ἐκτέμωμεν ἐκ τῆς γαστρὸς, huic ſecemus ventrem; ut κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου. Sic & poſt nomen adjectivum: ut ἀχρεῖστον ἐκ τῆς ὁπλῆς.

3. Pretium; ut οὐκ ὠνοῦμαι τοσούτου μετάνοιαν, *non emo tanti pœnitentiam*: πέντε δραχμῶν ἐπριάμην, *quinque drachmis emi*. Genitivo additur nonnunquam præpoſitio, ſed raro. Joel, καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου, *& puellas vendebant vino*. *Sic Epictetus Enchir. cap.* 30. μὴ προϊέμενος ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα πιπράσκεται: Non relictis, vel non neglectis iis, quibus illa venduntur.

Reperitur pretium & in Dativo, &c. ut ἰδίῳ αἵματι. *Etiam hic addi poteſt præpoſitio* ἐπὶ: ut ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν.

4. Species temporis: ut νυκτὸς ἦλθε, *nocte venit*. Vide infra.

5. Participia abſolute ſumpta. Vide Participia.

In Dativo ponuntur hæc ſequentia.

1. Inſtrumentum: ut χειρὶ αὐτὸν ἐπάταξεν, *manu eum cecidit*.

2. Cauſa: ut φθόνῳ τοῦτο ποιεῖ, *ex invidia hoc facit*.

Explicatur cauſa etiam per præpoſitionem cum ſuo caſu: ut ὑπὸ φθόνου, vel διὰ φθόνον. Sic ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλούτῳ, φυσᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, οὐδενὶ θέμις ἐστὶ, *Xenoph.*

Item per Participium: ut πάντα ὑπομένει δόξης ὀρεγόμενος, *omnia ſuſtinet gloriæ cupiditate*.

3. Modus: ut τίνι τρόπῳ γράφεις; *quomodo ſcribis?* πορεύου ἀγαθῇ τύχῃ, *proficiſcere bonis avibus*.

Modus effertur etiam per διὰ cum Genitivo. Demoſth. διὰ καρτερίας οὐδὲν ἀνάλωτον πέφυκε. Item per Accuſa-

cuſativum ſine præpoſitione: ut τῦτον τὸν τρόπον, *hoc modo*; ὃν τρόπον, *quomodo*, &c.

4. Exceſſus, ideſt illud, quo exceſſus, differentia, ac ſimilia ſignificantur: ut ἁπάντων διαφέρεις τῇ σοφίᾳ, *omnes antecellis ſapientia*.

Exceſſus effertur etiam per κατὰ cum Accuſativo: ut κατὰ σύνεσιν, ἢ ἄλλό τι προέχειν.

5. Quantitas, ſeu modus exceſſus: ut τοσέτῳ προέχει τῶν ἄλλων, *tanto præſtat cæteris*. Hoc & in Accuſativo: ut τοσῦτο, πολὺ, &c.

6. In Dativo ponitur etiam ea perſona, in cujus gratiam, commodum, aut incommodum aliquid fit: ut παιδεύω σοι τὸν υἱὸν, *inſtituo tibi filium*.

In Accuſativo ponitur ſpatium loci, & temporis, de quo infra.

Eleganter apud Græcos multa Verba admittunt Accuſativum nominis ſignificantis eundem actum: ut ἀδικῶ σε ἀδικίαν; γράφομαί σε γραφὴν. Sic διώκω σε γραφὴν: κρατῶ μάχην: βαδίζω ὁδὸν, & ſimilia.

Multis Verbis additur Accuſativus per Enallagen: ut μανικὸν βλέπειν, *torvum intueri*, &c.

Item per Synecdochen in Paſſivis: ut κείρομαι τὸ ἧπαρ, *tondeor jecur*, ideſt, *tondetur mihi jecur*: & in Neutris: ut ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, *doleo caput*, ideſt, *dolet mihi caput*, *laboro ex capite*.

Verbis compoſitis frequenter additur caſus virtute præpoſitionis: ut ὑπερίσαμαι ἐκείνε, *pro illo ſto*: ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, *ſtare promiſſis*, *ſervare pacta*: παρέπλευσαν ταῦτα τὰ χωρία, *præternavigarunt hæc loca*.

Locus.

Status in loco: πῦ, *ubi?* ἐν Βαβυλῶνι, *Babylone*: ἐπ' ἀγρῦ, *ruri*: ἐν ἅδε, *apud inferos*.

Ἐν Ῥώμῃ, *Romæ*: ἐν ἀγορᾷ, *in foro*: πρὸς τῇ πόλει, *ad urbem*: παρ' Ἡσιόδῳ, *apud Heſiodum*.

Ἐς Ὕπατα οἰκεῖν, *habitare Hypatis*: κατ' ἐρημίαν, *in ſolitudine*.

Motus de loco: πόθεν; *unde?* ἐκ Ῥώμης, pro quo, & ἀπὸ Ῥώμης, *Roma*: ἐξ ἀγρῦ, *Rure*: παρὰ Σωκράτους, *a Socrate*.

Motus ad locum: ποῖ; *quo?* ἐπ' οἴκου, *domum*: γενέσθαι πρὸς τῇ γῇ, *ad terram appellere*: ἐπὶ τὴν πόλιν, *ad urbem*: εἰς, vel ἐς πόλεμον, *in bellum*: πρὸς τοὺς φίλους, quod & ὡς, vel παρὰ τοὺς φίλους, *ad amicos*.

Motus per locum: πῇ; *qua?* διὰ τῶν ὀρῶν, *per montes*: τῇ κλίμακι, *per ſcalas*: παρὰ τὰ τείχη, *præter mœnia*.

Spatium loci ponitur in Accuſativo: ut ἀπέχει τῆς πόλεως ἑκατὸν στάδια, vel σταδίους, *abeſt ab urbe centum ſtadia*.

Tempus.

Species temporis: πότε; *quando?* νυκτός, *noctе*. Sic πολλοῦ, ἐκ πολλοῦ, *dudum*: τρίτον ἔτος τουτί, vel τρίτον ἤδη ἔτος, *ab hinc triennium*, vel *triennio*: quæ reſponderi poſſunt ad interrogationem factam per *quandudum?* vel *quampridem?*

Ἀφίξομαι δεῦρο μεταξὺ τριῶν, ἢ τεττάρων ἡμερῶν: *revertar huc triduo*, *aut quatriduo*, *vel intra tres*, *aut quatuor dies*.

Spatium temporis: πόσον χρόνον; *quandiu?* πολὺν, vel συχνὸν χρόνον, *diu*: τρία ἔτη, *tres annos*. Item τρισὶν ἔτεσι, *tribus annis*.

De Verbo Infinito.

1. Infinitum ante ſe habet Accuſativum, ut apud Latinos: ut οἶδα πολλοὺς ἐλπίζειν, *ſcio multos ſperare*, ideſt, οἶδα πολλοὺς, ὅτι ἐλπίζουσι: ſæpius, οἶδα, ὅτι πολλοὶ ἐλπίζουσι.

2. Accuſativus ante Infinitum poteſt omitti, ſi Verbum finitum, & infinitum referantur ad eandem perſonam; ut ἐπαγγέλλομαι ἥξειν, *polliceor me venturum*.

3. Pro Accuſativo ſępiſſime eſt Nominativus: ut φησὶν αὐτὸς αἴτιος γεγενῆσθαι, *dicit ſe auctorem fuiſſe*.

1. Infinitum haud raro adhæret Verbo Neutro finito ſinę ullo caſu, ut αἰσχύνομαι γράφειν, *pudet me ſcribere*.

Eleganter ponitur cum μέλλω: ut μέλλω ποιεῖν, vel ποιήσειν, *ſum facturus*. Reperitur & cum Aoriſto.

2. Interdum adhæret Nomini Subſtantivo: ut καιρὸς οὐκέτι μέλλειν, *tempus eſt jam non amplius cunctandi*. Sæpiſſime Adjectivo: ut δεινὸς λέγειν, *eloquens*: δεινὸς πράττειν, *efficax*, *acer rebus gerendis*: ἄξιος, ἐπιτήδειος τυχεῖν, *dignus*, *idoneus*, *qui impetret*, &c.

3. Adhęret quibuſdam Adverbiis: ut ὡς, ὥστε, *ut*: ἐπειδὴ, *poſtquam*: πρὶν, *antequam*, &c.

4. Redundat aliquando: ut τὸ νῦν εἶναι, *nunc*: ἑκὼν εἶναι, *lubens*.

5. Ponitur abſolute: ut συνελόντι φάναι, *ut ſummatim dicam*: ὡς εἰπεῖν, *ut ita dicam*, *pene dixerim*: ὡς ἔπος εἰπεῖν, &c.

6. Dependet a Verbo ſubaudito, maxime in ſalutationibus epiſtolarum: ut Βασίλειος Λιβανίῳ εὖ πράττειν, *Baſilius Libanio S.* Sic χαίρειν, & ὑγιαίνειν: ſed hoc poſterius rariſſimum. Subauditur autem Verbum προστάττει.

7. Præpoſito Articulo fit nomen: ut τὸ μετανοεῖν, vel μετανοῆσαι, ideſt, ἡ μετάνοια, *pœnitentia*.

8. Reperitur poſitum pro finito poſt dictionem relativam: ut ὅσον κἀμὲ εἰδέναι, *quod quidem ego ſciam*.

9. Supplet Gerundia, ac Supina. Vide paulo infra.

10. Infiniti loco ſępe utimur Participio. Vide infra de Participio.

De

De Gerundiis, ac Supinis.

Gerundiis Græci carent: ſed commode ea ſupplent præpoſito Articulo τοῦ, τῷ, τὸ: ut ἕνεκα τοῦ γράφειν, *cauſa ſcribendi*: ἐν τῷ γράφειν, *in ſcribendo*: πρὸς τὸ γράφειν, *ad ſcribendum*.

Gerundia in *dum* cum Verbo Subſtantivo *eſt*, exprimuntur per Verbalia in έον: ut γραπτέον ἐμοὶ (vel ἐμὲ) ἐπιστολὴν, *ſcribendum eſt mihi epiſtolam*, ideſt, *ſcribenda eſt mihi epiſtola*; quod & hoc modo, γραπτέον ἐμοὶ ἐπιστολή; ut γραπτέος-έα-έον, reſpondeat Latinorum Gerundivo in *dus*, *da*, *dum*.

Item Gerundiva per Græcorum Infinita. Luc. εἶχε κῆπον λαβὼν γεωργεῖν, *erat illi hortus, quem acceperat colendum*.

Supina item exprimuntur per Infinita: ut οὐκ ἦλθον διαλῦσαι, *non veni ſolvere*, ideſt, *ſolutum*: καλὸς ἰδεῖν, *pulcher viſu*.

De Participio.

1. Participium cujuſcunque caſus veſtitum Articulo prępoſitivo exponi poteſt per Verbum finitum veſtitum Articulo Subjunctivo: ut τοὺς λέγοντας, ideſt, οἳ, vel ὅσοι λέγουσιν: ἐκείνους, οἳ λέγουσι, *qui dicunt*, vel *eos, qui dicunt*.

2. Adhæret quibuſdam Adverbiis, & Conjunctionibus: ut μεταξὺ καθεύδων, *inter dormiendum*, vel *dum dormio, is, it*, &c. *dum dormiebam*, vel *dormirem*, &c. καίπερ εἰδὼς, *quamvis ſciam*, &c. ſic interdum & καίτοι.

3. Interdum pro Adverbio ponitur: ut τελευτῶν, ῶσα, ῶν, *tandem*: τελευτῶντες ἀπῆλθον, *tandem abierunt*. Non ita diſſimiliter & ἀρχόμενος, *incipiens*: ut ἔλεγε τοῦτο ἀρχόμενος τοῦ λόγου, *in initio orationis hoc dicebat*. Sic λέγε ἀνύσας, *dic cito*.

4. Non-

4. Nonnunquam vacat: ut ληρεῖς ἔχων, *nugaris.*

5. Reperitur pro Verbo finito: ut Iſocr. ἐὰν σεαυτὸν ὡς ἄνθρωπος ὢν ὑπομιμνήσκῃς, *ſi te hominem eſſe memineris*, Luc. οὐκ ᾔδεις, ὡς κομίζειν δέον; *an neſciebas afferendum eſſe?* Hujus vim habet χρεών, *oportet* (quod & χρεών ἐστι) pro χρή.

6. Sæpe adhibetur pro Infinito, maxime cum Verbis perſeverandi, intelligendi, & contrariis: ut διατελῶ ποιῶν; *perſevero faciens*, ideſt, *perpetuo facio*: παύομαι ὀργιζόμενος, *deſino iraſci*: συνίημι προκόπτων, *intelligo me proficere*: αἰσθάνομαι ἁμαρτών, *ſentio me erraſſe*: μέμνημαι ἀκούσας, &c. *memini me audiſſe*: σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀσεβήσας, vel ἀσεβήσαντι, *conſcius mihi ſum impie me feciſſe*, ideſt, ἀσεβῆσαι, vel ὅτι ἠσέβησα.

7. Participia aliquando ſignificant cauſam efficientem, cauſam finalem, conditionem, conjunctionem adverſativam, modum, tempus.

Quædam Participia cum certis Verbis eleganter junguntur, etiamſi propemodum vacare videantur: ut ἀπιών, ἀποπλέων, *proficiens*, ἀποπλεύσας, *profectus*, & ſimilia cum οἴχομαι, *abeo*: ut ᾤχετο ἀπιών, *abiit*. Sic ὤν cum τυγχάνω: ut τυγχάνομεν ὄντες, *ſumus*, &c.

Interdum Participium ita jungitur cum Verbo Subſtantivo, ut non vacet, ſed utrunque ſimul ſumptum unius verbi habeat vim: ut ἐὰν ὁ θεράπων λέξας τύχῃ, ideſt, λέξῃ, *ſi ſervus dixerit*, vel *ſi forte dixerit*.

Genitivi Participiorum ponuntur abſolute: ut ἐμοῦ καθεύδοντος, *me dormiente*.

Raro Nominativi, raro etiam Accuſativi, niſi cum ὡς; *vel* ὥσπερ.

Peculiare eſt illud: ταῦτα δόξαν, cum hęc ita placuiſſent.

In Imperſonalibus abſolute ponitur potius Nominativus, vel Accuſativus: ut δέον, *cum oporteat*, vel *cum oporteret*: ἐξόν, *cum liceat*, vel *liceret*, &c.

Reperitur tamen & Genitivus: ut πολλοῦ ὕσαντος, apud

apud Teophr. & πολλῷ ὕοντ@, apud Xenoph. Magnis imbribus. Niſi forte hic ſubaudiatur Genitivus Διός.

De Adverbio, Conjunctione, Præpoſitione, ſupra.

Conjunctionis ἂν, apud Poetas κε, & κεν, uſus frequens, & obſervandus.

I. Δυνητικῶς, hoc eſt Potentialiter ſignificat, ſeu modum Potentialem ſupplet, adjungiturque fere omnibus Modis, & Temporibus, ſive preponatur, ſive poſtponatur.

Indicati.

Preſ. δέμας οὐκ ἂν ὀρθῶς καπνῦται: corpus non recte fumet, vel fumaret.

Imper. οὐκ ἔλεγον ἂν τοῦτο, vel οὐκ ἂν ἔλεγον τοῦτο: non dicerem hoc.

Pluſq. Perf. ἐξήρπαστο ἂν ποιοῦτ@: ereptus fuiſſet homo ejuſmodi.

Aor. 1. οὐδὲν ἂν ἔπραξε: nihil feciſſet.

Aor. 2. ἐκεῖνον ἂν ἐξέβαλον: illum ejeciſſent.

Optati.

Præſ. ἀχοίμην ἄν: optem.

Præt. τετύφοιμι ἄν: verberaverim, vel verberaviſſem.

Aor. 1. γράψαιμι ἄν: ſcriberem, vel ſcripſiſſem.

Aor. 2. ὄλοιτο ἄν: periret, vel periiſſet.

Aor. Æol. σὺ γὰρ ἂν τοῦτο ποιήσειας? tu ut id feceris?

Fut. 1. οὐ πιςεύσοιμι ἂν τοῦτο: non crediderim hoc.

Sub-

Subjuncti.

Præſ. καλὸν ἂν ᾖ: pulchrum ſit.
Præt. μάτlω ἂν κεκτώμεθα: fruſtra poſſideremus.

Infin.

Præſ. οἴμαί σε γράφειν ἄν: puto, te ſcripturum.
Aor. 1. ἐλπίζω χρήσασθαι ἂν: ſpero, me uſurum.
Aor. 2. ἡγᾶμαι πάντας ἂν εἰπεῖν: puto, omnes dicturos fuiſſe.
Fut. ὑπολαμβάνω ὑμᾶς καταφρονήσειν ἄν: ſuſpicor, vos contempturos.

Particip.

Præſ. σιωπῶ, ἔχων ἂν εἰπεῖν: taceo habens, quę poſſem dicere, vel cum poſſim dicere.
Aor. 1. τῶν ἂν ἐλεγχθέντων: eorum, qui redarguantur.
Aor. 2. ὡς ἔποτ' ἂν ἐλθὼν: ut qui nunquam venire poſſit, vel potuiſſet.

2. Ἀοριστολογικῶς, hoc eſt Indefinite; cum indefinitam loci, temporis, ac cæterorum id genus ſignificationem habet: quo modo fere cum Optativo, vel Subjunctivo conjungitur. Tunc autem Verbo tantum præponitur: ut ὅπ ἂν λέγοις, quidquid dicas: ἐρῶτα, ὁπόσα ἂν ἐθέλῃς, interroga quæcunque voles.

3. Παραπληρωματικῶς: Abundanter, cum nimirum particula ἂν abundat: ut, ἐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ τᾶ βίᾶ λάβοιμι ἄν: ne lac quidem avium huic vitæ prætulerim.

4. Ἐλλειπτικῶς: Defective, cum ἂν ſubintelligitur: ut πῶς τις πείθηται; quomodo aliquis obtemperaret?

Si Propoſitioni, cui inſerviat εἰ, reſpondeat Redditio, cui inſerviat ἂν, utraque effertur per hos Modos.

Per Indicati.

εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὠνομάζετε: ſi ſaperetis, neque nominaretis.

εἰ μὲν Ἀλέξανδρος ἤμην, ἔλαβον ἂν ταῦτα: ſi eſſem Alexander, iſta accepiſſem.

εἰ κατεγόρησε, κἀγὼ ἂν ἀπελογούμην: ſi accuſaret, & ego defenderem.

εἴ τις φίλων εἶδεν, οὐκ ἂν ἀνέγνω: ſi quis amicorum vidiſſet, non cognoviſſet. *Quandoque etiam* ἂν *omittitur.*

Per Optati.

εἰ τοὺς θεοὺς ἔχοι φίλους, ἀρίστην μαντικὴν ἂν ἔχοι: ſi Deos quis habeat amicos, optimam divinationem domi habet.

εἰ ἀναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν, ἢ ἀδικεῖσθαι, ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν: ſi alterutrum neceſſe eſſet, facere, aut pati injuriam, mallem accipere, quam facere.

ἦτ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη: profecto ulciſcerer, ſi poſſem. *Ut hic vides, ſæpe præcedit* ἂν.

Per Optati. εἰ: *per Indicati.* ἂν.

εἰ δόξειε τἀληθὲς αὐτῷ, εὐθὺς ἂν ἐπείσθη: ſi verum illi viſum eſſet, ſtatim fuiſſet perſuaſus.

εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοι, νιττάριον ἂν ὑπεκορίζετο: ſi triſtem me (fœminam) eſſe ſenſiſſet, Nitarium per blanditias appellabat.

εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον: ſi quem nacti eſſent, interficiebant. *Subticetur quandoque* ἂν.

Per Indicati. εἰ: *per Optati.* ἄν.

ἀνόητος ἂν εἴη, εἰ κατεφρόνησε: ſtultus eſſet, ſi contempſiſſet.

εἰ δή σοι ὑπείξομαι, δειλὸς ἂν καλοίμην: ſi tibi cederem, ignavus vocarer.

μακάριόν μέ τις θεῶν ἔμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων: beatum me aliquis Deorum redditurus fuerat, ſi te uxorem duxiſſem: *pro* εἰ ἔτυχον, ἔμελλεν ἄν.

De ἄν plura alia dabit longa animadverſio.

DE

DE PROSODIA,

ſive carminum ratione.

Quid ſit pes, quid tempus, quid ſyllaba, quid ſcanſio, præterimus tanquam nota ex Proſodia Latina. Hic tantum meminerint pueri, ε, ο, breves eſſe; η, ω, cum diphthongis omnibus longas eſſe natura; & α, ι, υ, ancipites.

Scanſioni accidunt apud Græcos Apoſtrophus, Synecphoneſis, Diæreſis, & Cæſura.

Apoſtrophus eſt cum eliduntur α, ε, ο, αι, οι, ſequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel obſervant, vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ὦ γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

O mulier maxime hoc verbum dixiſti verum.

Sæpe etiam ante conſonantes abjiciuntur vocales, & diphthongi, ut

Παρ μέν οἱ ὦρεα κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.

Adſunt ei fructus quotquot tempeſtive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis ſequentis dictionis: ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπος, *O homo*, pro ὦ ἄνθρωπος.

Συνίζησις (Synecphoneſis ſeſt duarum ſyllabarum in
Σύζευξις (unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo ſceptro ſupplicavit omnibus Achivis.

Diæreſis eſt ubi ex una ſyllaba diſſecta fiunt duæ, ut πάϊς pro παῖς, *puer*, ἐΰφρων pro εὔφρων, *hilaris*.

Cæſura eſt cum poſt pedem abſolutum, ſyllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos poſt primum, ſecundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Anci-

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoſcitur.

Poſitione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compoſitione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regula.
Dialecto.	Exẽplo, ſeu authoritate.

Poſitio.

Vocalis brevis ante duas conſonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diverſis, poſitione longa eſt.

σ tamen aliquando eliditur nulla poſitione facta. Aratus.

Ὥρῃ ἐπεσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Hora veſpertina crocitat clamoſa cornix.

Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio luſtratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam ſequente liquida communis redditur, ut etiam ante πτ, κτ, μν, & nonnunquam ante ſolam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτὰς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι.

Fecit ipſos eſcas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ; & diphthongi breves eſſe poſſunt pro arbitrio, ſi modo ſubſequens dictio a vocali; aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam, vel diphthongum corripitur, niſi producatur licentia Poetica. Licentia enim cum ante, tum poſt liquidas ſunt communes.

Accentus.

Ultima brevis eſt, quando penultima circumflectitur, ut *μοῦσα*; cum penultima natura longa accentum acutum habeat, anceps, quæ eſt in ultima, producitur, ut *ἡ ὥρα*, *hora*; quando maſculinum habet accentum in antepenultima, in ιος, & ος purum, fœmininum ejus longum eſt in ultima, ut *ἅγιος*, *ἁγία*.

Si anceps habeat acutum in penultima, ultima brevis erit, ut *ἡ φύσις*, *natura*.

Omnis ſyllaba circumflexa longa eſt natura, ut *πῦρ*, *ignis*.

Contractio.

Omnis ſyllaba ex contractione facta longa eſt; ut *ἰδίας*, *ἰδία*.

Dialectus.

A (Doricum natum ex η longum eſt, ut *φάμα* pro *φήμη*, *fama*.
(Æolicum breve eſt, ut *νύμφα* pro *νύμφη*, *nympha*.
(Jonicum breve eſt in penultimis præteritorum, ut *γέγαα*, pro *γέγονα* a *γάω*, *naſcor*, & in tertiis perſonis pluralibus paſſivis, ut *τετύφαται* pro *τετυμμένοι εἰσί*.

Verum α Jonice interpoſitis verbis in αω, longa ſyllaba antecedente producitur, uti etiam in tertiis perſonis Jonicis verborum in μι, ut *τιθέασι*.

Derivatia.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque ſortiuntur, ut *νικάω*, *vinco*, *νίκη*, *victoria*, *ὁ νικητής*, *victor*, penultima ubique longa. Sed producuntur *ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος*, *æternus*, & *ὁ καὶ ἡ ἀέναος*, *perennis*, ab *ἀεὶ* *ſemper*, prima brevi.

Com-

Compoſitio.

Compoſita ſimplicium quantitatem fere ſequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ κ᾽ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compoſitione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ etiam ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compoſitione repertæ corripiuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum eſt, ut Αἰνείαο, Μουσάων.

A incrementum quintæ declinationis breve eſt in

- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*; νέκταρ, *nectar*; excipe ψάρ, ψαρὸς, *ſturnus*.
- Fœmininis, & maſculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Maſculinis & fœmininis in αρ, & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in ᾶνος longus eſt, quod patet ex accentu; ut Τιτὰν, Τιτᾶνος, præter τάλανος, & μέλανος:

Genitivus in αος, a nominibus in αυς, brevis eſt, ut ναῦς *navis*, ναὸς, & nominibus, quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia ſunt.

Incrementum.

- **Incrementum**
  - breve eſt in
    - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
    - Fœmininis & maſculinis Barytonis, in ις, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
    - Fœmininis acutitonis in ίδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.
  - longũ eſt in
    - Fęmininis, & maſculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
    - Monoſyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς, *littus*; ἡ ῥὶν, *naſus*; ἡ ἶν, vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *pannus*; ſed Δὶς, Διὸς, *Jupiter* corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultima longa, & ἐϋκνήμιδες, *bene ocreati*, paſſim apud Homerum.

I incrementum nominum in ιξ, & ιψ, in quamplurimis breve eſt, ut θρὶξ, τριχὸς, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

Υ *incrementum*.

- Υ incremẽtum breve eſt a
  - Nominibus monoſyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυός.
  - Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος *genu*.
  - Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς, & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *teſtis*.

Nomina in υυ, quæ etiam in υς deſinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκυυ, φόρκυυος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, fere habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος, *Chalybs*.

Exci-

Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*; γὺψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo, quam paſſivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præſenti, ut κρίνω, *judico*, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, ſyllaba κρι ubique longa.

Verba in ύνω, producunt penultimam in præſenti, & imperfecto, ut μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt, niſi formentur a futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω, & ίω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in Futuris, & Aoriſtis.

Quantitas Futurorum, & Aoriſtorum ex Verborum formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant, Aoriſti primi in quarta conjugatione penultimam eſſe brevem in verbis, quæ ſequuntur tertiam. Idem volunt in verbis ſextæ, niſi ρ, vel vocalis præcedit α, tunc enim α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps ſit brevis in Futuro, vel Aoriſto primo, brevis quoque eſt in præterito perfecto activo, & paſſivo, & in Aoriſto, & in Futuro primo paſſivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo*.

Tertia perſona pluralis præteriti in ασι ſemper longa eſt, ut Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθοὺς κῆρες δὲ πεφεστήκασι μέλαιναι.

Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis aſtant.

Participium fœmininum Aor. α. in ασα longum eſt.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, niſi obſtet poſitio, brevis eſt.

A ſecundæ conjugationis corripitur in duali & in plurali activæ vocis ubique, & in toto paſſivo, & medio omnium numerorum, & in ſingulari imperativi, ut ἵστατον, ἱστάτων, ἵστασαν, ἕστασθω, ἵσταμαι, ἑστάθην, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in ſingulari activæ vocis producitur in Duali, & plurali: & in toto paſſivo, & medio corripitur.

In imperativo ſingulari corripitur υ in polyſyllabis, in diſſyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis, & mediis ſyllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, ſive brevem, ſive longam, non corripitur neceſſario, ut apud Latinos.

A in ſuperlativo ſemper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαρία.

Excipe ἀνία, *triſtitia*; κονία, *pulvis*; καλία, *nidus*, ὁρμιά, *linea piſcatoris*.

I breve eſt in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus*.
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *ſuavius*.
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus*.
- Multis ſubſtantivis, ut βίος, βίοτος, *vita*.
- Nominibus poſſeſſivis, & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus*.
- Illis item, quæ tempus ſignificant, ut εἰαρινός, *vernus*, θερινός, *æſtivus*.

Υ in

Υ in pronominibus producitur: ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polyſyllabis in ύνη, & ύτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*,

Exemplum, ſeu authoritas.

Ultima ratio cognoſcendæ quantitatis ſyllabæ eſt exemplum, ſeu authoritas, eademque optima, certiſſima, & facillima, quam Poetarum lectio multo facilius, quam regularum multitudo ſuppeditabit.

De ultimis ſyllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *menſa*, item μοῦσα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur:
- Nomina in εα, ut θέα, *ſpectaculum*, in δα, & θα, in εια, a verbis in εύω, ut προφητεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polyſyllaba in αια, ut σεληναία, cum Adjectivis in οία, ut ὅμοιος, οία.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρά, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία. Sed nominum in ης corripitur.
- Dualis primæ, & ſecundæ declinationis.
- Vocativi poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τῶ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur:
- Πᾶν, niſi in compoſitis, nomina maſculina in αν, ut Τιτὰν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*. Sed ὅταν, *quando*, corripitur.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & ſecundæ declinationis, ſi habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Ap finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, *cæterum*, ἄφαρ.

Monoſyllaba κὰρ, ψὰρ, producuntur.

As finita producuntur: ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τύψας,

Corripiuntur { Fœminina in ας, ut λαμπάς; maſculina, ut ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*. Item Adverbia, ut ἑκὰς, ἀτρέμας. Item accuſativi plurales quintæ declinationis ſimplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας. }

I finita brevia ſunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur { Adverbia, & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, οὑτοσί. Item ι ab Atticis ex ε, vel ο, vel α factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα, τουτὶ pro τοῦτο. Item κοὶ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ. }

Iν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔφιν, μὶν, νὶν, τὶν, τεὶν, & ſyllabæ, quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἐστὶν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Is finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννὶς, τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejuſmodi adverbiis.

Producuntur { Quorum augmentum eſt longum, qualia ſunt, εἰς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς, & κληῒς. Item monoſyllaba, præter τὶς indefinitum. }

Υ fi-

Υ finita corripiuntur, σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur
- Τὺ, & adverbia fictitia, ὖ, ὖ, & γρῦ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ perſonæ ſingularis quartę conjugationis in μι, in Imperfecto, & Aoriſto ſecundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολὺν, βραδὺν, σὺν, πίνυν, conjunctiones.

Producuntur
- Circumflexa; νῦν, *nunc*, μῦν, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto,
- Item quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piſcis*.
- Primæ perſonæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυν.

Υρ finita longa ſunt, ut ὁ ψίθυρ, *ſuſurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve,
In υς deſinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κορὺς, *galea*.

Producuntur
- Κῶμυς, κόμυθος, *faſciculus*, ἄρκυς, ὀχλὺς, & monoſyllaba, ut μῦς.
- Participia in υς, ut ζευγνύς.
- Quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς, ſed in ἰχθὺς, υ eſt anceps.

Poetica Licentia.

Hæ ſunt regulæ obſervatione digniſſimæ de ſyllabarum quantitate, ſed quodammodo infinita eſt Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri neceſſitate coacti, ut cum tres, vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his ἀθάνατος, πριαμίδης, primam ſyllabam,

CATALOGUS DICTIONUM, in quibus Ancipites Vocales producuntur

A *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. A ante Vocalem ἀάατος medium α producit, ἀέναος, ἀέξιος, ἀΐδιος: ἄϊδος εἴσω, Theognis. ἀηθαλής, ἀΐκες, ἀϊκὴ, ἀΐσσω, ἀκράαντος, ἄωνες, ἀχαϊκός. βιάομαι, βαγάϊος. ἐκραάνθην, ἐλάϊνος, ἰάομαι. καταΐγδην, κεράατα, κράατα. λάασι lapidibus, Orpheus. λαέρτης, λάϊνος, λαΐνεος, λαοδάμεια, & reliqua a λαός. ξυνάορος. ῥαΐνω, ἄασε nocuit. ῥαΐστα. ταΰγετον, τεράατα, τετράορος.

Anceps eſt ἀείδω, & χελίδιον.

2. Αγ. ἰθαγενής. ναυαγέω, quia ναυηγέω, νεαγενής, quia νεηγενής. ῥαγίζω, σφραγίζομαι, πιμαγήτης. φαγίτος. quia φηγίνεος.

3. Αδ. ἀδηκώς, ῥάδιος.

4. Αθ. γαθυλλίς, ῥάθυμος.

5. Ακ. ἀκάστος, διάκονος, διακόσιος, τριακόσιος, &c. λακέω, μακεδανὸς, συρακόσιος, φαιακία.

6. Αλ. ἀλέα calor, ἀληκτος, ἀλκυών, ἀναλίσκω, ἀνάλωσις, κεφαλῆνες, μαλακὸς, σαλαγμὸς, φαλαίνη. ἀναλώσας corripitur Ariſtoph. πλούτῳ, verſu 381.

7. Αμ. ἄμητος, ἀμητὸς, ἀπαμαία, δαμοίτας, & δαμίππος. Indiff. ἀμάω.

8. Αν. ἀνέφελος, ἀνεψιὸς, ἀνύμενος, δάνηβις. κατάνεται, κρανίον, κράνειον, κρανώνειος, μανικὸς, νεανίας, παιανίζω.

Commune, ἀγανόφρων.

9. Απ. ἀπάλαμνος, ἄπειρος, pro ἤπειρος, ἀπεννῖνος, ἀπιδανὸς, δραπέτης, δραπετίδης, νάπεια. Anceps ἀπόλλων.

10. Αρ. ἀράομαι, ἀρήτη, ἄρητος, ἀρητὴρ, ἀρήτειρα, ἀρβώη urbs, ἄριστον prandium, ἀμαρακὶς, κάραβος, καρίων, καρίσμαι.

11. Ασ.

11. Ασ. ἀσιάδης, ἀσωπὸς, διπλάσιος, quia διπλήσιος, ἐπιφράσιμος, ἀκρασία, ἰάσιμος, κοράσιον, πασιφάη, πασιφαής. πάσασθαι pro κτήσασθαι, primam producit: pro γεύσασθαι, corripit.

12. Ατ. ἀτύλλω, ἄτερος, ἀτηρὸς, βατήειον, διδυματόκος, θάτερον, λαπμία, λατύπος.

13. Αφ. ἐπάφιος.

14. Αχ. τράχυρος.

In Penultimis.

1. A ante vocalem. ἀθεραῖς, ἀκραής, ἀμφιάραος, ἀχραῖς, ἄων, δαήρ, ἀκραής, θαῖς, κράας, λάας, λαΐγξ, λαὸς, λαῖς, ναῖς, ναὸς, παμφαής, παὸς, πολυάιξ, πραής, πρᾶος, πράως, πολεμάϊς, ῥάων, φᾶος, χάων. Et compoſita ab ἄω: ἀλιαὴς, βαρυαὴς, δυσαὴς, ζαής. Et in αων pro ενος declinata: ut ἀλκμάων, ἀμυθάων, ἀρτύων, διδυμάων, ἱκετάων, λυκάων, μαχάων, ὀπάων, προπάων, σιωπάων, τυφάων. Sic ποσειδάων, propter ambientes longas. Verba in αω purum, & ραω, producuntur: ut, ἐάω, περάω. Excipe ἀμφιάω, ἐψιάω, propter ambientes. ἐπέχραον corripitur. Producitur & πεινάω, propter ambientes. Item κάω & κλάω, pro καίω & κλαίω.

Indifferentia ſunt ἀήρ, ἄορ, ἵλαος, μεμαώς.

2. Αγ. ἀαγὴς, ἆγις, δαγὴς, ἔαγε, ἐαγὼς, πελαγὴ, πεφραγὼς, πρᾶγμα, σφαγὶς, τάγος.

3. Αδ. ἄδος, εἰς ἄδη, ἔαδε, ἑαδὼς, λάδας, λάδων, ὀϊλάδης. Alias Patronymica in αδης & ιδης corripiuntur. ἐπαδὴς, πάδιξ.

4. Αθ. ἄθλον, κράθος, πειραθεὶς, φραθείς.

5. Ακ. ἄκις fluvius, ἄκων invitus, δάκος, θράκη, λέλακας ſtrepis. οἴακες, ab οἴαξ.

6. Αλ. ἄλες, ἀμάλη. δαλὸς, κᾶλον lignum. ὀμφάλη, πεντηκοντακέφαλος, σαλήμ, σφενδονάπαλος, σύμφαλος, ἄλις, τελνέφαλος.

Commune καλός.

7. Αμ. ἁμὸς noſter. ἀμὸς corripitur 27. Idyl. Theocriti.

criti. δᾶμις, δάμων, πέπραμαι, συγκέκραμαι, τιμὰ mea, φρασίδαμ&, βάλσαμον, Nicander Theriac. V. 947. producit.

Verbalia in μα purum, longa ſunt: ut, νᾶμα, θυμίαμα, ὅραμα, χεῖμα, θῦμα. Excipe a μι: ut, δόμα.

8. Αν. ἀγαθάνωρ, ἀγάναξ, ἀγκάνωρ, βεάνωρ, ἔρανος, ἰᾶνος, ἱκάνω, ἴκανε commune invenitur. κατάνεται conſumitur, κιχάνω, νεᾶνις, νικάνωρ, τεθνᾶναι, τρίκρανος, φθάνω. Item diſyllaba in ανος acuta, ut δανός, τρανός. Et Gentilia in ανος, & ανις, ut βειτανός, βρεττανίς.

Indifferentia, ἄνω pro ἀνύω, ἐλανός, ἰκλιδανίς.

9. Απ. ἄταπος fluvius, ἄπις, ἰάπυξ, νᾶπυ, πρίαπος, σάρ απις.

10. Αρ. ἆρα numquid. αἴσαρος fluvius, ἀμάρας, θυμαρὴς, καρὶς piſcis, κατάρα, λαρὸς, μυσαρὸς, νάρων fluvius, τύραρος, ταρὸς, πινάρα, φᾶρος, φᾶρος. Communia ſunt, ἀρά, ἄρης.

11. Ασ. ἅπασι Dativus, ἆσις, ἄσσον, γίγασι Dativus, ἴασος, ἴασον, κρᾶσις, μάσις urbs, πρᾶσις, φασὶ, φᾶσις.

Verba in αω & ραω penultimam Futuri, & Aoriſti producunt: ut, ἐάσω, εἴασα: ὁράσω, προορήσας apud Solonem: γηράσω, πειράσω, φυράσω. Sed ἔασασα, & ἤλασα corripiuntur, & γελάσωμεν in fine Theognidis. γέλασσαν Epentheſis producit. Iliad. 10. V. 299. εἴασεν ἕκτωρ, corripitur.

Verba in αζω dant ας breve: ut, ἀγνάσω, θαύμασε, κολάσας, quia anceps ante ζ natura brevis eſt. Sic πλάττω, πλάσω, πελάσσας Epentheſi producitur.

12. Ατ. ἀθέατος, δόρατος, ἀπείρατος, ἀπροσόρατος, ἄρατος, ἄτος, ἄτη, ab ἄατος & ἀάτη: γεγάατε Præteritum. διμάτωρ, εὐφράτης, θέατρον, θεατὸς, ἰατρὸς, κάρατος fluvius, κρατὴρ. ὀλέσατε Aoriſtus. κέρατα, 2. ode Anacreontis: φράτηρ.

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut, ἀχάτης, γαγάτης, νιράτης, σαρπάτης, σαρπᾶτις.

13. Αχ. τραχὺς cum compoſitis; ἰαχὴ anceps.

I *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. I ante Vocalem, Διογζωής, ἰάομαι, ἰαμένος, ἰάσιμος, ἴασος, ἴασος, ἰατὴρ, ἰαπετὸς, ἴομαι, ἰονίη, ἰΰζω, ἰϋγὴ, ἰϋγμὸς, ἰϋκτὴς, ἰωχμός. Et ab ἰὸς compoſita, ἰοβόλος. ἰοχέαιρα, κιάθω, κυλιόμενος, μνιώδης, ἐφιονίδης, παλίωξις, πλωδιονίδης, πιαίνω, πιόπυτος, πίειρος, πίειος, πίομαι, προΐωξις, φθιώτης, χιόνεος, χιονόεις.

Communia, ἀνιάζω, ἀγιάω, ἀνιαρὸς, ἀνιηρὸς, ἰαίνω, ἰατρὸς, ἱερὸς: ἵημι & ἵεμαι, eo: ἵημι mitto, ἵεμαι cupio, μεθίετε, ἴομεν eamus.

2. Ιβ, ἀλίβαντος, πιβέειος, πίβειες: κειβδωώτης: Ariſtoph. πλούτῳ. 765.

3. Ιγ. ὀρείγλωον, vel ὀρείγλωαν, ῥιγέω, ῥιγόω, ῥίγιον, σιγάω, σιγαλέως, σιγαλόεις.

4. Ιδ. ἀκιδάλιος, ἰδαῖος, ἰδάλιμος, ἰδάλιον, ἰδαμενὰς, πιδύτης, πιδύω, σιδόνιος, χελιδόνιον.

5. Ιθ. ἰθυνω, ἰθυντωρ, ἰθύτερος, πιθωνία, πιθωνός.

6. Ικ. ἀεικίνη, ἴκμιος, ἰκάριος, ἱκεσία, ἱκέσιον, ἱκέσιος, κίκαμα, νικάω, νικίας, νικηφόρος, σικελία, σικελίη, φοινίκεος, φρικαλέος, φρικώδης.

Indifferentia, ἱκάνω, ἴκελος.

7. Ιλ. ὀπιλαδὸν, ἰλαδὸν, ἰλαμὸς, ἰλασμῶ, ἰλεὸς, ἴλιγγος, ἴλιος, ἰλιοσὸς, ἰλυόεις, μελίλωτον, μίλητος, ὁμιλαδὸν, ὁμιλέω, ὁμιλητὴς, πιλέω, φιλιτάω, φιλήτης, φίλομαι, χίλια, χιλιὰς, χίλιοι, χιλιάω, ψίλωθριν.

Indifferentia, ἵλαμαι, ἵλαος, σιλλωός.

8. Ιμ. βειμάω, βειμηδὸν, δειμύλος, ἱμέρα urbs & fl. ἵμερος, ἱμείρω, ἱμερόεις, κεκονιμένος, μιμοῦμαι, μίμημα, μιμηλὸς, σημαίθα, τιμήεις, τίμιος, φιμώδης.

9. Ιν. ἀκροθίνια, γίνομαι, γινώσκεις, δελφίνιος, δινήεις, δίνησις, δινωτὸς, ἐρινεὸς, ἡνίον, θρινακίη, ἰναχὸς, ἰνωπὸς, κινέω, κίνυμι, κινυφιος fluvius, λακίνιος, λακινιάς, μινώϊος, πινύσκω, φρίνιος, σίνομαι, ςρεπεδίνηθεν, τερινακεία, χαλινόω. Et Verba in ινεω, ut βινέω, κινέω.

Communia, ἀγινέω, δινέω, δινάω.

10. Ιπ. διϊπετὴς, ἀειπίδης, λωίπαπε; λιπαρῶ, πυρίπιλος apud Orphea, ῥίπαιον mons, ῥιπίζω.

11. Ιρ.

11. Iρ. σεμίραμις, τυρίνθιος.

12. Iσ. ἀφροδίσιος, βισάλτης, βισαλτία, βρισηῒς, ἰσάζω, ἰσαῖος, ἴσανδρος, ἰσήρης, ἰσοπαλὴς, ἰσοφαρίζω, κονίσαλος, μισαρὸς, vel μυσαρὸς, μισέω, νισυρὸς, ἰχλίσκιον, πισήεις, πισιδὴς, πισιδικὸς, σίσυμβρα, σίσυφος, σισυφίδης, τίσασθαι, πισιρόνη, φθισήνωρ, χαρίσιος, χείσομαι.

13. Iτ. ἰτέα ſalix, ἰτηκενδὲς, πτίζω, πίτυρος, τειτογενὴς, τειτογένεια, τειτονὶς, φιτύω.

14. Iφ. διφάω, διφήτωρ, ἰφιγένεια, ἰφιδάμας. ἰφίνοος, & alia ab ἶφι, ἴφιος, ἴφιτος, τειφυλλίς.

Indifferens πιφαύσκω.

15. Iχ. ἰχθυῶ, κίχορα, ψιχάρπαξ.

In Penultimis.

1. I ante Vocalem. αἰθρείην apud Solonem, propter ambientes. αἰκία, δῖος, δία, ἔνδιος meridianus. θεῖον, ἰὸς venenum, rubigo. ἴϋγξ, κλωϊδὼν, κονίω, pulverem excito. κριὸς, μνῖον, ὁρμιὰ, πλωαγείους apud Phocyl. πῖαρ, πίηρ, vel πίειρ, pinguis. προθυμίη, στρουθίον. Orph. & ψύλλιον.

Et Gentilia: φθίη, φθῖος, χῖος.

Et propria: θεῖος, κῖος, κρῖος, πῖος, πῖος, φλίας.

Item in ιων per ο declinata: ut, ἀμφίων, βραχίων, θαλίων, ἐχίων, κίων, πλωδίων, πίων, πρίων, ὑπερίων. Excipe περικτίων. Communia, ἀνία, ἄδηλος, ἠΐα, ἴε, ἴει, ἰεὶς, ἴον, καλιὰ, κονιὰ, κρονίων, λίην, μίην Dionyſ. Alexand. producit. πιεῖν, σοφία, ὑπάδηλος, ὠρείων.

Comparativa interdum quoque producta inveniuntur: βελτίον, propter ambientes. κάλιον, τάχιον.

Verba in ιω ſæpe communia. κυλίω, μήνιεν iraſcebatur, οἴω, τίω.

Producuntur πρίω, φθίω, χλίω.

2. Iβ. ἀκριβὴς, ἐρυσίβη, θλίβω, ἶβις, σίβη, τίβυρ, τιβερεὺς apud Nonnum, τρίβω, commune apud Nicandrum.

3. Iγ. μάστιξ, μάστιγος, μίγω, πνῖγος, ῥῖγος, πίγκα, σιγή.

Com-

Commune πνίγω. Orpheus in Argonaut. ſemel γίγας producit.

4. Ιδ. γλυκυσίδη, διδῶ, ἐλλιδὶν, ἴδη, κνίδη, πίδαξ, πολύϊδος, χελιδὼν, χλιδή. σίδη indifferens in Nicandro.

Producunt hæc obliquos: ἀψὶς, ἀψῖδος: βαλβὶς, βαλβῖδος: κηλὶς, κηλῖδος: κληὶς, κληῖδος: κνημὶς, κνημῖδος, ἄκνημις, ῖδος: νησὶς, νησῖδος: βατραχὶς, βατραχῖδος: πλοκαμὶς, πλοκαμῖδος: ῥαφανὶς, ῥαφανῖδος. Ariſtoph. πλούτῳ, V. 544.

5. Ιθ. βρῖθος, βριθὺς, βρίθω, ἔριθος, ἐριθὰς, ἰθὺς, κριθὴ, λῖθος proprium, σιθὼν, χθονοβριθής.

Producunt Obliquos: ὄρνις, ὄρνιθος: μέρμις, μέρμιθος, ὄρνισι Phocyl. corripit.

6. Ικ. ἄκαυς, γελώικος fl. θρήϊκι Thraci. κάϊκος, κικὺς, νίκη, φοινίκη, φρίκη. Producunt hæc Obliquos: βέμβιξ, ικος: σπάδιξ, ικος: φοῖνιξ, ικος: φρὶξ, κός.

μυρίκη indifferens Homero.

7. Ιλ. αἴγιλος, ἄργιλος, δεκάχιλοι, ἐννεάχιλοι, ἰλὺς, ἶλος, κονίλη, νεόγιλος, Οἰλεὺς, ὅμιλος, πέδιλον, πῖλος, σμίλαξ, σμίλη, σμίλος, σπῖλος, χιλὸς, χίλων; ψιλός.

Indifferens φίλος.

8. Ιμ. βρίμη, Βριμὼ Proſerpina. δριμύς. κάμιρος urbs, κλίμαξ, λιμὸς, μῖμος, σιμὸς, σίμων, τιμὴ, φιμός. Et compoſita, ἄτιμος, βούλιμος, ἴφθιμος. Et Verbalia a Verbis penult. producentibus: μήνιμα, χρῖμα.

Indifferens ἱμάς.

9. Ιν. αἰσχίνης, ἀπειρινὴς, ἐρινὰς, ἐρινὸς, θαμινὸς, θρίαξ, θριδακῖνις, ἰνὼ, κλίνη, μίμως, ῥινὸς clypeus: φινὰς, χαλινός. Et hæc Barytona in ινος & ινον: δῖνος, γυρῖνος, κάμινος, κυκλάμινον, λατῖνος, ςαφυλῖνος, σέλινον, σμῖνον, παλαύρινος. Item in ινη ultra tres Syllabas, ἀδρασίνη, ἐρυκίνη, ὑρωῖνη, μολυβδίνη: præter εἰλαπίνη. Producuntur & triſyllaba: ἀξίνη, δωτίνη, ἐλξίνη, ῥητίνη, ὑρμίνη, ὑσμίνη. Et diſyllaba duo, δίνη, ῥίνη. Præterea Propria: αἴγινα, καμάρινα, κέρκινα. Et Verba in ινω: κλίνω, κρίνω, πίνω, ὠδίνω, πίνουσι Solon corripit, & ἀντιπίνειν Theognis.

Pro-

Producunt Obliquos: ῥὶς, ῥινὸς, ὠδῖν, ἶνος: πολεῖν, ἶνος. σίνος, indifferens Nicandro. ὀπωρινὸς Iliad. 5. & ὀρθρινὸς apud Aratum producuntur: alias corripiuntur, ſicut & alia Temporis ac Materiæ: ut, εἰαρινὸς, κέδρινος, ὑακίνθινος.

10. Ιπ. γριπεὺς, ἐνιπεὺς, ἐνίπω, δρίπος, ἶπος, κνιπὸς, παρθενοπίπης, ῥίπη urbs, ῥιπὴ, ῥιπεὺς, σίπων, σιπύς, σκίπων.

Indifferent. ἐνιπὴ, ἐρίπω.

11. Ιρ. ἶρις, ἶρος, ἴρηξ, νιρεὺς, ὄϊρις, τίρυνς.

12. Ισ. ἀγχίσης, ἀμνισὸς, ἀμφισὸς, βρισεὺς, θεμισὼ, ἶσις, ἴσως, æque, μῖσος, νῖσος, πῖσα urbs, πῖσος ubertas, τελμισός.

Indifferent. ἶσος, & pleraque compoſita, μίσος piaculum.

Verba in ιω penultimam Futuri, & Aoriſti ſæpe producunt: notentur tamen: ut, κυλίσω, μηνίσω, τίσω, βρίσας.

In ιζω, dant ις breve: ut, κομίζω, κόμισα.

Producuntur tamen ἐκάπνισα, ἀκονίσας: quia poteſt in ipſis geminari τὸ σ.

13. Ιτ. ἀκόνιτον, ἀφρίτος, ἄπιτος, ἶτων urbs, ἴφιτος, κλιτὺς, ληῖτις prædatrix, λῖτον, λιτός, ὀνῖτις, παλίντιτος, πέριτα, πυρῖτις, σῖτος, τιτὰν, τῖφυς, τρίτων, φῖτυς. Et Nomina in ιτη, ιτης, ιτις: ἀφροδίτη, μελίτη, ὁπλίτης, πολίτης, πολῖτις.

14. Ιφ. χεῖρος, θεοδίφης Deum quærens, ἶφι, ἶφις, ἰφεὺς, σέριφος, σίφων, σῖφος.

τῖφος palus. indiff. νίφω.

15. Ιχ. ἰχὼρ, τεῖχος: σίχω a Nonno ſæpe producitur: cum tamen Homerus ſemper corripiat.

Y *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. Υ ante Vocalem. αἰσυήτης, ἐνυάλιος, κυάνεος, κυανοχαίτης, μυελὸς, μύουρος, μυκείζω, μυοδόκος, πυετίη, πλαταγίζω apud Theocrit.

Communia, πύελος, ὑετός.

Producuntur & ἀναλυέμεν, διαλυόμενος, κωλυέτω, μαρύομαι, ῥύετο, ὑόμενος, ὠρύομαι.

Indifferens ῥύομαι.

2. Υγ. γυγαῖ@, μυγαλέη, πυγίζω.

Commune, θυγάτηρ.

3. Υδ. κυδάλιμ@, κύδιμ@, κυδαίνω, κυδιόων, μυδαλέ@, πυδάω.

4. Υθ. ἐρυθιόων, μυθᾶμαι, παραμύθιον, πυθαγόρας, πυθεδὼν, πύθι@, ψιμμύθιον.

5. Υκ. ἐρυκακέω, ἐρύκαμαι, ἐρυκανέω, μυκάομαι, μυκηθμὸς, συκοφάντης, φυκίον, φυκιόεις.

6. Υλ. θυλακὶς, θύλακ@, θυλακόεις, κογχύλιον, μυλιόωντες, παμφυλία, σκυλάω, σκύλομαι, σύκιν@, συλάω, συλάω, σφονδύλειον, ὑλαῖ@, ὑλακίδης, ὑλακόεις, ὑλακόμωρ@, φυλείδης, φύλοπις.

7. Υμ. ἀμυμώνη, εἰλυμέν@, ζύμωμα, θυμᾶμαι, ἐνθυμᾶμαι, ἐνθύμημα, θυμαίνω, θυμήρης, θυμώδης, κατυδύμεναι, κρυμώδης, κυμαῖ@, κυμαίνω, ὑμέες, ὑμέτερ@.

8. Υν. ἀρτυνόμαι, βιθυνία, γευνι@, ξυνήϊον, ξυνίημι, ξυνόω, συνεχὲς, propter liquidam.

9. Υπ. λυπέομαι, ῥύπαρον, τρυπάω, τρύπανον.

10. Υρ. γυραῖ@, γυρόω, κινύρομαι, κυρήνη, κύρι@, κυρῖν@, μαρτύρομαι, μυρί@, μυρία, μυριότης, μύραινα, μύρομαι, πλημμυρέω, πλημμυρία, πορφύρι@, πύραμ@, πυραμὶς, πυραῦστα μόρ@, πυρίτης, πυραίχμης, πυρηναῖ@ ὄρ@, σύρομαι.

Indifferent. πυραυγὴς, πυρήνη, συρίζω, σφύραινα, τυρόεις, φυράω.

11. Υσ. βαλύστι@, θαλύσια, λύσανδρ@, λυσίζων@, λυσίκακ@, λυσιμελὴς, λυσιμέριμν@, λυσίπονος, μύστι@, ῥύσιον, φυσιάω, φυσίγναθ@, φυσίζο@ Iliad. 3. χρύσε@.

12. Υτ. ἀτρυτώνη, αὐτέω, πρεσβυτικὸς, σκυτοτόμ@, φυταλιὰ, φυτάλμι@.

13. Υφ. εἰλυφάζω, κεκρύφαλον, κελύφανον, κωλύφιον, τύφομαι: τρυφέω Phocylides producit.

14. Υχ. βρυχάνάω.

In Penultimis.

1. Υ ante Vocalem. ἐνυὼ, θυὰς, κῦαξ, μύω, μυὼν, μύωψ, πῦ@, στύαξ, ὕω.

Verba in *υω*, habentia ante *υ* duas Conſonantes, aut Duplicem, aut aliter præcedentem longam, producunt *υ*: ut *πτύω*, *ποιπνύω*, *ἱδρύω*, *ξύω*, *ἐρητύω*, *ἠμύω*.

Indifferentia ſunt, *ἀνύω*, *ἀρύω*, *βρύω*, *δακρύω*, *δύω*, *ἐρύω*, *θύω*, *κλύω*, *κωκύω*, *λύω*, *μηνύω*, *φύω*.

Δρυος, a *δρῦς*, Heſiodus producit, cum alioqui corripiatur. *κάρυον* Homero in Batrachomyomachia anceps eſt. Ibidem etiam Genitivus *μυῶν* a *μῦς*, extenditur.

2. *Υβ.* *ὑβός*.

3. *Υγ.* *ἀμιφυγὴ*, *γύγης*, *ἰϋγὴ*, *λαιστρύγων*, *ὀλολυγὴ*, *ὀλολυγὼν*, *πυγὴ*, *τρυγὼν*, *κόκκυξ*, *κόκκυγος*, Nicand. Theriac. V. 854.

4. *Υδ.* *ἄβυδος*, *βοτρυδὸν*, *ἐμκυδὴς*, *κῦδος*, *λυδὸς*, *τυδεὺς*, *φερεκύδης*.

Indiff. *ὕγωρ*.

5. *Υθ.* *ζύθος*, *μῦθος*, *μύθω* Verbum, *πυθὼ* Nomen. *Βυθος* commune.

Genitivi producuntur, *ἀγλῦθος*, *κώμυθος*.

6. *Υκ.* *βρυκὸς*, *βρύκω*, *κέρκυρα*, *μεμυκὼς*, *πέφυκα*, *συκῆ*, *σῦκον*, *φυκὶς*, *φῦκος*.

Anceps *ἐρύκω*; *δοίδυξ*, *δοίδυκος*, Nicand. Alex. V. 622. & Ariſtoph. *πλϑτ.* 711.

7. *Υλ.* *ἄσυλον*, *ἀτρακτυλὶς*, *ἐμφύλη*, *κένδυλα*, *μυλεὺς*, *στῦλος*, *τύλη*, *ὕλαξ*, *ὕλη*, *φύλαξ*, *φυλεὺς*, *φυλὴ*, *φυλῶ*, *χυλός*. Item *σκῦλον*, *φῦλον*, *ἔμφυλος*. In Theriac. V. 422. Nicander *σκύλα* corripit: & V. 514. *ἐπιστρογγύλεται* producit.

8. *Υμ.* Verbalia hæc producta: *ἄρτυμα*, *εἴλυμα*, *θῦμα*, *κῦμα*, *ῥῦμα*, *χῦμα*, & aliquando *λῦμα*. Deinde *ἀμύμων*, *ἐγκύμων*, *θυμὼν*, *κύμη* acervus, *στρυμών*. Et diſyllaba in *υμος*: *κρυμὸς*, *ῥυμὸς*, *χυμὸς*, *θυμὸς*, *πρόθυμος*. Item *ὑμεῖς*, *ὑμός*.

Indiff. *νώνυμος*.

9. *Υν.* *ἄμυνα*, *βιθυνὸς*, *γορτυνὶς*, *γεωνεὺς*, *δίκτυνα*, *μαβλυδυνὸς*, *τυνὴ* pro *σὺ*, *ὗνις*, *φορκυνίς*. Item *μυνὴ*, *φρύνη*, *θῦνος*, *φρυνος*. Item *ἀνάθυνος*, *βόθυνος*, *κίνδυνος*, *λάγυνος*, *ὀρκῦνος*, *πάχυνος*. Item *ξυνὸς*, *ἐπίξυνος*.

νος. Et φέρκυνος, ā φόρκυν. Item δυύω, & polyſyllaba in υίω: ut δηθυύω, μελυύω, ὀτρυύω. Aratus ἀμβλύνεται, corr pit: Homerus ἀπαμβλυύεται, Herodot. βίῳ ὁμήρει: & Odyſſ. 4. ἀρτυύει, Theognis ἐντυύει: Homerus in Batrach. τρωγλοδυύοντα.

Anceps κορυύη.

10. Υπ. γρῦπος, γῦπες, λύπη, ἄλυπος, πλύνπεις in Hymnis Homeri.

11. Υρ. ἄγκυρα, ἀλμυρὴς, γέφυρα, γυρὴ, γυρὸς, κέρκυρα, κινύρη, κῦρος, λάφυρα; λέπυρον, μελίγηρις, νίσυρος, ὄλυρα, ὀνόγυρος, πάπυρος, πίτυρα, πλημμυρὶς, πυρὸς, σκῦρος insula, σύριγξ, σφύρα malleus, τυρὸς, τυρῶ. Item oxytona habentia antepenultimam longam, ἰσχυρὸς (etſi πλέτῳ Ariſtoph. V. 947. corripitur) ὀϊζυρός.

Item Verba in υρω: ut σύρω, φύρω.

Homerus & Orpheus corripiunt ἁλμυρὸς: & Nicander Alex. 132. ἄθυρον.

12. Υσ. Καμβύσης, Διόνυσος, φῦσα, χρυσός.

Verba in υω penultimam Futuri & Aoriſti ancipitem habent, ſed tamen notentur. ἀνύσω, θύσω, λύσω, producuntur. Item ἔδυσεν, ἔκυσα, ἐνέφυσεν, ἦυσε, δακρύσας, λύσατε. Corripiuntur, ἐκτανύσεις, εἵλκυσεν, ἐρύσαιντο.

In υζω, dant υς breve: ut, κλύσω.

13. Υτ. ἀδάκρυτος, ἀλίτρυτος, ἄτρυτος, αὐτὴ, βηρυτὶς, βελυτὶς, γωρυτὸς, κωκυτὸς, λύτωρ, μίνυτὴρ, μίνυτωρ, μίνυτὴς, πρεσβύτης, πρεσβύτις, ῥυτὴ, ῥυτὶς, ῥυτὸς, ῥύτωρ, σκῦτος.

14. Υφ. ἔντυφος, κέλυφος, κυφὸς, κύφων, τῦφος, τύφω, τῦφος. Et Præterita, κέκυφα, τέτυφα.

15. Υχ. Βρυχὴ, ἐμβρύχιος, σαμψῦχος, τρῦχος, ψυχή. Et Compoſita ab ὀρύττω: τοιχωρῦχος, τυμβωρῦχος. Et verba in υχω: ut, βρύχω, τρύχω, ψύχω. De his omnibus diligenter ſcripſerunt Renatus, Guillonius, Franciſcus Vergaras, & Abdias Prætorius.

DE

DE CARMINIBUS

Obſervationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scanſio eadem fere, quæ apud Latinos. Uſitatiora, & faciliora genera Carminum apud Græcos, Hexametrum, ſive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalæphe, niſi Apoſtropho notetur.

3. Græci verſus ſæpenumero Cæſura carent.

4. Cæſura, vel ſaltem ſpecies Cæſuræ crebro breves ſyllabas producit.

5. Spondaici verſus apud Græcos frequentes ſunt.

6. Sæpe fit Synæreſis: ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Iliad. 1. χρυσέῳ ἀ, Dactylus eſt.

7. Verſus ἀκέφαλος: hoc eſt, cujus initium eſt indifferens: ut, ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ ἑλλήσποντον ἵκοντο. Iliad. 23. ubi initio Jambus pro ſpondæo.

8. Verſus μύουρος, hoc eſt poſtremo pede claudicans, ſive circa finem anguſtus: ut τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondeo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam ſpiritu aſpero longa fit.

10. Verſus Hypermeter, hoc eſt ſyllaba abundans.

Figuræ Proſodiæ breviter comprehenſæ.

Synæreſis, ſive Synecphoneſis, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimenſione collidit.

Diæreſis Diphthongum diſtrahit in ſuas vocales, aut longam in ſuas breves diſſolvit.

Tmeſis membra vocis compoſitæ diſterminat, interventu unius, vel plurium dictionum.

Syſtole longam corripit.
Diaſtole, ſive Ectaſis brevem producit.
Cæſura extendit ſyllabam brevem in fine dictionis, & initio pedis.
Licentia Poetica, quæ & nullis legibus conſtricta eſt, & longas corripit, & breves producit, & ancipites in eadem dictione, eodem verſu & producit, & corripit, ſive propter metri neceſſitatem, ſive ad numerorum varietatem, & elegantiam.
Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus, ideo de Dialectis aliqua.

DE

DE DIALECTIS PRÆCIPUIS.

Prima Declinatio.

S. N. ὁ Αἰνείας Com. αἰνείης Jon. αἰνείαο Poetice.
G. τοῦ αἰνείου Com. αἰνείεω Jon. αἰνείαο Æolice, vel Bœotice, αἰνεία Dorice, αἰνείω Poetice.
D. τῷ αἰνείᾳ Com. αἰνείῃ Jon.
A. τὸν αἰνείαν Com. αἰνείην, & αἰνείεα Jon.
V. ὦ αἰνεία Com. αἰνείας Attice.

D. N. & A. τὼ αἰνεία.
G. & D. τοῖν αἰνείαιν.
V. ὦ αἰνεία.

P. N. οἱ αἰνεῖαι.
G. τῶν αἰνειῶν Com. αἰνειέων Jonice, αἰνειάων Æolice, αἰνειᾶν Dorice.
D. τοῖς αἰνείαις Com. αἰνείῃς, αἰνείαισι, αἰνείῃσι, Jonice & Dorice.
A. τὰς αἰνείας Com. αἰνείεας Jonice.
V. ὦ αἰνεῖαι.

Regulæ Plurium partium Orationis communes.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, ſed α breve rarius: ut, ἱστορία, ἱστορίη: δράω, δράσω, δρήσω: πράξας, πρήξας: ἀναίδειαν, ἀναιδείην.

2. η mutatur Dorice in α longum: ut, χρύσης, χρύσας: λήψη, λαψῆ: σινομένη, σινομένα.

3. Ubi Dores η ſervant, ibi Bœoti id mutant in ει: ubi illi η in α mutant, ibi hi id retinent: ut, ἥρως, εἵρως: ἁδὺ, ἡδύ.

Secunda Declinatio.

S. N. ἡ μέλιοσα.
G. τῆς μελίοσης Communiter, μελίοσας Dorice.
D. τῇ μελίοσῃ Communiter, μελίοσᾳ Dorice.
A. τὴν μέλιοσαν. ἄπλοίην pro ἄπλοιαν, Iliad. ϛ. V. 362.
V. ὦ μέλιοσα.
D. N. & A. τὰ μελίοσα.
G. & D. ταῖν μελίοσαιν.
V. ὦ μελίοσα.
P. N. αἱ μέλιοσαι.
G. τῶν μελιοσῶν Communiter, μελιοσέων Jonice, μελιοσάων Æolice, μελιοσᾶν Dorice.
D. ταῖς μελίοσαις, Communiter. μελίοσης, μελίοσαισι, μελίοσῃσι, Jonice, & Dorice.
A. τὰς μελίοσας.
V. ὦ μέλιοσαι.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.
G. τῦ λόγυ Communiter, λόγοιο Jonice, & Dorice. λόγω Dorice, ſine Jota ſubſcripto.
D. τῷ λόγῳ.
A. τὸν λόγον.
V. ὦ λόγε Communiter, λόγος Attice.
D. N. & A. τὼ λόγω.
G. & D. τοῖν λόγοιν Communiter, λόγοιϊν Poetice.
V. ὦ λόγω.
P. N. οἱ λόγοι.
G. τῶν λόγων.
D. τοῖς λόγοις Communiter, λόγοισι Jonice, & Dorice.
A. τὺς λόγυς Communiter, λόγως, & λόγος Dorice.
V. ὦ λόγοι.

Quar-

Quarta Declinatio.

Genitivus ſingularis Poetice aſſumit ο: ut, ὁ πετεὼς, τ̃ πετεῶ, πετεῶο.

Quinta Declinatio.

Poetæ formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & α Neutrorum in εσ mutando: ut, ἀνὴρ, ἄνδρες, ἄνδρεσσι: τρὼς, τρῶες, τρώεσσι: ἔπος, ἔπεα, ἐπέεσσι.

Regula plurium Declinationum, & caſuum Communis.

Poetice Caſib. additur ſyllaba φι, aut φιν: ut,
ἡ ἑτέρα, ἑτέρηφι, vel ἑτέρηφιν.
τῆς εὐνῆς, εὐνῆφι, ab εὐνή.
τῇ ἠϊορέῃ, ἠϊορέηφι, ab ἠϊορέα.
τὴν εὐνὴν, εὐνῆφι.
ὦ ὀρφνία, ὀρφνίαφι.
τ̃ πόντε, ποντόφι, a πόντος.
ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδονόφι, a κοτυληδών.
τοῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὄχος, εος.
τὰ στήθεα, στήθεσφι, a στῆθος.
τ̃ αὐτε, αὐτόφι, ab αὐτός.
Contra in multis fit ἀποκοπή: ut, τὸ κρῖ, pro κρίμνον, τὸ σκέπα pro σκέπασμα; τὸν ποσειδῶ, pro ποσειδῶνα.

Pronomina.

Ε Γ Ω.

S. N. ἐγὼ Communiter, ἔγωγε Att. ἐγὼν Æolice, & Dorice, ἐγώνη Dorice.

G. ἐ-

G. ἐμοῦ, & μοῦ Communiter, ἐμέο & ἐμεῖο Jonice, ἐμεόθεν & ἐμέθεν Att. ἐμεῦ & μεῦ Æolice, & Dorice.
D. ἐμοί & μοί Com. ἐμίν Dorice.
A. ἐμέ, μέ.

D. N. & A. νῶϊ & νῶ Communiter, ἄμμε Æolice.
G. & D. νῶϊν, νῶν.

P. N. ἡμεῖς Communiter, ἡμέες Jonice, ἄμες Dorice, ἄμμες Æolice.
G. ἡμῶν Communiter, ἡμέων & ἡμείων Jonice, ἁμῶν Dorice, ἄμμων & ἀμμέων Æolice.
D. ἡμῖν Communiter, ἧμιν Att. ἡμὶν, ἁμὶν & ἁμῖν Dorice, ἄμμι & ἄμμιν Æolice.
A. ἡμᾶς Com. ἡμέας Jonice, ἁμᾶς Dorice, ἄμμε & ἄμμας. Æolice.

Σ Υ.

S. N. σύ Com. τύ & τυνὴ Dorice.
G. σοῦ Communiter, σέο & σεῖο Jonice, σέοθεν, & σέθεν Attice, σεῦ Æolice, & Dorice, τεῦ Dorice.
D. σοί Communiter, τοί & τείν Dorice.
A. σέ Communiter, τύ Dorice.
V. σύ.

D. N. & A. σφῶϊ & σφώ Communiter, ὔμμε Æolice.
G. & D. σφῶϊν, σφῶν.

P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμέες Jonice, ὔμες Dorice, ὔμμες Æolice.
G. ὑμῶν Communiter, ὑμέων & ὑμείων Jonice, ὑμμέων Æolice.
D. ὑμῖν Communiter, ὔμμιν Æolice.
A. ὑμᾶς Communiter, ὑμέας Jonice, ὔμμας Æolice.

Οὗ.

S. G. οὗ Communiter, ἕο & εἷο Jonice, ἕοθεν & ἕθεν Attice, εὗ Dorice:
D. οἷ Apud Soph. σφίν, ei.
A. ἕ Apud Eurip. σφέ, eum, eam.

D. N. &

D. N. & A. σφωὲ, σφέ.
G. & D. σφωῒν, σφίν.
P. N. σφεῖς Communiter, σφέες Jonice, σφὲς Dorice.
G. σφῶν Communiter, σφείων & σφείων Jonice.
D. σφίσι Communiter, σφὶ & σφὶν Poetice.
A. σφᾶς Communiter, σφέας Jonice, σφὲ Æolice.

Μιν, vel νιν, ipſum, ipſam, Dorica ſunt. Item νιν pro αὐτὰς, apud Sophoclem.

Ἐκεῖνος Communiter, κεῖνος poetice, τῆνος Dorice.

Verba.

Indicat.

Præſens.

S. τύπτω,	τύπτεις.	τύπτει.
Dor. τετύχω,	τύπτες,	τύπτε.
Æolice	τύπτης,	τύπτη.

ſine Jota ſubſcripto.

D.	τύπτετον,	τύπτετον.
P. τύπτομεν,	τύπτετε,	τύπτουσι.
Dor. τύπτομες,		τύπτοντι.

Ab ὁρῶ apud Homerum eſt ὁράας, pro ὁρᾷς: ab ἐῶ, ἐάα, pro ἐᾷ, ſinit: priore α brevi, poſteriore longo.

Imperf.

S. ἔτυπτον,	ἔτυπτες,	ἔτυπτε.
Poet. τύπτεσκον,	τύπτεσκες,	Jon. τύπτεσκε.
D.	ἐτύπτετον,	ἐτυπτέτην.
P. ἐτύπτομεν,	ἐτύπτετε,	ἔτυπτον.
Dor. ἐτύπτομες,		Bœot. ἐτύπτοσαν.
		Poet. τύπτεσκον.

Regula Generalis.

Jones, & Poetæ quodlibet Augmentum abjiciunt: ut,

Τύπ-

Τάττε, pro ἔτυττε: ἄκεσε, pro ἤκεσε.

Interdum Aoriſtos ἀναδιπλασιασμῷ, plus æquo augent: ut, ἐχάροντο, κεχάροντο: λαβέσθαι, λελαβέσθαι.

Τάττεσκε a Communi ἔτυττες, abjiciendo Augmento, & κε addendo. Sic Aoriſti, ἔτυξας, τύξασκε: ἔτυγες, τύγεσκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripiuntur: ut,

Ἐποίεις, ποίεσκε: ἐχεύσεις, χεύσοσκε: ἐτίθης, τίθεσκε: ἵσης, ἵσασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔθης, θέσκε: ἔσης, σάσκε: ἔδως, δόσκε.

Præterit. perf.

S.	τέτυχα,	τέτυχας,	τέτυχε.
D.		τετύχατον,	τετύχατον.
P.	τετύχαμεν,	τετύχατε,	τετύχασι.
Dor.	τετύχαμες,		τετύχαντι.
			τέτυχαν Chalcidice.

Pluſq. perf.

S.	ἐτετύχειν,	ἐτετύχεις,	ἐτετύχει.
Jon.	ἐτετύχεα,		ἐτετύχεε.
Att.	ἐτετύχη,		ἐτετύχη.

Regula Generalis.

Jonum ſunt diſſolutiones, contractiones Atticorum: ut,

Ποιέω, ποιῶ, ἐβόαον, ἐβόων: ἐτετύφεα, vel ἐτετύφεε, ἐτετύφη.

D.		ἐτετύχειτον,	ἐτετυχείτην.
P.	ἐτετύχειμεν,	ἐτετύχειτε,	ἐτετύχεισαν.
Dor.	ἐτετύχειμες,	Att.	ἐτετύχεσαν.

Abjicitur nonnunquam Attice ε a principio tertiarum Perſonarum Singularis, & Pluralis numeri: ut,

Συγγεγένει, τεθρύλλητο, πεποιήκεσαν: a συγγένομαι, θρυλλέομαι, ποιέω.

Ao-

Aoriſt. 1.

S. ἔτυξα,	ἔτυξας,	ἔτυξε.
Poet. τύξασκον,	τύξασκες,	Jon. τύξασκε.
D.	ἐτύξατον,	ἐτυξάτην.
P. ἐτύξαμεν,	ἐτύξατε,	ἔτυξαν.
Dor. ἐτύξαμες.		Bœot. ἐτύξασαν.

Aoriſt. 2.

S. ἔτυγον,	ἔτυγες,	ἔτυγε.
Poet. τύγεσκον,	τύγεσκες,	Jon. τύγεσκε.
D.	ἐτύγετον,	ἐτυγέτην.
P. ἐτύγομεν,	ἐτύγετε,	ἔτυγον.
Dor. ἐτύγομες.		Bœot. ἐτύγοσαν.

Futur. 1.

S. τύξω,	τύξεις,	τύξει.
Dor. τυξῶ,	τυξεῖς,	τυξεῖ.
	Æol. τύξης,	τύξη,
D.	τύξετον,	τύξετον.
	Dor. τυξεῖτον,	τυξεῖτον.
P. τύξομεν,	τύξετε,	τύξουσι.
Dor. τυξοῦμες,	τυξεῖτε,	τυξοῦντι.

Æoles pro ψαλῶ, σπερῶ, faciunt ψάλσω, & σπέρσω.

Futur. 2.

S. τυγῶ,	τυγεῖς,	τυγεῖ.
D.	τυγεῖτον,	τυγεῖτον.
P. τυγοῦμεν,	τυγεῖτε,	τυγοῦσι.
Dor. τυγοῦμες,		τυγοῦντι.

Imperat.

Præſens.

S.	τύπτε,	τυπτέτω.
D.	τύπτετον,	τυπτέτων.
P.	τύπτετε,	τυπτέτωσαν.
		Att. τυπτόντων.

Præ-

Præterit. perf.

S. τέτυχε, τετυχέτω.
D. τετύχετον, τετυχέτων.
P. τετύχετε, τετυχέτωσαν.

Aoriſt. 1.

S. τύξον, τυξάτω.
D. τύξατον, τυξάτων.
P. τύξατε, τυξάτωσαν.
Att. τυξάντων.

Aoriſt. 2.

S. τύγε, τυγέτω.
τύγον, more Syracuſanorum.
D. τύγετον, τυγέτων.
P. τύγετε, τυγέτωσαν.
Att. τυγόντων

Optativ.

Præſens.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι.
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.
Dor. τύπτοιμες.

τρέφοιν pro τρέφοιμι, Euripid. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας. Varinus in Lexico, quod ἐν ἀμαλθείας κέρᾳ continetur.

Præt. perf.

S. τετύχοιμι, τετύχοις, τετύχοι.
D. τετύχοιτον, τετυχοίτην.
P. τετύχοιμεν, τετύχοιτε, τετύχοιεν.
Dor. τετύχοιμες.

Ao-

Aoriſt. 1.

S. τύξαιμι,	τύξαις,	τύξαι.
D.	τύξαιτον,	τυξαίτην.
P. τύξαιμεν,	τύξαιτε,	τύξαιεν.

Dor. τύξαιμες. Job. 18. θηράσαισθε.
ὀλέσαισαν, ἔλθοισθε: pro θηράσαιεν, ὀλέσαιεν, ἔλθοιεν.

Aoriſt. 2.

S. τύγοιμι,	τύγοις,	τύγοι.
D.	τύγοιτον,	τυγοίτην.
P. τύγοιμεν,	τύγοιτε,	τύγοιεν.

Dor. τύγοιμες.
εἴποιεν pro εἴποι. Ariſtot. 8. polit. 5. λόγοις, οὓς ἄν τις εἴποιεν.

Futur. 1.

S. τύξοιμι,	τύξοις,	τύξοι.
D.	τύξοιτον,	τυξοίτην.
P. τύξοιμεν,	τύξοιτε,	τύξοιεν.

Dor. τύξοιμες.

Futur. 2.

S. τυγοῖμι,	τυγοῖς,	τυγοῖ.
D.	τυγοῖτον,	τυγοίτην.
P. τυγοῖμεν,	τυγοῖτε,	τυγοῖεν.

Dor. τυγοῖμες.

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν τύπτω,	τύπτῃς,	τύπτῃ.
		τύπτῃσι Ionice.
D.	ἐὰν τύπτητον,	τύπτητον.
P. ἐὰν τύπτωμεν,	τύπτητε,	τύπτωσι.

Dor. τύπτωμες.

Præ-

Præterit. perf.

S. ἐὰν τετύχω,	τετύχῃς,	τετύχῃ.
D.	ἐὰν τετύχητον,	τετύχητον.
P. ἐὰν τετύχωμεν,	τετύχητε,	τετύχωσι

Dor. τετύχωμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν τάξω,	τάξῃς,	τάξῃ.
D.	ἐὰν τάξητον,	τάξητον.
P. ἐὰν τάξωμεν,	τάξητε,	τάξωσι.

Dor. τάξωμες.

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν τάγω,	τάγῃς,	τάγῃ.
	Jon.	τάγῃσι.
D.	ἐὰν τάγητον,	τάγητον.
P. ἐὰν τάγωμεν,	τάγητε,	τάγωσι.

Dor. τάγωμες.

Infinit.

Præſens.

τάττειν Communiter.
τάττεν Dorice.
τάττην Æolice, & Dorice.
ταττέμεναι, Attice, & Dorice.
ταττέμεν Jonice.
βοᾶν Communiter, βοαῖς Æolice, χρυσοῦν Communiter, χρυσοῖς Æolice.
Apud Homerum ἀσχαλάαν, ultima longa, pro ἀσχαλᾶν.

Præterit. perf.

τεταχέναι.
τεταχέμεναι.
τεταχέμεν.

Ao-

Aoriſt. 1.

τάξαι.

Aoriſt. 2.

τυγεῖν.
τυγέν.
τυγέμεναι.
τυγέμεν.
τυγέειν, diſſolutione τῆς τυγεῖν Jonica.

Futur. 1.

τάξειν, variatur ut præſens.

Futur. 2.

τυγεῖν, variatur ut Aoriſt. 2.

Diſſolutio Jonica fit etiam in aliis modis Activæ διαθέσεως, itemque in quibuſdam reliquarum διαθέσεων: ut,

λειδιῶ, λειδιέω. Iliad. 15. V. 261.
μενεῖ, μενέει. Nonnus cap. 14. περὶ συμφράσεως διαγ.
ἀγγελοῦσι, ἀγγελέουσι. Iliad. 9.
ἀρτυνοῦσι, ἀρτυνέουσι. Odyſſ. 1.
φάγοις, φαγέοις. Phocylides.
διακρίνωσι, διακρινέωσι. Iliad. 2.
μιγῶσι, μιγέωσι. Ibidem.
πλυνοῦσα, πλυνέουσα. Odyſſ. 6.

Paſſivum.

Indicat.

Præſens.

S. τάττομαι,	τάττῃ,	τάττεται.
Jon. τάττεαι,	Attice τάττει.	
D. τεττόμεθον,	τάττεσθον,	τάττεσθον.
P. τεττόμεθα,	τάττεσθε,	τάττονται.
Dor. & Jon.	τεττόμεσθα.	

Im-

Imperf.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο,
Jon. ἐτύπτεο.
Dor. ἐτύπτευ.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.
Dorice, & Jonice, ἐτυπτόμεσθα.

ου mutatur Dorice in
1. ω, extra Craſin: ut, μοῦσα, μῶσα, βουκόλος, βωκόλος.
2. ευ, in Craſi: ut, Δημοσθένεος, ους, Δημοσθένευς: ποιέονται, οῦνται, ποιεῦνται, ποιέουσα, οῦσα, ποιεῦσα. Sic κείσομαι, Dorice κεισοῦμαι, & κεισεῦμαι.
3. οι, in Participiis fęmininis Barytonorum Præſentis Temporis: ut, τύπτουσα, τύπτοισα.

Præter. perf.

S. τέτυγμαι, τέτυξαι, τέτυκται,
D. τετάγμεθον, τέτυχθον, τέτυχθον.
P. τετάγμεθα, τέτυχθε, τετυγμένοι εἰσί.
Dor. τετάγμεσθα. Jon. τετάχαται.
φράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφραδμαι Attice.

Pluſq. perf.

S. ἐτετάγμην, ἐτέτυξο, ἐτέτυκτο.
D. ἐτετάγμεθον, ἐτέτυχθον, ἐτετάχθην.
P. ἐτετάγμεθα, ἐτέτυχθε, τετυγμένοι ἦσαν.
Dor. ἐτετάγμεσθα. Jon. ἐτετάχατο.

Aoriſt. 1.

S. ἐτάχθην, ἐτάχθης, ἐτάχθη.
D. ἐτάχθητον, ἐτυχθήτην.
P. ἐτάχθημεν, ἐτάχθητε, ἐτάχθησαν.
Dor. ἐτάχθημες. Bęot. ἐταχθεν.

ἐκείν-

ἐκρίνθην, & ἐκλίνθην Poetica ſunt, pro ἐκρίθην, & ἐκλίθην: a κρίνομαι, & κλίνομαι.

Aoriſt. 2.

S. ἐτάγην, ἐτάγης, ἐτάγη.
D. ἐτάγητον, ἐταγήτην.
P. ἐτάγημεν, ἐτάγητε, ἐτάγησαν.
Dor. ἐτάγημες. Bœot. ἔταγεν.

Futur. 1.

S. ταχθήσομαι, ταχθήσῃ, ταχθήσεται.
Jon. ταχθήσεαι.
Att. ταχθήσει.
D. ταχθησόμεθον, ταχθήσεσθον, ταχθήσεσθον.
P. ταχθησόμεθα, ταχθήσεσθε, ταχθήσονται.
Dor. ταχθησόμεσθα.

Futur. 2.

S. ταγήσομαι, ταγήσῃ, ταγήσεται.
Jon. ταγήσεαι.
Att. ταγήσει.
D. ταγησόμεθον, ταγήσεσθον, ταγήσεσθον.
P. ταγησόμεθα, ταγήσεσθε, ταγήσονται.
Dor. ταγησόμεσθα.

Paulo poſt Futur.

S. τετάξομαι, τετάξῃ, τετάξεται.
Jon. τετάξεαι.
Att. τετάξει.
D. τεταξόμεθον, τετάξεσθον, τετάξεσθον.
P. τεταξόμεθα, τετάξεσθε, τετάξονται.
Dor. τεταξόμεσθα.

Imperat.

Præſens.

S.	τάττου,	ταττέσθω.
	Jon. τάττεο.	
	Dor. τάττω.	
D.	τάττεσθον,	ταττέσθων.
P.	τάττεσθε,	ταττέσθωσαν.
		Att. ταττέσθων.

στεφανούσθων, coronentur: Syneſ. περὶ δώρου.

Præterit. perf.

S.	τέτυξο,	τετάχθω.
D.	τέτυχθον,	τετάχθων.
P.	τέτυχθε,	τετάχθωσαν.

Aoriſt. 1.

S.	τάχθητι,	τυχθήτω.
D.	τάχθητον,	ταχθήτων.
P.	τάχθητε,	ταχθήτωσαν.

Aoriſt. 2.

S.	τάγηθι,	ταγήτω.
D.	τάγητον,	ταγήτων.
P.	τάγητε,	ταγήτωσαν.

Optativ.

Præſens.

S. ταττοίμην,	τάττοιο,	τάττοιτο.
D. ταττοίμεθον,	τάττοισθον,	ταττοίσθην.
P. ταττοίμεθα,	τάττοισθε,	τάτοιντο.
Dor. ταττοίμεσθα,		Poet. ταττοίατο.

Præ-

Præter. perf.

S. τεταγμένος	εἴην, εἴης,	εἴη.
D. τεταγμένω	εἴητον,	εἰήτην.
P. τεταγμένοι	εἴημεν, εἴητε,	εἴησαν.

Aoriſt. 1.

S. ταχθείην,	ταχθείης,	ταχθείη.
D.	ταχθείητον,	ταχθειήτην.
P. ταχθείημεν,	ταχθείητε,	ταχθείησαν.
Dor. ταχθείημες.		
Syncope, ταχθεῖμεν,	ταχθεῖτε,	ταχθεῖεν.

Aoriſt. 2.

S. ταγείην,	ταγείης,	ταγείη.
D.	ταγείητον,	ταγειήτην.
P. ταγείημεν,	ταγείητε,	ταγείησαν.
Dor. ταγείημες.		
Syncope, ταγεῖμεν,	ταγεῖτε,	ταγεῖεν.

Futur. 1.

S. ταχθησοίμην,	ταχθήσοιο,	ταχθήσοιτο.
D. ταχθησοίμεθον,	ταχθήσοισθον,	ταχθησοίσθην.
P. ταχθησοίμεθα,	ταχθήσοισθε,	ταχθήσοιντο.
Dor. ταχθησοίμεσθα.	Poet. ταχθησοίατο.	

Futur. 2.

S. ταγησοίμην,	ταγήσοιο,	ταγήσοιτο.
D. ταγησοίμεθον,	ταγήσοισθον,	ταγησοίσθην.
P. ταγησοίμεθα,	ταγήσοισθε,	ταγήσοιντο.
Dor. ταγησοίμεσθα,	Poet. ταγησοίατο.	

Paulo poſt Futur.

S. τεταξοίμην,	τετάξοιο,	τετάξοιτο.
D. τεταξοίμεθον,	τετάξοισθον,	τεταξοίσθην.
P. τεταξοίμεθα,	τετάξοισθε,	τετάξοιντο.
Dor. τεταξοίμεσθα.	poet. τεταξοίατο.	

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν τάττωμαι, τάττῃ, τάττηται.
Jon. τάττηαι.
D. ἐὰν ταττώμεθον, τάττησθον, τάττησθον.
P. ἐὰν ταττώμεθα, τάττησθε, τάττωνται.
Dor. ταττώμεσθα.

Præter. perf.

S. ἐὰν τετυγμένος ὦ, ᾖς, ᾖ.
D. ἐὰν τετυγμένω ἦτον, ἦτον.
P. ἐὰν τετυγμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν τυχθῶ, τυχθῇς, τυχθῇ.
D. ἐὰν τυχθῆτον, τυχθῆτον.
P. ἐὰν τυχθῶμεν, τυχθῆτε, τυχθῶσι.
Dor. τυχθῶμες.

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν τυγῶ, τυγῇς, τυγῇ.
D. ἐὰν τυγῆτον, τυγῆτον.
P. ἐὰν τυγῶμεν, τυγῆτε, τυγῶσι.
Dor. τυγῶμες.

Infinit.

Præſens.

τάττεσθαι.
Præterit. τετάχθαι.
Aor. 1. τυχθῆναι Communiter, τυχθήμεναι Att. & Dor: τυχθῆμεν Jon.
Aor. 2. τυγῆναι Communiter, τυγήμεναι Att. & Dor. τυγῆμεν Jon.

Fut.

Fut. 1. τυχθήσεσθαι.
Fut. 2. τυγήσεσθαι.
Paul. poſt Fut. τετάξεσθαι.

Medium.

Indicat.

Præter.

S. τέτυγα, τέτυγας, τέτυγε.
D. τετάγατον, τετάγατον.
P. τετάγαμεν, τετάγατε, τετάγασι.
Dor. τετάγαμες, τετάγλωτι.

Pluſq. perf.

S. ἐτετάγειν, ἐτετάγεις, ἐτετάγει.
Jon. ἐτετάγεα, ἐτετάγει.
Att. ἐτετάγη, ἐτετάγη.
Sic εἴδω, εἴδειν, ᾔδειν, ᾔδεα, ᾔδεε, ᾔδη.
D. ἐτετάγειτον, ἐτετυγείτην.
P. ἐτετάγειμεν, ἐτετάγειτε, ἐτετάγεισαν.
Dor. ἐτετάγειμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐταξάμην, ἐτάξω, ἐτάξατο.
Jon. ἐτάξαο, μνησάσκετο,
pro ἐμνήσατο: Iliad. 11. V. 565.
D. ἐταξάμεθον, ἐτάξασθον, ἐταξάσθην.
P. ἐταξάμεθα, ἐτάξασθε, ἐτάξαντο.
Dor. ἐταξάμεσθα.

Aoriſt. 2.

S. ἐτυγόμην, ἐτάγου, ἐτάγετο.
Jon. ἐτάγεο.
Dor. ἐτάγευ.
D. ἐτυγόμεθον, ἐτάγεσθον, ἐτυγέσθην.

P. ἐτυγόμεθα, ἐτύγεσθε, ἐτύγοντο.
Dor. ἐτυγόμεσθα.

Futur. 1.

S. τύξομαι, τύξῃ, τύξεται.
Dor. τυξῦμαι, &c. Jon. τύξεαι.
Att. τύξει.
D. τυξόμεθον, τύξεσθον, τύξεσθον.
P. τυξόμεθα, τύξεσθε, τύξονται.
Dor. τυξόμεσθα.

Futur. 2.

S. τυγῦμαι, τυγῇ, τυγεῖται.
Jon. τυγέαι.
Att. τυγεῖ.
D. τυγόμεθον, τυγεῖσθον, τυγεῖσθον.
P. τυγόμεθα, τυγεῖσθε, τυγῦνται.
Dor. τυγόμεσθα.

Imperat.

Præterit.

S.	τέτυγε,	τετυγέτω.
D.	τετύγετον,	τετυγέτων.
P.	τετύγετε,	τετυγέτωσαν.

Aoriſt. 1.

S.	τύξαι,	τυξάσθω.
D.	τύξασθον,	τυξάσθων.
P.	τύξασθε,	τυξάσθωσαν.
	Att.	τυξάσθων.

Aoriſt. 2.

S.	τυγῦ,	τυγέσθω.
D.	τύγεσθον,	τυγέσθων.
P.	τύγεσθε,	τυγέσθωσαν.
	Att.	τυγέσθων.

Opta-

Optativ.

Præterit.

S.	τετύγοιμι,	τετύγοις,	τετύγοι.
D.		τετύγοιτον,	τετυγοίτην.
P.	τετύγοιμεν,	τετύγοιτε,	τετύγοιεν.

Aoriſt. 1.

S.	τυξαίμην,	τύξαιο,	τύξαιτο.
D.	τυξαίμεθον,	τύξαισθον,	τυξαίσθην.
P.	τυξαίμεθα,	τύξαισθε,	τύξαιντο.
Dor.	τυξαίμεσθα,	Poet.	τυξαίατο.

Aoriſt. 2.

S.	τυγοίμην,	τύγοιο,	τύγοιτο.
D.	τυγοίμεθον,	τύγοισθον,	τυγοίσθην.
P.	τυγοίμεθα,	τύγοισθε,	τύγοιντο.
Dor.	τυγοίμεσθα.	Poet.	τυγοίατο.

Futur. 1.

τυξοίμην,	τύξοιο,	τύξοιτο.
τυξοίμεθον,	τύξοισθον,	τυξοίσθην.
τυξοίμεθα,	τύξοισθε,	τύξοιντο.
τυξοίμεσθα,	Poet.	τυξοίατο.

Futur. 2.

τυγοίμην,	τυγοῖο,	τυγοῖτο.
τυγοίμεθον,	τυγοῖσθον,	τυγοίσθην.
τυγοίμεθα,	τυγοῖσθε,	τυγοῖντο.
τυγοίμεσθα.	Poet.	τυγοίατο.

Subjunct.

Præterit.

S.	ἐὰν τετύγω,	τετύγῃς,	τετύγῃ.
D.	ἐὰν τετύγητον,		τετύγητον.

P. ἐὰν

Præterit. perf.

S. ἐὰν τετύχω,	τετύχῃς,	τετύχῃ.
D.	ἐὰν τετύχητον,	τετύχητον.
P. ἐὰν τετύχωμεν,	τετύχητε,	τετύχωσι

Dor. τετύχωμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν τάξω,	τάξῃς,	τάξῃ.
D.	ἐὰν τάξητον,	τάξητον.
P. ἐὰν τάξωμεν,	τάξητε,	τάξωσι.

Dor. τάξωμες.

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν τάγω,	τάγῃς,	τάγῃ.
		Jon. τάγῃσι.
D.	ἐὰν τάγητον,	τάγητον.
P. ἐὰν τάγωμεν,	τάγητε,	τάγωσι.

Dor. τάγωμες.

Infinit.

Præſens.

τάττειν Communiter.
τάττεν Dorice.
τάττην Æolice, & Dorice.
ταττέμεναι, Attice, & Dorice.
ταττέμεν Jonice.
βοᾷν Communiter, βοαῖς Æolice, χρυσοῦν Communiter, χρυσοῖς Æolice.
Apud Homerum ἀσχαλάαν, ultima longa, pro ἀσχαλᾷν.

Præterit. perf.

τετυχέναι.
τετυχέμεναι.
τετυχέμεν.

Ao-

Aoriſt. 1.

τάξαι.

Aoriſt. 2.

τυγεῖν.
τυγέν.
τυγέμεναι.
τυγέμεν.
τυγέειν, diſſolutione τȣ̃ τυγεῖν Jonica.

Futur. 1.
τάξειν, variatur ut præſens.

Futur. 2.
τυγεῖν, variatur ut Aoriſt. 2.
Diſſolutio Jonica fit etiam in aliis modis Activæ διαθέσεως, itemque in quibuſdam reliquarum διαθέσεων: ut,
λειδνῶ, λειδνέω. Iliad. 15. V. 261.
μενεῖ, μενέει. Nonnus cap. 14. παραφράσεως ἀγγ.
ἀγγελȣ̃σι, ἀγγελέȣσι. Iliad. 9.
ἀρτυνȣ̃σι, ἀρτυνέȣσι. Odyſſ. 1.
φάγοις, φαγέοις. Phocylides.
διακρίνωσι, διακρινέωσι. Iliad. 2.
μιγῶσι, μιγέωσι. Ibidem.
πλωῦσα, πλωυέȣσα. Odyſſ. 6.

Paſſivum.

Indicat.

Præſens.

S. τάττομαι,	τάττῃ,	τάττεται.
Jon. τάττεαι,	Attice τάττει.	
D. τυττόμεθον,	τάττεσθον,	τάττεσθον.
P. τυττόμεθα,	τάττεσθε,	τάττονται.
Dor. & Jon.	τυττόμεσθα.	

V Im-

Imperf.

S. ἐτυπτόμην,	ἐτύπτου,	ἐτύπτετο.
Jon.	ἐτύπτεο.	
Dor.	ἐτύπτα.	
D. ἐτυπτόμεθον,	ἐτύπτεσθον,	ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

Dorice, & Jonice, ἐτυπτόμεσθα.

Ου mutatur Dorice in

1. ω, extra Craſin: ut, μοῦσα, μῶσα, βουκόλος, βωκόλος.
2. ᾶ, in Craſi: ut, Δημοσθένεος, ους, Δημοσθένᾶς: ποιέονται, οῦνται, ποιᾶνται, ποιέουσα, οῦσα, ποιᾶσα. Sic κείσομαι, Dorice κεισοῦμαι, & κεισᾶμαι.
3. οι, in Participiis femininis Barytonorum Præſentis Temporis: ut, τύπτουσα, τύπτοισα.

Præter. perf.

S. τέταγμαι,	τέταξαι,	τέτακται.
D. τετάγμεθον,	τέταχθον,	τέταχθον.
P. τετάγμεθα,	τέταχθε,	τεταγμένοι εἰσί.
Dor. τετάγμεσθα.	Jon. τετάχαται.	

φράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφραδμαι Attice.

Pluſq. perf.

S. ἐτετάγμην,	ἐτέταξο,	ἐτέτακτο.
D. ἐτετάγμεθον,	ἐτέταχθον,	ἐτετάχθην.
P. ἐτετάγμεθα,	ἐτέταχθε,	τεταγμένοι ἦσαν.
Dor. ἐτετάγμεσθα.	Jon. ἐτετάχατο.	

Aoriſt. 1.

S. ἐτάχθην,	ἐτάχθης,	ἐτάχθη.
D.	ἐτάχθητον,	ἐταχθήτην.
P. ἐτάχθημεν,	ἐτάχθητε,	ἐτάχθησαν.
Dor. ἐτάχθημες.	Bœot. ἐτάχθεν.	

ἐκείν-

ἐκρίνθην, & ἐκλίνθην Poetica ſunt, pro ἐκρίθην, & ἐκλίθην: a κρίνομαι, & κλίνομαι.

Aoriſt. 2.

S. ἐτάγην, ἐτάγης, ἐτάγη.
D. ἐτάγητον, ἐτυγήτην.
P. ἐτάγημεν, ἐτάγητε, ἐτάγησαν.
Dor. ἐτάγημες. Bœot. ἔτυγεν.

Futur. I.

S. τυχθήσομαι, τυχθήσῃ, τυχθήσεται.
Jon. τυχθήσεαι.
Att. τυχθήσει.
D. τυχθησόμεθον, τυχθήσεσθον, τυχθήσεσθον.
P. τυχθησόμεθα, τυχθήσεσθε, τυχθήσονται.
Dor. τυχθησόμεσθα.

Futur. 2.

S. τυγήσομαι, τυγήσῃ, τυγήσεται.
Jon. τυγήσεαι.
Att. τυγήσει.
D. τυγησόμεθον, τυγήσεσθον, τυγήσεσθον.
P. τυγησόμεθα, τυγήσεσθε, τυγήσονται.
Dor. τυγησόμεσθα.

Paulo poſt Futur.

S. τετάξομαι, τετάξῃ, τετάξεται.
Jon. τετάξεαι.
Att. τετάξει.
D. τετυξόμεθον, τετάξεσθον, τετάξεσθον.
P. τετυξόμεθα, τετάξεσθε, τετάξονται.
Dor. τετυξόμεσθα.

Imperat.

Præſens.

S. τάττου, ταττέσθω.

Jon. τάττεο.

Dor. τάττευ.

D. τάττεσθον, ταττέσθων.

P. τάττεσθε, ταττέσθωσαν.

Att. ταττέσθων.

στεφανούσθων, coronentur: Syneſ. περὶ δώρου.

Præterit. perf.

S. τέταξο, τετάχθω.

D. τέταχθον, τετάχθων.

P. τέταχθε, τετάχθωσαν.

Aoriſt. 1.

S. τάχθητι, ταχθήτω.

D. τάχθητον, ταχθήτων.

P. τάχθητε, ταχθήτωσαν.

Aoriſt. 2.

S. τάγηθι, ταγήτω.

D. τάγητον, ταγήτων.

P. τάγητε, ταγήτωσαν.

Optativ.

Præſens.

S. ταττοίμην, τάττοιο, τάττοιτο.

D. ταττοίμεθον, τάττοισθον, ταττοίσθην.

P. ταττοίμεθα, τάττοισθε, τάτοιντο.

Dor. ταττοίμεσθα, Poet. ταττοίατο.

Præ-

Digitized by Google

Præter. perf.

S. τετυγμένος	εἴην, εἴης,	εἴη.
D. τετυγμένω	εἴητον,	εἰήτην.
P. τετυγμένοι	εἴημεν, εἴητε,	εἴησαν.

Aoriſt. 1.

S. τυχθείην,	τυχθείης,	τυχθείη.
D.	τυχθείητον,	τυχθειήτην.
P. τυχθείημεν,	ταχθείητε,	τυχθείησαν.
Dor. τυχθείημες.		
Syncope, ταχθεῖμεν,	ταχθεῖτε,	ταχθεῖεν.

Aoriſt. 2.

S. ταγείην,	ταγείης,	ταγείη.
D.	ταγείητον,	ταγειήτην.
P. ταγείημεν,	ταγείητε,	ταγείησαν.
Dor. ταγείημες.		
Syncope, ταγεῖμεν,	ταγεῖτε,	ταγεῖεν.

Futur. 1.

S. σαχθησοίμην,	ταχθήσοιο,	ταχθήσοιτο.
D. ταχθησοίμεθον,	τυχθήσοισθον,	ταχθησοίσθην.
P. ταχθησοίμεθα,	ταχθήσοισθε,	ταχθήσοιντο.
Dor. ταχθησοίμεσθα.	Poet.	ταχθησοίατο.

Futur. 2.

S. ταγησοίμην,	ταγήσοιο,	ταγήσοιτο.
D. ταγησοίμεθον,	ταγήσοισθον,	ταγησοίσθην.
P. ταγησοίμεθα,	ταγήσοισθε,	ταγήσοιντο.
Dor. ταγησοίμεσθα,	Poet.	ταγησοίατο.

Paulo poſt Futur.

S. τεταξοίμην,	τετάξοιο,	τετάξοιτο.
D. τεταξοίμεθον,	τετάξοισθον,	τεταξοίσθην.
P. τεταξοίμεθα,	τετάξοισθε,	τετάξοιντο.
Dor. τεταξοίμεσθα.	poet.	τεταξοίατο.

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν τάττωμαι, τάττῃ, τάττηται.
Jon. τάττηαι.
D. ἐὰν ταττώμεθον, τάττησθον, τάττησθον.
P. ἐὰν ταττώμεθα, τάττησθε, τάττωνται.
Dor. ταττώμεσθα.

Præter. perf.

S. ἐὰν τεταγμένος ὦ, ᾖς, ᾖ.
D. ἐὰν τεταγμένω ἦτον, ἦτον.
P. ἐὰν τεταγμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν ταχθῶ, ταχθῇς, ταχθῇ.
D. ἐὰν ταχθῆτον, ταχθῆτον.
P. ἐὰν ταχθῶμεν, ταχθῆτε, ταχθῶσι.
Dor. ταχθῶμες.

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν ταγῶ, ταγῇς, ταγῇ.
D. ἐὰν ταγῆτον, ταγῆτον.
P. ἐὰν ταγῶμεν, ταγῆτε, ταγῶσι.
Dor. ταγῶμες.

Infinit.

Præſens.

τάττεσθαι.
Præterit. τετάχθαι.
Aor. 1. ταχθῆναι Communiter, ταχθήμεναι Att. & Dor: ταχθῆμεν Jon.
Aor. 2. ταγῆναι Communiter, ταγήμεναι Att. & Dor. ταγῆμεν Jon.

Fut.

Fut. 1. τυχθήσεσθαι.
Fut. 2. τυγήσεσθαι.
Paul. poſt Fut. τετάξεσθαι.

Medium.

Indicat.

Præter.

S. τέτυγα, τέτυγας, τέτυγε.
D. τετάγατον, τετάγατον.
P. τετάγαμεν, τετάγατε, τετάγασι.
Dor. τετάγαμες, τετάγαντι.

Pluſq. perf.

S. ἐτετάγειν, ἐτετάγεις, ἐτετάγει.
Jon. ἐτετάγεα, ἐτετάγει.
Att. ἐτετάγη, ἐτετάγη.
Sic εἴδω, εἴδειν, ᾔδειν, ᾔδεα, ᾔδεε, ᾔδη.
D. ἐτετάγειτον, ἐτετυγείτην.
P. ἐτετάγειμεν, ἐτετάγειτε, ἐτετάγεισαν.
Dor. ἐτετάγειμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐταξάμην, ἐτάξω, ἐτάξατο.
Jon. ἐτάξαο, μνησάσκετο,
pro ἐμνήσατο. Iliad. 11. V. 565.
D. ἐταξάμεθον, ἐτάξασθον, ἐταξάσθην.
P. ἐταξάμεθα, ἐτάξασθε, ἐτάξαντο.
Dor. ἐταξάμεσθα.

Aoriſt. 2.

S. ἐτυγόμην, ἐτάγου, ἐτάγετο.
Jon. ἐτάγεο.
Dor. ἐτάγω.
D. ἐτυγόμεθον, ἐτάγεσθον, ἐτυγέσθην.

P. ἐτυγόμεθα, ἐτύγεσθε, ἐτύγοντο.
Dor. ἐτυγόμεσθα.

Futur. 1.

S. τύξομαι, τύξῃ, τύξεται.
Dor. τυξοῦμαι, &c. Jon. τύξεαι.
Att. τύξει.
D. τυξόμεθον, τύξεσθον, τύξεσθον.
P. τυξόμεθα, τύξεσθε, τύξονται.
Dor. τυξόμεσθα.

Futur. 2.

S. τυγοῦμαι, τυγῇ, τυγεῖται.
Jon. τυγεῖαι.
Att. τυγεῖ.
D. τυγούμεθον, τυγεῖσθον, τυγεῖσθον.
P. τυγούμεθα, τυγεῖσθε, τυγοῦνται.
Dor. τυγούμεσθα.

Imperat.

Præterit.

S. τέτυγε, τετυγέτω.
D. τετύγετον, τετυγέτων.
P. τετύγετε, τετυγέτωσαν.

Aoriſt. 1.

S. τύξαι, τυξάσθω.
D. τύξασθον, τυξάσθων.
P. τύξασθε, τυξάσθωσαν.
Att. τυξάσθων.

Aoriſt. 2.

S. τυγοῦ, τυγέσθω.
D. τύγεσθον, τυγέσθων.
P. τύγεσθε, τυγέσθωσαν.
Att. τυγέσθων.

Opta-

Optativ.

Præterit.

S. τετύγοιμι,	τετύγοις,	τετύγοι.
D.	τετύγοιτον,	τετυγοίτην.
P. τετύγοιμεν,	τετύγοιτε,	τετύγοιεν.

Aorist. 1.

S. τυξαίμην,	τύξαιο,	τύξαιτο.
D. τυξαίμεθον,	τύξαισθον,	τυξαίσθην.
P. τυξαίμεθα,	τύξαισθε,	τύξαιντο.
Dor. τυξαίμεσθα,		Poet. τυξαίατο.

Aorist. 2.

S. τυγοίμην,	τύγοιο,	τύγοιτο.
D. τυγοίμεθον,	τύγοισθον,	τυγοίσθην.
P. τυγοίμεθα,	τύγοισθε,	τύγοιντο.
Dor. τυγοίμεσθα.		Poet. τυγοίατο.

Futur. 1.

S. ταξοίμην,	τάξοιο,	τάξοιτο.
D. ταξοίμεθον,	τάξοισθον,	ταξοίσθην.
P. ταξοίμεθα,	τάξοισθε,	τάξοιντο.
Dor. ταξοίμεσθα.		Poet. ταξοίατο.

Futur. 2.

S. τυγοίμην,	ταγοῖο,	τυγοῖτο.
D. τυγοίμεθον,	τυγοῖσθον,	τυγοίσθην.
P. τυγοίμεθα,	τυγοῖσθε,	τυγοῖντο.
Dor. τυγοίμεσθα.		Poet. τυγοίατο.

Subjunct.

Præterit.

S. ἐὰν τετύγω,	τετύγῃς,	τετύγῃ.
D.	ἐὰν τετύγητον,	τετύγητον.

P. ἐὰν

P. ἐὰν τετάγωμεν, τετάγητε, τετάγωσι.
Dor. τετάγωμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν τάξωμαι, τάξῃ, τάξηται.
Jon. τάξηαι.
D. ἐὰν ταξώμεθον, τάξησθον, τάξησθον,
P. ἐὰν ταξώμεθα, τάξησθε, τάξωνται.
Dor. ταξώμεσθα.

Aoriſt. 2.

S. ἐάν τάγωμαι, τάγῃ, τάγηται.
Jon. τάγηαι.
D. ἐάν ταγώμεθον, τάγησθον, τάγησθον.
P. ἐάν ταγώμεθα, τάγησθε, τάγωνται.
Dor. ἐὰν ταγώμεσθα.

Infinit.

Præterit.

τετυγέναι Commun. τετυγέμεναι Att. & Dor. τετυγέμεν Jonice.

Aor. 1. τάξασθαι.
Aor. 2. ταγέσθαι.
Fut. 1. τάξεσθαι.
Fut. 2. ταγεῖσθαι.

Subſtantivum εἰμί.

Indicat.

Præſens.

S. εἰμί, εἶς, καὶ εἶ. ἐστὶ.
Dor. ἐμμί. Com. ἔῃ, ab ἔομαι. Dor. ἐντί.
Att. ἔει.

Dor.

Dor. ἐσσί.

D. ἐστὸν, ἐστὸν.
P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Dor. εἰμὲν, Jon. ἔασι.
& εἰμές. Dor. ἐντί.

Imperf.

S. ἦν, ἦς, ἦ.
Jon. ἔα. Æol. ἦσθα, ἦν.
ἦα, Dor. ἦς.
Poet. ἔην.
Att. ἦ, ἤην.
Poet. ἔην, ἦεν.
ἔεν.
ἔσκον, ἔσκε.
D. ἦτον, ἤτην.
ἦστον, ἤστην.
ἔστον, ἔστην.
P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Dor. ἦμες, ἔσαν.
ἦν. ἦν ἄρα.

κἀκεῖνοι πυλακάρδιοι. In Epigrammate apud Æſchin. κατὰ κτησιφῶντος.

Futur. 1.

S. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται.
Jon. ἔσεαι, Sync. ἔσαι.
ἔσσεαι.
Dor. ἐσοῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖτον, &c.

Imperat.

Præſens.

S. ἔσο. ἔστω.
ἴσθι. ἤτω.
D. ἔστον, ἔστων.
P. ἔστε, ἔστωσαν.
ἔστων.

Optat.

Præſens.

S. εἴην,	εἴης,	εἴη.
		Poet. ἔοι.
D.	εἴητον,	εἰήτην.
P. εἴημεν,	εἴητε,	εἰησαν.
Sync. εἶμεν,	εἶτε.	εἶεν.

Futur. 1.

S. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, &c.

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν ὦ,	ᾖς,	ᾖ.
ἔω,	ἔῃς,	ἔῃ.
	ᾖσθα.	
D.	ἐὰν ἦτον,	ἦτον.
P. ἐὰν ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.
		ἔωσι.

Infinit.

Præſens.

εἶναι Communiter, ἔμεναι Attice, & Dorice, ἔμμεναι Æolice, ἔμεν Jonice, ἦμεν Dorice.

Futur. 1. ἔσεσθαι.

Participium.

ὢν, & ἐών.

Ob-

Obſervationes quædam.

1. Attice fit παραγωγὴ: ut, αἰτῶ, αἰτίζω: σελαγῶ, σελαγίζω.

2. Attice σ omittitur, ſicut Jonice additur: ut, παγήλαυτος, pro παγήλαυστος: ἄκτιμενος, pro ἄκτισμένος: Θεόσδωρος & Θεόσδοτος, pro Θεόδωρος & Θεόδοτος.

3. ο in ω Attice: ut, δότης, δώτης: πότης, πώτης: δύο, δύω.

4. Duplex σσ, Attice per duplex ττ effertur: θάλασσα, θάλαττα: πράσσω, πράττω.

5. Ζ Dorice in σδ ſolvitur: ut, συρίζω, συρίσδω.

6. Futura in σω, a Verbis in ζω, per ξω Dorice efferuntur: ut λυγίζω, λυγίσω, λυγιξῶ.

7. Dores ω ſæpe in α mutant: ut, πρῶτος, πρᾶτος: ἐποιήσω, ἐποίησα, ab ἐποιησάμην. Hinc credo ω pronunciatum fuiſſe per α obſcurum, ſicut Hebræorum Camez.

8. Dorica ſunt, δνόφος, pro γνόφος: Σωκράτευ, pro Σωκράτης: μῆον pro μεῖον.

9. Tenues Jonice pro aſpiratis ponuntur: ut, χιτὼν, κιτὼν: ἀφίκοντο, ἀπίκοντο: ἐφ' ἧς, ἐπ' ἧς, At. ἐνθεῦτα, pro ἐνταῦθα.

10. Æoles quoque fugiunt Aſpirationem: ut, ἔτος, pro ἕτος: ἀπῆκε, pro ἀφῆκε. Ideo olim utebantur litera F, quod Digamma Æolicum dicitur: ut, ἑλένην, Fελένην. Sic, Fανὴρ, pro ἀνήρ.

11. Æoles præponunt, aut anteponunt, aut geminant Conſonantes: ut, ῥαδινὸς, βραδινὸς: χαλυβικὸς, χαλυβδικὸς: ὄχος, ὄγχος, ἄμαθος, συγκοπῇ ἄμος, Æolice ἄμμος. Sic ἀχιλλεὺς, quia ἄχος τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐνεποίησε, dolorem Trojanis dedit: Æolice Ἀχιλλεύς. Aliter etiam Joannes Tzetzes in Lycophrone derivat.

12. Pro τύλας, & τύψας, dicitur Æolice τύλαις & τύψαις.

13. Æo-

13. Æolice Πήλλευς, pro Πηλεύς.

14. Elei σ in ρ mutabant: ut, ἵππος, ἵππορ: οὗτος, οὗτορ; μάρτυς, μάρτυρ. Plura de Dialectis Joan. Grammaticus, Plutarchus de Dialectis apud Homerum, & Corinthus: qui libelli in Calce Lexicorum additi conſpiciuntur; Item in toto Euſtathio. Καὶ τόδε μὲν, βαρέαις ὀδυνῄσι πεπαρμένος ἦτορ, ἐξ ἀλόχοιο μόρου, ξυνέγραψα πολυπλανὲς ἔργον. Σοὶ δὲ, βροτῶν σῶτερ, μεγάλου φίλος ἠδὲ θεοῖο, δόξα κλέος τ᾽ εἰς αἰῶνας περικυδὲς ἄπαντας.

GRÆCORUM MENSIUM DISTRIBUTIO

Secundum Cazam	Secundum Scaligerum.	Secundum Petavium.
	1. ἑκατομβαιών.	
	2. μεταγειτνιών.	
	3. βοηδρομιών.	
μαιμακτηριών,	4. πυανεψιών.	μαιμακτηριών.
πυανεψιών.	5, μαιμακτηριών.	πυανεψιών.
ἀνθεστηριών.	6. ποσειδεών.	
ποσειδεών.	7. γαμηλιών.	
γαμηλιών.	8. ἀνθεστηριών.	
	9. ἐλαφηβολιών.	
	10. μουνυχιών.	
	11. θαργηλιών.	
	12, σκιῤῥοφοριών.	

His Græcis Menſibus Latini reſpondent.

1. Junius.
2. Julius.
3. Auguſtus.
4. September.
5. October.
6. November.
7. December.
8. Januarius.
9. Februarius.
10. Martius.
11. Aprilis.
12. Majus.

Diſtributio Scaligeri omnium probatiſſima eſt, quippe confirmata duabus marmoreis Inſcriptionibus ex Græcia recens erutis, & a Jacobo Sponio in ſuo Itiner. Græciæ relatis.

Athe-

Athenienſes enim a Solſtitio æſtivo, quod apud nos in medium fere Junium incidit, annum inchoabant, obſervato præcipue curſu Lunæ.

ἀνθεστηριών magis videtur fuiſſe Martius: ut doctiſſimus, & diligentiſſimus Xylander in fine Annotationum in Vitas Plutarch. docet.

Menſis Diviſio.

Menſis dividitur in tres Decadas. Prima dicitur ἱσταμένου, ſive ἀρχομένου μηνός, inſtantis, vel ineuntis Menſis: altera μεσοῦντος, vel ἐπὶ δέκα, vel ἐπὶ δεκάδι, ſeu δεκάτη, medii, vel ſupra decem: tertia φθίνοντος, λήγοντος, vel ἀπιόντος, præcipitantis, deſinentis, exeuntis.

Primus dies Menſis dicitur Νουμηνία, Novilunium: quia Luna menſem & incipiebat, & finiebat.

Ultimus dicitur ἕνη, καὶ νέα, Vetus & novus: quia inter elapſum, & proxime ſequentem menſem intercederet.

Exemplum dierum Menſis.

1 Dies	Calendæ	Νουμηνία)	
2	IIII	δευτέρα)	
3	III	τρίτη)	
4	Prid. Non.	τετάρτη)	
5	Nonæ.	πέμπτη)	
6	VIII	ἕκτη)	ἱσταμένου
7	VII	ἑβδόμη)	
8	VI	ὀγδόη)	
9	V	ἐννάτη)	
10	IIII	δεκάτη	δεκάς.
11	III	πρώτη)	
12	Pridie Id.	δευτέρα)	
13	Idus.	τρίτη)	
14	XVIII	τετάρτη)	
15	XVII	πέμπτη)	

16	XVI	ἕκτη	) ἐπὶ δέκα.
17	XV	ἑβδόμη	)
18	XIIII	ὀγδόη	)
19	XIII	ἐννάτη	)
20	XII	εἰκὰς	)
21	XI	δεκάτη φθίνοντ☉.	

vel πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, ſeu μετὰ εἰκάδα, & ſic deinceps.

22	X	ἐννάτη	)
23	IX	ὀγδόη	)
24	VIII	ἑβδόμη	)
25	VII	ἕκτη	)
26	VI	πέμπτη	) φθίνοντ☉.
27	V	τετάρτη	)
28	IIII	τρίτη	)
29	III	δευτέρα	)
30	Pridie Cal. ἕνη καὶ νέα, τριακάς.		

Quando menſis erit 29 dierum, pro δεκάτη φθίνοντ☉ dicebatur, ἐννάτη φθίνοντ☉, Quando plurium quam triginta, poſt δεκάδα ἑνδεκάτη addebatur.

Uſus apud Auctores.

ἑβδόμη ἱσαμένȣ, Septimo Idus. Lucianus.

ἐπὶ Χαιρώνδȣ ἄρχοντ☉, ἐλαφηβολιῶν☉ ἕκτη ἱσαμένȣ. Pretore Chæronda, 8. Idus Februarii: Demoſth. περὶ στεφ.

ἐπὶ ἄρχοντ☉ μνησιφίλȣ, ἑκατομβαιῶν☉ ἕνη καὶ νέα: Mneſiphilo Prætore, pridie Calend. Julii. Ibidem.

De Notis Numerorum.

Græci in deſignandis numeris utuntur literis Alphabeticis modis tribus:

1. Quotum locum quæque litera tenet in Alphabeto, ejuſdem loci numerum repræſentat. Itaque α, 1. β, 2. γ, 3. uſque ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados, & Odyſſeæ Homeri: nec ultra 24. progreſſio fit.

2. Totum Aphabetum in tres claſſes dividitur. Prima eſt unitatum, ab α uſque ad ι denarium numerum: hac nota ϛ (quæ τὸ ἐπίσημον vocatur) pro ſenario uſurpata.

Secunda eſt denariorum, ab ι uſque ad ρ centenarium, interjecta pro nonagenario hac nota ϟ, quæ ἡ σκόπητα dicitur.

Tertia centuriarum, a ρ uſque ad finem, pro nongenario, addita hac nota ϡ, quæ ἡ χαρακτῆρα nominatur. Singulis his literis, & notis cum virgula Toni acuti ſubſcribitur, vel, ut quidam volunt, ſupra inſcribitur: prima claſſis millenariorum Monadas, ſecunda Decadas, tertia Centurias ſignificat.

3. Sex duntaxat Literæ adhibentur.

I unitatem ſignificat,

Π πέντε.

Δ δέκα,

Η ἑκατόν,

Χ χίλια.

Μ μύρια.

Hæ omnes, præter Π uſque ad numerum quaternarium, ſive per ſe, ſive aliis adjunctæ multiplicantur.

Decadum, Centuriarum, Chiliadum, & Myriadum quinarios, hæc elementa, Δ, Η, Χ, Μ, Literæ Π incluſa ſignificant.

Major numerus in Compoſitione minorem præcedit, & in ſecundo, & in tertio modo.

1	α	I.
2	β	II.
3	γ	III.
4	δ	IIII.
5	ε	Π.
6	ϛ	ΠI.
7	ζ	ΠII.
8	η	ΠIII.
9	θ	ΠIIII.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔI.

12

12	ιβ	ΔII.
13	ιγ	ΔIII.
14	ιδ	ΔIIII.
15	ιε	ΔΠ.
16	ιϛ	ΔΠI.
17	ιζ	ΔΠII.
18	ιη	ΔΠIII.
19	ιθ	ΔΠIIII.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔI.
22	κβ	ΔΔII.
30	λ	ΔΔΔ.
31	λα	ΔΔΔI
32	λβ	ΔΔΔII.
40	μ	ΔΔΔΔ.
41	μα	ΔΔΔΔI.
42	μβ	ΔΔΔΔII.
50	ν	IΔ̄I.
51	να	IΔ̄I I.
52	νβ	IΔ̄I II.
60	ξ	IΔ̄I Δ.
70	ο	IΔ̄I ΔΔ.
80	π	IΔ̄I ΔΔΔ.
90	ϥ	IΔ̄IΔΔΔΔ
100	ρ	H.
200	σ	HH.
300	τ	HHH.
400	υ	HHHH.
500	φ	IH̄I.
600	χ	IH̄I H.
700	ψ	IH̄IHH.
800	ω	IH̄IHHH.
900	ϡ	IH̄IHHHH.
1000	͵α vel α͵	X.
2000	͵β	XX.
3000	͵γ	XXX.
4000	͵δ	XXXX.
5000	͵ε	IX̄I.
6000	͵ϛ	IX̄I X.

7000	͵ζ	lx̄lxx.
8000	͵η	lx̄lxxx.
9000	͵θ	lx̄lxxxx.
10000	͵ι	M. &c.

Poſtremo notandum. δ̄ quatuor ſignificat, ͵δ quatuor millia, δʹ quartam partem. Sicut Cos. ſignificat 1. Conſulem, Coſſ. 2. Conſules, Imppp. 3. Imperatores: ita ξʹξʹ, ſexageſimas. Ea geminatio affert pluralem numerum.

ξʹ ξʹ ϛ̄, ſexageſimæ ſex.

Ut autem Caſus exprimatur, ultima ſyllaba ſuperimponitur.

ΚΑ. ΗΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ΄.

ΕΥΧΗ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ΄.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἀσπασμὸς τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην

ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία Μῆτερ Θεοῦ, πρόσευχου ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, νῦν, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Σύμβολον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Πιστεύω εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἕνα μόνον, Κύριον ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς ᾅδην, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελ-

Ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.

Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίων κοινωνίαν.

Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Σαρκὸς ἀνάστασιν.

Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ὕμνος πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Παρθένον

ΜΑΡΙΑΝ.

Χαῖρε Δέσποινα, Μῆτερ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. Πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δὴ, Συνήγορε ἡμῶν, τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐπίστρεψον· καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον, ὦ ἐπιεικὴς, ὦ εὔσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα Παρθένε Μαρία.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἐπίγραμμα.

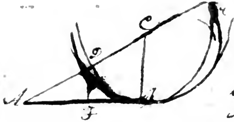
GREGORII THEOLOGI

Epigramma.

Εἰς Προαιρέσιον Σοφιστήν.

Μηκέτι Κεκροπίη μεγάλ' αὔχεο· οὐ θέμις ἐστὶν
Ἠελίου τυτθὴν ἄντα φέρειν δαΐδα,
Οὐδὲ Προαιρεσίου ῥήτρῃ βροτὸν ἄλλον ἐρίζειν,
Ὅς ποτε ἀρτιτόκοις κόσμον ἔσεισε λόγοις.
Βροντὴν Ἀτθὶς ἔνεικε νεόκτυπον· ἀλλὰ Σοφιστῶν
Πᾶν γένος ὑψιλόγων εἶκε Προαιρεσίῳ.
Εἶξε μὲν· ἀλλά μιν ἔσχε μόρῳ φθόνος. οὐκέτ' Ἀθῆναι
Κύδιμοι· ὦ νεότης, φεύγετε Κεκροπίην.

Zh
8.2.5

$AB : AF :: AF : FB$

$AE : AB :: AB : AD$

$AE - AB : AB :: AB - AD : AD$

$CE - AB = AD = AF$

$AB - AD = DB.$

$AF : AB :: DB : AF$

$AB : AF :: AF : DB.$

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

5788671

Digitized by Google

Digitized by Google